

ÚTERÝ, 16. PROSINCE 2008

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00.)

*

* *

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedajícím, od našeho posledního setkání jsou zveřejňovány zprávy o setkání vedoucích představitelů politických skupin a prezidenta České republiky, na němž někteří vedoucí představitelé skupin ukázali svou nevychovanost a neomalenost, které nás všechny, jak se domnívám, do určité míry zostuzují. Jsem zvědav, jestli využijete této příležitosti a jakožto dnešní zástupce předsedy potvrdíte, že si tato sněmovna váží všech názorů, ať již jsou pro Lisabonskou smlouvu, nebo proti ní, a že respektujeme důstojnost tohoto úřadu České republiky.

Předsedající. – Pane Hannane, není na mně, abych něco potvrzoval, a rovněž vám chci připomenout, že Parlament tuto otázku právě neprojednává. Přesto jsem si jist, že v pravý čas dostanete slovo, abyste v této otázce mohl volat příslušné orgány k odpovědnosti.

2. Rozprava o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

3. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Pro podrobnosti o výsledcích hlasování: viz zápis)

3.1. Protokol k Evropsko-středomořské dohodě mezi ES a Marokem (přistoupení Bulharska a Rumunska) (A6-0458/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (hlasování)

3.2. Dohoda o stabilizaci a přidružení mezi ES a Albánií (přistoupení Bulharska a Rumunska) (A6-0496/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (hlasování)

3.3. Dohoda o stabilizaci a přidružení mezi ES a Chorvatskem (přistoupení Bulharska a Rumunska) (A6-0490/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (hlasování)

3.4. Dohoda ES/Indie o některých aspektech leteckých služeb (A6-0471/2008, Gabriele Albertini) (hlasování)

3.5. Ochrana eura proti padělání (A6-0499/2008, Gérard Deprez) (hlasování)

3.6. Ochrana eura proti padělání pro členské státy, které nepřijaly euro jako jednotnou měnu (A6-0503/2008, Gérard Deprez) (hlasování)

3.7. Ochranná opatření, která jsou vyžadována na ochranu zájmů společníků a třetích osob (kodifikované znění) (A6-0465/2008, Diana Wallis) (hlasování)

3.8. Osvobození od daní vztahující se na osobní majetek jednotlivců z členského státu (kodifikované znění) (A6-0466/2008, Diana Wallis) (hlasování)

3.9. Výdaje ve veterinární oblasti (kodifikované znění) (A6-0464/2008, Diana Wallis) (hlasování)

3.10. Medaile a žetony podobné euromincím (A6-0469/2008, Eoin Ryan) (hlasování)

3.11. Medaile a žetony podobné euromincím: použitelnost na nezúčastněné státy (A6-0470/2008, Eoin Ryan) (hlasování)

3.12. Návrh opravného rozpočtu č. 9/2008 (A6-0487/2008, Kyösti Virrankoski) (hlasování)

3.13. Jednotky měření (A6-0476/2008, Arlene McCarthy) (hlasování)

3.14. Vliv turismu v pobřežních oblastech - aspekty regionálního rozvoje (A6-0442/2008, Jamila Madeira) (hlasování)

3.15. Mediální gramotnost v digitálním světě (A6-0461/2008, Christa Prets) (hlasování)

3.16. Zřízení Evropské nadace odborného vzdělávání (přepřacované znění) (A6-0473/2008, Bernard Lehideux) (hlasování)

3.17. Přizpůsobení některých aktů podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ve znění rozhodnutí 2006/512/ES – Přizpůsobení regulativnímu postupu s kontrolou (čtvrtá část) (A6-0301/2008, József Szájer)

– Před zahájením hlasování

Margot Wallström, místopředsdkyně Komise. – Pane předsedající, Komise vítá dohodu dosaženou v prvním čtení týkající se posledních čtyř návrhů o sladění stávajících legislativních aktů v rámci nového postupu projednávání ve výborech s kontrolou.

V rámci této dohody by Komise chtěla učinit dvě prohlášení, jejichž text předám vašim službám, aby je začlenily do zápisu z tohoto zasedání.

První prohlášení se týká závazku Komise týkajícího se předání navrhovaných opatření Evropskému parlamentu při omezených lhůtách a druhé prohlášení se týká uplatňování regulativního postupu s kontrolou v případě procesních pravidel aktualizace černé listiny leteckých dopravců, kteří podléhají zákazu provozování letecké dopravy ve Společenství.

Prohlášení Komise

Předání navrhovaných opatření Evropskému parlamentu

Lhůty, dokdy se mohou Evropský parlament a Rada podle čl. 5a odst. 3 písm. c) rozhodnutí Rady 1999/468/ES vyjádřit proti navrhovanému opatření, byly v některých ustanoveních následujících základních aktů omezeny na čtyři týdny, neboli jeden měsíc: směrnice 2004/17/ES, směrnice 2004/18/ES a nařízení (ES) č. 2111/2005. Při předávání navrhovaných opatření Evropskému parlamentu a Radě v rámci uplatňování těchto ustanovení se Komise s výjimkou období prázdnin Evropského parlamentu zavázala přihlížet k tomu, že je nezbytné, aby Evropský parlament zasedal na plenární schůzi před uplynutím příslušných omezených lhůt, a připomíná své závazky podle dohody mezi Evropským parlamentem a Komisí týkající se postupů uplatňování rozhodnutí Rady 1999/468/ES ve znění pozměněném rozhodnutím 2006/512/ES, zejména pokud se týká systémů včasného varování stanovených v jejím bodu 16.

(FR) Uplatňování regulativního postupu

Komise bere s politováním na vědomí rozhodnutí uplatnit regulativní postup s kontrolou na čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 2111/2005. V této souvislosti by se mělo zdůraznit, že prováděcí opatření uvedená v tomto článku jsou ze své povahy procesní a administrativní a že poskytují podrobnosti o pravidlech již stanovených v základním aktu. Komise připomíná, jak důležité je zajistit nejvyšší možnou úroveň bezpečnosti letectví. Používá přísná, mezinárodně uznávaná kritéria, která se objektivně uplatňují, aby bylo dosaženo tohoto cíle; od vstupu nařízení (ES) č. 2111/2005 v platnost se tak vždy děje v případech aktualizace černých listin. Podle názoru Komise by práce na tomto tématu měla pokračovat tak, že bude vycházet výlučně z technických kritérií, a proto se domnívá, že by procesní pravidla měla v každém případě nadále zajišťovat vysokou úroveň bezpečnosti a účinnosti.

3.18. Vytvoření evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci (A6-0457/2008, Ona Juknevičienė) (hlasování)

3.19. Evropská rada zaměstnanců (přepřacované znění) (A6-0454/2008, Philip Bushill-Matthews) (hlasování)

– Před zahájením hlasování

Philip Bushill-Matthews, zpravodaj. – Pane předsedající, chtěl bych učinit jednu velmi malou poznámku, která je však důležitá z principiálního hlediska. Výbor přistoupil na dohodu v rámci trojstranného dialogu, a podle vůle této sněmovny by měla projít. Nejedná se o špatnou dohodu, ale vznesla zásadní principiální otázku, o které se domnívám, že bych ji měl předložit předsednictví a která se týká budoucích dokumentů.

Je důležité, abychom uznali, že zpravodaj při svém jmenování nezastupuje pouze výbor, ale celý Parlament. K mému překvapení, protože Rada trojstranný dialog chtěla a pravidla výboru ho umožnila, se tento trojstranný dialog měl konat, pokud by to bylo nutné bez zpravodaje, pokud bych ho nepodpořil.

Podle mého názoru, aby byl zpravodaj zpravodajem Parlamentu, měl by mít Parlament možnost vyjádřit své celé stanovisko ke zprávě před tím, než se pustí do trojstranného dialogu. Říká se tomu demokracie, a tento názor doporučuji předsednictvu.

(Potlesk)

3.20. Transfery produktů pro obranné účely (A6-0410/2008, Heide Rühle) (hlasování)

3.21. Schvalování typu motorových vozidel a motorů (A6-0329/2008, Matthias Groote) (hlasování)

3.22. Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond, Fond soudržnosti (projekty vytvářející příjmy) (A6-0477/2008, Stavros Arnaoutakis) (hlasování)

3.23. Pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství (A6-0483/2008, Giuseppe Gargani) (hlasování)

– Před zahájením hlasování (ústní pozměňovací návrhy k pozměňovacím návrhům č. 62, 65 a 75)

Giuseppe Gargani, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jako zpravodaj chci předložit tři ústní pozměňovací návrhy: k pozměňovacímu návrhu č. 62 – na hlasovacím seznamu, pokud může vidět –, který se týká bodu odůvodnění 12, navrhuji, aby byla vypuštěna celá vložená pasáž od „ročních částek“ po „roční rozpočet“.

K pozměňovacímu návrhu č. 65 na hlasovacím seznamu, který se týká bodu odůvodnění 12c. navrhuji, aby byla mezi slovy „parlamentní asistenti“ a „krytí celkových nákladů“ vložena tato věta: „nezbytné roční částky budou určeny v rámci ročního rozpočtového procesu“.

K pozměňovacímu návrhu č. 75, který se týká článku 131, je mým ústním pozměňovacím návrhem doplnění slova „transparentní“ ke slovům „referenční rámec“, čímž vznikne spojení „transparentní referenční rámec“.

Uvedené ústní pozměňovací návrhy předkládám této sněmovně jako zpravodaj. Doufám, že budou přijaty.

(Ústní pozměňovací návrhy byly přijaty)

– *Před zahájením závěrečného hlasování*

Giuseppe Gargani, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych se Komise formálně zeptat, zdali souhlasí se všemi těmito přijatými pozměňovacími návrhy.

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. – Pane předsedající, Komise je potěšena, že bylo dosaženo dohody mezi institucemi ohledně společného znění statutu parlamentních asistentů.

Jménem Komise vám dnes mohu potvrdit náš souhlas s tímto zněním, který zachovává úplnou podstatu našeho původního návrhu. Komise připravila tento návrh jako reakci na žádost Evropského parlamentu adresovanou Komisi v dopisu předsedy Pötteringa předsedovi Barrosovi. Pouhých osm měsíců po této žádosti jste nyní potvrdili výsledek velmi konstruktivních diskusí mezi Parlamentem, Radou a Komisí. Prostřednictvím tohoto návrhu se Komise potěší za deset let ujímá iniciativy při řešení otázky statutu a jsme pevně přesvědčeni, že tentokrát uspějeme. Této příležitosti musíme nyní využít. Proto vám rovněž jménem Komise slibuji, že se za tento dokument postavíme až do jeho konečného schválení Radou.

(Potlesk)

Předsedající. – Paní Wallströmová, jsem si jist, že Parlament vaše prohlášení přivítá.

Nyní přistoupíme ke jmenovitému hlasování, abychom uzavřeli otázku, která čeká na vyřešení téměř 30 let.

Dovolte mi vychutnat si tento okamžik.

– *Po ukončení hlasování*

Giuseppe Gargani, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, i když jsem paní komisařce vděčný, chtěl bych vás na chvíli požádat o pozornost, protože musím přecíst politické prohlášení, institucionální politické prohlášení schválené společně s Radou.

„Aniž jsou dotčeny pravomoci rozpočtového orgánu, Evropský parlament a Rada souhlasí s tím, že přechod k novým podmínkám zaměstnávání akreditovaných parlamentních asistentů sám o sobě nevyžaduje navýšení prostředků přidělených ze souhrnného rozpočtu Evropské unie oddílu Evropskému parlamentu a určených na pokrytí výdajů na parlamentní asistenty, pokud se týká položek uvedených za tímto účelem v rozpočtu na finanční rok 2008, které podléhají indexaci.

Evropský parlament upozorňuje na čl. 69 odst. 2 prováděcích opatření statutu poslanců Evropského parlamentu, ve znění přijatém dne 17. července 2008 předsednictvem Evropského parlamentu, kde se stanoví, že celkové náklady uhrazené všem parlamentním asistentům může předsednictvo každoročně indexovat.

Evropský parlament a Rada souhlasí s tím, že v případech, kdy musí podle čl. 96 odst. 11 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společností Komise navrhnout vyrovnání příspěvků do systému pojištění pro případ nezaměstnanosti v důsledku začlenění akreditovaných asistentů do tohoto systému, by nezbytné platby ze strany Evropského parlamentu měly být financovány prostřednictvím příslušného rozpočtového okruhu a čerpány ze souhrnných položek určených rozpočtovým oddílem týkajícím se Evropského parlamentu.

Evropský parlament a Rada by chtěly poukázat na to, že v souladu s čl. 248 odst. 4 odrážky 2 Smlouvy o ES může Účetní dvůr kdykoliv předložit své nálezy ke konkrétním problémům ve formě zvláštních zpráv, nebo vydat stanovisko na žádost některé z dalších institucí Společenství.

Evropský parlament se zavazuje konzultovat budoucí orgán zastupující akreditované parlamentní asistenty ohledně jakýchkoli změn vnitřních rozhodnutí uvedených v čl. 125 odst. 1 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společností.“

Tak zní prohlášení schválené společně s Radou, a přestože bych se rád zeptal Rady, zdali souhlasí – domnívám se, že skoro určitě souhlasit bude –, chtěl bych věnovat pár minut společným myšlenkám, ideám,

s Parlamentem. Dokončili jsme dílo, které je – jak poukázal pan předsedající – velmi staré a diskutovalo se o něm mnoho let. Avšak dobrou práci odvedl Výbor pro právní záležitosti, jehož úkolem bylo v několika málo dnech projednat návrh přicházející od Komise, ale který nějakým způsobem vypracoval výbor paní Roureové – tím myslím předsedkyni paní Roureovou, které děkuji. Je mi velkou ctí, když musím uvést, že se Výbor pro právní záležitosti velmi komplexně zabýval tímto problémem, o jehož náročnosti moji kolegové poslanci vědí.

Dosáhli jsme rovnováhy ohledně svobodné a zásadní volby poslanců jejich vlastního asistenta – to je stanoveno v celém rámci –, rovnováhy, která zvyšuje transparentnost, která stanoví pravidla, a která proto zlepšuje současnou situaci, v níž panovala nejistota. Vystupuji za Výbor pro právní záležitosti, pane předsedající; napsal jsem rovněž dopis panu Pötteringovi, abych mu sdělil, že se výbor zhostil své povinnosti a svého práva vést rozsáhlou diskusi a že jsem přesvědčen, že dosáhl správné vyváženosti. V rámci trojstranného dialogu musím poděkovat Komisi a Radě, které spolupracovaly, ale zejména musím poděkovat koordinátorům, svým kolegům a Marii Joséové ze sekretariátu, jež přispěla velmi výrazně, a tento příspěvek dnes konsolidujeme.

Doufám, že moji kolegové poslanci budou hlasovat pro; v následujících dvou letech uvidíme, zdali může tento právní předpis výrazně přispět k naší práci v Parlamentu.

Předsedající. – Děkuji mnohokrát, pane Gargani.

Protože se jedná o výsledek týmové práce, rád bych s dovolením poblahopřál Martine Roureové za její vynikající práci v rámci pracovní skupiny, jíž předsedala s velkou rozhodností.

Samozřejmě bych chtěl poděkovat i našemu generálnímu tajemníkovi, který o tomto tématu velmi důrazně vyjednával – a bez jehož rozhodnosti by nic z toho nebylo možné –, a také čtyřem posledním předsedům Evropského parlamentu, panu Pötteringovi, který s nadšením tuto záležitost dokončil, panu Borrellovi, který nám umožnil učinit rozhodující krok při přijímání tohoto kodexu, panu Coxovi, který umožnil oddělení různých statutů, a samozřejmě paní Fontaineové, jež celý proces před téměř 10 lety zahájila, takže my dnes máme konečně před sebou tuto zprávu.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, omlouvám se, toto mi připadá jako pochlebování, ale mí kolegové poslanci mi odpustí, protože někteří z nich možná ještě nevědí, že osobou, která tuto záležitost v uplynulých letech předkládala předsednictvu, jste byl ve skutečnosti vy, a když jste to nebyl schopen uvést, já ano. Proto za svou skupinu a za poslance mimo mou skupinu děkuji rovněž vám za vaši práci ve funkci místopředsedy Parlamentu.

Předsedající. – Děkuji všem. Domnívám se, že nový status bude sloužit jako příklad jiným parlamentům na celém světě.

3.24. Technická ustanovení o řízení rizik (B6-0623/2008) (hlasování)

– Před zahájením hlasování

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych pouze podotknout, že Parlament bude dnes poprvé hlasovat podle nového regulativního postupu s kontrolou o tom, zdali odmítnout legislativní návrh Komise. Jako zpravodaj pro směrnici o kapitálových požadavcích, jež je základem tohoto hlasování, bych vás chtěl požádat o podporu návrhu usnesení, jež bylo jednomyslně přijato Výborem pro hospodářské a měnové záležitosti.

To umožní Evropskému parlamentu vyslat jasný signál určený Komisi. Požadujeme vhodnou rovnováhu mezi záležitostmi navrženými Komisí v rámci postupu spolurozhodování a záležitostmi spravovanými samotnou Komisí v rámci postupu projednávání ve výborech.

Komise předložila konkrétní návrhy v rámci postupu projednávání ve výborech, které se týkají ratingových agentur a které dalece přesahují technické aspekty, a proto je třeba vrátit je do postupu spolurozhodování.

Musíme zajistit, že budeme vydávat soudržné právní předpisy. Nyní před námi leží zprávy o ratingových agenturách a o směrnici o kapitálových požadavcích a jeden návrh z postupu projednávání ve výborech. Naším cílem je vše s jasným zaměřením projednat v postupu spolurozhodování, a proto vás žádám o podporu.

(Potlesk)

3.25. Zpráva o podvodných adresářových společnostech (A6-0446/2008, Simon Busuttil) (hlasování)

*
* *

Christopher Beazley (PPE-DE). - Pane předsedající, když místopředsedkyně Komise sedí na svém místě, mohl bych ji jakožto komisařku zodpovědnou za komunikaci o něco požádat? Před měsícem meziskupina Pobaltská Evropa přijala usnesení o summitu EU-Rusko, tedy záležitosti tak významné pro tuto sněmovnu. Dosud nám nikdo nepotvrdil přijetí, natož pak odpověděl. Mohla by tuto otázku přednést svým kolegům v Komisi? Pro tuto sněmovnu je to velmi důležité.

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. - Pane předsedající, ano, samozřejmě se tím budu zabývat. Zajistím, abyste odpověď obdrželi co nejdříve.

4. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

– Zpráva: Philip Bushill-Matthews (A6-0454/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, evropská rada zaměstnanců existuje již 14 let a je nejvyšší čas ji pozměnit. Hlasoval jsem pro zprávu, protože alespoň umožní přizpůsobit evropskou radu zaměstnanců novým podmínkám. Máme nadbytek takzvaných evropských společností, tedy těch, které jsou provozovány přes hranice. Proto bylo nezbytné přizpůsobit pravomoci evropské rady zaměstnanců tak, aby odpovídaly těmto novým požadavkům. Tuto zprávu musíme podpořit už jen proto, že zaručuje skutečné zastoupení zaměstnanců všech společností s přeshraniční činností a všech společností, kde je třeba brát v potaz přeshraniční zájmy zaměstnanců, na evropské radě zaměstnanců.

– Zpráva: Giuseppe Gargani (A6-0483/2008)

Daniel Hannan (NI). - Pane předsedající, při příležitostech, jako je tato, je často přínosné vrátit se k prvotním zásadám a ptát se, proč v této oblasti vůbec potřebujeme evropskou regulaci. Chcete-li mi něco prodat, a já to chci od vás koupit, a jak zákazník, tak prodejce jsou spokojeni s jednotkami měření, určitě by se mezi ně neměla stavět žádná vnitrostátní vláda, nebo dokonce Evropská unie, a prohlásit jejich transakci za nelegální? Možná to zní těžko srozumitelně nebo jako akademická otázka, ale v mé zemi byly podány žaloby, které zabírají velmi mnoho času a lidem způsobují obrovské potíže, protože obchodují se svými zákazníky v jednotkách, s nimiž jsou tito zákazníci spokojeni. To je další příklad toho, jak se pravomoci přesouvají z národních států směrem k osobám v evropských institucích, které nemůžeme volit.

Rád bych pouze zopakoval náš požadavek na referendum o Lisabonské smlouvě: *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Martine Roure (PSE). - (FR) Pane předsedající, dnešek je pro náš Parlament skutečně historickým dnem. Pracovali jsme tvrdě, abychom se dostali do této fáze: zajdu tak daleko, že řeknu, že se na tomto dokumentu pracovalo 15 let.

Znáte ten příběh sám, protože předsedáte pracovní skupině, která se, zcela správně, domnívala, že je status asistentů velmi závažnou otázkou. Pro nás to představuje vrcholný bod velkého díla. Jak jste uvedl, všichni ostatní předsedové před panem Pötteringem k tomuto výsledku významně přispěli: právě jsem poděkovala paní Fontaineové, když jsem ji potkala na schodech.

Avšak musím rovněž uvést, že bych chtěla poděkovat pracovní skupině, jejímž jste byl členem. Do této pracovní skupiny patřili pan Friedrich, paní Lullingová, pan Nicholson, paní De Vitsová a paní Wallisová – doufám, že jsem na nikoho nezapomněla – a musím prohlásit, že v této skupině existovala velká solidarita, která byla příčinou našeho úspěchu. Chtěla bych rovněž ocenit Výbor pro právní záležitosti, který byl schopen ujmout se vedení, vyrovnat se s problémem a pracovat rychle: děkuji vám mnohokrát.

– Zpráva: Simon Busuttil (A6-0446/2008)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Pane předsedající, chtěl bych poblahopřát panu zpravodaji k této zprávě. Hlasoval jsem na podporu jeho doporučení, protože mám doslova stovky voličů z East Midlands, od Nottinghamu do Daventry, od Glossopu do Lincolnu, které napálila jedna z těchto společností: European City Guide. Tato společnost skutečně podvádí lidi tím, že jim zasílá faktury a vyhrožuje jim žalobou, pokud nezaplatí za reklamu, která se prostě nikdy neobjevila v produktech, jejichž prodej předstírá.

European City Guide je jednou z největších příčin stížností, které jsem obdržel během 10 let, co zasedám v této sněmovně. První stížnosti vlastně přišly v první várce dopisů po mém zvolení a poslední dorazily do mé schránky dnes ráno. Proto mě těší, že mohu v této sněmovně podpořit něco, co napomůže změně.

Syed Kamall (PPE-DE). - Pane předsedající, stejně jako předchozí řečník bych chtěl ocenit zpravodaje za jeho zprávu k tomuto tématu, a to kvůli jeho zcela zřejmému významu. Několik z nás obdrželo dopisy od našich voličů, kteří se ptají na tento konkrétní podvod. Někteří velmi vyděšení lidé, včetně mnoha malých podniků z celé EU, mi píšou do mého londýnského volebního obvodu a říkají mi, že se velmi obávají, že budou muset tuto částku zaplatit a že nechtějí čelit žalobě.

To je jedna z oblastí, ve kterých si EU vede dobře. Víím, že jsem kritický k další politické a hospodářské integraci, ale je mi také potěšením poukázat na případy, kdy Evropská unie funguje dobře. Někdy bychom se měli zaměřovat na to, co děláme dobře, a pokusit se zapomenout na věci, jež se nám tolik nepovedly, například smýšlení o jednom přístupu pro všechny.

Tento případ je nazýván jedním z prvních evropských podvodů, ale není to skutečně první evropský podvod. Chcete-li najít další evropské podvody, můžete se podívat na Evropskou ústavu a Lisabonskou smlouvu. Slýcháváme, že se Lisabonská smlouva od Evropské ústavy zcela odlišuje, ale v důsledku se jedná o úplně totožnou věc, a odpírat obyvatelům Spojeného království hlasovací právo je opravdovým podvodem a odpíráním demokracie.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Pane předsedající, jako předseda Petičního výboru mohu říci, že byl tento výbor spokojen, když byl po námi obdržených informací přijat náš návrh zprávy o nekalých praktikách inzertních společností, jako je City Guide. Tuto zprávu připravil pan Busuttil a rád bych mu k tomuto úspěchu poblahopřál. Na zprávě pracoval celý Petiční výbor a jeho sekretariát. Chci poděkovat všem zúčastněným, zejména panu Busuttilovi a také všem poslancům, kteří hlasovali pro toto usnesení. Toto usnesení získalo v této sněmovně takřka jednomyslnou podporu.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedající, nejedná se o jedinou oblast, kde jsou požadovány platby za neposkytnuté služby. Proto důrazně podporuji tuto zprávu a hlasovala jsem pro ni. Rovněž bych chtěla uvést, že jsem nemohla hlasovat pro několik prvních dnes předložených zpráv. Blokáda před Parlamentem mně a mnoha dalším mým kolegům znemožnila dostat se do sněmovny. Chtěla bych, aby byl zaznamenán můj protest proti tomuto stavu.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pane předsedající, jsem velmi potěšena, že zpráva o City Guide a obchodních adresářích získala tak velkou podporu, a blahopřeji zpravodaji k jeho práci. Tato otázka se týká širokého okruhu a Parlament na ni reaguje. Týká se jednotlivců, klubů, škol a podniků podváděných společnostmi těžícími z nedostatečné koordinace.

Doufám, že dnešní hlasování bude signálem, aby byli lidé velmi opatrní při podepisování, a že Parlament bude naslouchat jejich obavám a že budeme požadovat opatření ze strany členských států a na evropské úrovni, která zastaví praxi ždímání peněz z podniků pod falešnými záminkami.

Je to velmi úspěšný den pro zpravodaje Simona Busuttila a velmi úspěšný den pro Petiční výbor, který tuto otázku ve všech fázích prosazoval. Těším se, až informuji své voliče – stovky z nich mě ohledně tohoto tématu kontaktovaly – a podám jim zprávu, že zde skutečně došlo k pokroku.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, chtěl bych učinit všeobecnou poznámku. Ani já jsem se kvůli blokádě Parlamentu nemohl zúčastnit několika prvních dnešních hlasování. Podle mě je zcela nepřijatelné, aby francouzský policista bránil vozidlu identifikovanému jako vozidlo ve službách Parlamentu v příjezdu ke sněmovně. To se děje jen ve Štrasburku. Bude-li se to opakovat, budu tihnout k tomu, přidat se na stranu těch, kdo nechtějí, aby bylo sídlo Parlamentu ve Štrasburku. Konec konců, situace, jakou jsem právě popsal, v Bruselu nevznikají.

– Zpráva: Gérard Deprez (A6-0499/2008)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Pane předsedající, požádal jsem o vystoupení, abych mohl vysvětlit hlasování o ochraně eura. Už budu na řadě?

Předsedající. – Vzhledem k tomu, že neproběhla rozprava, jednací řád stanoví, že nejsou povolena žádná ústní vysvětlení. Proto máte dvě možnosti: buď předložíte své prohlášení písemně, nebo – pokud budeme mít trochu času – můžete jej učinit ústně a bude přepsáno.

Učiňte jej tedy ústně.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Pane předsedající, jste velmi laskav a doufám, že toho nebudete jednoho dne litovat!

Konzervativci ze Spojeného království se zdrželi hlasování o slavném euru. Protože jsme přesvědčeni, že je čestné, aby ti, kdo si nepřejí přistoupit ke společné měně, přenechali rozhodnutí o této měně zemím, které ji mají. Avšak během posledních měsíců je stále zřejmější, že někteří starší poslanci této sněmovny nejednají čestným nebo zdvořilým způsobem. Nedávné akce některých vedoucích představitelů našich skupin při návštěvě prezidenta České republiky byly velmi vzdáleny úctě, která by měla být prokazována prezidentovi demokratické evropské země.

Jak se blíží evropské volby, mnoho zde přítomných poslanců bude naříkat, že nejsou bráni vážně, nebo že si jich jejich voliči nevážejí tak, jak by si zasloužili. Možná by si měli uvědomit, že si zasloužíte úctu pouze tehdy, když nějakou ukážete, zejména vůči těm, s nimiž zásadně nesouhlasíte. Zdá se, že starí revolucionáři nikdy nevymřou: pouze zapomínají, za co bojovali!

– Zpráva: Giuseppe Gargani (A6-0483/2008)

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, hlasovala jsem proti zprávě pana Garganiho, protože jsem přesvědčena, že to, co máme před sebou a v nařízení Rady, v jehož případě máme pouze právo naslouchat, je dalekosáhlým zásahem do svobod poslanců. Chtěla bych podotknout, a tím nechci nijak snižovat práci Výboru pro právní záležitosti, že v případě dopadů tohoto nařízení Rady na naše asistenty zůstává ještě mnoho nevyřešených otázek a problémů.

Jako členka Výboru pro rozpočtovou kontrolu jsem se vždy domnívala, že by se mělo v otázce statutu asistentů naléhavě něco udělat. Vždy jsem byla jednou z těch, kdo za své zaměstnance odvádí příspěvky sociálního pojištění a zaměstnává je za řádných podmínek. Ti kolegové poslanci, kteří tak nečiní, na nás toto nařízení Rady takřkajíc uvalili. Bylo by lepší, kdyby parlamentní administrativa reagovala rychleji a přispěla k realizaci stávajícího modelu. Tento model není docela špatný a chceme ho zachovat pro místní asistenty. To by bylo lepší řešení pro svobodu všech.

– Zpráva: Simon Busuttil (A6-0446/2008)

Richard Corbett (PSE). - Pane předsedající, chtěl bych se přidat k těm, kdo blahopřejí panu Busuttilovi k jeho zprávám a vyjadřují politování nad manýry různých adresářových společností.

Jedním z často neznámých aspektů je způsob, jak agresivně tyto společnosti prosazují své požadavky na platby. Oběti společnosti European City Guide a dalších adresářových společností vytvořily internetovou stránku nazvanou Zastavte European City Guide, která má přispět k šíření informací o nebezpečích těchto podvodů a pomáhat malým podnikům, sportovním klubům, charitativním organizacím atd., které se chtějí bránit, nikoliv se jimi nechat okrádat. Nyní je vlastníci adresářových společností šikanují a snaží se, aby poskytovatelé internetu, kteří umožnili vytvoření tohoto nástroje, dotčenou internetovou stránku odstranili. Proto nyní tuto internetovou stránku hostují na své vlastní internetové stránce, protože se pravděpodobně neodvážejí zaútočit na poslance Evropského parlamentu.

Chtěl bych však vyzvat oběti a potenciální oběti tohoto podvodu, aby využily této organizace při koordinaci své činnosti a aby s námi spolupracovaly na uzavření právních mezer, které všechny uvedené podvody definitivně zastaví.

Písemná vysvětlení hlasování

– Doporučení: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0458/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasuji pro tuto dohodu, která tvoří součást vztahů mezi Evropou a Maghrebem.

Chtěl bych však využít příležitosti a zdůraznit opakované porušování lidských práv a nedodržování mezinárodních závazků týkajících se otázky Sahrawiů ze strany Maroka. Jednoduše je po něm požadováno, aby dodržovalo ustanovení různých rezolucí OSN týkajících se této otázky. Musí být potvrzeno právo všech Sahrawiů vyjádřit se k sebeurčení. Jedná se o poslední baštu kolonialismu v Africe a mezinárodní společenství nemůže nadále mlčet. V této souvislosti by Evropa měla převzít svou odpovědnost.

David Casa (PPE-DE), písemně. – (MT) Zcela souhlasím s významem, který musíme přikládat vztahům mezi Evropskou unií a jejími sousedy, zejména ve Středomoří. Marocké království vždy zdůrazňovalo, že je třeba podporovat těsnější vazby s Evropskou unií a mělo by být naší povinností zajistit další rozvoj a posilování této spolupráce.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro návrh rozhodnutí Rady o uzavření protokolu k Evropsko-středomořské dohodě mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Marokem na straně druhé s ohledem na přistoupení Bulharské republiky a Rumunska týkajícímu se rozvoje institucionálních a obchodních vztahů s Marokem.

Lena Ek (ALDE), písemně. – (SV) Kdyby se Maroko neangažovalo v Západní Sahaře, hlasovala bych pro toto usnesení. Nenamítám nic proti přidružení a výměně mezi EU a Marokem. Aby však získalo mou podporu, musí Maroko nejprve dodržovat lidská práva a zastavit útlak obyvatel Západní Sahary.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Zdržel jsem se hlasování o protokolu k Evropsko-středomořské dohodě mezi ES a Marokem. Nebylo to kvůli technickým aspektům zprávy pana Saryusze-Wolskiho, ale spíše z politických důvodů. Marocká okupace západosaharské Saharské arabské demokratické republiky, jeho válka proti bojovníkům odboje usilujícím o osvobození své země a porušování lidských práv civilního obyvatelstva mě donutily alespoň k malému protestnímu gestu. Přeji si pouze, kdyby toho mohlo být více.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, podporuji doporučení pana Saryusze-Wolskiho o návrhu rozhodnutí Rady o uzavření protokolu k Evropsko-středomořské dohodě zakládající přidružení mezi členskými státy a Marockým královstvím. Přimlouval bych se pro to, aby Parlament souhlasil s uzavřením takové dohody po přistoupení Bulharska a Rumunska k Evropské unii, což vyžaduje změnu této dohody. To Maroku umožní, aby rychleji odstraňovalo cla na některé výrobky, jež tato země dováží.

– Doporučení: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0496/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasuji pro tuto zprávu pana Saryusze-Wolskiho, jejímž důsledkem je zlepšení spolupráce s Albánií.

Území Albánie geograficky náleží k Evropě a je naší povinností pomoci tomuto národu, který čelí závažným potížím, v postupném přibližování se institucím Společenství. Tento přístup je uveden ve zprávě. V minulých měsících jsem se v Tiraně setkal s vysokoškolskými studenty: domnívám se, že se mezi mladou albánskou generací zvyšuje zájem na přistoupení k Evropě, přičemž chápe, že je třeba opustit historickou izolaci, jíž tato země vždy trpěla, a chápe i příležitost sdílet společný osud s 27 evropskými partnery. Na tomto cíli pracujeme.

David Casa (PPE-DE), písemně. – (MT) Jsem přesvědčen, že je velmi důležité nezbytnou měrou podporovat země, jako je Albánie, abychom jim pomohli v přípravách na vstup do Evropské unie. Vytvoření dohody o přidružení je velmi významným krokem tímto směrem.

– Doporučení: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0490/2008)

David Casa (PPE-DE), písemně. – (MT) S ohledem na skutečnost, že je Chorvatsko kandidátskou zemí na přistoupení k Evropské unii, jsem přesvědčen, že je dohoda o přidružení významným krokem přispívajícím k posilování vazeb mezi touto zemí a evropskou rodinou.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro návrh rozhodnutí Rady a Komise o uzavření Protokolu k Dohodě o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými

státy na jedné straně a Chorvatskou republikou na straně druhé s ohledem na přistoupení Bulharské republiky a Rumunska k Evropské unii týkajícímu se rozvoje institucionálních a obchodních vztahů s Chorvatskem.

– **Zpráva: Gabriele Albertini (A6-0471/2008)**

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Indický letecký trh v současnosti patří mezi nejrychleji rostoucí na světě. Otevírání trhu a pokusy o přilákání soukromého a zahraničního kapitálu na tento trh jsou považovány za opatření nezbytná pro rozvoj a modernizaci indického odvětví letectví, aby odpovídalo rostoucí poptávce a očekáváním zákazníků. Přestože bylo indické odvětví letectví dlouho charakterizováno restriktivním přístupem s omezenými možnostmi vstupu a silnou státní kontrolou, podnikla Indie v posledních letech rozhodné kroky k otevřenějšímu a konkurenceschopnějšímu leteckému trhu.

Kvůli její výjimečné míře růstu a postupnému otevírání trhu nabízí Indie nové příležitosti k podnikání a velký potenciál rovněž pro růst evropských leteckých společností a výrobců a poskytovatelů služeb v oblasti letectví.

I když by cíle měly být vysoké, úplné otevření leteckého trhu s Indií si může vyžádat čas pro svůj rozvoj, který lze nejlépe provádět postupně, což umožní bezproblémový přechod a tržní integraci založenou na postupné realizaci nových pravidel stanovících rovné podmínky. Proto souhlasím s uzavřením horizontální dohody mezi Společenstvím a Indií.

David Casa (PPE-DE), písemně. – (MT) Tato zpráva objasňuje některé před tím nejasné aspekty, jež mohly způsobit dezinterpretaci. Nová ustanovení zajišťují větší transparentnost postupů a zaručují, že nebudou narušeny jak objem dopravy, tak rovnováha. Zatímco dříve docházelo k porušování práva hospodářské soutěže, tato samostatná dvoustranná dohoda nyní zahrnuje konkrétní ustanovení upravující dotčený systém.

Dragoş Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože:

– článek 2 dohody nahrazuje tradiční doložky o určení doložkou Společenství o určení, která všem dopravcům Společenství umožňuje užívat výhod plynoucích z práva usazování,

– článek 4 uvádí ustanovení v dvoustranných dohodách, která porušují právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže (závazné obchodní dohody mezi leteckými společnostmi), do souladu s těmito právními předpisy EU.

Při sjednávání horizontální dohody s vládou Indické republiky bylo zdůrazněno, že dohoda neovlivní objem nebo rovnováhu provozních práv. Za tímto účelem byl vymezen obsah dopisu, který Evropské společenství a jeho členské státy zašlou Indií.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Pan Albertini je správně přesvědčen, že by bylo vhodné změnit stávající dohodu mezi Společenstvím a Indickou republikou. Sdílím jeho názor, že by širší dohoda měla upravovat otázky, jako je legislativní spolupráce v oblastech pozemní a letové bezpečnosti, řízení letových tras, sledování letu, životní prostředí, technologie a výzkum. Taková dohoda by se rovněž měla týkat záležitostí týkajících se provozování hospodářské činnosti a průmyslové spolupráce.

Jsem rovněž přesvědčen, že by bylo vhodné odkázat na dohodu mezi Indií a Spojenými státy, jež by nám mohla posloužit jako užitečný příklad. Schvaluji návrh, že Výbor pro dopravu a cestovní ruch by měl být prvním, kdo vydá kladné stanovisko týkající se uzavření horizontální dohody mezi Společenstvím a Indickou republikou.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu pana Albertiniho o dohodě mezi Evropským společenstvím a Indií o některých aspektech leteckých služeb. Souhlasím s názorem zpravodaje, že je třeba, aby si EU vzala příklad z kladné zkušenosti z dvoustranné dohody podepsané v roce 2005 mezi Spojenými státy a Indií a z následného odstranění kapacitních omezení, cel a kvantitativních kontrol při vstupu na trh, protože by podobná dohoda byla nejen příhodná pro evropské společnosti podnikající v odvětví letecké dopravy, ale také pro uživatele leteckých služeb. Je však důležité zdůraznit skutečnost, že nyní by tato dohoda měla představovat výchozí bod a že pro dokončení liberalizace odvětví letecké dopravy s Indií budeme muset počkat na realizaci právě stanovených opatření. Tak nepodstoupíme riziko, jak se často stává, že hospodářská spolupráce předběhne rozvoj společnosti.

– Zpráva: Gérard Deprez (A6-0499/2008)

David Casa (PPE-DE), písemně. – (MT) Souhlasím se zpravodajem ohledně významu, který bychom měli přikládat otázce bezpečnosti a boje proti padělatelům. V tomto boji se musíme angažovat neustále, protože padělané peníze v oběhu způsobují oslabování ekonomiky v celé Evropské unii, nikoliv pouze v zemích eurozóny. Naneštěstí tito zločinci provozují tuto nezákonnou činnost neustále modernizují svou technologii a přichází s novými prostředky. Proto je nanejvýš důležité, abychom nabídli naši pomoc a využili prostředky, které máme k dispozici, a dali tak společným evropským orgánům i všem jednotlivým zemím nezbytné nástroje pro vedení tohoto boje.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1338/2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání, protože se jedná o realistický a účinný návrh pro boj proti padělání eura.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Vítám obě tyto zprávy, první o „opatřeních nutných k ochraně eura proti padělání“ a o „rozšíření opatření nutných k ochraně eura proti padělání“. Jak jsem uvedl při mnoha příležitostech, rozhodnutí o vydání 500eurových a 200eurových bankovek, které jsou pětikrát větší a dvakrát tak velké než největší bankovky dolarů nebo jenů v oběhu, činí z eura možnou volbu jak pro praní špinavých peněz, tak pro padělání. Zde alespoň přijímáme opatření proti padělání, i když pro oblast paní špinavých peněz jsou nutné další kroky.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Účelem zprávy je změna předchozího nařízení, nařízení (ES) č. 1338/2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání, a zvýšení pravomocí usnadňujících a povolujících přesun padělaných peněz mezi členskými státy, čehož má být využito k přizusobení příslušného kontrolního vybavení. Podle stávajících právních předpisů je tento přesun zakázán.

Strana Junilistan souhlasí s tím, že je velmi důležité chránit euro před paděláním. Ale jsme přesvědčeni, že by se touto otázkou měly zabývat země, v nichž je euro měnou. Švédsko a další země mimo eurozónu by se neměly podílet na této činnosti zemí eurozóny. Proto jsme se rozhodli zdržet hlasování o této zprávě.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Rozsáhlá oblast, v níž se euro používá, je pro padělatele hodnotným cílem. Padělají bankovky a mince tak vysoké kvality, která dokonce napodobuje ochranné prvky, takže člověk na ulici snadno přijme padělané 50eurové bankovky. Před podvody nejsou bezpečné ani prodejní automaty. Otřesy, jimiž nedávno prošly některé měny, pravděpodobně zvýší význam eura, a zločinecké skupiny se toho budou snažit využít.

Chceme-li, aby bylo euro co nejbezpečnější, musíme zvýšit naše úsilí v mnoha oblastech. Na jedné straně je třeba, abychom pracovali na měně samotné, na straně druhé bychom měli lépe informovat o ochranných prvcích, protože větší bezpečnost eura nemá smysl, pokud o tom lidé nadále nebudou vědět. Konečně musíme zvýšit úsilí v boji proti skupinám padělatelů. V tomto ohledu musí jednou provždy skončit současná nedostatečná politika bez výkonných pravomocí. Tato zpráva je pouze prvním krokem na cestě k bezpečnějšímu euru, nicméně jsem pro ni hlasoval.

– Zpráva: Gérard Deprez (A6-0503/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Na základě zprávy našeho belgického kolegy poslance pana Depreze jsem hlasoval pro návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení Rady z roku 2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání, ve znění pozměněném Radou. Vzhledem k potřebě přijetí závazných právních předpisů, které stanoví povinnost úvěrových institucí ověřovat pravost eurobankovek a euromincí v oběhu, jak zdůrazňují odborníci jednotlivých států i institucí Společenství, bychom měli učinit naléhavá opatření. Podporuji tento návrh nařízení, který po úvěrových a dalších souvisejících institucích požaduje, aby v souladu s postupy stanovenými Evropskou centrální bankou pro eurobankovky a Komisi pro euromince kontrolovaly pravost přijímaných eurobankovek a euromincí před tím, než je uvolní zpátky do oběhu. Je důležité zdůraznit, že tyto pozměňovací návrhy se automaticky použijí na členské státy mimo eurozónu; to je vynikající bod.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1339/2001, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 1338/2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání, na členské státy, které nepřijaly euro jako jednotnou měnu, protože toto rozšíření přispívá k boji proti padělání eura v celé EU.

– Zpráva: Diana Wallis (A6-0465/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych poblahopřát Dianě Wallisové k vynikající práci, kterou odvedla. Jsme ve velmi delikátní hospodářské situaci, kdy krize, která vypukla nejprve ve Spojených státech a jako první dopadla právě na finance, nyní naneštěstí ovlivňuje celosvětovou reálnou ekonomiku. Závažnost situace potvrzuje skutečnost, že kapitalismus poprvé žádá o pomoc stát, na který ještě před pár týdny pohlížel jako na historického nepřítele.

Jednoduše řečeno je úkolem státu stanovit pravidla. Proto bychom měli přivítat tuto zprávu, která stanoví přísnější regulace ochranných opatření vyžadovaných po společnostech za účelem ochrany společníků i třetích osob.

Dragoș Florin David (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o koordinaci ochranných opatření, která jsou vyžadována na ochranu zájmů společníků a třetích osob po členských státech společností ve smyslu čl. 48 odst. 2 Smlouvy, pokud se týká zakládání veřejných společností s ručením omezeným a zachování a úpravy jejich kapitálu tak, aby byla tato opatření rovnocenná.

Současně došla po prozkoumání návrhu konzultační pracovní skupina k jednomyslnému závěru, že se tento návrh omezuje na přímou kodifikaci stávajícího znění, aniž by se měnila jeho podstata.

– Zpráva: Diana Wallis (A6-0466/2008)

Dragoș Florin David (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro návrh směrnice Rady o osvobození od daní vztahující se na osobní majetek jednotlivců z členského státu, protože se při přezkumu návrhu směrnice Rady, kterou se kodifikuje směrnice Rady 83/183/EHS ze dne 28. března 1983 o osvobození od daní, které se vztahuje na trvalý dovoz osobního majetku jednotlivců z členského státu, pracovní skupina jednomyslně shodla, že se tento návrh omezuje na přímou kodifikaci, a nijak podstatně nemění dotčené akty.

– Zpráva: Eoin Ryan (A6-0469/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), *písemně*. – (LT) Existuje riziko, že medaile a žetony podobné euromincím možná využijí podvodníci: zaprvé si mohou občané myslet, že jsou kovové předměty legálním platidlem. Zadruhé mohou být medaile a žetony podvodně používány v prodejních automatech přijímajících mince, pokud jsou rozměry a použitý kov medailí nebo žetonů podobné jako u euromincí. Proto je třeba lépe definovat kritéria týkající se podobnosti medailí a žetonů a euromincí.

David Casa (PPE-DE), *písemně*. – (MT) Zcela souhlasím se zpravodajem, že musíme usilovat o omezení činnosti osob, které perou špinavé peníze, pomocí návrhu nařízení, kterým se zajistí jasné vymezení mincí zákonné měny a ostatních mincí, a tak se co nejvíce snažit omezit zneužívání.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Je samozřejmě důležité, aby EU zajistila, že nebudou vyráběny žádné medaile nebo žetony podobné euromincím. Před několika lety se například v Rakousku objevily mince turecké liry s vlastnostmi euromincí. Naneštěstí se nezdá, že by EU brala vážně symboly. Například se během navrhování národních stran euromincí necítila odpovědná za slovinský plán použít rakouské symboly, což byla jasná provokace.

Evropská unie také nekritizovala prezidenta gruzínské republiky Michaila Saakašviliho za to, že se v několika televizních rozhovorech objevil před vlajkou EU, jako by jeho země byla členem Evropské unie. Však podle všeho se tento nezájem nešíří do všech oblastí. Je důležité, aby si občané nemohli splést žetony podobné euromincím se samotnými euromincemi, a proto jsem hlasoval pro Ryanovu zprávu.

– Zpráva: Kyösti Virrankoski (A6-0487/2008)

David Casa (PPE-DE), *písemně*. – (MT) Vezmete-li v úvahu těžké časy, kterými prochází celá světová ekonomika, zejména evropská ekonomika, musí být zajištěno, aby byla přijata všechna nezbytná opatření pro vytvoření stability, které je potřeba k tomu, abychom se pohnuli kupředu a zotavili se z tohoto špatného roku.

Nigel Farage a Jeffrey Titford (IND/DEM), *písemně*. – Strana UKIP hlasovala pro tuto zprávu, protože se 4,9 miliard EUR z nevyužitých položek vrátí vnitrostátním vládám.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) Je správné, aby byly při nízké míře plnění v rámci strukturálních fondů finanční prostředky zpětně vyplaceny členským státům.

Druhá část tohoto opravného rozpočtu se týká rozvojové pomoci a vytvoření nástroje rychlé reakce pro řešení rostoucích cen potravin v rozvojových zemích. Pochybujeme o navrhované položce ve výši 262 milionů EUR. Otázka je mnohem složitější. Existuje mnoho příkladů, jak EU podhodnocovala ceny potravin a ničila místní výrobce potravin v rozvojových zemích. EU tak v rozvojových zemích brání místním dodávkám potravin. Nyní chce přijít s rozvojovou pomocí jako s krátkodobým řešením. Je třeba změnit společnou zemědělskou politiku EU a její vývozní subvence na zemědělské produkty. Proto nemůžeme v tomto ohledu podpořit tuto část opravného rozpočtu.

Protože zpětné vyplácení nevyužitých prostředků ze strukturálních fondů tvoří drtivou většinu opravného rozpočtu č. 9/2008, rozhodli jsme se hlasovat pro celý návrh. To neznamená, že podporujeme návrh týkající se v tomto opravném rozpočtu rozvojové pomoci.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Snížení prostředků strukturálních fondů a Fondu soudržnosti o 4,5 miliardy EUR v rámci rozpočtu EU na rok 2008 ospravedlňuje naše hlasování proti této zprávě.

Od počátku není dodržován víceletý finanční rámec pro období 2007–2013, zejména pokud se týká využití prostředků v rámci politiky soudržnosti.

„Odůvodnění“ – například zpoždění v přijímání a realizaci programů – nevysvětlují, proč ve dvou po sobě jdoucích letech nebyly tyto položky zahrnuty do rozpočtu EU, nebo následně sníženy. Kromě toho rozpočet EU na rok 2009 obsahuje položky na strukturální politiku a politiku soudržnosti, jež jsou nižší než stejné položky přijaté pro rok 2007, a to v roce krize.

Existují-li obtíže s realizací operačních programů všech členských států, pak by měly být překonány (včetně nárůstu podílu spolufinancování ze strany Společenství).

Je nepřijatelné využívat tyto „obtíže“ ke snižování částek, jež mají být použity k podpoře výrobních odvětví a plnoprávné zaměstnanosti v zemích „soudržnosti“, mezi něž patří i Portugalsko.

Kromě toho se položky akumulují, což bude obnášet riziko, že nebudou využity kvůli pravidlům $n+2$ a $n+3$ a kvůli obtížím způsobených tím, že jsou zčásti spolufinancovány z vnitrostátních rozpočtů dotčených zemí.

– Zpráva: Jamila Madeira (A6-0442/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Započítáme-li pobřežní oblasti všech 27 členských států, natáhne se pobřeží Evropské unie na 89 000 km. Tato evropská pobřežní oblast je významná kvůli své velké rozmanitosti, neboť zde leží velká a hlavní města evropských zemí.

Některé regiony by nemohly existovat bez pobřeží, které je obklopuje, například vzdálené regiony žijící pouze z cestovního ruchu a činností souvisejících s mořem. Avšak existují některé regiony, kde geografický profil jejich pobřeží určuje nezávislost jejich rozvoje na cestovním ruchu, nebo kde není cestovní ruch tolik významný pro hrubý domácí produkt. Podle některých odhadů bude žít v roce 2010 v pobřežních oblastech asi 75 % obyvatel. Samotná tato koncentrace obyvatel u pobřeží dobře dokresluje, že musíme pragmaticky analyzovat dopady cestovního ruchu na pobřežní oblasti; abych byl přesný – jeho dopad na ekonomiku států a regionů a místní ekonomiku.

Proto je nezbytný právní akt o harmonizované regulaci pobřežního cestovního ruchu.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Cestovní ruch je klíčový pro sociální a ekonomický rozvoj pobřežních regionů EU.

Proto podporuji vytvoření politických nástrojů, jež nám pomohou přispívat k integrovanějším a udržitelnějším strategiím rozvoje, snižování sezónní povahy cestovního ruchu v těchto regionech, protože pouze tak můžeme zvýšit hospodářskou konkurenceschopnost a vyhovět sociálním potřebám (tvorba stabilnějších pracovních míst a vyšší kvalita života). Současně by měla být obzvláštní pozornost věnována zachování přírodních a kulturních zdrojů a podpoře udržitelnějších modelů cestovního ruchu.

Přestože cestovní ruch nyní nepatří do pravomoci EU, je stále důležité vyhnout se roztržštěné, odvětvové a také nesoudržné akci na evropské úrovni. Proto bychom měli zajistit komplexní a integrovaný přístup v rámci různých souvisejících politik (včetně oblastí soudržnosti, životního prostředí, moří a sociální oblasti).

Vůbec nepochybují, že strukturální fondy mohou mít pozitivní dopad na rozvoj pobřežních regionů. Ale je škoda, že kvůli nedostatku informací neznáme skutečný dopad těchto investic.

Rovněž je politováníhodné, že v různých operačních programech na období 2007–2013 prakticky chybí konkrétní zmínky o pobřežních oblastech. Podporuji záměr zpravodajky na provedení revize, která tento stav změní.

Lena Ek (ALDE), písemně. – (SV) Zpráva paní Madeiraové o evropském pobřežním cestovním ruchu je těžkopádná a složitá a postrádá pevné a jasné cíle, ale zastává jasný a pevný přezíravý postoj. Nemohu přijít na to, jak by Evropský parlament mohl v Unii zlepšit průmysl cestovního ruchu vyzýváním členských států k budování cyklostezek (bod 7) nebo snižováním letištních poplatků (bod 32). Podmínky pro pobřežní cestovní ruch se například v Řecku liší od Švédska. Proto jsem hlasovala proti této zprávě.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Otázky související s udržitelným rozvojem pobřežních oblastí jsou velmi důležité pro členské státy EU, jako je Portugalsko, jehož regiony ve velké míře závisí na určitých námořních činnostech.

Na seznam těchto činností patří pobřežní cestovní ruch, který je základním pilířem pro dosažení stávajících cílů evropské strategie, která má Evropu přiblížit moři. Proto musí EU zanést pobřežní cestovní ruch na seznam svých politických priorit. Nehledě na své nezpochybnitelné bohatství trpí evropské pobřežní regiony, a zejména portugalské, závažnými obtížemi způsobenými chybným přístupem, plánováním a opatřeními politiků.

EU by měla vytvořit politiku, která se bude konkrétně týkat otázek cestovního ruchu a která je bude začleňovat do širšího kontextu, například: mimo jiné evropskou námořní politiku, směrnici o námořní strategii, integrovanou strategii pro správu pobřežních oblastí, transevropskou dopravní síť a politiku ochrany životního prostředí v rámci sítě Natura 2000.

Tato zpráva obsahuje tyto a další návrhy, které považuji za zásadní pro rozvoj cestovního ruchu v pobřežních oblastech EU. Proto jsem hlasoval pro.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana Junilistan se staví proti všem pokusům institucí EU začlenit průmysl cestovního ruchu do svých legislativních pravomocí. Odvětví cestovního ruchu a investice do podpory rozvoje tohoto odvětví jsou záležitostí, jíž by měly projednávat výlučně jednotlivé členské státy.

Strana Junilistan je proto přesvědčena, že například finanční investice do infrastruktury a stálých dopravních spojení by měly být záležitostí příslušných členských států a neměly by zatěžovat daňové poplatníky v jiných částech EU.

Strana Junilistan rovněž zpochybňuje výzvu zpravodajky, aby Evropský parlament podporoval pokračující hospodářskou činnost mimo turistickou sezónu, návrh, který lze jen obtížně popsat jako něco jiného než pokus vytvořit přeshraniční ochranu pracovních míst.

Narozdíl od zpravodajky jsme rovněž proti přání Výboru regionů vytvořit Evropský pobřežní fond.

Poslanci Evropského parlamentu za stranu Junilistan proto hlasovali proti celé této zprávě.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Přes jasný nesouhlas s některými částmi této zprávy podporujeme většinu jejího obsahu, zejména začlenění mnoha pozměňovacích návrhů, které jsme předložili a obhajovali, například následující bod: „zdůrazňuje, že je třeba zajistit práva pracovníků v tomto odvětví a podporovat kvalitní pracovní místa a získávání dovedností, což mimo jiné zahrnuje vhodnou odbornou přípravu, rozsáhlejší využívání dlouhodobých smluv, rovnocenné a slušné mzdy a lepší pracovní podmínky.“

Vyjadřujeme však politování nad odmítnutím jiných pozměňovacích návrhů, například:

– „je přesvědčen, že by průmysl cestovního ruchu měl být faktorem přispívajícím k územní soudržnosti, hospodářskému rozvoji a zaměstnanosti na regionální úrovni, a zdůrazňuje potřebu průřezového přístupu k tomuto odvětví v oblastech politik a fondů Společenství, zejména prostřednictvím tvorby konkrétních programů Společenství doplňovaných opatřeními členských států, což podpoří toto odvětví a podníti synergie mezi různými zúčastněnými sociálními a hospodářskými subjekty,“

– „připomíná, že jsou ve stávajícím finančním rámci pro období 2007–2013 některé pobřežní regiony zaměřené na cestovní ruch penalizovány tzv. „statistickým efektem“, a proto vyzývá, aby byla zavedena kompenzační opatření na evropské úrovni určená těmto regionům“, například Algarve.

Sérgio Marques (PPE-DE), písemně. – (PT) Tato zpráva o vlivu turismu v pobřežních oblastech – aspektech regionálního rozvoje zdůrazňuje skutečnost, že cestovní ruch je zásadní pro sociální a hospodářský rozvoj těchto regionů Evropské unie.

Tato otázka je velmi významná, protože délka pobřeží členských států EU činí přes 89 000 km a protože jsou kromě toho ostrovy, ostrovní členské státy a nejvzdálenější regiony na odvětví cestovního ruchu velmi závislé.

Pobřežní členské státy proto musí na vnitrostátní a regionální úrovni navrhnout konkrétní strategie a integrované plány, aby tak mohly čelit sezónní povaze cestovního ruchu v pobřežních regionech a aby zajistily stabilnější pracovní místa a lepší kvalitu života místních společenství.

Hlasoval jsem pro tuto zprávu, která zdůrazňuje potřebu integrovaného přístupu k cestovnímu ruchu v kontextu politik EU v oblastech soudržnosti, moří, rybolovu, životního prostředí, dopravy, energetiky a sociálních a zdravotních politik, a následného vytváření synergií a zabránění nesoudržným opatřením.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Zamyslíme-li se nad významem, který má pro Evropu globální strategie využití potenciálu moří, a pokud se zamyslíme nad ekonomickou silou, kterou může cestovní ruch přinášet evropským ekonomikám, a také ji přináší, a pokud k těmto úvahám přidáme potřebu reagovat nejen na obavy způsobené přemisťováním různých podniků, ale také výzvám představovaným současnou hospodářskou krizí, lze snadno pochopit význam konkrétní strategie pro cestovní ruch v pobřežních oblastech v rámci globálních strategií pro cestovní ruch a moře.

S ohledem na tyto úvahy, jež se obě vyskytují v obou zprávách, na nichž jsem se podílel (jako zpravodaj pro zprávu o budoucnosti udržitelného cestovního ruchu a jako stínový zpravodaj pro zprávu o evropské námořní strategii), tuto zprávu vítám. Musíme však uznat, že nestačí mít strategii pro cestovní ruch v pobřežních oblastech sestávající z nejvyššího společného jmenovatele dvou uvedených globálních strategií. Z obecného hlediska je třeba, abychom podporovali ekonomické prostředí příznivé pro podnikání a využívající tohoto obrovského potenciálu – nebo těchto obrovských potenciálů – tím, že je využijeme dnes a zajistíme, že bude nadále udržitelně a odpovědně využíváno.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu paní Madeiraové o vlivu turismu v pobřežních oblastech – aspektech regionálního rozvoje. Přestože cestovní ruch nepatří do pravomocí Evropské unie, a neexistují tedy finanční nástroje zaměřené konkrétně na toto odvětví, jsem přesvědčen, že je nezbytné posoudit vliv, který má odvětví tak významné jako pobřežní cestovní ruch na regionální rozvoj a hospodářskou, sociální a územní soudržnost všech členských států. Souhlasím s paní Madeiraovou, že je třeba, abychom jednali integrovaně a přijali soudržný přístup ke strategiím v rámci politik pro životní prostředí, energetiku, moře a dopravu, aby tak byla různá opatření podpory cestovního ruchu soudržná a prospívala těm, kdo žijí v pobřežních oblastech, a celé evropské ekonomice.

Margie Sudre (PPE-DE), písemně. – (FR) V pobřežních oblastech, zejména v nejvzdálenějších regionech, může mít cestovní ruch, který je často hlavní hospodářskou činností, negativní dopady vzhledem k jeho sezónní, nekvalifikované povaze práce, nedostatečné integraci mezi pobřežím a vnitrozemím, nedostatečné hospodářské rozmanitosti a ochuzování přírodního a kulturního dědictví. Řešení spočívají v následujících činnostech.

Boj proti problému sezónní povahy nabídkou dalších forem cestovního ruchu (obchodní, kulturní, zdravotní, sportovní, venkovský) a současnou ochranou dědictví našeho pobřeží.

Usilovat o integrovaný přístup mezi pobřežním cestovním ruchem a politikami Společenství v oblastech soudržnosti, moří, rybolovu, životního prostředí, dopravy a energetiky, aby se vytvořily synergie a zlepšila soudržnost projektů.

Zvyšováním kvality infrastruktury, čímž selepší dostupnost mimo hlavní sezónu, a současně bojovat proti dopadům změny klimatu rozvojem udržitelné místní veřejné dopravy.

Zvyšováním kvality služeb zlepšením odborné přípravy na zaměstnání a podporou příležitostí v cestovním ruchu odpovídající změnám na trhu, čímž se bude usilovat o konkurenceschopnost.

Propagací nových turistických destinací, včetně nejvzdálenějších regionů, a tím, že se na pobřežní cestovní ruch jako na hlavní cíl zaměří Evropský den moří dne 20. května a projekt evropských destinací nejvyšší kvality.

– Zpráva: Christa Prets (A6-0461/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) V době globalizace a rychlého rozvoje informačních a komunikačních technologií jak nové technologické, tak mediální prostředky stále více zasahují do všech oblastí života. Jako nikdy předtím musí společnost následovat tuto rychlou technologickou změnu a naučit se zvládnout přívál informací. Mediální prostředky rovněž sehrávají úlohu zprostředkovatele, přičemž vybírají důležitá témata, což má dopad na každodenní život. Avšak tento výběr se uskutečňuje pouze na základě jednotlivých stanovisek, takže je objektivní jen do této míry. Gramotnost využívání mediálních prostředků musí lidem pomáhat při překonávání těchto problémů a pomáhat jim stát se inteligentními uživateli sdělovacích prostředků.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) Hlasovali jsme proti zprávě paní Pretsové (Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu, Rakousko) o mediální gramotnosti v digitalizovaném světě (A6-0461/2008). Návrhy ve zprávě porušují zásadu subsidiarity. Nechceme společnou evropskou mediální výchovu všech dětí v členských státech. Jednotlivé členské státy musí stanovovat své osnovy podle vnitrostátních podmínek.

Ani nejsme přesvědčeni, že by rodiče a starší osoby byli málo mediálně gramotní.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), písemně. – (FR) Tradiční i nové sdělovací prostředky zastávají důležité místo v našem každodenním životě. Proto je důležité evropským občanům umožnit, aby chápali, analyzovali a hodnotili příliv informací a dojmů, které přijímají, aby je mohli co nejlépe využívat. Tyto dovednosti jsou o to důležitější nyní, kdy se používání internetu tak rozšířilo a uživatelé sdělovacích prostředků již nejsou pouhými diváky, ale stále více se stávají aktéry tohoto procesu.

Nám předložená zpráva, kterou osobně podporuji, tomuto kontextu odpovídá. Je vyjádřením politické vůle podniknout opatření pro zajištění práv a svobod všech osob v digitálním světě.

Tato zpráva požaduje vytvoření vysoké úrovně mediálního vzdělávání pro všechny občany, zejména ty nejmladší. Zaměřuje se na odbornou přípravu přizpůsobenou jednotlivým sdělovacím prostředkům a potvrzuje právo každého na přístup k informacím a komunikačním technologiím. Podporuje vysoce kvalitní vzdělání, které pomáhá odpovědnému přístupu k právům duševního vlastnictví a jejich dodržování. Toto mediální vzdělání, které rovněž prospěje dosažení lisabonských cílů, je klíčové pro rozvoj vzdělaných a aktivních občanů.

Lena Ek (ALDE), písemně. – (SV) Zpravodajka usiluje o zavedení evropského mediálního vzdělání na různých úrovních, přičemž se zaměřuje na rodiny, školy, starší osoby a osoby se zdravotním postižením. To je samozřejmě správná myšlenka, ale nepatří na úroveň EU. Jako zastánkyně štíhlejší, ale cílenější EU jsem přesvědčena, že by to měly členské státy organizovat samy. Proto jsem hlasovala proti této zprávě.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu Christy Pretsové o mediální gramotnosti v digitalizovaném světě, neboť jsem přesvědčena, že musíme tento problém naléhavě řešit. V této době digitálních informací může být odříznutí od informací novou formou diskriminace a nerovnosti. Souhlasím s cíli uvedenými ve zprávě, zejména s podporou širšího využívání širokopásmového internetu, úsilím o snižování rozdílů v této oblasti mezi různými členskými státy a potřebou investovat do vzdělávání a odborné přípravy v tomto odvětví.

Rovněž se domnívám, že je třeba, abychom pozorně sledovali a monitorovali trendy směrem ke koncentraci společnosti v tomto odvětví, abychom se vyhnuli oligopolům, což by mohlo poškodit transparentnost a pluralismus informací.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Jsme přesvědčeni, že mediální gramotnost je záležitostí členských států. Návrh prohlášení, které leží před námi v Evropském parlamentu, určitě obsahuje některé dobré rady (některé, jež nejsou pro tuto oblast příliš vhodné), ale to je záležitost pro samotné členské státy.

Návrhy ve zprávě rovněž zasahují do oblasti osnov vzdělávacích systémů členských států. Strana Junilistan již dříve v tomto Parlamentu poukazovala na to – a nyní tak činí znovu –, že za organizaci výuky a složení vzdělávacích systémů nesou odpovědnost pouze samotné členské státy.

Ve velkolepých vystoupeních se hodně mluví o solidaritě, ale skutečnost je spíše odlišná. EU by se měla angažovat v přeshraničních otázkách, ale zdržet se zasahování do záležitostí, o nichž mohou členské státy rozhodovat samy, nebo které jsou již upraveny v jiných mezinárodních smlouvách.

Proto jsme hlasovali proti návrhu usnesení.

Ian Hudgton (Verts/ALE), písemně. – Mediální gramotnost je v naší éře digitalizace stále důležitější. Přestože se naše kultury stále více podřizují globalizaci, zpráva paní Pretsové správně uznává existenci místních subjektů, které mají klíčovou úlohu v mediální gramotnosti. Místní subjekty musí hrát velmi významnou úlohu a já tuto zprávu vítám.

Dumitru Oprea (PPE-DE), písemně. – (RO) Byl jsem si jist, že budu hlasovat pro zprávu paní Christy Pretsové.

Jsem přesvědčen, že potřebujeme mediální gramotnost, aby ti, kdo přijímají informace, mohli lépe porozumět všem dostupným mediálním produktům a zjistit, jak se vyhnout jejich případným nepříznivým vlivům. Ale aby toho byli schopni, potřebují informace a znalosti poskytované mediální gramotností.

Všichni členové společenství musí být schopni vyhledávat a používat informace, aby mohli svobodně a otevřeně komunikovat, aniž by měli strach z toho, že budou čelit realitě, na kterou nejsou připraveni.

Opatření by měla být uplatňována dokonce na základních školách, což zajistí poskytování vhodné mediální gramotnosti, aby děti získaly soubory dovedností potřebných k jejich aktivní účasti ve společnosti.

K mediální gramotnosti patří i možnost členů společenství kriticky analyzovat masové sdělovací prostředky, aby tak byli méně zranitelní vůči těm, kdo informace kontrolují.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu paní Pretsové o mediální gramotnosti v digitalizovaném světě. S ohledem na stále se šířící využívání nových informačních a komunikačních technologií, jež se dokonce stávají hlavním aspektem našeho každodenního života, a na obrovské příležitosti, které tyto nástroje nabízejí, se stává nezbytné, aby lidé nejen uměli tyto nástroje používat, a využívat tak jejich možných přínosů, ale především aby se uměli sami chránit před riziky manipulování informacemi a před jejich opomenutím či neúplností, jež se v porovnání s tradičními prostředky komunikace často objevují u informací v informačních sítích. Proto vítám práci paní Pretsové a doufám, že přijatá opatření budou této práci odpovídat.

– Doporučení: Bernard Lehideux (A6-0473/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, podporuji zprávu pana Lehideuxe, o které budeme dnes hlasovat po dlouhé rozpravě, ve které sehrál Parlament vedoucí úlohu při pokusech a zlepšení konečného znění dokumentu.

Nalézáme se v obzvláště složité ekonomické situaci, kdy se zdá, že finanční krize postihující nás všechny bude trvat i po celý rok 2009. Evropa dnes zřízením Evropské nadace odborného vzdělávání vysílá důležitý signál. Cílem je zajistit, že bude tato instituce účinným nástrojem nejen pro odbornou přípravu mladých lidí při hledání jejich prvního pracovního místa, ale rovněž pro všechny ty – a těch je naneštěstí více –, kteří nuceně opustili svět výroby a práce. Je povinností Evropského parlamentu pokračovat ve sledování její účinnosti a dosahování jejích cílů.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro společné stanovisko Rady týkající se přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Evropská nadace odborného vzdělávání, protože společný postoj obsahuje mnoho pozměňovacích návrhů Výboru pro zaměstnanost a sociální věci. Hlavní změny návrhu Komise se týkají rozsahu působnosti nařízení, fungování agentury, všeobecných ustanovení, správní rady a jmenování ředitele této agentury. Řeší se rovněž otázky možného způsobu posilování vztahů mezi Evropským parlamentem a agenturou a možného zastoupení Parlamentu ve správní radě.

Článek 7 stanoví jako součást správní rady „tři nevolené odborníky jmenované Evropským parlamentem“. Parlament má možnost jmenovat osoby zvnějšku či poslance a upřednostňovaná míra zastoupení ve správní radě bude v odpovědnosti Parlamentu. Kromě toho bude kandidát na ředitele vybraný správní radou vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem (příslušnými výbory) Evropského parlamentu a odpověděl na otázky položené členy tohoto výboru / těchto výborů před jeho jmenováním (článek 10).

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Ultraevropané mají tendenci považovat přistěhovalce uchazečů o práci a lidí za zázračné řešení problémů s nedostatkem pracovní síly a poklesu porodnosti, které zažívají všechny členské státy. Tento bláznivý přístup je znamením bezmoci: současná Evropa nemůže nabídnout nic, aby se mohla vypořádat s výzvami, s nimiž se potýká.

Nová Evropa musí naproti tomu podporovat hospodářské a sociální politiky ochrany a preferencí v rámci jednotlivých států a Společenství, politiku vybízející lidi k tomu, aby měli děti, a zahraniční politiku zahrnující rozvojovou pomoc třetím zemím, aby tyto země, z nichž se emigruje v masovém měřítku, mohly stabilizovat počet svého obyvatelstva podstatným zlepšením životních podmínek.

Evropská nadace odborného vzdělávání je agenturou Evropské unie, jejímž cílem je přispívat k rozvoji vzdělávacích systémů a systémů odborné přípravy v partnerských zemích EU. To by bylo chválehodným cílem, kdyby jej ve skutečnosti netvořila příprava těchto mimoevropských zemí na vstup na evropský trh práce. Nechceme další přistěhovalectví ze třetích zemí, ani z mimoevropských kandidátských zemí, jako je Turecko, asijská a muslimská země, jejíž přijetí do Evropské unie odmítáme.

– Zpráva: Ona Juknevičienė (A6-0457/2008)

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Podporuji tento návrh zaměřený na zlepšení fungování Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci. Těší mě, že bylo dohody dosaženo v prvním čtení.

Vždy jsem podporoval vytvoření užších vazeb mezi soudci a institucionálním systémem evropské soudní spolupráce, což těmto odborníkům umožní sledovat všechny fáze vytváření soudní Evropy, a tím přispěje k upevnění oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti a budovat kulturu evropského soudnictví.

Tato síť se skládá z kontaktních míst (soudců) navzájem spolupracujících při řešení obtíží, jež mohou nastat v rámci soudní spolupráce mezi členskými státy. Zahrnuje všechny oblasti, tedy občanské a obchodní věci. Jsem přesvědčen, že by tato síť měla být otevřena spolupráci profesních organizací a současně podporovat lepší poskytování informací široké veřejnosti.

Tato zlepšení určitě přispějí k vzájemnému uznávání rozsudků, což v podstatě tvoří základ soudní spolupráce.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí Rady 2001/470/ES o vytvoření Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci, protože Evropská soudní síť pro občanské a obchodní věci byla vytvořena rozhodnutím Rady 2001/470/ES ze dne 28. května 2001, neboť se uvažovalo, že vytvoření oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti jakožto součásti Společenství zahrnuje potřebu zlepšení, zjednodušení a urychlení soudní spolupráce mezi členskými státy a také účinný přístup osob účastnících se přeshraničních řízení k soudnímu systému.

Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Pokud existuje oblast, kde je spolupráce členských států a Evropské unie významná a kde je ji třeba veškerou naší silou podpořit, pak je to oblast soudnictví a policie.

Nedávné výsledky společného francouzsko-belgického týmu, který po měsících vyšetřování úspěšně zatkl 16 mladých muslimských fanatiků a zničil islámskou teroristickou síť se sídlem v Bruselu, poskytuje důkaz, že je třeba, aby evropské policejní síly spolupracovaly.

Organizovaný zločin, korupce, obchodování s drogami a terorismus, jak všichni víme, nerespektuje státní hranice.

Členské státy Evropské unie již několik let spolupracují v oblasti mezivládní spolupráce. Ve své hříšné pýše chce Evropská unie naskočit na módní vlnu a pokouší se pod svým vedením vytvořit tento typ vztahu v rámci Evropské soudní sítě okolo vnitrostátních kontaktních míst.

Budeme nadále podporovat spolupráci a budeme podporovat tuto iniciativu, pokud nebudou členské státy omezeny ve svých legitimních suverénních pravomocích ve prospěch nového byrokratického evropského orgánu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Chtěl bych uvést, jak je mi líto, že zpráva paní Juknevičienėové nebyla před svým přijetím projednávána v Parlamentu. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů tuto zprávu podporuje. Chtěli bychom však upozornit na některé problémy, pro něž potřebujeme nová řešení: povědomí evropských občanů o jejich právech v přeshraničních řízeních a stávající znalosti právníků a soudců, které jsou velmi povrchní.

Doufám, že tyto otázky vzbuzující obavy Parlamentu budou více zastoupeny v budoucí agendě Komise i Rady.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro zprávu o Evropské soudní síti pro občanské a obchodní věci. Dokument předložený Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci představuje reakci na potřebu zjednodušit a urychlit soudní spolupráci mezi členskými státy. V zásadě jde o to usnadnit přístup občanů ke spravedlnosti.

Zpravodajčin program se zaměřuje na podporu spolupráce mezi členy právnických profesí s ohledem na určení osvědčených postupů. Kromě toho ze zprávy Komise o fungování Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci vyplývá, že vzhledem k nedostatku vnitrostátních kontaktních míst zbývá ještě dlouhá cesta k naplnění jejího potenciálu.

Navrhované vytvoření těchto zprostředkovatelských míst a postupné zavedení evropského systému e-spravedlnosti by zlepšilo přístup evropských občanů k důležitým informacím týkajícím se práva a fungování soudního systému.

– Zpráva: Philip Bushill-Matthews (A6-0454/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Přepracované znění směrnice o evropské radě zaměstnanců stanoví více informací a lepší konzultační postupy určené pracovníkům EU a chtěla bych je veřejně podpořit. Návrh se zaměřuje na změnu směrnice Rady 94/95/ES ze dne 22. září 1994 za účelem informování a konzultací zaměstnanců. Následné diskuse se sociálními partnery ve spojení s přepracovanými zněními poskytují vylepšený základ pro širší dialog mezi zaměstnavateli a zaměstnanci, což umožní podrobné posouzení navrhovaných změn a zástupcům pracovníků poskytne nástroje pro podporu jejich zájmů.

Podporuji zavedení tříletého přezkumu směrnice po jejím vstupu v platnost, aby se zajistilo, že bude odpovídat svému účelu a bude pro něj vhodná.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Na plenárním hlasování byl znovu zjevně patrný zřejmý nedostatek politické vůle většiny členů Parlamentu pro rozvoj stávající směrnice a zlepšení práv a úlohy evropské rady zaměstnanců. Všechny pozměňovací návrhy naší skupiny byly zamítnuty, včetně návrhu stanovícího podrobný a komplexní přezkum stávající směrnice, který by měl být zahájen nejpozději pět let po vstupu v platnost právě učiněných menšinových pozměňovacích návrhů. Bylo přijato pouze to, že by zpráva o uplatňování této směrnice měla být předložena Komisi. Pak uvidíme, co se stane. Již víme, že prosazování práv pracovníků bude záviset na průběhu třídního boje.

Oproti jiným případům, kdy Evropský parlament v nezávazných diskusích schválil zásadu, že by zástupci pracovníků měli mít právo veta, stejně jako v mé zprávě o úloze žen v průmyslu, to bohužel nyní odmítl zahrnout do směrnice o evropské radě zaměstnanců. Proto jsem se rozhodl zdržet se hlasování.

Neena Gill (PSE), písemně. – Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože v dnešní obtížné době je klíčové, abychom my, sociální demokraté, usilovali o ochranu pracovníků.

Konzultace a informace jsou dvěma základními právy pracovníků a evropská rada zaměstnanců je skvělou iniciativou. Avšak v mém regionu, stejně jako ve zbytku Evropy, dochází ke ztrátám pracovních míst, protože rady úzce nespolupracují přes hranice.

Proto vítám návrh na zajištění efektivity rad zaměstnanců a rozšíření jejich působnosti. To je otázka týkající se mnoha mých voličů. Doufám, že naše hlasování způsobí, že tato práva budou přínosem pro více podniků a pracovníků v oblasti West Midlands.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu pana Bushilla-Matthewse. Parlament hlasoval pro účinné a odrazující postihy zaměstnavatelů za nedodržení shody s pravidly, což ve svém důsledku zlepší situaci pracovníků v celé EU.

David Martin (PSE), písemně. – S ohledem na rýsující se hospodářskou krizi zvýrazní tato směrnice budoucí úlohu pracovníků na jejich pracovištích a současně umožní nutnou revizi evropské rady zaměstnanců. Vítám doporučení evropských sociálních partnerů, které je nyní ve směrnici obsaženo, a rovněž vítám aktualizaci směrnice za účelem přihlídnutí k posledním soudním případům, které poskytly právní jistotu oběma stranám průmyslu.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Podporuji jakoukoli činnost posilující fungování evropských rad zaměstnanců.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Účast na radách zaměstnanců využívají zaměstnavatelé ke kontrole činnosti pracovníků na pracovišti.

Evropské rady zaměstnanců a odpovědnost podniků jsou hnací silou upevnění sociálního partnerství a řízení pohybu pracovních sil.

Proto jsme hlasovali proti návrhu Komise na přepracování směrnice o evropské radě zaměstnanců.

– Zpráva: Heide Rühle (A6-0410/2008)

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu paní Rühleové o zjednodušení podmínek transferu produktů pro obranné účely ve Společenství, protože obsahuje mnoho opatření navržených pro zjednodušení fungování trhu s výzbrojí.

Kromě toho vytvoření právních ustanovení v oblasti obrany pro celé Společenství by mohlo odstranit nebezpečí falešného obvinění členských států, pokud se týká nelegální přepravy zbraní. Jak poslanci vědí, některé členské státy byly nedávno falešně obviněny z nelegálního prodeje zbraní Gruzii. Právní předpisy v této oblasti společné pro všech 27 členských států Evropské unie by mohly zabránit budoucímu opakování podobných situací.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Podpořila jsem návrh poslankyně Evropského parlamentu paní Rühleové, který od prosince 2007 tvoří součást obranného balíčku přijatého Komisí. Návrh zahrnuje vytvoření transparentního trhu s obrannými zařízeními v EU, které nahrazuje stávajících 27 samostatných režimů udělování licencí a harmonizuje licenční podmínky transferu těchto produktů mezi členskými státy. Tato úprava současného kontrolního režimu nejen přináší lepší transparentnost, ale také posiluje stávající praktiky a postupy a současně šetří miliardy na náklady na shodu. Taková správní reforma zvyšuje srozumitelnost a jednoduchost dotčených postupů, posiluje vnitřní trh a také zachovává kontrolu nad souvisejícím vývozem mimo EU. Zavedení všeobecných a globálních licencí, jež budou nadále definovat členské státy, poskytuje patřičnou rovnováhu mezi národními zájmy a zájmy společenství.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) „Zjednodušení podmínek transferu produktů pro obranné účely ve Společenství“ není neutrální proces. Posílení pravidel vnitřního trhu v oblasti, která byla dosud ve výlučné pravomoci členských států, rovněž znamená další krok na cestě k federalizaci, zvyšuje hegemonii nejdůležitějších sil na úkor národní suverenity. V době závažné mezinárodní hospodářské krize otevírá rozvoj vojensko-průmyslového komplexu EU nové šance na zisky velkých hospodářských skupin a v kontextu společné zahraniční a bezpečnostní politiky posiluje vojenskou intervenční kapacitu EU. Cílem je zajistit kontrolu nad trhem a v souvislosti s větší mezinárodní konkurenceschopností omezení energetických a dalších přírodních zdrojů nezbytných pro kapitalistickou výrobní metodu.

Měli bychom se vydat úplně jiným směrem. Konkrétně bychom měli usilovat o omezení arzenálů jaderných a konvenčních zbraní na celém světě a přispívat k mírovému řešení konfliktů a zajištění dodržování mezinárodního práva a státní suverenity.

Cestou, po které se lidstvo vydá, musí být cestou odzbrojení, nikoliv obnovení závodů ve zbrojení, které podporuje tento návrh směrnice. Proto jsme hlasovali proti.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana Junilistan podporuje vytvoření volného vnitřního trhu. Nejsme však přesvědčeni, že by EU měla právními předpisy upravovat způsob kontroly obchodování s produkty pro obranné účely na evropském území. Produkty pro obranné účely nemohou být považovány za totožné s ostatním zbožím a ostatními službami. Podobně jako v oblasti vývozní politiky by měly právní předpisy v této oblasti náležet do výlučné pravomoci jednotlivých členských států. Bude-li nezbytná přeshraniční spolupráce, měla by být vytvořena na mezivládní úrovni.

Protože je Junilistan ostře proti všem pokusům vytvářet vojenskou kapacitu v rámci evropské spolupráce, jsme k návrhu Komise velmi kritičtí. Ani pozměňovací návrhy zpravodajky tento stav nezlepšují. Rozhodnutí strany Junilistan hlasovat proti zprávě, proto není pouze odmítnutím usnesení výboru, ale také jasným odmítnutím jakékoliv formy vojenské spolupráce v rámci EU.

Jens Holm a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – (SV) Jsme přesvědčeni, že strategie Evropské komise zaměřená na konkurenceschopnější obranný průmysl EU je zcela nesprávná. Jedná se o další krok směrem k vojenské spolupráci v EU, jejímž cílem je vytvoření společné obrany. Proti takovému vývoji se velmi důrazně vymezujeme. Chtěli bychom zajistit nezávislou zahraniční politiku bez vojenských aliancí.

V návrhu Komise se vůbec nezmiňuje zaručení mezinárodního práva, demokracie a lidských práv. Jsme přesvědčeni, že mír, demokracie a lidská práva jsou mnohem důležitější než vytvoření nového trhu s obrannými zařízeními. Tato oblast se rovněž týká bezpečnostní politiky. Podle Smlouvy o EU má Švédsko pravomoc rozhodnout se. V tomto případě jsme přesvědčeni, že legislativní návrh Evropské komise odporuje Smlouvě o EU. Z výše uvedených důvodů budeme hlasovat proti tomuto návrhu.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Návrh směrnice o zjednodušení podmínek transferu produktů pro obranné účely ve Společenství zjednodušením příslušných postupů udělování licencí v členských státech tvoří součást hlavního cíle militarizace EU, aby tak sloužila agresivním protilidovým plánům.

Záměrem tohoto konkrétního návrhu a přiložené zprávy je další omezení možnosti členských států rozhodovat nezávisle o své obranné politice a posílení rozsáhlého obranného průmyslu v EU, aby se pomocí snížení administrativních překážek pro pohyb a prodej jeho výrobků stal ještě více dominantním na jednotném evropském trhu a konkurenceschopnějším na světovém trhu, přičemž budou vyloučeny malé a střední podniky, jak uvádí samotná zpráva.

Tento návrh znovu dokládá štváčskou povahu EU a potřebu rozbití celé její politiky a protilidové struktury a dalšího boje o vládu lidu, aby se naše země mohla rozhodnout o typech a zdrojích své výzbroje výlučně podle skutečných obranných potřeb, a nikoliv na základě agresivních plánů EU a NATO a zájmů rozsáhlého evropského a amerického zbrojního průmyslu.

Carl Schlyter (Verts/ALE), písemně. – (SV) Odmítám vnitřní trh se zbraněmi. Všechny země musí mít možnost zastavit dovoz a vývoz zbraní, pokud si to přejí. Ani v rámci EU nesmí existovat možnost neomezeného vývozu zbraní. Naneštěstí jsme neuspěli s hlasováním o takovém pozměňovacím návrhu. Proto se zdržuji závěrečného hlasování, přestože zpráva obsahovala i pozitivní aspekty, například zvýšenou kontrolu pro zabránění vývozu do třetích zemí a zvýšenou otevřenost a lepší přístup k informacím pro nevládní organizace a další subjekty.

– Zpráva: Matthias Groote (A6-0329/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Vítám zprávu poslance Evropského parlamentu Grooteho o schvalování typu motorových vozidel a motorů s ohledem na snížení emisí jakožto krok ke zlepšení kvality ovzduší v celé Evropě a v boji proti změně klimatu. Zavedení technických předpisů pro nákladní automobily, dodávky a autobusy platných v celém Společenství bude účinným prostředkem boje proti znečištění. Navrhované snížení emisí oxidů dusíku o 80 % a emisí částic o 66 % představuje podstatný pokrok a přibližuje nás hodnotám stanoveným v USA. Ve zprávě se rovněž uvádí srozumitelnější systém právních předpisů, protože směrnice nahradí přímo uplatnitelná nařízení. Jako zpravodajka pro systém EU pro obchodování s emisemi jsem si pouze příliš dobře vědoma opatření, jež musíme přijmout pro boj proti změně klimatu; spojení harmonizace a snížení emisí navrhované ve zprávě plně podporuji.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu pana Matthiase Grooteho o schvalování typu motorových vozidel a motorů, protože se domnívám, že vypracování společných pravidel omezujících emise látek znečišťujících ovzduší z motorových vozidel výrazně přispěje ochraně životního prostředí a rovněž zajistí řádné fungování jednotného trhu EU.

Souhlasím se zpravodajovým návrhem, v němž doporučuje zavedení ambicióznějších mezních hodnot pro emise částic (přesahující návrhy Evropské komise), což by mělo zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí, zejména pokud se týká zmírňování dopadů změny klimatu.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Souhlasím s harmonizací pravidel výroby těžkých nákladních vozidel s ohledem na emise látek znečišťujících ovzduší, protože jsem přesvědčen, že je to nejlepší způsob, jak členským státům zabránit v uplatňování odlišných norem a k ochraně životního prostředí.

Všeobecný systém Společenství pro schvalování typu motorových vozidel existuje proto, aby zajišťoval fungování vnitřního trhu, který, jak bychom neměli zapomínat, je oblastí bez vnitřních hranic a s volným pohybem zboží, osob, služeb a kapitálu. Je třeba, abychom tyto normy aktualizovali a zpřísnili je, aby tak všechny členské státy zajistily výrobu méně znečišťujících těžkých nákladních vozidel a přístup k informacím o opravách a údržbě těchto vozidel ve standardizovaném formátu.

V oblasti boje proti změně klimatu EU ukazuje svou velkou ochotu ujmout se vedoucího postavení v této problematice. Tato zpráva je jednoduše další zbraní v boji proti poškozování životního prostředí. Další

snížení mezních hodnot pro škodlivé emise oxidu uhelnatého, uhlovodíků, oxidů dusíku a částic je hlavním aspektem tohoto nařízení a určitělepší kvalitu evropského ovzduší.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Dnes přijatá zpráva zavádí harmonizovaná technická ustanovení pro těžká nákladní vozidla, jejichž cílem je zajistit účinné fungování vnitřního trhu.

Zejména byla zavedena ustanovení poskytující vysokou úroveň ochrany životního prostředí pomocí zavedení mezních hodnot škodlivých emisí oxidu uhelnatého, oxidů dusíku a částic.

Návrh také uvádí přístup k informacím o opravách podle úplně stejných pravidel jako Euro 5 a Euro 6.

To je zejména důležité pro zajištění standardizovaného přístupu tržních subjektů k informacím o opravách. Informace předávané nezávislým opravnám musí být shodné s informacemi, jež jsou dostupné autorizovaným prodejcem a opravnám. Tato ustanovení usnadní uskutečňování oprav nezávislými tržními subjekty. Přístup k pravidelnému technickému servisu se tak zjednoduší. Ceny na trhu budou konkurenčnějšími.

Přístup k technickým informacím bude nepochybně znamenat, že budou všechna vozidla účastníci se silničního provozu bezpečnější, a to nehledě na místo svého servisu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu pana Grooteho a vítám celoevropské opatření k omezení emisí z těžkých nákladních vozidel.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, která stanoví harmonizovaná technická pravidla pro nákladní automobily, dodávky a autobusy, jimž budou muset vyhovovat, aby získaly nezbytné schválení typu. Zpráva usiluje o snížení objemu částic o 66 % a emisí NOx o 80 %. Podporuji tuto zprávu kvůli její rovnováze mezi snížením emisí CO2 a souvisejících emisí. Návrh zahrnuje několik opatření týkajících se přístupu k informacím o opravách nových automobilů, aby se zajistila rovná hospodářská soutěž na trhu s opravami, aby tak malé podniky nebyly v důsledku zprávy poškozeny.

– Zpráva: Stavros Arnaoutakis (A6-0477/2008)

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Mandát strany Junilistan v Evropském parlamentu vychází ze slibu daného voličům, že budeme usilovat o větší veřejnou kontrolu a rozumnou správu finančních prostředků EU. Nyní Rada navrhuje, aby všechny projekty nepřesahující hodnotu 1 milionu EUR a spolufinancované z Evropského fondu pro regionální rozvoj, Fondu soudržnosti nebo Evropského sociálního fondu byly v budoucnu vyňaty z monitorování a kontroly. To je prostě nepřijatelné.

Chápeme, že je třeba administrativní zátěž rozdělit podle dotčených částek. Avšak kritizujeme skutečnost, že Rada navrhuje nechat tuto oblast otevřenou takovému zneužívání prostředků EU. Z výše uvedených důvodů se strana Junilistan rozhodla hlasovat proti této zprávě.

Sérgio Marques (PPE-DE), písemně. – (PT) Členské státy uvádí, že je pro ně obtížné účinně uplatňovat článek 55. Hlavními potížemi jsou nerovnoměrné administrativní zatížení neodpovídající dotčeným částkám a důležitý faktor rizika při realizaci programu.

Proto jsem hlasoval pro tento návrh, jehož cílem je změna a zjednodušení tohoto článku a který se skládá z pouhých dvou bodů: vyloučení činností spolufinancovaných z Evropského sociálního fondu z působnosti článku 55 a stanovení hranice 1 milionu EUR, pod níž budou z působnosti článku 55 vyňaty rovněž projekty spolufinancované z Evropského fondu pro regionální rozvoj nebo Fondu soudržnosti za účelem výpočtu maximálních způsobilých výdajů i monitorování. Ostatní ustanovení článku 55 zůstávají beze změn.

– Zpráva: Giuseppe Gargani (A6-0483/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), písemně. – Já a moji kolegové konzervativci ze Spojeného království podporujeme zlepšení pracovního řádu akreditovaných parlamentních asistentů, kteří pracují v budovách Evropského parlamentu v Bruselu, Štrasburku a Lucemburku a v zásadě i statut asistentů.

Znepokojuje nás však, že tento statut zůstává v mnoha zásadních záležitostech nejasný, a bylo by žádoucí, aby byl v mnoha ustanoveních srozumitelnější. Například v otázce nábory občanů ze zemí mimo EU, požadavků na druhý jazyk a navrhovaných platových tříd.

Kvůli těmto obavám jsme se závěrečného hlasování zdrželi.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, po mnoha letech práce v Evropském parlamentu se k všeobecné spokojenosti chystáme přijmout opatření, které bude mít výrazný dopad na činnost institucí Společenství.

Zejména bych chtěl zdůraznit pozitivní povahu nových pravidel systému parlamentních asistentů, který ponese punc transparentnosti a rovnováhy, přičemž ponechá svobodný výběr v rukách poslanců Evropského parlamentu. Jedná se o významný krok vpřed a současně vysílá pozitivní signál celému okolnímu světu.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro návrh nařízení Rady, kterým se mění Pracovní řád ostatních zaměstnanců Společenství, protože smlouvy místních asistentů mají spravovat osoby pověřené prováděním plateb, jejichž úkolem bude zajistit účinnou správu příspěvků přidělovaných všem poslancům, za které budou odpovídat, a tím se ukončí nejistota a nejednoznačnost vyplývající ze stávající úpravy, což je předmětem kritiky.

Akreditovaní parlamentní asistenti naproti tomu mají podléhat zvláštním ustanovením podle služebního řádu, a konkrétněji Pracovního řádu ostatních zaměstnanců Společenství. Návrh nařízení, který Komise předložila po jednáních vedených na základě zjištění pracovní skupiny předsednictva Evropského parlamentu, jíž předsedala paní Martine Roureová, je výjimečný a je rovněž komplexní a v mnoha ohledech složitý. Zpráva tyto aspekty zohledňuje a byly podrobeny dlouhým a podrobným diskusím ve Výboru pro právní záležitosti.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu pana Giuseppeho Garganiho o Pracovním řádu ostatních zaměstnanců Společenství, protože se domnívám, že tento návrh na zavedení nové kategorie zaměstnanců pro Evropský parlament, přičemž zahrnuje parlamentní asistenty pracující na jednom ze tří pracovišť Evropského parlamentu (Brusel, Štrasburk a Lucemburk), objasní a zlepší současnou situaci těchto asistentů a současně bude respektovat specifickou povahu jejich úkolů.

Nyní navržený nový systém uzavírání smluv pro parlamentní asistenty, který obsahuje zvláštní ustanovení, kdy budou dotčení asistenti zaměstnáváni prostřednictvím přímých smluv s Evropským parlamentem, je klíčový pro zajištění dodržování zásad rovnosti, nediskriminace a transparentnosti ve smlouvách, a také pro právní jistotu těchto pracovníků.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Hlasovali jsme proti zprávě o změně pracovního řádu asistentů poslanců Evropského parlamentu. Nemáme vůbec nic proti tomu, aby měli asistenti Evropského parlamentu zajištěnu slušnou mzdu a slušné pracovní podmínky. Nepřejeme si však převádět asistenty poslanců Evropského parlamentu do „daňového ráje EU“, stejně jako kdybychom museli převést poslance Evropského parlamentu do platebního systému v rámci EU s vhodnou daní uloženou Evropskou unií.

Jak poslanci Evropského parlamentu, tak jejich asistenti musí vycházet z reality své země. Platy a náhrady musí být vycházet z podmínek v jejich členských státech, nebo – v případě asistentů – podmínkám místa, kde žijí a pracují. Ani poslanci Evropského parlamentu, ani jejich asistenti by neměli být uzavřeni v „bublině EU“ s vysokými platy a atraktivními náhradami vzdálenými od reálného života občanů, jež mají zastupovat.

Proto jsme hlasovali proti tomuto návrhu na evropský statut asistentů. Je to pro nás otázka principu, která nemá nic co do činění s finančními podmínkami asistentů jako takovými.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Dnes přijatá zpráva zlepší pracovní řád akreditovaných parlamentních asistentů vykonávajících své úkoly na jednom ze tří pracovišť Parlamentu. Změny, které obsahuje, dlouho očekávali samotní asistenti i poslanci této sněmovny. Tato zpráva zavádí rozdíl mezi místními asistenty a akreditovanými asistenty, a to s ohledem na konkrétní povahu posledně uvedených.

Podle jasně navrženého statutu asistentů, budou tedy akreditovaní asistenti požívat mnoha výhod vyhrazených výlučně zaměstnancům evropských institucí. Především budou využívat výsad, jež odstraní zbytečnou nejistotu například v oblastech místa placení daní a zdravotního a sociálního pojištění. Kromě toho statut ukončí nejasnosti týkající se odměn asistentů. Asistentům budou přiděleny konkrétní třídy a jasně stanoveny základní sazby odměn.

Statut prospěje také poslancům této sněmovny. Vzájemná důvěra je základem spolupráce poslanců a asistentů, které zaměstnávají, a jejich vztahu s nimi. Statut neomezuje poslance ve svobodném výběru asistentů, s nimiž chtějí spolupracovat. Proto neohrožuje nezávislost poslanců Evropského parlamentu při výkonu jejich povinností.

Jens Holm a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – Nová harmonizace pravidel pro parlamentní asistenty („ostatní zaměstnance“) není z hlediska severských zaměstnanců uspokojivá. Domníváme se, že nová pravidla sníží sociální standardy v oblasti rodinných a sociálních příspěvků na péči o nemocné děti atd. Panují rovněž závažné obavy ohledně toho, jak se nová pravidla dotknou osobnostních práv, dávek v nezaměstnanosti a ochrany zaměstnanců před propuštěním.

Neměli bychom však zapomínat na pozadí návrhu. Asistenti trpí závažnými problémy týkajícími se neupravených smluv v Evropském parlamentu. Nyní pracují za úředních podmínek. Toto nové nařízení podobnou praxi ukončí. V solidaritě s asistenty vykořisťovanými chamtivými poslanci Evropského parlamentu / zaměstnavateli jsme hlasovali pro tento návrh.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Dnes jsem hlasoval pro zprávu pana Garganiho o Pracovním řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství.

Zpráva rozlišuje mezi místními asistenty a akreditovanými parlamentními asistenty.

Je třeba jasně prohlásit, že akreditovaní parlamentní asistenti vykonávající úkoly pro poslance Evropského parlamentu mají vůči nim konkrétní povinnosti vycházející z jejich vztahu založeného na vzájemné důvěře.

To odlišuje akreditované asistenty od ostatních zaměstnanců EU, jejichž pracovní řád se zakládá na kritériích transparentnosti, objektivního hodnocení a loajality vůči institucím.

Zvláštní postavení asistentů nesmí být utvářeno tak, že se jim poskytne výsadní nebo přímý přístup k pozicím úředníků nebo ostatních kategorií zaměstnanců Evropských společenství.

Přijetí dotčené zprávy Parlamentem znamená, že se v příštím volebním období začínajícím v roce 2009 sociální a daňové podmínky zaměstnanců Společenství budou týkat všech akreditovaných parlamentních asistentů zaměstnávaných poslanci Evropského parlamentu.

– Zpráva: Simon Busuttil (A6-0446/2008)

Glyn Ford (PSE), písemně. – Jako člen Petičního výboru vítám zprávu svého kolegy Simona Busuttila o podvodných adresářových společnostech. Tyto společnosti ohavně parazitují na malých a středních podnicích v Unii. Zasílají malým a středním podnikům velmi dvojznačné dopisy, v nichž je vyzývají, aby doplnily nebo aktualizovaly své obchodní jméno či kontaktní údaje, přičemž budí falešný dojem, že budou zaneseny do adresáře podniků zdarma. Těmito dopisy se často zabývají níže postavení zaměstnanci.

Podepsaní a společnosti následně zjistí, že neúmyslně podepsali smlouvu běžně závaznou na tři roky s ročními náklady převyšujícími 1 000 EUR.

Na 400 peticí obdržených od malých a středních podniků podrobně popisuje obtěžování, stres, rozpaky, frustraci a finanční ztráty utrpěné kvůli činnosti těchto podvodníků a podvodnic. Tato zpráva správně chválí opatření rakouské vlády, která tyto praktiky postavila mimo zákon. Tato zpráva požaduje, aby Komise a dalších 26 států následovalo rakouského příkladu a vykořenilo praktiky těchto podvodníků.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Rozhodli jsme se hlasovat pro tuto zprávu Evropského parlamentu. Máme však výhrady k návrhu v bodu 13, který se týká rozsahu působnosti směrnice 2005/29/ES.

Je správné, že tato zpráva zdůrazňuje Rakousko a Belgii jako dobré příklady úsilí o odstranění těchto podvodných adresářových společností. Jsme přesvědčeni, že by stačilo uvést tyto země jako dobré příklady. Zákonodárci v členských státech jsou jistě dostatečně kompetentní, aby vzali na vědomí dobré příklady jiných zemí a sami rozhodli o nových právních předpisech týkajících se problémů v této oblasti, s nimiž se potýkají společnosti v dotčených členských státech. Pro řešení přesně takových problémů, jakými se zabývá tato zpráva, je zásadní institucionální konkurence mezi členskými státy.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Podniky v celé Evropě se stávají obětmi podvodů podobných společnosti European City Guides. Právní opatření, jež těmto podvodům zabrání, jsou zásadní, a proto Busuttilovu zprávu vítám.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu v reakci na obavy, které mi mnozí z mých voličů sdělili ohledně podvodných společností. Mnoho podniků, zejména malých podniků ve Skotsku, utrpělo finanční ztráty a jsou obtěžovány a hrozí se jim právními žalobami. Tato zpráva zvýší povědomí o této problematice, takže podvodům padne za oběť méně podniků, a současně vyzývá země EU, aby zpřísnily

vnitrostátní právní předpisy a zajistily řádné prosazování stávajícího práva EU o klamavé reklamě a nekalé hospodářské soutěži. Podporuji tuto zprávu, protože vyzývá Komisi, aby zintenzivnila své monitorování uplatňování právních předpisů EU a zlepšení stávajícího evropského práva, pokud se ukáže, že nepostačuje k trvalému zastavení těchto podvodů.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Podpořil jsem přijetí Busuttilovy zprávy, protože vyzývá Komisi, aby zlepšila stávající právní předpisy EU tím, že zaručí ochranu společností a jednotlivců před klamavou reklamou.

Uplatňování této zprávy umožní orgánům členských států přijmout společná opatření, která zabrání dalšímu šíření klamavých praktik adresářových společností, a účinná opatření, jež vyloučí adresářové společnosti z podnikání a umožní potrestat ty, kdo je provozovali. Rovněž poskytne obětem těchto podvodů, jimiž jsou především malé a střední podniky, účinnou pomoc při rušení smluv podepsaných v důsledku klamavé reklamy a odškodnění za utrpěné ztráty.

Dostal jsem mnoho dopisů od rumunských společností, jež se staly oběťmi takového podvodu. Přijetí Busuttilovy zprávy zvýší povědomí veřejnosti o tomto problému a doufám, že tím způsobí pokles počtu společností postižených těmito praktikami.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Jsem potěšena, že se dnes Evropský parlament činí v boji proti podvodu jménem European City Guide. Mnoho mých skotských voličů se stalo obětí tohoto podvodu a čelí vyúčtování, k nimž se neupsali. Tyto klamavé metody prodeje postihující běžné občany jsou špatné a je třeba je zastavit. Petičnímu výboru je třeba poděkovat za to, že tuto záležitost prosadil do dnešního pořadu jednání.

Glenis Willmott (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu o zastavení klamavé reklamy adresářovými společnostmi, jako je European City Guide. Během několika posledních let mě kontaktovala celá řada malých podniků z oblasti East Midlands, od Nottinghamu po Northampton. Tyto podniky byly zataženy do jasného podvodu a důrazně podporuji vytvoření evropské černé listiny a opatření, která zastaví klamavou reklamu.

5. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno v 9:50 a znovu zahájeno v 10:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

6. Výsledky zasedání Evropské rady ze dne 11. a 12. prosince 2008 - Půlrok činnosti francouzského předsednictví (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o výsledcích zasedání Evropské rady z 11. a 12. prosince a prohlášení úřadujícího předsedy Rady o zprávě o činnosti francouzského předsednictví.

Chtěl bych velmi vřele přivítat předsedu Evropské rady, francouzského prezidenta Nicolase Sarkozyho. Vítejte již potřetí během francouzského předsednictví v Evropském parlamentu!

Chtěl bych rovněž velmi srdečně přivítat předsedu Evropské komise Josého Manuela Durãa Barrosa a zástupce Komise. Jsem potěšen, že zde dnes vidím tolik komisařů. Všechny vás velmi vřele vítám!

(Potlesk)

Dámy a pánové, provést hodnocení je úkolem skupiny předsedů a vaším úkolem, hovoříte-li za skupinu. Avšak nejprve bych chtěl pronést několik úvodních poznámek.

Pane předsedo Sarkozy, převzal jste předsednictví během rušného období, kdy bylo třeba rozhodného jednání a akce. Potýkáte se s těmito výzvami, včetně problému Gruzie, finanční krize, hospodářských obtíží a dalších problémů. Jako předseda Evropské rady jste v tomto Parlamentu potřetí a navštívil jste Parlament a hovořil s námi před tím, než jste se stal předsedou Evropské rady.

Ve svém oficiálním sídle, Elysejském paláci, jste také několikrát uspořádal Konferenci předsedů a pozval jste Komisi a Parlament do hlavního města vaší země na působivou oslavu konanou dne 1. července, tedy v den, kdy jste se ujal předsednictví, která byla rovněž podnětnou ukázkou vaší rozhodnosti sjednotit Evropu.

V Paříži jsme se znovu setkali ve dnech 13. a 14. července. Dne 13. července u příležitosti středomořského summitu svolaného kvůli založení Unie pro Středomoří. Dne 11. listopadu, 90 let po konci první světové války, jste nás také pozval na vzpomínkovou mši do Verdunu.

Všechny tyto příležitosti vyjadřují vaše uznání Evropskému parlamentu. Za to bych vám chtěl velmi srdečně poděkovat. A nyní bych vás požádal, abyste promluvil k Evropskému parlamentu.

Nicolas Sarkozy, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, když se Francie ujala předsednictví, situaci v Evropě ovládalo zastavení procesu ratifikace Lisabonské smlouvy poté, co byla v irském referendu odmítnuta.

Vůbec jsme si nepředstavovali, že by mohla vypuknout válka mezi Gruzii a Ruskem, a neuměli jsme si představit závažnost finanční, a poté i hospodářské, krize, se kterou se bude Evropa potýkat.

Pane předsedo, francouzské předsednictví se snaží opírat všechny své akce o dvě přesvědčení: prvním je, že svět potřebuje silnou Evropu, a druhým, že Evropa nemůže být silná, bude-li rozdělená. Samozřejmě jsem si jist, že se nejedná o nijak originální myšlenky, ale kvůli tomu nejsou o nic méně důležité.

Během posledních šesti měsíců jsme se pokoušeli zajistit, aby byla Evropa jednotná a silná a aby myslela samostatně. Co je to silná Evropa? Je to Evropa, která uvažuje, která je o něčem přesvědčena, která má odpovědi a představivost. Je to Evropa, která se nespokojí s tím, aby někoho následovala a která odmítá konsensus vycházející výlučně z toho, co nebylo řečeno, z problematických otázek a z toho, že čas vyléčí všechny rány, protože jsem přesvědčen, že čím déle budeme čekat, tím složitější se věci stanou.

Konečně toto předsednictví udává rytmus mezinárodním událostem, které zvrátily organizaci naší práce, a určitě není mou úlohou, abych to hodnotil. Pouze bych vám chtěl říci, jak se potýkáme s různými problémy.

Když v srpnu, 8. srpna, propukla gruzínská krize. Měli jsme pouze jediný cíl: zastavit válku a nedovolit, aby se zvrhla ve druhou Bosnu. Abych byl upřímný, a nesoudil příliš přísně, když byl zahájen konflikt v Bosně – v Evropě –, Evropa tam nebyla. Byly to Spojené státy, naši přátelé a spojenci, které nesly svou odpovědnost, a Evropa je následovala.

Předsednictví horlivě usilovalo o to, aby se Evropa chopila své odpovědnosti, a v srpnu, 12. srpna, jsme zahájili jednání o příměří, načež následovala dohoda o stažení vojsk ze dne 12. září. Nakonec se válce zabránilo, zahájilo se stahování, a především – díky všem členským státům EU – zůstala Evropa jednotná.

Nebylo to předem jasné, protože vzhledem k historii mnoha zemí, bolestivé historii těch Evropanů, kteří žili tolik let za železnou oponou, v podrobené Evropě, rozdělené Evropě, obětované Evropě, bylo zcela přirozené, že různé země měly rozdílné názory na naše ruské sousedy než ti, kdo znají pouze svobodu.

Přesto zůstala Evropa jednotná a předsednictví společně s předsedou Evropské komise se ze všech sil snažily zabránit nekontrolovanému roztočení válečné spirály. Dne 8. srpna stály ruské jednotky 40 km od Tbilisi; do dnešního dne opustili takřka všichni ruští vojáci gruzínské území, kromě Osetie a Abcházie.

Evropa dala pocítit svou přítomnost, aniž by se však nechala zatáhnout do agresivní politiky v zázemí našeho ruského souseda. Jsem přesvědčen, že do budoucna je naší jedinou možností spolupracovat s našimi sousedy na dosažení podmínek hospodářského rozvoje, bezpečnosti a míru a vysvětlit jim, že chtějí-li hrát úlohu na celosvětové úrovni – a Rusko je velká země –, bude třeba, aby dodržovali hodnoty, postupy a zvyklosti, jež se velmi liší od těch, které v Evropě používali v jiné době.

(Potlesk)

Evropa byla na místě. Pak přišla finanční krize. Nevznikla v srpnu 2007, jak jsem zaslechl: v srpnu 2007 začaly problémy, ale systémová finanční krize, kterou nyní pocítuje celý svět, začala, když se Spojené státy rozhodly pro to, co se nakonec ukázalo jako velmi závažný krok, tedy umožnit bankrot společnosti Lehman Brothers dne 18. září 2008. Tehdy, právě tehdy, jsme se ocitli ve finanční krizi globálního a bezprecedentního rozsahu.

Společně s předsedou Barrosem se snažíme o dvě věci. První je jednota Evropy, na čemž pracujeme postupně: nejdříve tím, že jsme shromáždili čtyři největší evropské země v rámci Komise, Evropské centrální banky a předsednictví eurokupiny; poté jsme poprvé od roku 2000 uspořádali setkání zemí eurokupiny na úrovni vedoucích představitelů států a vlád, a konečně v září jsme prostřednictvím shromáždění všech vedoucích představitelů států nebo vlád vypracovali plán obnovy evropských bank, který podporují všechny evropské

země. Bylo to, jak víte, obtížné, protože závažnost krize způsobila předčasné rozhodnutí některých zemí: jsem si jist, že nemohly jednat jinak, například Irsko, když bylo zavaleno útoky na celý svůj bankovní systém.

Konečně se o měsíc později Evropa sjednotila kolem jediného plánu podpory bank a společně s předsedou Barrosem jsme se pokusili přeměnit evropský plán podpory, jenž má zastavit náš hroutící se bankovní systém, na celosvětový plán. Spojené státy postoupily od Paulsonova plánu I k Paulsonovu plánu II a nyní mají Paulsonův plán III, který je očividně inspirován evropským plánem I.

Netvrdím, že došlo k nápravě všeho; pouze říkám, že pokud by členské státy, Komise a evropské instituce nepřevzaly svou odpovědnost včas, dámy a pánové, čelili bychom nyní bezpříkladné vyhlídce zhroutení nebo bankrotu některých členských států a zničení evropského bankovního systému.

Evropa ukazuje svou jednotu a solidaritu. Mám na mysli zejména nechvalně proslulý víkend, kdy jsme potřebovali uvolnit 22 miliard EUR na úvěr pro Maďarsko, které bylo zasaženo poté, co bylo nutné uvolnit 17 miliard EUR pro Ukrajinu. Stále panují určité obavy ohledně pobaltských zemí, nehledě na celosvětové problémy, s nimiž se musíme potýkat.

Za finanční krize se Evropa sjednotila: požádala o washingtonský summit, požádala o G20 a dne 2. dubna v Londýně uspořádá summit o reformě světové finanční správy. Evropa hovoří jedním hlasem a říká, že chce kapitalismus založený na podnikání, nikoli na spekulacích, že chce reformu finančního systému, jinou úlohu rozvíjejících se ekonomik a etický kapitalismus; Evropa hovoří jedním hlasem, a hájí tak své zásady.

Dámy a pánové, pokud se týká hospodářské krize, nevyvíjí se diskuse přímo. Nevyvíjí se přímo ze dvou důvodů. Prvním je finanční situace, která není ve všech zemích stejná; druhým je, že nejsou stejné naše ekonomické kultury a politické subjekty. Takže nakonec všichni uznali, že je třeba koordinované podpory ve výši zhruba 1,5 % HDP, jak doporučovala Komise.

Zcela chápu, že mohou být lidé překvapeni určitým nesouhlasem, pochybami, zmatením a nedorozuměními. Chtěl bych upozornit ty, kdo sledují Evropu, že zde máme 27 zemí a že není jednoduché určit těmto 27 zemím současně stejnou politiku v době, kdy může být jakákoli země pod tlakem voleb – protože nevolíme všichni ve stejný den –, a v této sněmovně, chrámu evropské demokracie, všichni chápou, že nadcházející volební kampaně příliš nepřispívají k dosažení konsensu. Přes to všechno Evropa vytvořila za probíhající finanční krize společnou politiku, podařilo se jí téměř vytvořit společnou politiku pro hospodářskou krizi.

Také jsme se věnovali Unii pro Středomoří. Spíše se domnívám, že k vyjasnění dvou věcí byly nezbytné koordinace a kompromisy. Jednou je, že pokud Evropa dostatečně nepřispěje k míru na Blízkém východě, nikdo to za nás neudělá: na světě není žádná země, která by byla schopna podpořit mír mezi Izraelem a arabským světem. Evropa musí sehrát svou úlohu a musí nechat pocítit svou přítomnost, abychom předešli čelní srážce mezi arabským světem na jedné straně a hlavní světovou velmocí, Spojenými státy, na straně druhé.

Pokud se týká Unie pro Středomoří, jedná se o organizaci pro trvalý dialog mezi Evropou a Středomořím, včetně arabských zemí. Takový dialog potřebujeme my i Arabové. Evropa ho potřebuje, aby přestala být čistým dárce a mohla mít politické důvody pro podporu míru, a aby tak namísto toho, že se spokojí s platbami, rovněž požadovala mír, vyvážený mír, zejména mezi Palestinci, kteří mají právo na moderní, demokratický a bezpečný stát, a Izraelem, který má právo na bezpečnost země, jež je zázrakem demokracie.

V rámci tématu Unie pro Středomoří bylo třeba určitého přesvědčování: přesvědčování, že Unie pro Středomoří nepochybňuje jednotu Evropy, ale naproti tomu ji posiluje. Konečně, dámy a pánové, my jakožto Evropané můžeme být hrdí, že Unii pro Středomoří spolupředsedá předsednictví EU a že má pět náměstků generálního tajemníka, včetně izraelského a palestinského: je to poprvé, co arabské země uznaly Izrael za člena výkonného orgánu regionální organizace, jako je Unie pro Středomoří, a to je historický úspěch.

Chtěl bych ocenit Bernarda Kouchnera, který skvěle jednal na marseilleském summitu a dosáhl výsledku, o kterém jsme ani nesnili. Na oplátku Izraelci souhlasili s účastí Arabské ligy na činnosti Unie pro Středomoří. Tato unie nebude nijak bránit ani českému, ani švédskému předsednictví v budoucím rozvoji východních partnerství, která Evropa potřebuje.

Nyní se budeme zabývat energetikou a změnou klimatu. Ohledně tohoto tématu hovořme jasně: byl to neslavný boj a jsem si docela jist, že každý má důvody k nespokojenosti. Někdo se domnívá, že toho od průmyslu očekáváme příliš mnoho, jiní, že toho neočekáváme dost, jedna skupina si myslí, že bychom měli jít tímto směrem, druhá si myslí, že jiným směrem. Nakonec stanovilo německé předsednictví lhůtu do

konce roku 2008. Stanovilo tři cíle – „třikrát 20“ – a dohoda, kterou jsme uzavřeli v rámci Evropské rady a o níž doufám, že ji zítra Evropský parlament přijme, ve své podstatě odpovídá vašim cílům.

Musím být čestný a prohlásit, že by měly být všechny strany vyzooměny o svých úkolech. Pro Evropu by bylo šílenstvím, kdyby se vzdala vlastních cílů právě ve chvíli, kdy nový prezident Spojených států stanovil ambiciózní cíle v oblasti ochrany životního prostředí pro nejmocnější zemi světa. Bylo by to nezodpovědné, protože pokud by Evropa nedosáhla jednoty ohledně energetického a klimatického balíčku Komise, nemohli bychom očekávat, že nás vyslyší Indie, Čína, Brazílie a všechny ostatní země světa, které se nyní musí chopit odpovědnosti za environmentální rovnováhu planety.

Abychom toho dosáhli, museli jsme být přesvědčiví a museli jsme nalézt prostor pro kompromis. O čem to bylo? Řekl jsem, že bychom se nikdy neměli vzdát cíle třikrát 20, ale je třeba, aby každý zde pochopil, že země, jako jsou nové východní členské státy, kde se těžký průmysl stal obětí přechodu od komunistického systému na tržní ekonomiku, souhlasily se zachováním referenční úrovně roku 2005, přestože měly dobré důvody pro požadavek na použití jiného referenčního roku, například 1990. Nebylo by to žádné překvapení s ohledem na to, co se v těchto zemích stalo a čím si prošly. Hovořím za pozorného dohledu Jeana-Louise Borlooa, který mě v těchto jednáních beze zbytku, neochvějně a účinně podpořil. Nechtěl jsem, aby bylo dosaženo proaktivního přístupu k životnímu prostředí na úkor sociální politiky, což by mohlo způsobit zhroucení těchto nových členů EU.

Fundamentalistům bych chtěl sdělit, že se podle mého nikdy nejednalo o ukládání požadavků v oblasti životního prostředí Polsku, Maďarsku a dalším, ale raději nestavět tyto země do situace, ve které by došlo ke zhroucení sociálního systému, a nenutit je, aby si musely vybrat mezi ochranou životního prostředí a růstem. Navrhl jsem nový druh růstu: udržitelný, ekologický růst, který by zabránil zvyšování cen a takovému dopadu na polské, maďarské a východní pracovníky, který nemůže tolerovat žádná demokratická vláda na světě.

Chtěl bych také dodat, že jsem na své poslední návštěvě Parlamentu velmi pozorně naslouchal vašim obavám. Někteří z vás mi říkali – a já to chápu: „vzdal jste se svých cílů, pane prezidente, protože jste souhlasil s jednomyslností pro rozhodování v Radě.“ Souhlasil jsem s jednomyslností z jednoho prostého důvodu: rozhodnutí v oblasti životního prostředí, která Evropa učiní, nesmí být vnucená, ale dobrovolná. Umíte si představit, jak slabá by byla dohoda, kdyby se k ní některé země nepřipojily? Jak důvěryhodný by byl klimatický a energetický balíček, kdyby byl ratifikován většinou, když se každý může přesvědčit o tom, že je to jednomyslnost, jež zaručuje splnění našich politických závazků?

(Potlesk)

Kromě toho mě někteří z vás upozorňovali, že se jednalo o záležitost spolurozhodování, a já bych rád uvedl, že jsem ho využil. Pane předsedo, musím se vši poctivostí říci, že viditelná přítomnost Parlamentu, která byla rozhodující pro dosažení dohody o energetickém a klimatickém balíčku, byla významným motivačním faktorem pro ty vedoucí představitele států a vlád, kteří byli méně ochotní k uzavření dohody.

V každém případě vám dnes předkládám jednomyslnou dohodu všech 27 vedoucích představitelů států nebo vlád o energetickém a klimatickém balíčku. Naložte s ní podle své vůle.

Zakončím dvěma stručnými poznámkami. Pokud se týká přistěhovalecké politiky, je pro Evropu nepředstavitelné – zejména pro státy schengenského prostoru, který je založen na volném pohybu osob a zboží pokračovat bez rozvoje společných hodnot pro vytvoření společné přistěhovalecké politiky. Práce je hotova a musím říci, že to proběhlo bez přílišného zdůrazňování. Vy v Evropském parlamentu jste učinili hodně pro utišení debaty o přistěhovalecké politice, která na vnitrostátní úrovni není vždy příkladem respektu k lidem, klidu, rozvahy a odpovědnosti. Nyní disponujeme jednomyslným základem společné přistěhovalecké politiky.

Nyní krátce k obraně: příští rok budeme mít společně s kancléřkou Merkelovou příležitost uspořádat summit NATO v Kehl a Štrasburku. Pro mne je v tomto ohledu naším dosavadním nejdůležitějším rozhodnutím, to, že od nynějška 27 zemí chápe, že bezpečnostní a obranná politika náleží Evropě a NATO, že evropská bezpečnostní a obranná politika obdobnou politiku NATO doplňuje a neopporuje jí.

Nakonec zde máme institucionální problém. Po zamítavém hlasování v Irsku jsem se s Bernardem Kouchnerem vydal na pozvání irského ministerského předsedy Briana Cowena do Dublinu a ke zděšení některých lidí jsem prohlásil, že jediným způsobem, jak tento problém překonat, je znovu se poradit s našimi irskými přáteli. Toto prohlášení rozpoutalo debatu, jako by bylo neuctivé vyzvat lidi, že mají další příležitost rozhodnout!

Jaký je dnešní stav věci? Dnes se 25 zemí nachází téměř na konci procesu ratifikace Lisabonské smlouvy. Dvacátá šestá, Česká republika, právě přijala důležité rozhodnutí, kdy ústavní soud prohlásil, že se ratifikační proces může uskutečnit, a ministerský předseda Topolánek v odvážném a odpovědném projevu prohlásil, že jeho cílem je navrhnout ratifikaci Lisabonské smlouvy. Tak nám zbývá Irsko.

Jedná se o dohodu, které jsme dosáhli jednomyslně. Především zaručuje, že pokud Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, bude mít každá země jednoho komisaře. Víím, že je to pro některé z vás zdoluhavé, stejně jako pro některé vlády, které jsou přesvědčeny, že by Komise měla být menší, a tím efektivnější. Avšak chtěl bych vás požádat, abyste se zamysleli nad tímto: chceme-li Lisabon – a Evropa potřebuje silné, trvalé instituce –, můžeme jej mít pouze tehdy, budou-li Irové hlasovat a budou-li hlasovat pro, potřebujeme novou situaci. Evropská rada navrhuje, aby za této nové situace měl každý členský stát jednoho komisaře.

Druhým prvkem dohody je, že jsme učinili určité politické závazky týkající se irské debaty, například v oblastech neutrality, zdanění a rodiny. Tyto politické závazky nebylo obtížné učinit, takže kde je problém? Nejlepší je vyložit karty na stůl. Problémem je právní síla, kterou budou tyto politické závazky mít, protože Irsko disponuje ústavním soudem, a proto není pochyb, že kampaň proti Lisabonské smlouvě – což je jejich právem – půjde k irskému ústavnímu soudu, aby se zeptala, jakou sílu mají tyto politické závazky.

Kompromis navržený předsednictvím zní: žádná opětovná ratifikace Lisabonské smlouvy pro ty, kteří tak již učinili, a žádné změny Lisabonské smlouvy. Podle mě nemá smysl vyřešit jeden problém vytvořením 26 jiných. To je jasné. Na jedné straně při příštím rozšíření Evropy – pravděpodobně přistoupení Chorvatska v roce 2010 nebo 2011, půjde-li vše podle plánu – budeme, pane předsedo, potřebovat novou smlouvu, abychom mohli Evropu rozšířit o nový členský stát. Proto navrhujeme, abychom při rozšíření Evropy, nikoliv do té doby, přidali dva prvky do smlouvy o přistoupení s Chorvatskem: prvním bude „irský“ protokol a druhý se bude týkat počtu poslanců Evropského parlamentu. Evropské volby se budou konat na základě Niceské smlouvy. Nemyslím si, že by existovala nějaká jiná možnost, protože některé členské státy by měly podle Lisabonské smlouvy v Evropském parlamentu zaručeny další poslance. Tímto problémem se můžeme rovněž zabývat při příštím rozšíření.

Proto se irská vláda odvážně zavázala k uspořádání dalšího referenda o Lisabonské smlouvě do konce roku 2009. To znamená, že pokud se věci obrátí správným směrem, a doufám, že ano – přestože je to na rozhodnutí Irů –, pak Lisabonská smlouva vstoupí v platnost o rok později.

Dámy a pánové, ani v tomto případě se nejednalo o jednoduchou záležitost k diskusi nebo organizaci, ani to nebude jednoduché, ať pro Iry, nebo další, ale evropský duch je především duchem kompromisu. Nemůže-li 27 z nás dosáhnout kompromisu, nemá cenu mít evropskou myšlenku. Evropskou myšlenkou je naslouchat druhým a spolupracovat na nalezení společných cest, abychom se vyhnuli problémům.

Na závěr bych chtěl poděkovat především Evropskému parlamentu. Chtěl bych rovněž podotknout, že pro předsednictví bylo velmi snadné a příjemné udržovat kontakty se všemi skupinami v této sněmovně, ať již je jejich směřování levicové či pravicové, liberální nebo ekologické, suverenistické či federalistické. Všichni svým způsobem ukazujete, že si přejete, aby se Evropa pohnula kupředu. Za předsednictví musím upřímně říci, že při dosahování výsledků hraje Parlament rozhodující úlohu. Dokonce bych chtěl prohlásit, že je snazší hovořit, pracovat a jednat s Evropským parlamentem, než s jinými kontakty, aniž bych uváděl jména. Na konci předsednictví je třeba být konkrétní v pochvalách, ale obecný při politováníhodných skutečnostech.

Rovněž bych chtěl uvést, že se pokoušíme spolupracovat v tandemu s předsedou Evropské komise, přičemž každý známe své úkoly, a abych k němu byl spravedlivý, předsednictví by nikdy nedosáhlo těchto výsledků, kdyby úzce nespolečně pracovalo s předsedou Barrosem. Domnívám se, že je to důležité zmínit, neboť to je, alespoň z mé zkušenosti, pravda.

Konečně bych chtěl poděkovat vedoucím představitelům států a vlád. Dámy a pánové, když budou státy odporovat, Evropu nevybudujeme: to je více než zřejmé. Jakkoli jste Evropany, Evropa není nepřítelem národů a národy nejsou nepřáteli Evropy. Řeknu vám jednu věc: pokud se nepokusíme pochopit problémy všech demokratických vlád, daleko se nedostaneme. Je chybou pokoušet se jít proti vedoucím činitelům zvolených představitelů svých zemí: to není evropský ideál, to je fundamentalismus, a já proti fundamentalismu bojuji celý svůj život, i proti evropskému fundamentalismu, protože když slyším „evropský fundamentalismus“, zapomínám na slovo evropský a slyším pouze slovo fundamentalismus a fundamentalismus nikdy nebude dobrá myšlenka. Bylo by historickou chybou pokoušet se vybudovat Evropu proti vůli národů. Vedoucí představitelé vlád přijímají své úkoly a země zase svoje.

Závěrem bych chtěl v osobní rovině uvést, že jsem se toho během půlročního předsednictví hodně naučil a svou práci jsem si velmi užíval. Chápu, proč jsou poslanci Evropského parlamentu tolik zanícení ohledně své práce, protože když máme šest měsíců na to, abychom pochopili a zabývali se problémy 27 zemí, zjistíme, že pokud se týká tolerance, otevřenosti myšlenek a porozumění, je Evropa bezpochyby nejkrásnější ideou vymyšlenou ve 20. století a že takovou Evropu potřebujeme více než kdy jindy. Pokoušel jsem se Evropu přimět k pohybu, ale Evropa mě změnila. Chci uvést ještě jednu věc, protože je to moje velmi hluboké přesvědčení.

(Potlesk)

Opravdu se domnívám, že by všem vedoucím představitelům států a vlád prospělo, kdyby se chopili svých úkolů, především proto, že by jim to pomohlo pochopit, že problémy, s nimiž se potýkají jejich země, mohou být často vyřešeny pouze po dohodě s jejich sousedy. Rovněž by pochopili, že přes všechny naše rozdíly existuje mnoho a mnoho věcí, které nás spojují, a rovněž by se naučili něco velmi důležitého: že je pro Evropu snazší mít velké cíle než malé.

Poslední záležitostí, o níž jsem z hloubi svého srdce přesvědčen, je, že je jednodušší uspět v Evropské radě, Evropském parlamentu a Evropské komisi s velkými projekty než s malými, protože malé projekty postrádají hybnou sílu, kterou potřebujeme pro překonání národního sobectví. Potřebujeme velké projekty, velké cíle a velké myšlenky: pomocí těchto velkých myšlenek a velkých cílů můžeme překonat národní sobectví. Necht tak Evropa zůstane ambiciózní a necht chápe, že svět potřebuje, aby rozhodovala! Když zameteme věci pod koberec, pouze odsouváme problémy na později. Problémy je třeba řešit tady a teď a není pravda, že evropské instituce zastavují přijímaná rozhodnutí. Přijímání rozhodnutí brání nedostatku odvahy, nedostatku hybné síly: je to oslabení ideálu. Rozhodnutí nemohou čekat na Lisabon! Nesmíme čekat na zítřek, ale přijmout rozhodnutí nyní, a hluboce věřím českému předsednictví, že bude v práci francouzského předsednictví pokračovat.

(Hlasitý potlesk)

Předseda. – Pane úřadující předsedo Rady, chtěli bychom vám poděkovat – a potlesk naše poděkování jasně vyjádřil – za vaše vystoupení, ale zejména za vaši odvalu a vaše odhodlání sloužit Evropě.

Než předám slovo předsedovi Komise, chtěl bych srdečně přivítat dva ministry, Bernarda Kouchnera a Jeana Louise Borlooa, kteří výrazně přispěli k úspěchu francouzského předsednictví. I vás oba velmi srdečně vítám.

Zejména bych chtěl přivítat Bruna Le Mairea, ministra pro evropské záležitosti, který v úřadu nahradil Jeana-Pierra Jouyeta. Jean-Pierre Jouyet nyní předsedá francouzskému regulačnímu orgánu pro finanční trhy a v minulosti jsme s ním velmi úspěšně spolupracovali. Chtěl bych využít této příležitosti a srdečně mu poděkovat.

Doufám, že mi dovolíte, abych v přítomnosti dalších evropských institucí – vím, že to není běžný postup – poblahopřál Klausu Hänschovi, bývalému předsedovi Evropského parlamentu z let 1994–1997 a poslanci Evropského parlamentu od prvních přímých voleb, k jeho včerejším 70. narozeninám. Rád bych mu za nás srdečně poděkoval a vyjádřil naše uznání za všechnu jeho těžkou práci pro Parlament a Evropskou unii.

Nyní bych chtěl požádat předsedu Evropské komise Josého Manuela Durãa Barrosa, aby vystoupil před Evropským parlamentem.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – *(FR)* Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, dámy a pánové, výsledek posledního zasedání Evropské rady se zapíše do historie EU. Evropská rada může jen zřídka kdy přijmout tolik rozhodnutí o tak zásadních politických otázkách. Zřídka kdy měla Evropa příležitost vyjádřit své uspokojení nad tolika pozitivními výsledky, dokonce trojnásobným úspěchem. V obtížné a velmi naléhavé krizové situaci se nám podařilo uskutečnit znatelný pokrok pro budoucnost Evropy a Evropanů. To je Evropa, na níž všichni tak lpíme: Evropa schopná toho nejlepšího.

Kromě dalších důležitých závěrů, týkajících se zejména bezpečnostní a obranné politiky, bych rád zdůraznil tři konkrétní oblasti: Lisabonskou smlouvu, hospodářskou obnovu a energetiku a změnu klimatu.

27 členských států spolupracuje, aby našlo společnou cestu a pokračovalo v politickém procesu vedoucím k Lisabonské smlouvě. My v Evropské komisi jsme tuto smlouvu vždy podporovali a máme důvod se domnívat, že pokud budeme naslouchat obavám našich irských přátel, budeme schopni nalézt podstatné prvky řešení.

27 členských států kladně zareagovalo na iniciativu Komise ze dne 26. listopadu a rozhodlo o koordinaci svých plánů hospodářské obnovy, aby odolaly výjimečně těžké bouři. Dnes se shodujeme na růstu ekonomiky okolo 1,5 % HDP Evropské unie, jak doporučila Komise. Tento koordinovaný plán se vypořádá s recesí, a zejména lépe pomůže nejzranitelnějším členům společnosti. Současně nám umožní investovat do našich ekonomik tak, aby se přizpůsobily budoucím problémům. To znamená, že nám tato krize umožní investice do sociální Evropy a Evropy reforem.

Podle legislativních návrhů předložených Komisí dne 23. ledna 2008 a na základě významného přispění Evropského parlamentu se 27 členských států jednomyslně shodlo na závazku přeměnit Evropu na ekologickou, nízkoeenergetickou ekonomiku pro budoucí generace. Dohoda o naší politice v oblasti energetiky a klimatu se drží cíle dosažení cílen „třikrát 20 %“ do roku 2020. Tento historický průlom, bude-li zítra potvrzen touto sněmovnou, značí vítězství Evropy jakožto partnera, jinými slovy evropských institucí spolupracujících ruku v ruce s členskými státy v duchu spolupráce a se silnou společnou vůlí uspět.

Zde bych chtěl znovu zdůraznit naši vděčnost francouzskému předsednictví Rady za to, že Evropa uspěla jako partner. Pane předsedo, vaše předsednictví prochází výjimečně napjatými ekonomickými okolnostmi, jak jste nám právě připomněl: bezprecedentní finanční krizí a válkou mezi Ruskem a Gruzii. Vaše předsednictví čelilo těmto problémům účinně, s rozvahou a, jak se odvážím tvrdit, s citem a vervou. Francie je zpět v Evropě, řekl jste v předvečer dne vašeho zvolení, a my o tom ani minutu nepochybujeme: dokonce bych chtěl říci, že jsme ani neměli příležitost pochybovat, což mě velmi těší.

Proto bych chtěl co nejsrdečněji poblahopřát prezidentu Sarkozymu a celému týmu francouzského předsednictví: ministrům jeho vlády, diplomatům a odborníkům. Odvedli jste vynikající práci.

Jménem Evropy vám děkuji.

(Potlesk)

Pokud se týká úspěchu Evropy jako partnera, rád bych také podotkl, že jsem velmi hrdý na ústřední úlohu, kterou sehrála Komise, na její schopnost chopit se politické iniciativy založené na důkladné technické připravenosti a vhodnosti jejích návrhů. Komise prokazuje, že je stále nepostradatelnou silou při realizaci politických představ. Členské státy byly schopny dosáhnout jednomyslné dohody na základě návrhů Komise o energetice a změně klimatu, které byly poprvé předloženy na konferenci v Hampton Court na podzim 2005, prostřednictvím politické dohody o cílech z března 2007 a pod vedením německého předsednictví, což završily legislativní návrhy z ledna 2008. Na základě návrhů předložených Komisí ve dnech 29. října a 26. listopadu se rovněž členskými státy podařilo dosáhnout dohody o společném plánu hospodářské obnovy.

Důrazná podpora těchto návrhů nám umožňuje zahájit novou éru Evropy a rád bych zdůraznil, že bez oddanosti předsednictví političtější Evropě by bylo velmi obtížné, ne-li přímo nemožné, těchto cílů dosáhnout. Přihlédněte k tomu, že jsem spolupracoval s devíti předsedy Evropské rady a mohu vám říci, jak je v současné době obtížné dosáhnout konsensu mezi 27 členskými státy, jejichž priority se občas zcela přirozeně liší. Proto v Evropě potřebujeme tohoto ducha partnerství.

Konečně, a stále k tématu úspěchu Evropy jako partnera, bych rovněž chtěl skutečně ocenit skvělou práci odvedenou v posledních měsících Evropským parlamentem, zejména pokud se týká klimatického balíčku. Bez oddanosti Parlamentu a bez neúnavné práce vašich zpravodajů, předsedů výborů a koordinátorů politických skupin by nebylo možné dosáhnout ničeho. Závěrečný kompromis, který je výsledkem trojstranných jednání z tohoto víkendu, zřetelně nese pečeť tohoto úsilí, ať již v oblasti systému pro obchodování s emisemi, dělby práce, obnovitelné energie nebo zachycování a ukládání uhlíku, kdy argumenty předložené Parlamentem umožnily zvýšit kvóty objemu, u něž je možné financování, na 300 milionů tun.

Evropský parlament od počátku prokazoval své porozumění tomuto globálnímu kontextu: jedná se o projekt pro Evropu, ano, ale zahrnuje také příspěvek ke globálnímu úsilí a základní kámen naší strategie pro kodaňská jednání v příštím roce.

Proto doufám, že zítřejší plenární zasedání velkou většinou schválí tento výsledek naší práce. Vy, jako Evropský parlament, držíte poslední klíč k posledním dveřím, který umožní start Evropy 21. století. Evropa bude prvním globálním aktérem, který přijme právně závazná pravidla pro snížení svých emisí skleníkových plynů o 20 % do roku 2020 a současně se jasně zaváže k cíli 30 % v rámci mezinárodní dohody.

Přijetím této dohody velkou většinou Parlament vyšle velmi silný politický signál našim sousedům. Potřebujeme rovněž silný závazek našich partnerů, zejména našich partnerů z USA, a proto – jak jsem uvedl

na závěr zasedání Evropské rady – se nyní my Evropané ujmeme v této záležitosti vedoucí úlohy, a proto můžeme říci našim přátelům z USA: „Ano, můžete! My můžeme; vy můžete!“ Takový je signál, který musíme vyslat Spojeným státům, aby spolu s námi mohly pracovat na dosažení skutečné celosvětové dohody.

Svět kolem nás se mění, a stejně tak i Evropa. Společně jsme přijali řadu klíčových rozhodnutí, abychom vybavili Evropu prostředky, jejichž pomocí uspěje v éře globalizace, ochrání své obyvatele před dopady hospodářské a finanční krize, vytvoří podmínky pro obnovu udržitelného růstu a rovněž povedou k úsilí o reformu finančního systému a globální správy. Během několika posledních měsíců jsme při řešení těchto problémů urazili dlouhou cestu, ale – budme upřímní – pro příští týdny a měsíce zbývá ještě mnoho práce.

V oblasti změny klimatu se nyní musíme zaměřit na přípravu jednání v Kodani. V oblasti globální správy, a zejména pokud se týká reformy finančního systému, je třeba, abychom připravili londýnský summit G20. Ohledně plánu hospodářské obnovy je třeba, abychom politickou dohodu převedli do konkrétních opatření. Ve všech těchto oblastech bude klíčem k úspěchu pokračující úzká spolupráce mezi institucemi Společenství. Zejména pokud se týká finanční a hospodářské krize bude třeba, aby nás jakožto spoluzákonodárci a rozpočtový orgán podpořily Parlament a Rada. O tom budu mít zítra dopoledne možnost podrobněji diskutovat s Konferencí předsedů Evropského parlamentu, ale dovoluji mi ve stručnosti naznačit, co nás čeká.

Pokud se týká rozpočtu Společenství, zvýšíme od začátku roku 2009 předběžné platby, aby měly členské státy rychlejší přístup k prostředkům až do výše 1,8 miliardy EUR. Komise dnes přijme návrh na přizpůsobení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci současné situaci a k usnadnění přístupu k prostředkům. Pokud se týká nevyužitých finančních prostředků z rozpočtu Společenství, Evropská rada umožnila Komisi navrhnout přerozdělení prostředků pro projekty v oblasti infrastruktury transevropských energetických a širokopásmových propojení a k podpoře energetické účinnosti. Pro roky 2009 a 2010 předpokládáme částku ve výši 5 miliard EUR. Významná částka bude vyhrazena pro demonstrační projekty v oblasti zachytávání a ukládání uhlíku, která doplní financování ze systému pro obchodování s emisemi.

Spoléhám na to, že s podporou Parlamentu přesvědčíme všechny, kteří stále odmítají využití těchto nevyužitých prostředků. Důvěřuji francouzskému předsednictví, že realizuje jasné politické závěry Evropské rady. Je důležité, aby byl nyní na všech úrovních postupu rozhodování přijat cíl zveřejněný Evropskou radou.

Aby urychlila investice ze strany členských států, Komise rovněž tento týden navrhne dočasnou dvouletou výjimku z *de minimis* hranice pro státní podporu až do výše 500 000 EUR. Chtěl bych také zmínit využití zrychlených postupů ve směrnicích o zadávání veřejných zakázek v letech 2009 a 2010 kvůli současným výjimečným okolnostem. Budu hovořit zcela srozumitelně. Zatímco si současná krize žádá zrychlení postupů, nemůže v žádném případě sloužit jako záminka k pozastavení platnosti pravidel hospodářské soutěže nebo státní podpory, jež jsou páteří našeho jednotného trhu. Je třeba, abychom zachovali integritu našeho vnitřního trhu. Jedná se o jeden z největších evropských úspěchů – stejně jako je i euro. Chceme-li evropskou reakci, jež bude skutečně evropská, je třeba, abychom dodržovali pravidla Paktu stability a růstu a pravidla vnitřního trhu.

Komise rovněž zajistí, že se členské státy zavázají provádět svá vnitrostátní opatření koordinovaně. Provedeme to pomocí dobře vyzkoušených nástrojů – Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost a Paktu stability a růstu.

Žijeme ve výjimečné době, která si žádá výjimečná opatření. Francouzské předsednictví hraje významnou úlohu při krátkodobém krizovém řízení stejně jako při směřování Evropy na cestu ke dlouhodobému zotavení a obnově hospodářského růstu, ale v nadcházejících měsících je toho třeba udělat ještě mnoho. Věřím, že zachováním Evropy založené na partnerství mezi Evropskou komisí, Evropským parlamentem a Radou uspějeme, a prospějeme tak všem Evropanům.

Předsedající. – Pane předsedo Komise, chtěli bychom vám poděkovat za vaše vystoupení, a zejména za vaši oddanost.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Evropské komise, dámy a pánové, především bych chtěl ocenit pozoruhodnou práci předsednictví Rady během posledního půl roku.

Pane Sarkozy, ve velmi krátkém čase se vám podařilo vytvořit skutečně politickou Evropu: a Evropu, která se postavila Rusku, která umožnila setkání G20, která je nyní respektovaným aktérem reforem světového finančního systému a která si stanovila pragmatickou a ambiciózní přistěhovaleckou politiku; konečně

Evropu, jež se dohodla na prostředcích koordinované reakce na hospodářskou krizi a která převzala vedoucí úlohu v rámci mezinárodních jednání o boji proti změně klimatu.

Pane předsedo, podle výsledků vašeho předsednictví jste názorným příkladem myšlenky politické akce, již středové a pravicové strany vždy podporovaly. Naši občané chtějí konkrétní opatření a pragmatická a racionální řešení přijatá vedoucími představiteli, kteří si dovedou zachovat chladnou hlavu. To se Evropské komisi, Evropskému parlamentu a Radě podařilo pod vedením francouzského předsednictví.

Tváří v tvář finanční krizi nám politika záruk bankovních vkladů, rekapitalizace ohrožených institucí a finančních injekcí pro podporu úvěrů, to vše koordinovaně, umožnila zabránit řetězovým reakcím a ztrátám tisíců evropských pracovních míst.

V posledních měsících se ukázalo, že na výzvy, jako je hospodářská a finanční krize, může reagovat pouze jednotná, silná Evropa, a ukázalo se také, že náš společenský model, sociálně tržní ekonomika, může vytvořit vhodnou rovnováhu mezi zaměstnavateli a zaměstnanci, což všem umožní, aby profitovali z výsledků své práce a dosahovali svých cílů bez zbytečné zátěže nebo zbytečných překážek, a zajistí opravdovou solidaritu. Tento společenský model chceme my pravicoví a středoví politici nadále rozvíjet.

Pane Barroso, pane Sarkozy, dámy a pánové, vítám výsledky dosažené na jednání Evropské rady o klimatickém a energetickém balíčku. Je to výsledek, který Evropu v této oblasti posouvá do popředí a ukazuje, že i v tak složité otázce můžeme mezi 27 členskými státy dosáhnout v rekordním čase jednomyslné dohody.

Balíček, který Rada přijala v pátek, a v rámci sobotního trojstranného dialogu, srovnává naléhavost problému změny klimatu a potřebu podporovat naše hospodářské a sociální zájmy.

Blížíme se ke konci dlouhých jednání a rád bych poblahopřál všem zúčastněným, zejména svým kolegům poslancům z mé politické skupiny. Není to otázka vítězství nebo porážky: dosáhli jsme dohody mezi třemi institucemi a Evropská unie ukázala, že je schopna zaujmout vedoucí postavení v boji proti změně klimatu. Nyní je třeba tuto výhodu využít zdvojnásobením jejího výzkumného úsilí a podporou inovace a nových technologií.

Rovněž je třeba, abychom působili na naše obchodní partnery, včetně rozvíjejících se ekonomik, jež jsou jedněmi z největších znečišťovatelů, aby převzali svou odpovědnost. Zejména očekáváme, že v tomto ohledu uskuteční reálná opatření nová Obamova administrativa.

V této neklidné době je zřejmé, že Evropa potřebuje ve svých rozhodnutích větší stabilitu a efektivitu. Je pravda, že jsme i přes potřebu jednomyslnosti v posledních měsících pokročili, ale nic nenaznačuje, že bude jednoduché tento úspěch zopakovat.

Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) žádá všechny země, všechny dotčené obyvatele, aby na základě znalosti veškerých faktů přijali svou odpovědnost a rozhodli o ratifikaci Lisabonské smlouvy. Žádáme je, aby rozlišovali mezi povrchními slogany a realitou, mezi populismem a odpovědností.

Co lidé chtějí? Chtějí plán pro změnu klimatu, na který mohou být pyšní, sociální model, který mohou odkázat svým dětem, nebo chtějí demagogické návrhy, které nejsou ničím jiným než plýtváním jejich časem? Otázka sama poskytuje odpověď. „Ano“ pro Lisabonskou smlouvu poskytne prostředky pro splnění našich cílů. Na závěr znovu poděkuji francouzskému předsednictví za jeho politické úsilí a doufám, že následující předsednictví prokáže stejnou oddanost. To si přeji do roku 2009.

(Potlesk)

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, na závěr svého vystoupení jste, pane Sarkozy, řekl, že jste se pokusil Evropu posunout, ale Evropa vás změnila. Nejste sám.

Francouzské předsednictví také změnilo ostatní, například Daniela Cohna-Bendita. Když jsme minulý týden po naší schůzce odcházeli z Elysejského paláce, poskytl jste nám policejní doprovod s rozsvícenými majáčky a já seděl v autě s panem Cohnem-Benditem a před námi jeli policisté. Řekl jsem mu: „Podívejte, jak se doba změnila! V roce 1968 vás honila policie a nyní se ženeme Paříží za policií.“

(Potlesk)

Doba se mění a také francouzské předsednictví změnilo mnoho věcí.

Pane předsedo, minulý týden německý týdeník *Der Spiegel* zveřejnil váš portrét nazvaný „Všeprezident“: jednoho dne jste v Paříži, další v Bruselu, dnes ve Štrasburku, zítra v Londýně, i když nebyla pozvána paní

Merkelová. Není mou úlohou, abych hodnotil vaši činnost v Paříži, protože není mým úkolem, abych diskutoval o sociální nerovnováze nebo mediální politice: to mají dělat mé pařížské protějšky.

Avšak je mým úkolem diskutovat, hovořit o vašem předsednictví Evropské unii a hodnotit ho, a to hodnocení není vůbec špatné.

(DE) Pane předsedo, dámy a pánové, jsem přesvědčen, že francouzské předsednictví má pozitivní výsledky. Velkým úspěchem je klimatický a energetický balíček. Jsem potěšen, že jste ocenil Evropský parlament tak, jak si zaslouží, protože bez Parlamentu by tento balíček nebyl tak úspěšný. Konkrétně bych chtěl poděkovat našim zpravodajům. V protikladu ke Komisi a jejím 22 000 úředníkům a velkým vládním aparátům, jež máte k dispozici, mají naši zpravodajové pouze tři, čtyři nebo pět zaměstnanců. Kvalita jejich práce je prvotřídní, protože vychází z Evropského parlamentu. Je dobře, že jste to uznal.

(Potlesk)

Jako příklad si vezměme směrnici o označování emisí CO₂ u automobilů. Je v ní obsaženo mnoho práce pana Sacconioho a jen málo pana Sarkozyho, ale z celkového hlediska je to velký úspěch. Je to úspěch naší skupiny, protože Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu velmi usilovala o zajištění rovnováhy mezi nezbytnými hospodářskými podmínkami, které nemůžeme přehlížet, a povinnostmi ohledně ochrany životního prostředí, s nimiž se musíme vypořádat všichni. Jsem přesvědčen, že kritika, jež zazněla zejména z vámi popsaných oblastí, naznačuje, že jdeme správným směrem. Proto bude naše skupina jednomyslně hlasovat pro uvedený balíček. Doufám, drahý Josephe, že se skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů zachová stejně! Nebo se máme bát, že bude předložen pozměňovací návrh, který odloží systém pro obchodování s emisemi? Během posledních několika dnů jsme lépe porozuměli tomu, co znamená zkratka PPE-DE. PPE lze přeložit snadno, ale DE se nám jeví jako symbol evropského zmatku. Měli byste se rozhodnout, co chcete udělat. Chcete chválit pana Sarkozyho, ale nepodpoříte ho, nebo chcete přijmout tento balíček společně s námi? Se zájmem očekáváme hlasování skupiny PPE-DE.

Chtěl bych dodat, že dohoda v prvním čtení je výjimkou. Jako Parlament neumožníme, aby nám příští Rada sdělila: „V případě klimatického balíčku se vám to tak povedlo.“ Pokud jste vysvětlil, že první čtení bylo prostředkem nátlaku na neústupné vedoucí představitele států či vlád, aby si uvědomili důvod, pak se v tomto případě jedná o správnou věc. Avšak nemělo by se to stát precedents pro ostatní případy.

Za finanční krize jednáte správně. Avšak dovolte mi vás upozornit na to, co jsem říkal společně se svým kolegou Poulem Nyrupem Rasmussenem během červencové rozpravy na počátku vašeho předsednictví. Říkali jsme, že sociální nerovnováha v Evropě způsobená nerovným rozdělováním zisku a nerovné rozdělování bohatství v Evropě jsou tikající časovanou bombou. Odpověď francouzského předsednictví zněla: „To není naše hlavní priorita.“ V posledních šesti měsících si uvědomujete, že je to hlavní priorita. Jednal jste správně, ale kdybyste jednal dříve, bylo by možné zabránit mnoha věcem, jež je třeba řešit nyní. Vedl jste si dobře, ale možná jste jednal poněkud pozdě.

Nemáme Lisabonskou smlouvu a nyní jsme slyšeli rozhodnutí Rady. Musíme s tím žít a musíme to přijmout. Avšak všechna rozhodnutí, jež jste učinil ohledně Komise, počtu křesel v Parlamentu, o privilegiích Irů zůstanou bez užitku, dokud irský ministerský předseda nebo irská vláda nechytanou býka za rohy a neřeknou irským občanům: „Podívejte se, co se děje! Podívejte se na solidaritu Evropanů, evropských států s Irskem a představte si, co by se stalo, kdyby Irsko čelilo finanční krizi osamocené!“ Pokud irský ministerský předseda neřekne svým občanům: „Nyní musíte solidárně ve vlastním zájmu spolupracovat s Evropany!“, pak to vše zase přijde vniveč. Můžeme předat celý evropský projekt těmto lidem, panu Ganleymu a jeho machinacím. Potřebujeme odvážnou irskou vládu, která nebude jednat o polovičatých kompromisech, ale která prohlásí: „Chceme Evropu a chceme tuto smlouvu!“

(Potlesk)

Francouzské předsednictví bylo úspěšné. Chtěl bych vám poblahopřát zejména ke skutečnosti, že jste se projevil jako proevropský politik tím, že jste prohlásil: „Podporuji tento evropský projekt.“ V minulosti jsem o tom někdy pochyboval. Některé z vašich projevů znám velmi dobře. Jako prezident jste ukázal, že se držíte toho, co jste řekl na počátku. Budu šťastný, zachová-li se následující předsednictví stejně. Děkuji vám mnohokrát! Udělal jste hodně dobrého i některé věci, které nejsou tak dobré, ale těch si dnes nebudeme všimát. Celkově jsem přesvědčen, že francouzské předsednictví posunulo Evropu kupředu, a že tak je to správné. Nejednalo se pouze o Francii, ale o celou Evropu, a konečný výsledek je dobrý. Děkuji vám mnohokrát!

(Hlasitý potlesk)

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, vlastnosti tohoto francouzského předsednictví jsou až pohádkové: statečný princ jedoucí na bílém koni vojenského zastrašování ze strany EU zachránít gruzínskou princeznu, Popelka z Londýna konečně přizvaná na ples a plavovlasá princezna z Berlína, která podle reakce na nótu z kancléřství do Elysejského paláce poznává, že pokud chce být s princem Okouzlujícím, musí být připravena políbit žábu.

(Smích)

Pane úřadující předsedo, domnívám se, že jste si nevybral problémy, jimž čelí vaše předsednictví, ale zvládáte je energicky, s nadšením a kreativitou a předvedl jste sílu evropské solidarity. Blahopřejeme vám k úspěšnému zasedání Evropské rady z minulého týdne. Váš harmonogram hospodářské obnovy pomůže obnovit důvěru v trhy. Váš odpor vůči protekcionismu je chvályhodný. Vaše povolení státní podpory a veřejných zakázek jsou rozumná a doplňují váš závazek, že je budou doprovázet strukturální reformy stanovené v Lisabonské strategii.

Závěry ze zasedání umožňují snížení DPH. Liberální demokraté vyzývají radu Ecofin, aby nyní snížila DPH u úsporných zařízení a zařízení v oblasti obnovitelné energie, což prospěje průmyslu i životnímu prostředí. Vítáme také obnovený závazek k udržitelným veřejným financím a rychlému návratu ke střednědobým rozpočtovým cílům. Naše reakce na recesi musí vycházet ze solidarity a zdravých ekonomik.

Podle všeho jste našel praktickou odpověď na irské obavy z nové Smlouvy. Nemusí to být elegantní, ale je to hodné Jindřicha IV. Navarrského: *Si Paris valait une messe, Dublin vaut un commissaire*. Opravdového pokroku bylo dosaženo v oblasti bezpečnosti a obranné politiky: vytvoření jednotné plánovací struktury misí EBOP, strukturovaná forma spolupráce s NATO a vyhlášení našich cílů v boji za bezpečnost.

Avšak lze vás posuzovat přísněji, pokud se týká změny klimatu. Do závěrů Rady byla vepsána smrt' výhod pro podniky; nové členské státy budou upláceny z tajných fondů solidarity; povolenky na omezení emisí a obchodování s nimi budou po dražbách odstraněny a velkým subjektům, jako například elektrárenským společnostem, budou poskytnuty výjimky, jež se rovnají supersubvencím. To vše snižuje cenu uhlíku, snižuje získané finanční prostředky a ztěžuje dosažení emisních cílů. Kromě toho systém pro obchodování s emisemi nevstoupí v platnost do roku 2013.

Moje skupina však uznává vaši zásluhu na dosažení této dohody. Vítáme dohody o úsporách energie, o přidělení poloviny výnosů na další snižování emisí skleníkových plynů a zachytávání a ukládání uhlíku. V zítřejším hlasování to podpoříme.

Od každého předsednictví toho lze očekávat více. Pozorujeme posun v oblasti společné zemědělské politiky. Chtěli bychom vidět otevření. V oblasti přistěhovalectví přichází modrá karta omotaná stuhou byrokracie, a pokud se týká obchodu, přerušení rozhovorů v Dohá tento týden nenechává příliš naděje na pokrok. Ale toto předsednictví je úspěšné a vy, pane úřadující předsedo, si zasluhujete uznání.

Po těchto šesti měsících si také pravděpodobně zasloužíte přestávku. Nemusíte dělat všechno. Přenechejte ministry financí Jeanu-Claudeovi Junckerovi. Přenechejte euro Jeanu-Claudeovi Trichetovi. Ukončete pohádku předsednictví pohádkovým koncem. Následujte rady vaší nejoblíbenější zpěvačky: *C'est le temps du départ, retournez à d'autres étoiles et laissez-nous la fin de l'histoire*.

(Potlesk)

Daniel Cohn-Bendit, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedo, pane Sarkozy, pane Barroso, ano, oceňujeme váš aktivní přístup a ano, pokoušel jste se posunout Evropu kupředu. Pouze jsme tu měli několik Nicolasů a osobně se mi líbil Nicolas I., který nám v červenci 2008 před ohromenou sněmovnou sdělil, že „jednomyslnost zabíjí demokracii“. To řekl Nicolas I. Evropskému parlamentu v červenci 2008. Nicolas I. měl pravdu, Nicolas III. se mýlí.

Takový je můj problém s francouzským předsednictvím. Je to korouhvička, která jednou tvrdí něco, co je pravda, a podruhé to, co pravda není, a podívám-li se na něj nyní zpětně, přijmu vše, co je pravda, a vše, co nefungovalo, nechám točit na korouhvičce, protože my se od sebe lišíme.

Omezujete Evropský parlament na viagru pro vlády, ale my tu nejsme proto, abychom se nechali využívat jako prostředek, jehož pomocí budou ostatní dělat to, co nechtějí. Nikdo zde neřekl, že chceme vybudovat Evropu proti národům. Nikdo to neřekl. Instituce Společenství jsou zcela správně Evropou národů a Evropou

lidí a my zde lidi zastupujeme. Chcete ratifikaci Lisabonské smlouvy a možnosti jednomyslnosti jsou přesně tím, co Lisabonská smlouva omezuje, a proč? Protože jednomyslnost zabíjí demokracii, a pokud budeme pokračovat takto, zabijeme naši schopnost vytvářet evropskou politiku.

Samozřejmě máte pravdu, když jste uvedl, že předsedové potřebují zkušenosti, ale paní Merkelová, klimatická kancléřka, byla úřadující předsedkyní, a jakmile odsud odešla a stala se pouze německou kancléřkou, upadla do spárů německého průmyslu a zapomněla na evropský zájem. Tomu jste čelil v Evropské radě a měl jste dosáhnout kompromisu mezi různými národními zájmy: kompromis, který určitým způsobem posoudíme. Budeme hlasovat pro to dobré a proti tomu, co je špatné, a nenecháme se vydírat.

Je to pravda: domnívám se, že první čtení je vydírání, protože demokratickým postupem v parlamentu je předložit návrh, vyvracet ho a vrátit se zpátky k jednacímu stolu. Proto mám i v případě klimatického balíčku určité pochybnosti ohledně dohod dosažených v prvním čtení.

Vím, že máte rád francouzské šansony, ale duet milenců vaší Françoise Hardyové: „*la main dans la main, et les yeux dans les yeux, ils s'en vont amoureux sans peur du lendemain*“, pane Sarkozy a pane Barroso, nikoho nepoblázní. Určitě ne nás, protože to, co děláte, je omezení Komise na sekretariát Rady. Pro to je Barrosova Komise dobrá, to je vše. Nic víc!

Ano, pánové, brzy budou volby a budeme o těchto tématech hovořit, o tom, jak jste vy, z obou stran, otroky svých vlád. Zde v Parlamentu není naším úkolem sloužit našim vnitrostátním politickým stranám: naším úkolem je hájit evropské zájmy, zájmy Společenství, nikoliv národní zájmy. To jsem vám chtěl říci, nalevo i napravo.

Pokud se týká klimatického balíčku, byli jsme silní a převzali jsme vedoucí úlohu a je pravda, že cíl „třikrát dvacet“ byl zcela správný, i když to nestačilo, jak jsme několikrát slyšeli. Avšak posunuli jsme se od cíle „třikrát dvacet“ k legitimitě ekonomiky „čtyřikrát čtyři“. Proto jsme přestali sledovat klimatický balíček, a proč? Řeknu vám proč: protože v plánu obnovy, jak jste ho navrhl – a to není vaše vina, to netvrdím –, je to proto, že v něm existují některé věci, které nemůžete udělat ani vy, pane Sarkozy, a ani vám se nemohou povést!

Například jste zbaběle ustoupil tváří v tvář německému nacionalismu. Vy, vy a pan Barroso, jste nám řekli: „1,5 % HDP“, ale nakonec celý svět ví, že plán pana Obamy počítá se 3 až 4 % HDP na obnovu životního prostředí a ekonomiky, a nám se to nepodařilo. Víte, co vám pan Obama řekne? Řekne vám: „ne, nemůžete, nezvládnete to, to nestačí“, stejně jako to řekl pan Krugman panu Steinbrückovi a panu Krugmanovi byla právě udělena Nobelova cena za ekonomii. Kdybych to řekl já, namítl byste, že nevím, o čem mluvím, ale řekl to pan Krugman.

Závěrem ještě jednu věc: Jak jsem řekl, plán obnovy životního prostředí nepostačuje, protože není dostačující jeho obsah. To není jen vaše chyba a není to evropský plán.

Avšak nyní vám chci říci toto. Minulý týden byl v Pekingu uvězněn významný disident Liou Siao-po. Vidíme vaši politiku vůči Číně: řekl jste nám v této sněmovně, že nemůžeme Čínu ponižovat. Neponižujete Čínu, Čína ponižuje vás. Převálcovali vás. Konec konců jste nám řekl: „Nikdo mi nezabrání, abych se v tajnosti sešel s dalajlamou v Gdaňsku.“ Ale ne! Sám jsem velmi hrdý na to, že tento Parlament udělil Sacharovovu cenu disidentovi Chu Ťiaovi, a jsem hrdý na to, že jsme neudělali to, co po nich chtělo předsednictví, zejména pokleknout před Číňany, zatímco oni denně vězní a mučí lidi a Evropská unie mlčí, stejně jako mlčela, když pan Putin uvěznil dav demonstrantů, kteří nepožadovali nic víc než sociální rovnost. Taková je politika: když jsou s námi důležité osoby, poklekneme, a proto odmítáme tuto politiku, pokud je vyjadřována takovýmto způsobem.

(Potlesk)

Cristiana Muscardini, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, také bych vám chtěla poděkovat. Protože jsem členkou skupiny s názvem Unie pro Evropu národů, je pouze přirozené, že zejména já vaše slova vítám.

Vaše předsednictví dokazuje, že projekt evropské politiky, a politické Evropy, může existovat. Pouze je nezbytné mít odvalu, jež se ukázala v konfliktu mezi Ruskem a Gruzii, a schopnost zvládnout finanční krizi novými pracovními postupy a přístupným výkladem, spíše než lpěním na Paktu stability a růstu. Vítáme a podporujeme politickou vizi předsednictví, které znovu umísťuje politiku do středu debaty, a tím i Evropu do středu světové debaty.

Jsme přesvědčeni, že by nezávislost Evropské centrální banky měla znamenat její povinnost rychleji vycházet vstříc institucím. Nyní se skutečně ukázalo, že krizi nemohou zvládnout samy centrální banky, pokud seshora postrádají jasnou politickou vizi a společnou strategii rozvoje. Vytvoření klimatického a energetického balíčku, který překonává problémy vnitrostátních zdrojů, je významným úspěchem a dává nám společně s Unii pro Středomoří naději do budoucna, plán pro mír a rozvoj.

Avšak některé priority zůstávají nevyřešeny a doufáme, že o nich rozhodne trojka a příští předsednictví. Sem kromě přistěhovalectví a kontroly hranic a revitalizace zemědělství náleží také skutečně stejná mzda mužů a žen. Dnešní Evropa hovoří o rovnosti žen a mužů, pokud se týká jejich věku pro odchod do důchodu, ale já se domnívám, že by bylo vhodné začít s dosažením stejných mezd.

Pane předsedo, jsem přesvědčena, že řešení spočívající v jednom komisaři za každou zemi je to nejspravedlivější, a tak jsme se vyjádřili v Konventu. Děkujeme francouzskému předsednictví, že tento návrh znovu oživilo. Konečně jste definoval krizi jako systémovou, a proto, pane předsedo, podporujeme váš požadavek na reformu systému, který bude založen na schopnosti posílit reálnou ekonomiku tak, aby předčila finanční ekonomiku, a skutečná aktiva tak, aby měla větší váhu než papírová.

Francis Wurtz, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, na toto francouzské předsednictví bezpochyby nezapomeneme. Budeme si ho pamatovat kvůli závažnosti událostí posledních šesti měsíců a výjimečnému významu některých problémů, jež muselo řešit. Avšak zcela uznávám, že si na něj budeme pamatovat také kvůli poněkud nezvyklému stylu úřadujícího předsedy Rady, kombinaci odhodlání, vynalézavosti a obrazoboreckých metod týkajících se zavedených zásad Společenství, což jsou všechno věci, které bych schvaloval. Kromě stylu si budeme především pamatovat způsob řízení Evropské unie, který zahájil, zejména vpád politiky do světa, kde pro ni tradičně nebylo místo, tedy něco, po čem jsme vždy volali.

Jsem rovněž přesvědčen, že předseda Evropské rady možná přímo neocení, ale alespoň přijme s větší laskavostí než při své posledním vystoupení před Evropským parlamentem moje odchýlení se od uhlazených, smířlivých poznámek, tentokrát v souvislosti s posledním zasedáním Evropské rady, abych poukázal na několik problémů, protože reálná politika zahrnuje upřímnou, ale zdvořilou výměnu názorů.

Zaprvé musím zmínit klimatický a energetický balíček. Samozřejmě by bylo tragické, kdyby byla zmařena snaha Evropské rady v této otázce významné pro civilizaci. Chápu tedy zdůrazňování skutečnosti, že existuje kompromis mezi 27 členskými státy, a to kvůli jeho významu pro autoritu Evropské unie, a zejména pro následný postup.

Je proto třeba hovořit o historické dohodě a o dohodě, která z Evropské unie učiní vzor? To si nemyslím. Představuje tento kompromis riziko, že se drtívá většina evropského průmyslu zbaví všech ekologických omezení? Riskuje Evropa nepochybně snížení svých emisí pouze o malou část tím, že se spokojí s příspěvím k jejich snížení mimo Evropu prostřednictvím kompenzačního mechanismu? Vyjadřují nepochybně rozvojové země správně svou hořkost, když čelí nedostatečným závazným mechanismům finanční solidarity, které se jich týkají?

Pokud se tento model ve stávající podobě rozšíří, bude nemožné dosáhnout klíčových cílů stanovených světovou vědeckou obcí. Proto je dobře, že evropská dohoda existuje, ale v této fázi její rozsah nepostačuje k naplnění očekávání nebo potřeb.

(Potlesk)

Obhajují stejnou srozumitelnost, pokud se týká posouzení plánu obnovy přijatého v Bruselu. Hlasité blahopřání sama sobě podle mě vysílá kontraproduktivní signál našim spoluobčanům. V době, kdy spotřeba domácností klesá, kdy se oznamuje stále více plánů na snižování počtu pracovních míst a kdy roste sociální napětí – podívejte se na Řecko –, vyvolává tento plán mnoho otázek.

Obnova pro koho? Kdo zaplatí miliardy za tento nový plán? Jaké bude mít výsledky? Proč v rámci stejného plánu zvyšuje jeden členský stát kupní sílu svých obyvatel, zatímco jiný pouze pomáhá podnikům? Jak to, že se úvěry zaručené bankám nevztahují také na společnosti, protože právě ony nyní potřebují přímou pomoc? Proč se členské státy, které zachraňují banky, systematicky neujímají kontroly, aby vytvořily podmínky pro zodpovědné řízení s cílem vytvářet pracovní místa a bohatství, jež jsou užitečná pro společnost? Existuje tolik rozumných otázek, že by na ně bylo moudré odpovědět dříve, než se začne uvažovat o čemkoliv dalším.

Konečně nikoho nepřekvapí, že moje skupina neblahopřeje Evropské radě za to, že vyvíjí nátlak na obyvatele Irska. Víte, že Irové, stejně jako všichni Evropané, očekávají mnohem hlubší změny než ty, které jste popsali.

Zakrátko se vám to opět ukáže v ulicích Štrasburku. Musíte jim naslouchat a odpovídat, protože zametání prachu pod koberec povede v budoucnu k potížím, přesně jak jste řekl, pane předsedo.

Nigel Farage, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedo, pan Sarkozy přinesl do svého předsednictví energii a dynamiku, ale všude zdůrazňoval, že chce pro Unii více pravomocí a že chce Lisabonskou smlouvu.

Nyní, když brzy začne české předsednictví, se domnívám, že prostřednictvím hrozných útoků na prezidenta Klause vidíme skutečnou tvář této moderní Evropy. Zeptám se vás, pane předsedo Sarkozy: Jakou Evropskou unii chcete? Protože nyní zde existuje Unie, která s opovržením ohrožuje demokracii.

Brian Crowley řekl prezidentu Klausovi, že Irové chtějí Lisabonskou smlouvu. Dobře, starý brachu, omlouvám se, ale řekli „ne“! Prosím, akceptujte výsledek! V minulosti vystoupil Martin Schulz a řekl, že záporné hlasování povede k fašismu a že se nemáme uchýlit k populismu. Takže je to Unie, která pohrdá demokracií, a je to Unie, jež se nevypořádá s žádným alternativním názorem. „Vaše názory mě nezajímají,“ řekl prezidentu Klausovi Danny Cohn-Bendit. Dříve pan Cohn-Bendit v této sněmovně prohlásil, že jsou odpůrci této Smlouvy duševně nemocní.

Tento krok je pro Unii velmi nebezpečný. Tato unie se chová jako zločinec a násilník, a když pan Cohn-Bendit položil evropskou vlajku na stůl prezidenta Klause a řekl mu, aby ji vyvěsil z Hradu, mohl by dost dobře být německým úředníkem z doby před 70 lety nebo sovětským úředníkem z osmdesátých let. Danny volnomyšlenkář, který je nyní autoritář, muž, který se změnil ve všechno, proti čemu se podle svých slov před 40 lety stavěl – a to je, pane předsedo Sarkozy, tvář Evropské unie. A k tomu všemu pobízeli předseda Pötering, který kdysi pokutoval poslance této sněmovny za inzultace jiných hlav států.

Pane Sarkozy, je to taková Unie, jakou chcete, nebo společně se mnou odsoudíte to zcela strašné jednání s prezidentem Klausem z minulého týdne?

(Potlesk)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedo, současná krize je krizí evropského globalistického systému. Vede k velkému úsilí z vaší strany, ale skutečný kontext tohoto úsilí svědčí o skutečnosti, že Evropská unie neodpovídá svému účelu.

Jak jsem již měl příležitost vám sdělit, dosud přijatá opatření náležela buď do vnitrostátního kontextu, nebo do tradiční vícestranné diplomacie. Ve vnitrostátním kontextu se jedná například o opatření pro hospodářskou obnovu, která budou společně formálně schválena přesto, že se v jednotlivých členských státech liší – a na tom není nic šokujícího. Všichni to vědí. Uspěl jste v převléknutí rozdílných, nebo dokonce protichůdných, politik pana Browna, paní Merkelové a dalších za evropskou politiku, ale zdání může klamat. Pro vnitrostátní kontext je proto dobré, že existují hranice, jež jej ochrání, že jsou členské státy nezbytné a že suverenita umožňuje rychlou a účinnou akci.

V kontextu tradiční dvoustranné nebo vícestranné diplomacie jste usiloval o zastavení gruzínské krize, nebo v případě hospodářské krize o setkání G20 ve Washingtonu za účasti pouhých několika členských států EU a USA, Číny, Indie, Japonska, Kanady, Saúdské Arábie a dalších. To je jasný důkaz skutečnosti, že je Evropská unie příliš těsná pro řešení problémů, s nimiž se potýkáme.

V přívalu umělé euforie se toho mnoho přičítá kreditu Evropské unie, ale je třeba uvést věci na pravou míru. Například klimatický a energetický balíček má tolik odchylek, že kvůli krizi prakticky ztrácí svůj smysl. Nová omezení se neuplatní na ta průmyslová odvětví, jejichž náklady vzrostou o více než 30 %, nebo která vyváží více než 30 % své výroby, tedy tři čtvrtiny dotčeného průmyslu. Plán hospodářské obnovy, jak již bylo řečeno, tvoří 1 nebo 1,5 % HDP v porovnání se 4 % ve Spojených státech a více než 10 % v Číně. Ještě snad ani nestačil zaschnout inkoust a italská vláda již porušila Pakt o přistěhovalectví, když právě oznámila regularizaci 170 000 nelegálních přistěhovalců. Kam půjdou? Je také zřejmé, že návrhy týkající se přistěhovalectví a další evropská „modrá karta“ nebudou mít jiný dopad než to, že připraví rozvojové země o zkušené pracovníky, jež pro svůj rozvoj potřebují nejvíce. Tato opatření tedy nekontrolované přistěhovalectví nenahradí, ale naopak ho zvýší a zhorší.

Konečně litujeme ohavné mezinárodní praxe, kdy lidé odmítají katastrofální vývoj Evropské unie, která podle všeho nabízí více omezení než přínosů, a jsou do nekonečna nuceni hlasovat znovu a znovu, dokud se nepodrobí, aniž by mohli tento exces Evropské unie zpochybnit.

Pane předsedo, dobře víte, že Lisabonská smlouva není ani minismloouvou, ani zjednodušenou smlouvou, ale Evropskou ústavou, kterou odmítli Francouzi i Nizozemci. Představuje evropský superstát, který je stále

více autoritářský a totalitní, jak lze soudit z panovačných poznámek pana Cohna-Bendita vašemu nástupci, a představuje represivní iniciativy pana Barrota, který navrhuje rozšířit na celou Evropu právní předpisy, které v době jejich přijetí náš kolega poslanec Toubon označil za stalinistické.

Taková Evropská unie, ať říkáte cokoli, je skutečným nepřítelem národů. Je hnací silou globalizace, připravuje náš hospodářský, morální a kulturní rozvrat. Není prostorem bezpečnosti a svobody, na který mají naši občané nárok a který nepřestaneme požadovat.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Pane předsedo, chtěl bych se omluvit, že vás okrádám o čas. Požádal jsem o osobní prohlášení kvůli vystoupení pana Farage. Díky bohu je stále ve sněmovně, a mohu mu tedy odpovědět. Obvykle odchází ihned po svých projevech, ale dnes zůstal.

Především bych chtěl prohlásit, že jsem nikdy neřekl, že záporné hlasování povede k nějakému druhu fašismu. Nikdy jsem to neřekl! Vaše prohlášení je prostě mylné.

Zadruhé, pan Cohn-Bendit, pan Watson a já, pan Pöttering a pan Crowley jsme se zúčastnili schůzky na Pražském hradě.

(Ironický potlesk)

Kdo? Paní Belohorská.

Nebyli jsme předem informováni, že bude naše diskuse na tomto setkání nahrávána. Všichni v místnosti předpokládali, že bude schůzka důvěrná, stejně jako setkání Konference předsedů s panem Sarkozym v Elysejském paláci minulý týden.

Zjistili jsme, že český tisk informoval o obsahu schůzky bez vědomí prezidenta Klause. Nevím, jaký režim se tam uplatňuje v případě podobných událostí, ale určitě není vhodný pro demokratický stát.

Předseda. – Kromě toho nebyly podány informace o celém setkání, a zpráva tedy nebyla přesná, protože neobjasňovala mnohé souvislosti. Avšak nechceme, aby se situace nadále vyostřovala, a proto jsem o tom dosud nemluvil veřejně. Postačí prohlášení, že nebyly podány informace o celé schůzce, a proto není zpráva přesná.

Nicolas Sarkozy, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane Daule, francouzské předsednictví si váží trvalé podpory vaší skupiny tím více, že nebylo vůbec jednoduché, i v rámci skupiny, politicky rozumně a důvěryhodně rozhodovat, nalézat kompromisy a umožnit dosažení dohody. Jsem si dobře vědom vaší úlohy jakožto předsedy, pane Daule, a je pro nás rozhodující výhodou.

Se vši upřímností musím prohlásit, že vaše skupina svou podporou Lisabonské smlouvě zastává soudržné stanovisko k Evropě, silné Evropě se stabilními institucemi a předsednictvím na dva a půl roku, jež se bude věnovat pouze evropskému předsednictví.

Domnívám se, že se jedná o rozumné myšlenky, které nám umožní poskytnout něco reálného všem, jako jsme my, pane Daule, a vaše skupina, kdo chtějí Evropu, která chrání a která se připravuje na budoucnost, a nikoliv Evropu, která je budoucností znepokojena, a bojí se jí. V každém případě si můžete být jist, že neoblomná podpora vaší skupiny je rozhodující součástí francouzského předsednictví a výsledků, jichž jsme dosáhli.

Pane Schulzi, chce to odvalu souhlasit s rozhovorem s někým, kdo nesdílí vaši politickou orientaci. Když jsme se setkali s vámi a panem Daulem, na začátku jsme prohlásili, že to nebude jednoduché kvůli blížícím se evropským volbám, což věci nevyhnutelně ztíží. Se vši upřímností musím prohlásit, že pro nás, francouzské předsednictví, pane Schulzi, jste byl vy a vaše skupina náročným partnerem – může vás někdo kritizovat za to, že razantně hájíte své myšlenky? –, ale také zcela zodpovědným partnerem. Osobně pro mě byla spolupráce s vámi velkým potěšením, ale současně je pro mne vždy skutečně inspirující, když poslouchám vaše rady nebo rady pana Daula, protože velmi dobře vím, že bychom těchto výsledků bez vzájemné spolupráce nikdy nedosáhli. Panu Cohnovi-Benditovi řeknu, že to chce mnohem více odvahy vystoupit před jinou osobou, než povykovat ve svém křesle a jednat jako prorok soudného dne.

Je to osoba, která něco buduje, která je odvážná, nikoliv osoba, jež někoho obviňuje. Pan Schulz a pan Daul nám umožňují budovat, posunout Evropu kupředu. Po našem boku zde stojí další lidé, i když nesdílí naše názory, jako například paní De Sarnezová, a velmi mě těší, že nás podporuje. To nijak nezlehčuje přesvědčení kohokoli z nich, pana Schulze ani paní De Sarnezové. Taková je prostě evropská civilizace: rozumní muži a rozumné ženy dobré vůle, kteří usilují o to, aby se věci pohnuly kupředu. Nevybral jste si mě, pane Schulzi,

a já si nevybral vás, ale je naší povinností, abychom spolupracovali. Činíme tak a chtěl bych vám říci, že z tohoto hlediska to pro mne bude velká zkušenost.

Evropu je možné změnit, a musíme v tom pokračovat. Řekl jste, že jsem hodně cestoval, ale konec konců, když jste předsedou Evropské rady a nerad cestujete, měl byste toho nechat, protože podle mne jediným způsobem, jak přiblížit Evropu svým občanům je, aby evropští občané, Evropané, viděli, že ti, kdo jsou dočasně vedoucími představiteli jejích institucí, přicházejí a hovoří s nimi a dávají těmto institucím lidskou tvář. Jsem přesvědčen, vy to víte, pane Schulzi, že jsem během svých cest, zejména v Dublinu, ale i v Gdaňsku a vlastně i jinde, opravdu cítil, že Evropě nechybí ani tak instituce, jako tváře. Je třeba, aby nás lidé viděli z masa a kostí a abychom jim říkali, že Evropa není jen institucionální monstrem tvořeným lidmi, které nikdo nezná, ale jednotlivými lidmi, včetně jejich slabších stránek. Samozřejmě se nejedná o otázku personalizace, to není cesta kupředu, ale možná jsme s neosobní povahou úkolů různých osob zašli příliš daleko.

Chtěl bych vám říci jednu věc, a budete ji pravděpodobně považovat za naivní, a to, že jsem tuto práci skutečně miloval, a domnívám se, že lidé, kteří vedou Evropu, by měli svou práci milovat. Jak můžeme chtít, aby lidé milovali Evropu, když nemilujeme svou práci? Ve Francii jsem měl příležitost říci jednomu ze svých ministrů, že Evropský parlament je velmi důležitý, že je velmi důležitá Evropa. Přesto pokud nejsme sami spokojeni s naší prací, nejsme na ni hrdí a nejsme jí oddaní – jako vy všichni –, jak můžeme čekat, že budou občané oddaní Evropě?

K budování Evropy existoval přístup, který byl podle lidí trochu odtažitý, poněkud technokratický. Technokracie však není o technických znalostech, ale o tom, že do své činnosti nikdy nevkládá cit. Jsem přesvědčen, že si Evropa zaslouží, abychom do ní vkládali city. V každém případě oceňuji vaši pochvalu: nemusíme souhlasit, pane Schulzi, ale navzájem jsme se o něco obohatili. Nezměnil jste nijak své názory, stejně jako jsem je nezměnil já. Prostě dokazujeme, že se pro budování navzájem potřebujeme, což bude velkým momentem demokracie.

Pane Watstone, jak si vzpomínám, naposledy jste hovořil o Carle. Dnes jste mluvil o Angele. Máte vkus, pane Watstone, a oceňuji vaše poznámky!

(Smích)

(Potlesk)

Musím říci, že mi bylo velkým potěšením spolupracovat s panem Watsonem, který je velmi přesný člověk. Velmi oceňuji vaši svědomitost, vaše znalosti a vaši preciznost. Musel jsem dělat kompromisy a řekl jste, že byly odůvodněné. Nebudu zde před Evropským parlamentem popírat, že byly přijaty kompromisy. Kdo může v Evropě prohlásit, že přijde do Evropské rady, nebude naslouchat nikomu jinému a odejde s tím, že ve všem dosáhne uspokojivých výsledků? Jedinou otázkou nejsou kompromisy zabudované do konstrukce Evropy. Jedinou otázkou je vědomí, zdali jsou odůvodněné.

Zjistil jsem, že jsem zapomněl – a omlouvám se za to – promluvit o DPH. Nicméně je divné – a zde mě pan Barroso podle potřeby opraví –, že pokud si země přeje snížit DPH u všech výrobků, může tak učinit zcela na vlastní pěst. Ale když chce snížit DPH u určité skupiny výrobků, musí počkat na souhlas všech ostatních. Pochopte mě, prosím, pane Watstone: chci nám všem jen připomenout naše povinnosti. Jak to mohou evropští občané pochopit?

Nesoudím rozhodnutí Gordona Browna. Je předsedou vlády, které si vážím, a je mužem, jenž velmi přispívá k boji proti finanční krizi, ale za svou zemi rozhoduje o snížení DPH. Všichni evropští občané – každý má v této záležitosti právo na vlastní názor – by se tím měli zabývat a ptát se svých vlád. Když chce někdo z nás snížit DPH pouze u jednoho výrobku, musí sdělit svým občanům toto: „Je mi líto, ale musí to být jednomyslné rozhodnutí!“ Tvrdím, že toto pravidlo je překonané. Toto pravidlo musí být stejné pro všechny. Také Komisi říkám, že zachování jednomyslnosti nepovažuji za rozumné. Každý má právo na nápady, a nikoliv na to, aby se obával vždy, když se nový nápad objeví. Pan Watson se mě na to zeptal, a já se tím chci zabývat komplexně.

Společně s panem Barrosem jsme předložili návrh rozhodnutí Rady. Je to důležité, protože o problémech snižování DPH hovoříme tři roky. Bylo rozhodnuto – je to vlastně dohoda, kterou jsem navrhl s německou kancléřkou paní Merkelovou –, že bychom měli zastavit rozhovory a v březnu na radě Ecofin rozhodnout. Domnívám se, že se jedná o rozumnou dohodu; nyní je třeba rozhodnout.

Existuje celý problém ekologických výrobků. Pane Watstone, chtěl bych uvést, že není důvod, aby ekologické produkty stály více než produkty způsobující znečištění. Chtěl-li země snížit sazbu DPH, aby podpořily

vytváření vyšší ekologické kvality, aby podporovaly méně znečišťující automobily a ekologické výrobky, měly by tu možnost mít. Chci říci jednu drobnost: DPH u tmavé čokolády se nachází ve snížené sazbě, zatímco u mléčné čokolády je DPH 16,9 %. Jak to může někdo pochopit? Osobně toho lituji, protože mám radši mléčnou čokoládu než tmavou, ale mluvím samozřejmě pouze sám za sebe.

Horší je situace v případě knih a kulturních produktů. Evropa by měla těžit z větší diskutovanosti kultury a sportu. Pokud jde o kulturní produkty, DPH na knihy – a je to velmi správné rozhodnutí – činí 5,5 %. Jak může kdokoliv pochopit, proč je tedy DPH u filmů a CD 19,6 %? Jsou to kulturní produkty: brzy se již žádná videa ani CD nebudou v Evropě kvůli pirátství prodávat. Je v zájmu všech, aby se zabývali kulturními záležitostmi. Stejně odůvodnění platí pro služby v oblasti vytváření pracovních míst. Doufám, že ministři financí na březnovém zasedání rady Ecofin vyslyší vzkaz od vedoucích představitelů států a vlád.

Pane Watson, musím pronést několik slov k počtu komisařů. Řeknu vám svůj názor. Jestli Komise tvoří 24 komisařů, 27 nebo zítra 33, nezmění se nic. Jsem přesvědčen, že nakonec budeme potřebovat posílit pravomoci předsedy Komise. Tady vám říkám svůj osobní názor. Proč? Protože pouze předseda Komise může vytvořit společnou doktrínu pro všechny komisaře, kteří na stejném místě čelí různým situacím.

Doplním jeden poslední bod. Nepovažoval jsem za rozumné vysvětlovat členským státům, že bychom měli mít společného prezidenta voleného na dva a půl roku, a tedy že předsednictví Rady rotující každého půl roku zůstane zachováno, ale bude virtuální, a že současně odstraníme právo každé země na svého komisaře. Nedomnívám se, že to Komise posílí. Je to tedy kompromis, který jsem vyjednal a navrhl, zejména proto, že ho považuji za užitečný pro budoucnost.

Pane Cohn-Bendite, jaké zvláštní věci se to s vámi neustále dějí! V soukromí, když vás někdo pozve na oběd, jste zdvořilý, tolerantní a příjemný člověk: chápete argumenty druhých. Jeden by si mohl myslet, že se s vámi chce znovu setkat, ale pak, když se před vámi objeví televizní kamery, se zdá, že jste zešlel. Stejný člověk, se kterým lze v soukromí dobře vycházet...

(Potlesk)

...jehož společnost je tak příjemná, stejný člověk se náhle změní a chce sdílet veřejnosti, která nás sleduje: „Ani trochu nevěřte obrazu, který jste právě viděli. Daniel Cohn-Bendit je mnohem lepší; není jako karikatura sebe sama, jíž vám právě předvedl.“

Řeknu vám proč, pane Cohn-Bendite, protože vás znám dlouho osobně. Často si telefonujeme a třikrát jste přišel na oběd do Elysejského paláce. Je pravda, že jste jednou přišel pozdě, ale neposlal jsem pro vás motocyklovou eskortu. Takže abyste se příště neopozdil, poslal jsem ji pro vás. Neodmítl jste ji, což ukazuje, že hodláte dodržovat pravidla republiky, ale především, pane Cohn-Bendite, jste opravdový Evropan, když hovoříte o Evropě. Ale když hovoříte tak, jako jste hovořil ke mně, nejste Evropan, protože urážlivé chování není evropské, protože urážlivé chování je velmi protievropské. Zůstaňte tím člověkem, kterého známe a máme rádi, pak budu mít možnost říci panu Schulzovi: „Podívejte, byl jsem schopen trochu změnit Evropu, ale ne Daniela Cohna-Bendita.“

(Potlesk)

Paní Muscardiniová, děkuji vám za podporu, ale rád bych podotkl jednu věc – když jsem hovořil o tom, že nás podpořilo Německo, a o Spojeném království –, tedy že mě potěšila podpora z Itálie, která nebyla vůbec tak samozřejmá jako v případě klimatického a energetického balíčku. Předseda Komise mě v případě potřeby opraví. Několik zemí na počátku zaujalo své stanovisko a musím říci, že nám italská vláda a pan Berlusconi na posledním zasedání Evropské rady náš úkol ulehčili. Říkám to, protože je to pravda. Neříkám to proto, abych upřednostnil jednoho před druhým. Říkám to proto, že vybudování evropského konsensu je třeba, aby měli všichni jistotu, že si jich někdo váží, nikoliv pro obranu národních zájmů, ale podle evropských zájmů. Paní Muscardiniová, máte úplnou pravdu: reálná ekonomika se nyní musí stát naší prioritou a v průběhu roku 2009 podle závažnosti krize a pro určitá průmyslová odvětví zjistíme, zdali musíme učinit více, než o čem jsme dosud rozhodli.

Pane Wurtzi, vážím si našich debat, a zejména oceňuji skutečnost, že jste podpořil právo na politickou činnost v Evropě. V Evropě nám velmi schází skutečná tvorba politiky, odrážející politická rozhodnutí Evropanů a současně respektující vzájemnou toleranci a otevřenost. Politika se musí vrátit do Evropy! Co je to politika? Je to nabídka volby! Není o tom, předkládat lidem pouze jednu možnost, což mě přivádí k tomu, abych vám v reakci na pana Wurtze připomněl slova pana Farage. Je třeba mít ve věcech jasno!

Existuje země, která odmítla Lisabonskou smlouvu. Toto odmítnutí chápeme a snažíme se mu porozumět a reagovat na něj. Můžete říci: pozor, to směřuje k diktatuře. Avšak není diktaturou, když jedna země tlačí dalších 26 do situace, do politiky, kterou nechťejí?

(Potlesk)

Ve Francii se nacházím, pane Faragi – a hovořím také k panu Wurtzovi – ve stejné situaci. Francie odmítla Ústavní smlouvu 55 %. Francie musela vyvinout úsilí, aby došlo k přehodnocení. Jaké úsilí? Během kampaně jsem se zavázal – byl jsem jen jedním z kandidátů –, že nebude uspořádáno referendum. Přijímám za to politickou odpovědnost; zavázal jsem se k Lisabonské smlouvě. Jak je možné tvrdit, že je skoro fašistické žádat naše irské přátele o nové hlasování? Co pak můžeme prohlašovat o ostatních 26 zemích, které tuto smlouvu ratifikovaly, některé také pomocí referenda, a které by se z tohoto hlediska měly vzdát své volby?

Pravdou je, že Evropa Irsko potřebuje. Je nás 27 zemí a chceme, aby se ohledně Lisabonské smlouvy těchto 27 zemí sjednotilo. Každý zná nyní své úkoly. Pokud Irové chtějí evropského komisaře, pak je tu Lisabon, protože podle Niceské smlouvy nebudou mít komisaře všichni. Chápou-li Irové situaci správně, zdá se mi, že byli všichni šťastní, že při nich stojí všichni ve finanční bouři, jež Irsko málem smetla, i z toho, že předseda Komise našel řešení – a nebylo to jednoduché –, když v první vlně zašla irská vláda tak daleko, že se zaručila za všechny banky, všechny bankovní produkty, a na chvíli zapomněla, že se zahraničními bankami v Irsku se musí jednat stejně jako s bankami irskými.

Domnívám se, že z tohoto hlediska krize nutí veřejnost, aby se zastavila a přemýšlela. Pane Wurtzi, nikdo nemůže zůstat stranou uprostřed bouře. Myslím si, že je důležité, aby Irové hlasovali znovu a budu vši silou usilovat o to, aby řekli své „ano“. Řeknou-li „ne“, bude to politické rozhodnutí. Má se všech ostatních 26 států vzdát svých cílů? Dostaneme-li se do této situace, budeme muset tuto otázku projednávat, ať se stane cokoliv.

Konečně, pane Faragi, rád bych vám řekl, že odvážný a odůvodněný postoj pana Pötteringa vůči panu Klausovi schvaluji. Každý chce být respektován, ale abyste byl respektován, musíte respektovat ostatní a někdy nad některými výroky prezidenta jedné z významných zemí Evropské unie zavládne překvapení. Chce být respektován, tomu zcela rozumím, ale upřímně, zdejší Evropany zranilo, když viděli snímání vlajek ze všech veřejných budov v této skvělé zemi, v České republice. Toto jednání nikomu nepřidalo na vážnosti a jsem potěšen, že ministerský předseda pan Topolánek měl tu odvahu, že se nenechal tímto proudem strhnout.

Předseda Pöttering a předsedové skupin mohou počítat s plnou podporou tohoto předsednictví. Bez ohledu na politickou příslušnost takto nejednáme s předsedy politických skupin, nejednáme tak s předsedou Evropského parlamentu a nejednáme tak se symboly Evropy, to se neděje a nemělo by se to stávat.

(Potlesk)

Konečně, pane Gollnisch, říkáte, že Evropa neplní svůj účel. Takový je vždy váš postoj, a já ho samozřejmě respektuji, ale můžete také vidět, jak členské státy stojí osamocené ve svém koutu, a to také nemá smysl. Říkáte, že jsme jednali osamocené, ale tak tomu není. Pokud by se každý z nás izolovaně rozhodl podpořit naše banky, žádné banky nepodpoříme. Ani jednu, a to z velmi prostého důvodu, že evropské banky vzájemně přebírají úvěry a rizika. Kdybychom každý za sebe řekli: „můžeme se z toho dostat sami,“ pak by se celý systém zhroutil bez možnosti podpory, úspěchu, nebo návratu ke klidovému stavu. Rozhodování je samozřejmě na členských státech, protože členské státy schvalují svůj rozpočet, ale tato rozhodnutí by měla být přijímána koordinovaně.

Za chvíli skončím. Evropa je silná, pokud se opírá o silné a zodpovědné státy, a protože jsou tyto státy silné, přijmou potřebu kompromisu v evropském zájmu. Velmi chybná je myšlenka, že, aby byla Evropa silná, musí být členské státy slabé. Osobně se domnívám, že jsou silné členské státy nezbytné pro vybudování silné Evropy, protože pouze silní jsou schopni podat ruku a učinit kompromis. Pouze slabí jsou sektáři a obrací se do sebe. Jsem přesvědčen, že musíme tuto lekci z krize dobře využít.

Tímto skončím. To znamená, že velké evropské země nemají více práv než nejmenší země, ale mají pravděpodobně větší odpovědnost. V posledních letech nefungovalo to, že se velké země snažily vyhnout a někdy se zbavit své odpovědnosti, kterou byly povinny přijmout. Také v krizi to nebylo samotné předsednictví, kdo svou odpovědnost přijal, byly to všechny velké země, jež přijaly svou. Všichni máme stejná práva, ale někteří máme více povinností než jiní. Říkám to, protože se tak domnívám z hloubi svého evropského přesvědčení.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Pane předsedo, rád bych se stručně zmínil o dvou nebo třech záležitostech. Zaprvé, pokud se týká cíle tohoto balíčku, chci zdůraznit skutečnost, že cíl klimatického balíčku předloženého Komisí je obsažen v závěrečném kompromisu schváleném Evropskou radou.

V rámci cílů určitě existují některé úlevy. Tyto úlevy byly nezbytné jako reakce na požadavky některých členských států, ale uspěli jsme a já se domnívám, že bychom si k tomu měli poblahopřát, protože to nebylo jednoduché a přihlíželo se k podmínkám hospodářské a finanční krize. Opakuji, že jsme uspěli v zachování 20% cílů do roku 2020.

Kromě toho bezpochyby víte, že toto historické rozhodnutí Evropské unie přivítali generální tajemník Organizace spojených národů a konference v Poznani, a proto bych chtěl navrhnout, aby Evropa nebyla znovu v tomto ohledu masochistická. Nyní jsme v této problematice první na světě. Žádná jiná země, žádný další region světa, ať již Amerika, Latinská Amerika nebo Asie, neudělaly nic srovnatelného nebo podobného. Proto pokud někdo z vás žádá víc, může tak učinit tím, že požádá ostatní, aby následovali evropského příkladu, a nikoliv zpochybňováním dohody, která je pro zbylý svět skutečným příkladem.

Komise samozřejmě předložila ambiciózní balíček, to jsme věděli od počátku, ale mohu vám říci, že jsme pomocí ducha kompromisu úspěšně zachovali hlavní cíle klimatického balíčku.

Pokud se týká obnovy ekonomiky a plánu hospodářské obnovy v členských státech, musím poopravit některá prohlášení. Je pravda, že Američané dosud nic nepředložili. Tyto myšlenky se opakují, ale musíme se také podívat na to, co bylo předloženo. Chtěl bych vám také s ohledem na hospodářskou a měnovou politiku říci, že není jisté, jestli jsou nám schopny nejlépe poradit Spojené státy. V každém případě jsme přesvědčeni, že tato krize vznikla kromě čistě finančních otázek z určité zásadní makroekonomické nerovnováhy. Americká měnová a rozpočtová politika je přinejmenším nerealistická. Proto bych vás chtěl varovat před všemi poznámkami, které se mohou objevit – vidím, že se tak již děje –, že bychom měli jednat úplně stejně jako Američané. Nenacházíme se ve stejné situaci, a kromě toho se domnívám, že by byla vhodná určitá opatrnost, pokud si to někdo myslí také o střednědobé a dlouhodobé udržitelnosti.

Přesto prezident Evropské centrální banky tvrdil Evropské radě, že bychom si mohli myslet, že v Evropě by měla automaticky stabilizující účinek alespoň 1,2 % HDP. To znamená, že pokud přičtete úlohu ekonomických stabilizátorů k 1,5 % navrženým Evropskou radou, nevzdalujeme se příliš od zveřejněných záměrů, a myslím tím zveřejněných, zvoleného prezidenta Spojených států.

Současné beze zbytku podporuji větší koordinaci hospodářské sféry se Spojenými státy. Je zřejmé – tak zněly závěry ze zasedání G20 –, že pro opětovné nastartování světového hospodářství bude třeba světového úsilí. Tato krize dokládá, do jaké míry jsou vzájemně provázány naše ekonomiky. Předkládáme tedy společnou agendu pro globalizaci, abychom mohli na hospodářské obnově pracovat také v atlantickém prostoru.

Pokud se týká otázky Komise a její úlohy v rámci institucí, rád bych vám srozumitelně objasnil své myšlenky. Jsem přesvědčen, že v Evropě není nikdo silnější proto, že jsou ostatní slabší, a myslím si, že je zásadní chybou některých analytiků a některých mých evropských přátel, některých, jak otevřeně přiznávám, kteří patří mezi přesvědčené Evropany, když se domnívají, že úloha Komise trpí v případě silného předsednictví Rady. Pravdou je přesný opak. To vám nyní mohu sdělit se zkušeností ze spolupráce s devíti různými předsednictvími Evropské rady.

Pokud se někdo domnívá, že je Evropský parlament silnější, protože je Komise slabší, nebo Komise slabší, protože je slabší Rada, tak se hluboce mylí. Kromě toho je to malicherný názor, se kterým se neztotožňuji.

Evropská unie je dnes se svými 27 členskými státy a jejich rozdílnými prioritami tak složitá, že evropským institucím umožní dosahování jejich cílů pouze duch partnerství a vzájemné podpory. Proto se například ohledně změny klimatu jedná o návrhy předložené Komisí před několika lety.

V našem zájmu je samozřejmě existence silného předsednictví Rady, kterému se podaří dosáhnout konsensu s členskými státy. Proto jsou samozřejmě důležité akce, iniciativy a práce Evropského parlamentu. V tomto ohledu se domnívám, že bude třeba určitým způsobem změnit přístup. Nacházíme se v situaci, kdy tyto instituce musí potvrdit svou autoritu, svou vůdčí úlohu nikoliv tím, že oslabí úlohu jiných institucí, ale naopak posílením své schopnosti nalézat pozitivní kompromisy, kompromisy, které podpoří evropskou myšlenku.

Na závěr mohu ohledně určitých prohlášení učiněných některými čelními českými politiky jednoduše prohlásit, že když někdo porovnává Sovětský svaz a Evropskou unii, tak ukazuje tři věci: zaprvé nechápe,

co to byl Sovětský svaz, zadruhé nerozumí tomu, co je to Evropská unie, a zatřetí má velmi mlhavou představu o demokracii a zásadách demokracie, zejména svobodě a solidaritě, jež jsou našimi evropskými zásadami.

(Potlesk)

Timothy Kirkhope (PPE-DE). - Pane předsedo, chtěl bych nejdříve ocenit úlohu, kterou sehrál prezident Sarkozy během své funkce předsedy Rady. Jeho čas u kormidla byl bezpochyby velmi viditelný a zaměřovala se na něj pozornost, a konkrétně bychom chtěli připomenout jeho příspěvek k mírovému procesu v Gruzii po invazi ruských sil. Rovněž připomínáme jeho rozhodnost při zajišťování dohody o klíčovém klimatickém a energetickém balíčku, což konzervativci ze Spojeného království beze zbytku podporují, přestože litujeme, že nemůžeme stejným způsobem podpořit Lisabonskou smlouvu.

Jsme přesvědčeni, že by EU měla i nadále zastávat vůdčí pozici v otázkách klimatu. Avšak během posledních šesti měsíců nevyhnutelně převládala finanční a hospodářská krize. Přes tvrzení ministerského předsedy Spojeného království, že jeho reakce na krizi disponuje širokou podporou, neměli bychom zapomínat na poznámky německého ministra financí z minulého týdne, který vládě Spojeného království sdělil, že „stejní lidé, kteří by nikdy v minulosti nedopustili deficitní výdaje“, nyní „rozhazují miliony“, a že „celkový posun od politiky nabídky k úplnému keynesiánství bere dech“. S poukazem na sazbu DPH ve Spojeném království uvedl, že „vše, čeho se tím dosáhne, bude nárůst dluhu Spojeného království na úroveň, kterou bude muset odpracovat celá generace“. Toho lituji, protože má úplnou pravdu: ekonomika Spojeného království směřuje k pravděpodobně nejdělsímu a nejhlubšímu poklesu ze všech hlavních ekonomik EU, a ministerský předseda Spojeného království si již nemůže činit jakýkoli nárok na rozpočtovou omezitelnost a seriózní řízení hospodářství.

Prezidente Sarkozy, to byla situace, kdy měl ministerský předseda Spojeného království následovat ostatní evropské vedoucí představitele a samozřejmě disciplínu, již jiné země ukazují v oblasti řízení hospodářství. Chtěl bych vám znovu poblahopřát k půl roku v úřadu. Doufám, že příští půlrok bude pro obyvatele Evropy úspěšný.

Bernard Poignant (PSE). - (FR) Pane předsedo, nebylo by správné říkat vám, že vaše předsednictví bylo bezchybné, ale bylo by nečestné říkat vám, že bylo neúspěšné. V jednom nebo dvou případech bych si z něj vzal ponaučení.

Nyní je čas změny, protože od tohoto předsednictví bude v případě problémů trhu řešením stát. Doufám, že je tato změna hluboká a trvalá, a protože jsem francouzský socialista, s potěšením zjišťuji, že příčinou našich problémů není 35hodinový pracovní týden, ale banky, a že „paní Pětatřicetihodinová“ je lepší než „pan Madoff“.

Druhým poučením je, že na konci tohoto předsednictví budete muset zlepšit vztahy Francie s Německem, které se otřásly při vytváření Unie pro Středomoří. Německá kancléřka nebyla pozvána na důležité setkání, a pak požádáme ji a Německo, aby platily jako v roce 1918 reparace, nebo v roce 1945 za obnovu, či v roce 1955 příspěvky, nebo v roce 1990 za sjednocení. Ano, bráním Německo. Vidíte to, Martine? Bráním ho. Víte, že Francouzi říkají: „nelez na kokosové palmy, když máš díru v kalhotách.“ Myslím si, že pár věcí je ještě třeba vyřešit a že je třeba obnovit francouzsko-německé vztahy.

Konečně, aby bylo předsednictví úspěšné – jaké to hezké poučení – musel jste si přizvat dva socialisty: Bernard Kouchnera, který byl ministrem za pana Mitterranda, a pana Jouyeta, který spolupracoval s pány Jospinem a Delorse. Říkám panu Le Maireovi, novému ministrovi: pozor na Sarkozyho, je to villepinista. Předpokládám, že znáte toto jiné rčení: „Odpouštím všem, kdo mě obviňují, ale vedu si seznam!“

(Potlesk)

Předseda. - Mnohokrát vám děkuji, pane Poignante. Tím se skoro nabízí otázka, zdali byste chtěl požádat o vstup do vlády.

Marielle De Sarnez (ALDE). - (FR) Pane předsedo, snad se nyní můžeme vrátit zpět k Evropě.

Tváří v tvář regionální, finanční, hospodářské, společenské a klimatické krizi toto francouzské předsednictví zápasí s celosvětovou agendou. Je schopné reagovat a díky vašim podnětům bylo schopno vypořádat se s problémy. Domnívám se, že toto tvrzení je správné a užitečné. Rovněž je užitečné, abychom se všichni společně podívali na to, čeho zbývá dosáhnout, aby byla reakce na krizi co nejúplnější.

Naše reakce na finanční krizi byla koordinovaná a poměrně promyšlená, ale domnívám se, že nyní musíme přistoupit k akci a začít na základech systému světové správy, a to nejen v oblasti regulace. Madoffova aféra jasně ukázala, že potřebujeme nejen monitorování, ale i postihy. Potřebujeme evropský regulační orgán a časem také evropského veřejného žalobce.

Podobně toho ještě musíme dost vykonat, abychom reagovali na hospodářskou a sociální krizi. Jak víte, evropský plán není naneštěstí tak uspokojivý jako plán americký. Potřebujeme velké projekty, inovaci, výzkum, infrastrukturu, udržitelné přizpůsobení se. To musí být v nadcházejících měsících součástí evropské agendy.

Stejně tak musíme věnovat pozornost ponaučením, která krize přináší pro budoucnost, usilovat o lepší finanční a měnovou soudržnost, zejména v eurozóně, což případně pomůže vyřešit nedorozumění mezi Francií a Německem, tím, že si sami stanovíme manévrovací prostor, jenž bude velmi užitečný v čase recese, pokud se růst, jak doufám, co nejdříve obnoví, a tím, že obnovíme ústřední úlohu Komise, protože se za žádných okolností nesmí vzdát svého práva na iniciativu. Domnívám se, že v době krize se jedná spíše o povinnost iniciativy, kterou byste měli mít.

Konečně jsme za vašeho předsednictví dosáhli kompromisu ohledně klimatické krize. Je to kompromis, není bez chyb, ale existuje. Vyjadřuji politování nad tím, co v tuto chvíli zůstalo stranou – klíčové otázky pomoci rozvojovým zemím, které nadále trpí dopady změny klimatu, za niž nijak nezodpovídají.

Pane předsedo, s ohledem na všechny tyto otázky proto doufám, že budoucí Evropa bude schopna naplnit očekávání našich spoluobčanů.

Ian Hughton (Verts/ALE). - Pane předsedo, francouzské předsednictví opravdu čelí mnoha výzvám, přestože je diskutabilní, zdali se poslední zasedání Rady přiměřeně zabývalo výzvou boje proti změně klimatu.

V oblasti ekonomiky si všímám, že pan Sarkozy uznal, že Irsko jako první podpořilo své banky a nyní jej následuje celá Evropská unie, což je podle mne příhodnější než nedávné přeházení Gordona Browna, že bez cizí pomoci zachránil svět.

Chtěl bych znovu poděkovat irské vládě za to, že ukázala, jaký vliv mohou mít na Evropskou unii malé státy. Děkuji také irskému lidu za „přerušení“ ratifikačního procesu Lisabonské smlouvy, jak to nazval prezident Sarkozy. Záruky dané Irsku pomohou rovněž mé zemi, Skotsku, tím, že zdůrazňují existenci daňové nezávislosti v Evropě a že my, jako nezávislý členský stát, můžeme jmenovat komisaře.

Pan Sarkozy řekl, že nemůžeme mít silnou Evropu, pokud nebude jednotná. Nezapomínejme, prosím, že „jednota v rozmanitosti“ není pouhé heslo, ale něco, o co musíme usilovat: nesmíme zapomínat na to, co nás naplňuje hrdostí na to, že jsme Skotové, Velšané, Irové, Francouzi, Češi, nebo odkudkoliv odjinud, a také jako občany – nikoliv subjekty – Evropské unie.

Brian Crowley (UEN). – (GA) Pane předsedo, setkání vedoucích představitelů států Evropské unie z minulého týdne bylo velmi pozitivní pro Irsko i pro Evropu. Evropská rada schválila evropský plán hospodářské obnovy ve výši 200 miliard EUR.

– Je důležité, abychom při pohledu na výsledky ze zasedání Evropské rady ocenili to, co si ocenění zaslouží. Hledání řešení a kompromisů problémů, které byly obtížné – nebo se takovými jevíly – a které se objevily náhle jako smetana na mléce v hrnku. Pane předsedo Sarkozy, blahopřeji vám k vašemu úsilí, a to i v případě Irska. Velmi si ceníme dosaženého kompromisu umožňujícího, aby Irové znovu rozhodli o Lisabonské smlouvě.

Velmi stručně bych chtěl poukázat na některé kolegy, kteří včera a dnes hovořili o tom, co jsem měl minulý týden pronést na Pražském hradě. Zaprvé jsem nikdy nezmínil svého otce, jak je uvedeno v přepisu zveřejněném prezidentem Klausem. Zadruhé jsem nikdy neřekl, že Irové touží po Evropě. Řekl jsem, že je záležitostí Irů, aby rozhodli, co se stane s Lisabonskou smlouvou.

Vzhledem ke zkušenostem zejména z posledního půl roku je proto, abychom se posunuli kupředu, opravdu třeba Evropy, která spolupracuje, koordinuje a společně usiluje o dosažení společných cílů na základě porozumění a tolerance vůči odlišným názorům a odlišným hospodářským cyklům v Evropské unii.

– (FR) Pane předsedo, omluvte mou velmi špatnou francouzštinu. Vaše předsednictví obnovilo velký evropský projekt, evropský projekt s velkým srdcem, vycházející z rovnosti a tvrdé práce jak v Evropě, tak na celém světě. Děkuji vám a hodně štěstí!

(Potlesk)

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Pane předsedo, Irsko by mělo být součástí Evropské unie. Spolupráce s našimi evropskými partnery je velmi přínosná. Ale způsob, jakým se jednalo s irským odmítnutím, nevytváří důvěru. Může dokonce přizvat opozici vůči EU, a to nejen v Irsku.

Rada odmítá jakékoli změny Lisabonské smlouvy. Irům by se ale mělo dostat povzbuzujících slov a mělo by se jim říkat, aby změnili své myšlení.

Rada se nezabývala skutečnými obavami Irů, jež se týkaly militarizace EU, práv pracujících a veřejných služeb. Propast mezi vedoucími představiteli Unie a občany se kvůli záporným hlasováním v Irsku i jinde prohlubuje.

Závěry ze zasedání Rady neposkytují hodnověrné záruky v oblastech, kde jich je třeba. Neposkytuje kladné důvody pro to, aby občané hlasovali pro Lisabonskou smlouvu. Namísto toho umožňují, aby zde existovaly obavy. Některé otázky jsou matoucí. Opakované referendum zcela ovládnou strach a špatné informace.

Pokud se týká závěrů Rady ohledně klimatického a energetického balíčku, je důležité, aby existovaly právní předpisy s právně závaznými cíli. Avšak některé části balíčku nejsou uspokojivé a nejsou tak přísné, jak by měly být.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Pane předsedo, již v říjnu letošního roku tisk naznačoval, že české předsednictví může proběhnout bez povšimnutí. Také se říkalo, že vaše přání předsedat euroskupině je pokusem o nepřímou kontrolu Čechů. Proto bych chtěl od vás slyšet, pane předsedo, jak se končí předsednictví hodlá zachovat vůči nadcházejícímu českému předsednictví.

Pane předsedo, v reakci na otázku, kterou jsem položil ohledně prezidenta Kaczyńského, jste v této sněmovně před dvěma měsíci prohlásil, že ho přesvědčíte a že dohody budou dodržovány. Nikdo však netušil, že se pan Kaczyński nechá ovládat irskými občany více než vlastním bratrem. Půjdete stejnou cestou, pokud jde o vítězství nad prezidentem Klausem? Budou se opravdu konat rozhovory? Nakonec, doufám, pane předsedo, že si užijete poslechu Elvise.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Pane předsedo, jsem jedním z poslanců této sněmovny, který vám nebude blahopřát k úspěchu tohoto půlročního předsednictví. Jsem skutečně přesvědčen, že dva hlavní projekty, jež jste prosazoval v posledních měsících, opravdu škodí. Skutečně poškozují nejen mou zemi, Polsko, ale také celou Evropu. Přestože je nyní o něco přijatelnější, je klimatický balíček stále špatný, a jeho přijetí za této situace je jednoduše absurdní. Kromě toho oživení Lisabonské smlouvy odmítnuté vnitrostátním irským referendem je výsměchem demokracii. Neklamte sám sebe, pane, když si myslíte, že vám jedno křeslo navíc v Evropském parlamentu umožní koupit si v Polsku větší podporu Lisabonu.

Pane předsedo, rád bych vám řekl, že i když vám váš politický talent pomohl minulý týden v Bruselu přesvědčit vedoucí představitele států a vlád, aby podpořili vašich kontroverzních myšlenek, hluboce doufám, že občané suverénních států tyto myšlenky ve volbách do Evropského parlamentu konaných v příštím roce odmítnou.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, když i pan Schulz chválí francouzské předsednictví, musí být skutečně vynikající, protože sociální demokraté dosud nepatřili mezi velké obdivovatele předsedy Sarkozyho.

Jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů bych vás rád ujistil, pane předsedo Sarkozy, že je vaše předsednictví vynikající a zcela úspěšné. V obou krizích, jež se objevily v průběhu tohoto roku, jste jednal rozhodně a úspěšně. Dodal jste Evropské unii větší politickou vážnost a zlepšil jste její pověst ve světě. Nepochybně jste získal zpět určitou důvěru jejich občanů, a v neposlední řadě jste byl schopen zdůrazňovat příznivé a stabilizující dopady společné měny, eura, v této obtížné době. Stručně řečeno: naštěstí pro nás jste byl správný muž na správném místě a ve správnou dobu. Rád bych si myslel, že to samé budeme moci říci po následujícím předsednictví.

Klimatický a energetický balíček je úspěchem Rady. Neměli bychom však zapomínat, že je to z hlediska budoucnosti dalekosáhlé rozhodnutí, jehož dopady budou znatelné až tehdy, kdy již většina za něj zodpovědných osob nebude ve svých úřadech a nebudou mít možnost převzít odpovědnost za jeho důsledek.

Musíme učinit obtížné rozhodnutí a zvolit si mezi cíli politiky v oblasti klimatu, které plně podporujeme, a nevyhnutelnou zátěží, jež můžeme očekávat z oblasti hospodářství.

Pan Schulz vyzývá skupinu PPE-DE, aby toto rozhodnutí učinila. To samozřejmě uděláme, ale nejprve si přečteme, o čem máme rozhodovat. Pokud jste se rozhodl včera, nebylo možné přecházet si tento text. Rozhodujete se pouze slepě na základě levicové politiky. Pokud se týká vaší kritiky ohledně dohody v prvním čtení, kdy i pan Cohn-Bendit ronil krokodýlí slzy, zcela souhlasím s obsahem vaší kritiky. Avšak kdo nás k tomu donutil? Oklamala nás Rada během tohoto postupu? Vydírala nás Komise? Rozhodla většina v Parlamentu. Na konferenci předsedů hlasoval pro první čtení jako vhodný postup pouze pan Joseph Daul. Doufám, že se z toho poučíme a že již nebudou dohody v prvním čtení přijímány, alespoň u tak rozhodujících projektů.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). - Pane předsedo, předsedovi Sarkozymu bych rád řekl toto:

(FR) „nejtěžší činností je být aktivní v politice.“

Vy i já to víme, pane předsedo.

Jak jste sám řekl, Evropa je nejen o kompromisech, ale také o zajištění dynamiky. To je můj názor. Domnívám se, že jste zavedl Evropu tak daleko, jak jste jen mohl zavést 27 ministerských předsedů a hlav států, ale prosím, nedělejte si nadměrné nároky na výsledky. To platí zejména pro pana předsedu Barrosa. Nečinite si přílišné nároky na výsledky. Pokud tak učiníte, obrátí se to proti důvěře obyčejných lidí v Evropskou unii. Nyní máme hospodářskou krizi a ještě neskončila. Jak jste řekl, ještě neskončila. Prosím, neříkejte lidem, že hodnota balíčku pro povzbuzení ekonomiky odpovídá 1,5 % HDP. Neodpovídá. Pokud z tohoto výpočtu na chvíli odebereme úvěrové záruky a podíváme se na skutečné investice a skutečnou poptávku, hodnota poklesne v průměru na 0,6 % HDP Evropské unie. Je to tak, pane Barroso. Potvrzují to ekonomické výpočty Bruegelu a Kodaňské univerzity. Tak buďte v tomto ohledu opatrný.

Pouze dvě země – a Spojené království je kritizováno Německem – dosáhnou 1 % HDP pro pobídky v oblasti reálné ekonomiky, a jsou to země, jimž předsedají Gordon Brown a pan Zapatero. Francie se jim přibližuje. Ale skutečný současný problém je v Berlíně. Prostě nechápu, jak může německá kancléřka paní Angela Merkelová lidem tvrdit, že je dostatečné to, co nyní dělají pro zaměstnanost v Evropě. Tak tomu není.

Pane předsedo, nesouhlasím s tvrzeními pana Grahama Watsona. Neměl byste jen odpočívat. Měl byste si udržet svou energii, protože potřebujeme další balíček pobídek a budeme ho potřebovat velmi brzy, již na jaře. Doufám, že budete dne 2. dubna v Londýně aktivní, stejně jako určitě na jarním zasedání. Jak jste sám řekl, přibližování Evropy občanům spočívá také v zajištění pracovních míst lidem.

Předseda. – Dámy a pánové, pan předseda Sarkozy bude muset brzy odejít. Nyní mu znovu udělím slovo a poté s námi zůstanou pánové Borloo a Le Maire.

Nicolas Sarkozy, úřadující předseda Rady. – (FR) Dámy a pánové, pane Kirkhope, děkuji vám za podporu. To mi dává příležitost, abych se obrátil na konzervativce ze Spojeného království a řekl jim, jak je pro nás v Evropě důležité, že tato velká strana, Konzervativní strana Spojeného království, zůstává hluboce oddána evropské integraci.

Nemám nic co do činění s politikou ve Spojeném království. Máte mladého vůdce, pana Camerona, a vaše strana má dlouhou historii. V Evropě vás potřebujeme a nic v Evropě, pane Kirkhope, nemůže být úspěšné izolovaně. Neznám budoucnost pana Gordona Browna nebo pana Camerona, ale ať bude mít Spojené království jakéhokoliv vůdce, bude pro pokrok, pro ochranu svých zájmů, pro úspěch v Evropě potřebovat ostatní. To nikdo nezvládne sám a chtěl bych vám říci jednu věc: konkrétně to, že jsem byl vždy přesvědčen o zvláštní úloze, kterou musí Spojené království hrát v Evropě. Někdy jsem kritizován, protože Spojené království hovoří největším světovým jazykem, protože disponuje dynamickou ekonomikou, ale zamyslete se nad tím. Podívejte se na cenu, kterou Spojené království platí za své příliš jednostranné propojení se Spojenými státy, jakou cenu platí za příliš jednostranné spojení s finančními službami; podívejte, Evropa potřebuje Spojené království, ale stále se domnívám, že Spojené království potřebuje Evropu.

Když jsem byl ve Spojeném království, prohlásil jsem, že tato „srdečná dohoda“ mezi Francií a Spojeným královstvím nestačí. Gordon Brown navrhl „znamenitou dohodu“. Osobně se opravdu domnívám, že je možné vyjít z krize silnější, protože se Spojené království jasně rozhodlo pro Evropu. Chtěl bych uvést, že jsme spolu v minulosti nikdy nevycházeli tak dobře, a aniž bych chtěl zabíhat do vnitrostátní politiky, myslím si, že je to pravda.

Pane Poignante, francouzské předsednictví určitě není dokonalé, ale není ani neúspěšné, a pokud se týká vás, jste věrný odkazu pana Mitterranda, což je bezchybné „ani ... ani“. Proto to nemyslíte ani dobře ani špatně. Skutečně se domníváte, že bych nebyl úspěšný bez dvou socialistů... dobře, tři tvoří kolektiv, pane Poignante: Jouyet, Kouchner ... Cítím v tom nějakou závist! Ale vážně, chtěl bych se, bude-li to možné, ohradit proti tvrzení všech, kdo se domnívali, že mezi Francií a Německem existovaly strukturální neshody. Nyní mám příležitost tyto věci vysvětlit a říkám to také paní Marielle De Sarnezové.

Francouzsko-německá osa, přátelství mezi Francií a Německem, není volba: je to absolutní povinnost. Naše dvě země se nalézaly ve středu největší tragédie 20. století. Není to volba, nikoliv proto, že se k tomu nepřipojuji, ale proto, že se jedná o povinnost vůči světu a Evropě. Musíme kráčet ruku v ruce. Pane Poignante, jsem bezmezně přesvědčen, že je to odpovědnost, jež přesahuje paní Merkelovou, nebo mou osobu, nebo bývalého kancléře Schrödera, nebo pana Chiraca: je to historická skutečnost. Nemůžeme se navzájem oddělit právě kvůli našim dějinám v minulém století.

Ale současně, aniž bych si přál dotknout se kohokoliv, musím říci, že francouzsko-německá osa nemůže být stejná v Evropě 27 zemí jako v Evropě šesti zemí. V Evropě šesti nebo devíti států, možná dvanácti, stačila dohoda Německa a Francie a ostatní je následovali.

Tak tomu bylo, ale neplatí to pro dnešní Evropu, a proto jsem požadoval dvoustrannou obnovu francouzsko-německé osy. Potřebujeme ji, ale nemůžeme s ní nakládat tak, jako by Unii tvořilo dvanáct států. Pamatuji si, že když se Německo a Francie dohodly – nebylo to v mé éře – na kandidátovi na předsedu Komise, druhý odstoupil, protože měl dojem arogance. Proto je přátelství Francie a Německa nutné, ale to nevylučuje další dohody nebo další přátelství. To je první věc, kterou vám chci sdělit, protože mám někdy pocit, že se někteří lidé dívají na Evropu 30 let starými brýlemi, zatímco se na ni musíme dívat s ohledem na to, co bude za 30 let.

Druhou věcí je, že paní Merkelová důrazně hájí německé zájmy. Když by to nedělala ona, kdo by to měl dělat? Za to ji jistě nemůžeme kritizovat. Dělá to s citem, dělá to důrazně a dělá to rozhodně. Také hájím zájmy své země. Není to důvod, proč jsem byl zvolen?

Někdy se neshodneme přímo. A co? To je úplně běžné. Je demokracie nebo cit pro kompromis nemožný, pokud jde o Německo, nebo pokud jde o Francii? Ano, musím ustupovat paní Merkelové; ano, ona musí ustupovat mně. A co je na tom? Je to ve prospěch Německa. Jen proto, že jde o Německo, nebo proto, že jde o Francii, tak bychom neměli o ničem debatovat, neměli bychom o ničem diskutovat? Naším německým přátelům se příliš nezamlouvala Unie pro Středomoří. Došlo k nedorozuměním. Tato nedorozumění jsem vyřešil diskusí. V čem je problém?

V každém případě nemám v úmyslu neustále obhajovat, když se s paní Merkelovou shodneme, podporujeme, nebo když si pomáháme. Nezapomínám však na to, že Německo je federální stát, zatímco Francie je i přes decentralizaci mnohem více centralizovaná. Rytmus, čas potřebný pro rozhodování není stejný. To nijak nesouvisí se schopnostmi paní Merkelové nebo s nějakou mou chybou; souvisí to se strukturou obou států, jež se liší. Kromě toho má Německo koaliční vládu. Nejsem si jist, zdali si paní Merkelová vybrala sociální demokraty do své vlády o své vlastní vůli. Já jsem za výběr socialistů do své vlády odpovídal. To je druhý rozdíl, ale také rozdíl, který vysvětluje čas potřebný k přijímání rozhodnutí.

Buďte si však jisti, že se v žádném případě nejedná o útok na Německo. Německo je největší evropskou ekonomikou. Potřebujeme Německo a Německo potřebuje Evropu. Ale je rovněž třeba uvést, že Francie ani Německo nemají více práv než ostatní; máme větší odpovědnost, kterou také musíme nést společně. Neobávejte se. Dobře o tom vím.

Máte pravdu, paní De Sarnezová, že je třeba toho ještě hodně udělat. Nebudu se vracet k vašim poznámkám o předsednictví. Je toho ještě třeba vykonat hodně. Hovořila jste o potřebě evropského regulačního orgánu a máte úplnou pravdu. Řekněme si, jaká je realita. Zatím jsme ho nevytvořili, protože se několik menších zemí domnívá, že pokud by musely jednat bez vnitrostátního regulačního orgánu, mohlo by to znamenat určité problémy pro národní suverenitu. K tomu musíme přihlédnout, přestože se domnívám, že bychom mohli mít alespoň kolegium evropských regulačních orgánů.

Zadruhé, potřebujeme evropského veřejného žalobce? Je to fascinující debata, do níž patří i další otázky a určitě lepší spolupráce.

Ohledně velkých projektů vás musím požádat, abyste na nás nebyli tak přísní, protože 5 miliard EUR uvolňuje předseda Komise. Bylo to docela obtížné, paní De Sarnezová, protože ve všechny země měly stejný názor na způsob financování velkých projektů, a se vši upřímností musím prohlásit, že Komise byla o něco

ambicióznější než některé členské státy. Jednoduše je to tak, že aby mohla Komise využít těchto 5 miliard na velké projekty, musí souhlasit všechny členské státy. Tento souhlas jsme dostali a alespoň nyní máme 5 miliard.

Konečně, pokud se týká pomoci rozvojovým zemím, obávám se, že s vámi nemohu souhlasit. Společně s panem Barrosem jsme použili 1 miliardu EUR, což některé členské státy opět nechtěly, a na summitu na ostrově Hokkaidó jsem musel přesvědčit své evropské partnery, aby pro účely rozvojových cílů tisíciletí povolili panu Barrosovi použít nevyužité finanční prostředky, což je ona 1 miliarda EUR, o níž jsem mluvil.

Paní De Sarnezová, na summitu v Dohá mě překvapilo, když jsem u jednacího stolu zjistil, že jsem tu jediným vedoucím představitelem západního státu. Ze všech představitelů států a vlád zemí G20 jsme tam byli jen dva: jihoafrický prezident a předseda Evropské Rady a také pan Barroso. Nikdo další tam nebyl. Jen si představte, co byste mi říkali, kdybych se tam neobtěžoval cestovat! Byli jsme tam, protože krize nesmí být používána jako omluva pro to, aby nejchudší země platily nejvíce za krizi, za níž nejsou nijak zodpovědné. Domnívám se, že zde by mohlo znovu dojít k neshodám.

Pane Hudghtone, rozmanitost a jednota: buďte si jist, že v otázce rozmanitosti už nelze pokročit dále! Upřímně, pokud bych se musel svou energií postavit za jeden projekt, podpořil bych jednotu, protože beru na vědomí, že nikdo v Radě nezapomíná, odkud pochází. O něco obtížnější je zjistit, kam kdo směřuje. Významný francouzský etnolog Lévi-Strauss rozhodně prohlásil, a bylo to v jeho případě velmi neobvyklé, že „identita není nemoc“. Identita není v Evropě nemoc, takže jakýkoliv přebytek energie by měl být vynaložen na jednotu.

Pane Crowley, děkuji vám za podporu v Evropské radě. Bylo mi potěšením přivítat vás v Elysejském paláci jako zástupce vaší skupiny a musím prohlásit, že velmi oceňuji odvahu a upřímnost, které vždy projevujete.

Paní de Brúnová, ano, Iry musíme ujišťovat a přesvědčovat. Řekla jste mi, že jsme nezašli dostatečně daleko. Omlouvám se, ale nemůžeme zajít dále, protože by to okamžitě způsobilo zmátek v ostatních zemích. Pokud za účelem vyřešení irského problému znovu otevřeme debatu o ratifikaci v jiných zemích, například ve Spojeném království, dostaneme se do neudržitelné situace. Nejobtížnějším kompromisem byla diskuse odehrávající se v pátek časně, velmi časně ráno na zasedání Evropské rady mezi ministerskými předsedy Irska a Spojeného království, když se pokoušeli dohodnout. Pan Brown – rozumím tomu – nechtěl nové otevření debaty o ratifikaci smlouvy ve Spojeném království, když všichni vědí, jak byla velmi obtížná. Proto se domnívám, že nemůžeme zajít dále. Ale upřímně, urazili jsme docela dlouhou cestu, když jsme slíbili protokol k první smlouvě o přistoupení do dvou let.

Pane Wojciechowski, pomůžeme českému předsednictví. O tom nesmíte pochybovat. Co mi řekl pan Kaczynski? Velmi mě to mrzí, že vám to musím sdělit, protože mi naposledy řekl něco, co nedodržel. Na zasedání Evropské rady prohlásil, že nebude klást překážky Lisabonské smlouvě, pokud budou Irové hlasovat pro. Připomněl jsem mu pouze jednu věc – a udělal jsem to, aniž bych hovořil s ministerským předsedou panem Tuskem –, stalo se to v mém úřadu ve tři hodiny ráno, v červenci 2007, za německého předsednictví a za účasti pana Zapatera, Tonyho Blaira a pana Junkera, tedy že nám polský prezident podepsal dokument, který se měl stát Lisabonskou smlouvou, zatímco on hovořil ve Varšavě se svým dvojčetem, ministerským předsedou.

Respektuji polského prezidenta, ale musím říci, jak mě překvapilo, že někdo mohl podepsat smlouvu v Bruselu, a pak odmítnout podepsat stejnou smlouvu ve Varšavě. Opravdu! Pouze tvrdím, že pokud se někdo podepíše jménem státu, jedná se o slib! To chápete. Už k tomu nic dalšího neřeknu, ale tak mi to bylo sděleno. O Lisabonské smlouvě nejednal ministerský předseda pan Tusk, ale polský prezident pan Kaczynski a jeho bratr, který byl v té době ministerským předsedou. Tak to je, a to je vše. Nakonec nebyla zcela ratifikována, protože chybí jeden podpis, ale byla ratifikována parlamentem. To je celé.

Tímto prohlášením se nijak nepletu do vnitrostátní politiky, ale je to upřímné a já musím být upřímný, se vši svou odpovědností musím sdělit, co se přesně stalo, s kým se jednalo a kdy. Jinak bychom si nemohli důvěřovat. Není to záležitost levice nebo pravoce, nejde o východní nebo západní země, je to pouze otázka dodržování slibů. Když nebudou respektována vaše slova, nebude existovat právní stát, nebude existovat Evropa. Je to tak prosté.

(Potlesk)

Pane Chruszcz, upřímně si myslím, že víte, že jsem pro Polsko udělal vše, co bylo v mých silách, aby našlo způsob, jak dosáhnout kompromisu. Na zasedání Evropské rady v červenci 2007 vedeném německým předsednictvím jsme nebyli daleko od katastrofy, když některé členské státy prohlásily, že bychom měli

pokračovat bez Polska. Kompromisu o Lisabonské smlouvě jsme dosáhli na poslední chvíli. To je pravda. Nikdo nechtěl Polsko vynechat. Polsko má 38 milionů obyvatel, které z něj činí šestou největší evropskou zemi podle počtu obyvatel. Potřebujeme vás. V rámci kompromisu jsem byl v Gdaňsku, abych jednal s Polskem a dalšími osmi členskými státy. Chápali jsme polské problémy. Polsko podpoříme, ale tato země musí rovněž chápat nás, že jako jedna z větších evropských zemí má nejen práva, ale také povinnosti.

Povinnosti jsou konec konců protějškem práv a prokázali bychom jim špatnou službu, kdybychom prohlásili, že budete mít méně povinností kvůli tomu, že jste členy Evropské unie kratší dobu než jiní. Polsko je významnou evropskou zemí. Neměli byste nám vyčítat, že se k němu tak chováme, tedy že po něm žádáme o něco více právě proto, že je Polsko významnou zemí. Přesně to jsem chtěl udělat a doufám, že to Poláci pochopí.

Pane Nassauere, děkuji vám za vaši podporu zkušeného poslance Evropského parlamentu a německého poslance Parlamentu. Nezaskočila mě vaše obhajoba průmyslu obecně, ani konkrétně německého průmyslu, protože příliš často vidím – to říkám panu Schulzovi i panu Daulovi –, příliš často vidím zničující dopady finanční krize v zemích, které dostatečně nechrání svůj průmysl. Myslím, že to překlenuje rozdíly mezi námi, protože nechceme, aby se Evropa stala průmyslovou pouští. Průmyslová poušť s sebou nese další miliony nezaměstnaných, protože ztratíme-li pracovní místa v průmyslu, další na řadě budou služby. Není správné říkat, že chráníme služby, ale nikoliv pracovní místa v průmyslu.

Domnívali jsme se, že ochrana průmyslu znamená, že jej budeme nutit do modernizace, protože Evropané již neakceptují průmysl způsobující znečištění. Usilovali jsme o tuto rovnováhu. Je to obtížné a bolestivé, protože Německo je velkou průmyslovou zemí a velké průmyslové země jsou nevyhnutelně postiženy více než země, které již žádným průmyslem nedisponují. Vaše země sousedí s Polskem. Pokud bychom stanovili, že Polsku povolíme odchylky v období let 2013–2020, nemůžeme se vyhnout otázce nových elektráren v Německu, abychom zabránili narušení hospodářské soutěže mezi dvěma tak blízkými zeměmi. To bylo v tomto případě podle mého názoru opět poctivé.

Pane Rasmussene, s výsledky si nedělejte starosti. Máte úplnou pravdu. Nezapomínejte však na sociální stabilizéry, protože naši američtí přátelé jsou velmi talentovaní na zveřejňování, na oznamování udivujících čísel. Ale nyní jsou to pouze prohlášení. Vzpomínám si na Paulsonův plán I. Všichni jsme byli ohromeni: ministr financí náhle hovořil o 700 miliardách! Všichni se zajímali, zda by Evropa byla schopná něčeho podobného. Co jsme pak viděli? O tři dny později nebyl plán schválen Kongresem a Američané byli zpět na začátku.

Co se stalo potom? Částka pak nebyla taková, jak se očekávalo. Sociální systém ve Spojených státech se v ničem nepodobá evropskému systému, v žádné z našich zemí. K finančním prostředkům vyčleněným na obnovu musí být přičteny sociální stabilizéry, tedy všechny platby dávek, které provádíme, abychom je ochránili před nárůstem inflace, a všechny další, jež vkládáme do systému. Ale věřme proboha alespoň v plán, který provádíme! Krize bude možná tak závažná, že budeme muset udělat něco dalšího. Ale to není podstatné! Dosažené výsledky nejsou maličkost. Říkáte mi, že se Spojené království a Španělsko snaží více. Ale Španělsko má přebytečný rozpočet a čelí realitní krizi v bezprecedentním rozsahu. Pan Zapatero reaguje velmi dobře, ale těžko můžeme závidět Španělsku stav jeho ekonomiky.

Ohledně Spojeného království a bank mi lidé často říkají: „Pan Brown toho dělá více než vy.“ Ano, ale rozdíl je ten, že anglické banky byly plně začleněny do amerického systému a existovalo zde riziko bankrotu, který jsme v takovém rozsahu nezažili – to bylo tématem diskuse mezi Komisí a námi – v jiných členských státech. Musíme být rozumní a chvíli počkat, abychom zjistili, jak se bude vyvíjet provádění různých plánů. Zůstávám optimistický ohledně schopnosti Evropy spolupracovat.

Na závěr ještě jeden bod: pane Rasmussene, říkáte mi, abych pokračoval. Ano, abych zůstal takový, jaký jsem! Dobře, musím vás o tom ujistit. Není zde žádné riziko.

(Potlesk)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Pane předsedající, pane Le Maire, pane Borlooe, v posledních měsících EU velmi prokazuje svou cenu. Jeto vaše zásluha, zásluha francouzského předsednictví.

Chtěla jsem osobně poděkovat panu prezidentovi Sarkozymu za to, že učinil nepříjemný krok a jasně německé kancléřce řekl, co si myslí o letargii německé vlády. Ostatní evropské země podnikají opatření, aby předešly krizi, zatímco Německo čeká, až na nás krize dopadne, nebo čeká do voleb do německého parlamentu. Německo je největší ekonomikou EU, a proto je správné, že partneři z EU upozorňují německou vládu na její odpovědnost. Prezident Sarkozy tuto připomínku právě zopakoval.

Kdyby EU neexistovala, museli bychom si ji vymyslet přinejmenším v důsledku finanční krize. Žádná země jednající na vlastní pěst by nebyla, nebo není, schopna této krizi čelit. Euro je rovněž důležitou stabilizující silou. Opět se jasně ukazuje, jak je společný trh pro prosperitu a stabilitu Evropy důležitý. Avšak nesmíme finanční krize využívat jako omluvy pro ohrožení toho, čeho jsme společně dosáhli. Proto by měla být nezávislost Evropské centrální banky neoddiskutovatelná. Nesmíme připustit návrat protekcionismu. Katastrofální následky pro naše občany by rovněž mělo obnovení politiky izolace nebo závody v subvencích mezi členskými státy.

Kromě toho nesmí dojít k oslabení předpisů EU týkajících se hospodářské soutěže a státní podpory. To se týká rovněž Paktu stability a maastrichtských kritérií. Tyto výsledky musíme zachovat. Avšak EU musí přijmout společná, koordinovaná a rozhodná opatření, která předejdou tomu nejhoršímu. Je to pro Evropu příležitost a pan prezident Sarkozy ji využil. Ukazuje našim občanům, co může Evropa udělat, dává Evropě lidskou tvář. Za to bych mu chtěla srdečně poděkovat.

Adam Bielan (UEN). – (PL) Pane předsedající, francouzské předsednictví to nemělo jednoduché. Probíhalo v době, kdy byl svět, včetně Evropské unie, zmítán dramatickou finanční krizí. Narozdíl od některých politiků se prezident Sarkozy našťáště nedomníval, že by nás krize nemusela zasáhnout. Jednal velmi rychle, a za to bych mu chtěla co nejsrdečněji poděkovat.

Během uplynulých šesti měsíců vznikla další krize, konkrétně ruská invaze do Gruzie, jednoho z našich východních sousedů. Přes můj obecně příznivý názor na prezidenta Sarkozyho, musím říci, že na tuto výzvu nereagoval odpovídajícím způsobem. Jeho první chybou bylo, že donutil prezidenta Saakašviliho podepsat špatnou dohodu s Ruskem. Tato dohoda byla špatná, protože Gruzii neposkytuje klíčové záruky, konkrétně územní celistvost. Pan Sarkozy neposlouchal kolegy, které dnes sám ocenil a kteří mají zkušenosti z desítek let života za železnou oponou. Nemohl jim naslouchat, protože kdyby vyslechl jejich rady, mohl by se poučit z jejich zkušeností, že Rusové považují jakékoliv podobné ústupky za znak slabosti. To se přesně stalo. Rusové neplní ani tuto špatnou dohodu. Před pár dny se v Gruzii střídalo na polského prezidenta a Rusové obsadili gruzínskou vesnici Perevi. Aniž by se na to prezident Sarkozy ohlížel, pokračoval ve své politice ukliďování Ruska a znovu otevřel jednání o nové dohodě o partnerství a spolupráci.

Funkční období prezidenta Sarkozyho jakožto vedoucího představitele Evropské unie skončí za dva týdny. Ale z evropské politické scény nezmizí a bude na ní dále hrát významnou úlohu. Proto mu do budoucna přeji vše nejlepší a věřím, že se poučí se svých minulých chyb.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Pane předsedající, chtěla bych využít příležitosti a nabídnout přátelskou radu, protože mnoha irským voličům debata o Smlouvě vadí. Volby před dvěma týdny ukázaly, že drtivá většina voličů druhé referendum nechce. Už se rozhodli a nemá smysl, aby pokračovali v debatě uprostřed neklidné doby, ve které se světové hospodářství nachází. Bojí se nezaměstnanosti a rozpočtových škrtů, které dopadnou na nejzranitelnější osoby. V těchto problémech se cítí osamoceni, přičemž jejich vůdci pronásledují lisabonský přízrak.

To je obzvláště znepokojivé, protože nebyly vyřešeny otázky související s hlasováním proti, počínaje nedostatečnou demokratičností samotné Smlouvy; namísto toho nám bylo řečeno, že se Smlouva nezmění a předkládané úpravy jsou kosmetické.

Jsme ostrovní národ, přesto naše ryby a rybolovný průmysl mizí. Odpůrci potratů se obávají ničení embryí v rámci výzkumu financovaného EU. Hlasováním proti voliči chrání svá pracovní místa, svá zemědělská hospodářství, své rodiny a svou ústavu.

Hovoříte o sjednocování Evropy, ale já vám říkám, že to, co by nás mělo sjednocovat, je demokracie a Lisabon nás rozděluje.

Peter Baco (NI). – (SK) Potěšily mě návrhy Evropské unie na reformy mezinárodního finančního systému, aby jako prioritu zahrnoval zabezpečení dodávek potravin. Avšak závěry Rady tuto prioritu nezdůrazňují.

Proto bych vás rád upozornil na stále čtenější důkazy zhoršující se finanční situace zemědělců. V Evropské unii se to týká především nových členských států, jinde dopadá na Jižní Ameriku a také na další části světa.

Dochází k meziročnímu poklesu cen zemědělských výrobků až o 50 %, zatímco se ceny hnojiv zdvojnásobily a zdražují půjčky, což vede k postupnému poklesu objemu sklizně.

Kvůli kriticky nízkým zásobám potravin opravdu hrozí potravinová krize s nepředvídatelnými důsledky. Zabránění potravinové krizi se musí stát prioritou. Musíme navýšit zásoby, a tedy podpořit výrobu, což bude vyžadovat vhodné refinancování. Proto vyzývám Radu, aby dostatečné refinancování sklizně a zásob potravin učinila svou prioritou číslo jedna.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, toto bylo významné předsednictví, nejen proto, jak uvedl prezident Sarkozy, že existují velké a malé země, ale protože se prezident Sarkozy osobně dokázal vypořádat s výzvami.

Období francouzského předsednictví nebylo jednoduché; zdaleka ne. Muselo se potýkat s krizí v Gruzii, finanční krizí a dalšími problémy, včetně Lisabonské smlouvy. To vše vyžaduje reakci a přijetí opatření, a to je pro každé vedení to nejtěžší. Toto předsednictví je důvěryhodné. Francouzské předsednictví ukazuje svou schopnost taková opatření přijmout, což mu slouží ke cti a je přínosem pro Evropskou unii.

Předložím tři body, které se netýkají Gruzie a hospodářské krize: politiku sousedství, politiku v oblasti klimatu a bezpečnostní a obrannou politiku. Politice sousedství se dostalo silného impulsu, jak ve středomořském rozměru, prostřednictvím Unie pro Středomoří, tak pomocí Východního partnerství ve východním rozměru, což si zaslouží stejnou pozornost jako jižní rozměr.

Byl čas přejít z fáze projednávání politiky sousedství k energické akci. Potřebovali jsme občanům těchto zemí vyslat silný signál, že je podporujeme v úsilí o reformy a o lepší život. Je zásadní posílit mír, stabilitu a řádnou správu věcí veřejných v regionech blízko našich hranic. Dokonce bych řekl, že se jedná o nezastupitelnou složku našeho integračního projektu.

V oblasti klimatu a energetiky bych rád poděkoval francouzskému předsednictví za jeho empatii a pochopení, pokud jde o citlivé otázky nových členských států.

Třetí oblastí projednávanou předsednictvím a Radou bylo posílení bezpečnostní a obranné politiky, zejména prostřednictvím podstatného zlepšení civilních a vojenských kapacit, přičemž bych jim v této oblasti rád poblahopřál.

A nakonec, způsob, jak řešit záležitosti, spočívá v tom, poskytnout si zdroje. To je výzva pro předsednictví i summit. Avšak i když pracujeme na klimatickém a energetickém balíčku, hospodářské obnově nebo bezpečnostní politice, musíme se tomuto úsilí věnovat koordinovaně, a slovem „my“ myslím instituce i občany.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Pane předsedající, především bych rád srdečně poblahopřál ministrovi Borlooovi za jeho závazek týkající se klimatického balíčku, protože se opravdu jedná o velmi dobré řešení, které můžeme beze zbytku obhajovat.

Avšak rád bych hovořil o vnějších vztazích, a tím také oslovil nového ministra pro evropské záležitosti. Rada schválila základní zásady Východního partnerství. Prezident Sarkozy již uvedl, že chceme-li uspět v černomořském regionu, musíme samozřejmě zapojit Rusko. Samozřejmě to ale také musí být Rusko respektující územní celistvost a nezávislost tamních zemí a připravené pomáhat při řešení problémů černomořského regionu.

Určitě také potřebujeme Turecko. Jsem opravdu ohromen, že o Turecku ještě nepadlo ani slovo! Jak můžeme doufat, že se v této situaci a v tomto regionu něco vyřeší bez Turecka? Nedávno jsem předsedal delegaci tohoto Parlamentu při její návštěvě v Turecku. Pan Rocard, který byl členem této delegace, se opakovaně ptal: „A co si myslíte o francouzském předsednictví? Chová se objektivně?“ Na tuto otázku bylo vždy odpovídáno kladně, jinými slovy byla odpověď taková, že se francouzské předsednictví skutečně chová objektivně. Pokud by se Francie takto chovala i nadále – a nyní hovořím o Francii jako o členském státu –, jednání s Tureckem by byla uzavřena velmi brzy a byly by dokončeny všechny kapitoly.

Takže co uděláme s Tureckem, kterého v tomto regionu potřebujeme jako partnera? Nechci rozhodovat o vaší odpovědi, pane ministře, ale musíte se zamyslet, jak se v tomto ohledu bude pokračovat, protože pokud doufáme, že v tomto regionu něčeho dosáhneme, co se týče a vyřešení jeho krizí, potřebujeme spolupráci Turecka a musíme uznat, že Turecko je pro Evropu důležitým partnerem. Proto potřebujeme nejen francouzské předsednictví, ale Francii jako zemi.

Jean-Marie Cavada (ALDE). – (FR) Pane předsedající, zatímco tanky ohrožovaly Tbilisi a francouzské předsednictví uvádělo Evropu do role mírotvůrce, úlohy, které by se neměla nikdy vzdát, opět jsem četl maďarského spisovatele Sándora Máraie.

Popisuje příčiny katastrof, které dvakrát zničily Maďarsko, polovinu Evropy a nakonec celou Evropu a šokovaly svět, konkrétně nacismus a stalinismus. Dějiny a je doprovázející násilí se nyní vrací a krize v Gruzii, finanční krize a sociální nebo politické důsledky, které lze předpokládat, jsou závažnými zásadními prvky.

Politická vůle Evropy musí odpovídat výzvě řešení těchto událostí a tohoto nového násilí a jsme vděční francouzskému předsednictví a všem institucím, že se kompetentně zabývaly těmito otázkami, které ohrožují naši stabilitu a náš mír. Finanční krize není samozřejmě úplně vyřešena a ani neodezněla. Vztahy se Středomořím mají samozřejmě nový institucionální rámec. Nikdo však nemůže popřít historickou změnu vývoje, kterou představuje změna klimatu. Evropa se nepopíratelně stává vedoucí silou, přestože není vše uspokojivé.

Evropa se potřebuje na vysoké úrovni trvale přenést nad pravici, levici a extrémním středem, aby mohla bojovat proti hrozbám, jež se vrací společně s násilím, které jsme zažili v minulosti.

Filozof říká, že lidé, kteří neznají svou historii, jsou nuceni si ji prožít znovu. Tato krize nám připomíná, že lidé tvoří dějiny, nikoliv dějiny lidi.

Mogens Camre (UEN). – (DA) Pane ministře, v tuto pozdní hodinu se omezím pouze na jednu poznámku. Jsem si jist, že znáte rozhodnutí Soudního dvora Evropských společenství – nebo raději Soudu prvního stupně – ze dne 4. prosince, kterým potřetí zrušil umístění Organizace lidových mudžahedínů Íránu (PMOI) na seznam EU, v němž jsou uvedeny teroristické organizace. Chtěl bych vás požádat o potvrzení, že se PMOI již na seznamu nenachází, a chtěl bych požádat předsednictví, aby respektovalo tři rozhodnutí Soudního dvora, což nám pomůže zajistit, abychom již nikdy neoznačili hnutí za svobodu íránského lidu za teroristy. To neposlouží zájmu Evropy na demokratické budoucnosti íránského lidu.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, je to opravdu vynikající francouzské předsednictví. Zaznělo jen velmi málo hlasů, které s tím nesouhlasí. 27 členských států překonalo své rozdíly a dosáhlo řady příkladných rozhodnutí.

Pokud se týká energetického a klimatického balíčku, Evropa podniká první krok a je třeba uvést, že je tento první krok obrovský. Nyní má prostředky k tomu, aby převzala svou odpovědnost za ochranu životního prostředí, aniž by však obětovala svou ekonomiku. Nyní může v této problematice zaujmout vedoucí postavení a vést ostatní světadíly na cestě udržitelného rozvoje.

Kromě toho Irsko navrhuje způsob, jakým se může dostat z izolace. Naši irští přátelé znovu rozhodnou o Lisabonské smlouvě, ale nyní budou mít všechny karty ve svých rukou, protože prakticky všechny ostatní členské státy konečné rozhodnutí již učinily.

Současná krize nám ukazuje, že více než kdy jindy Evropská unie pro svou efektivitu potřebuje nejlepší institucionální nástroje. Evropská rada přijala rozsáhlý, koordinovaný plán hospodářské obnovy vycházející z dlouhodobých investic do výroby a podpory zaměřené na nejvíce postižená průmyslová odvětví.

Prezident Sarkozy nadnesl otázku snížení určitých sazeb DPH a s jeho názory zcela souhlasím. Doufejme, že se v březnu ministři hospodářství a financí dohodnou, což se na zasedání vedoucích představitelů států a vlád minulý víkend zdálo nemožné. Výzvy, jimž Evropané čelí, nabízí EU příležitost ukázat občanům, že je jednotnější, odpovědnější a starostlivější, pokud se týká jejich ochrany.

Jsmo francouzskému předsednictví vděční za to, že zahájilo tuto novou dynamiku. Stejně jako prezident Sarkozy doufáme, že se podobné zasedání Rady dlouho nebude opakovat, protože trvalo do čtyř hodin do rána a při jednání se nedosáhlo téměř ničeho. Během posledního půl roku se Evropa zcela změnila, pokud se týká názorů, působnosti a důvěryhodnosti. Za to bychom měli poděkovat francouzskému předsednictví a jsme si dobře vědomi, že se jedná o úlohu, která pro něj není celkem neznámá.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Pane předsedající, prezidentovi, ke kterému není historie milostivá – hovořím o předsedovi Maovi, nikoliv prezidentu Sarkozym –, se připisuje následující výrok: „pokud stále padáte, ještě nejste na dně“. Světová ekonomika dosud na dno nedopadla. Finanční krize se stupňuje. Nový finanční skandál ukazuje neuvěřitelnou nezodpovědnost bankéřů, pokud se týká spekulativního kapitalismu, kdy ti samí bankéři při projednávání žádostí spotřebitelů a majitelů podniků o úvěr znovu objevují všechnu svou arogantní nepříznost.

Jak Evropská centrální banka snižuje úrokové sazby, tak banky zvyšují své marže. Státy, které právě zachránily své banky, by jim měly stanovit povinnost, aby neprodleně provedly snížení na úroveň základní sazby ECB. Bylo by to opatření pro obnovu, jež by vnitrostátní rozpočty nestálo nic. Plán hospodářské obnovy přijatý Evropskou radou je nedostatečný. Kromě dalších půjček Evropské investiční banky neobsahuje téměř žádné další finanční prostředky.

Spojené státy do svého hospodářství vkládají mnohem vyšší částky. Mohou tak učinit, protože okolní svět Spojeným státům stále poskytuje úvěry, nehledě na obrovský schodek státu, podniků a občanů. Evropa platí velmi vysokou cenu za to, že jí chybí opravdu jednotná makroekonomická politika. Bázlivost ECB a států eurozóny nám brání financovat účinnější politiky hospodářské obnovy prostřednictvím vydávání eurobondů krytých Evropskou unií, jejíž schopnost financování zůstává nedotčena.

Děkuji vám, pane předsedající, zde skončím, ale předseda Sarkozy hovořil 72 minut a my máme 90 vteřin na to, abychom vyjádřili svůj názor.

Andrew Duff (ALDE). – Pane předsedající, balíček o Smlouvě by měl dostačovat k tomu, aby Irové změnili svůj názor. Bylo mi mnohem méně jasné, že by kvalita rozhodnutí o hospodářské politice byla tak zřejmá. K jakým závěrům se dospělo ohledně konceptu „úplného keynesiánsství“ šířeného panem Steinbrückem, stranickým kolegou Martina Schulze?

Předpokládám, že by pan Sarkozy na základě zkušeností z finanční krize popsal sám sebe jako keynesiána. Pokud chybí rozumná pobídka produktivní zaměstnanosti z Německa, nepředpokládám, že se lze jistě zotavit z hospodářské recese.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Děkuji vám, pane předsedající. Díky dohodě Rady o klimatickém balíčku se rok 2008 stal nejdůležitějším rokem ohledně ochrany klimatu od roku 2001, kdy byl přijat Kjótský protokol. Přijetí klimatického balíčku rovněž znamená posun k novému ekonomickému myšlení, které sníží závislost Evropské unie na dovážené energii a ekonomická a politická rizika spojená s nejistými dodávkami. Doba hospodářských potíží, kterou právě zažíváme, je dobou, kdy jsme připraveni zásadně vymýtit naše dosavadní myšlenky a kdy jsme nejpřístupnější inovaci. Vítáme úspěšné dosažení kompromisu o odvětvích, ve kterých zabere čas přizpůsobit se novým podmínkám. Je spravedlivé, aby byla poskytnuta pomoc těm zemím, které od roku 1990 snížily své emise CO₂ o více než 20 %. Pokud se týká předsednictví, výsledek posledního zasedání Evropské rady lze považovat za jeho úspěch, stejně jako aktivní úlohu předsednictví při řešení konfliktu mezi Ruskem a Gruzii, ale nikoliv skutečnost, že Evropská unie ponechala Rusku právo vykládat uplatnění jím uzavřené dohody za svého dohledu. Předsednictví se nepodařilo překonat všechny nedostatky z minulosti. Děkuji vám.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Chtěla bych poblahopřát Francii za to, že během posledního půl roku tak výborně předsedala. Světová finanční krize, konflikt mezi Ruskem a Gruzii a vztahy EU s Čínou jsou jen některými výzvami. To se odehrálo v rámci těchto šesti měsíců a musíme uznat, že Francie vykonává předsednictví EU efektivně a působivě.

Chtěla bych přednést několik myšlenek o evropské politice sousedství, zejména o Východním partnerství, které bylo projednáváno na říjnovém zasedání Evropské rady a minulý týden v Bruselu. Události v Gruzii jsou jasným příkladem, jak může Evropská unie jednat ve středu událostí a jak je může pozitivně ovlivňovat. Nejdůležitější je, že Evropská unie dokazuje, jak může být jednotná a prokazovat solidaritu.

Dalším příkladem je Bělorusko, které již mnoho let nemůže využívat možností evropské politiky sousedství. Chtěla bych zdůraznit, že letos na podzim byly rovněž v Bělorusku pozorovány změny, které dávají naději, že by vztahy mezi EU a Běloruskem mohly být kvalitativně odlišné; mohou se stát opravdovými sousedskými vztahy.

Příležitosti ke spolupráci budou velmi reálné, bude-li běloruské vedení plnit své povinnosti týkající se svobody tisku, svobodných voleb, svobodného internetu a dalších nám známých otázek.

Předseda Sarkozy dnes řekl, cituji: „Pokusil jsem se Evropu posunout, ale posledních šest měsíců mě doopravdy změnilo. Stal jsem se tolerantnějším a otevřenějším“ (konec citace). Dámy a pánové, zdá se mi, že Evropa přispívá k tomu, aby se mnoho lidí změnilo, včetně nás a Běloruska, dokonce vůdce této země Alexandra Lukašenka. To je skvělé.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Pane předsedající, vládnout znamená dívat se kupředu. Někdo si může přát změnit dějiny a postavit je tak, že krize začala pádem společnosti Lehman Brothers dne 15. září 2008. Přesto

všichni vědí, že se všechna varovná světla rozsvítila v srpnu 2007 a že to byla chvíle pro začlenění dohledu nad finančními trhy a řízení krize mezi priority francouzského předsednictví.

Naneštěstí jsme museli čekat na pád Lehman Brothers, než se touto otázkou začal prezident Sarkozy zabývat a začal přebíhat od summitu k summitu. Nyní předkládané návrhy a řešení se rovnají plánu bezpodmínečné podpory bank podpořenému měnovou politikou, která se v současnosti přizpůsobuje.

Takže co vidíme? Vidíme banky, které místo toho, aby vykonávaly svou práci, tedy financování reálné ekonomiky a investic, raději zvyšují své marže. To Evropa nepotřebuje. Potřebujeme evropskou akci, jejímž cílem je zajistit, že bankovní odvětví bude sloužit ekonomice, a domnívám se, že to v nadcházejícím období budeme skutečně potřebovat. Nejsem si jista, zdali disponujeme dostatečnými finančními prostředky pro řešení problémů.

Marian Harkin (ALDE). - Pane předsedající, irské „ne“ Lisabonu nikdy nebylo čistě irskou otázkou: je třeba jej řešit jako evropský problém, a tak se tomu děje.

Jedním z úkolů každého politika je nalézat řešení. Irská vláda vyslechla obavy Irů a ve spolupráci se svými evropskými kolegy navrhla několik právních záruk, které vyřeší jádro obav irských občanů.

Po úspěšném dokončení irská vláda zahájí druhé referendum, a to je podstatou demokracie: politici pracují, aby vytvořili řešení, a poté lidi požádají o souhlas.

Musím však všechny důrazně varovat: nesmíme znovu podcenit zúčastněné síly. Musíme dávat pozor na ty, kdo se snaží ovlivnit výsledek, a ty, kdo zčásti financují kampaň za odmítnutí. Musíme plně chápat, že někteří na straně, která usiluje o odmítnutí Lisabonu, kteří se vyjadřují proevropsky, chtějí rozštěpení EU a jejích institucí. Irsko bylo a je bojištěm za srdce a duši Evropy. Toto je v sázce – nic méně – a stojí to za veškerou naši spolupráci, všechny naše závazky a veškeré naše úsilí.

Těm, jako je Nigel Farage, který nás poučuje o demokracii, a dalším, kteří tvrdí, že pokud by měli Evropané možnost, hlasovali by proti Lisabonu, chci říci: zanedbáváte kontrolu faktů a údajů. Podle výsledků pěti přímých hlasování – čtyř o ústavě a jednom o Lisabonu – hlasovalo pro 27 milionů občanů EU a proti 23 milionů, takže se většina přímo hlasujících občanů EU vyslovila pro.

I když pan Sarkozy odešel, chtěla bych mu na závěr poděkovat za jeho energii, oddanost EU a jeho úsilí o nalézání řešení obtížných problémů.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Dovolte mi poděkovat jménem předsedkyně Delegace Evropského parlamentu pro vztahy s Izraelem francouzskému předsednictví za mimořádný výkon v oblasti povýšení vztahů mezi Izraelem a Evropskou unií. Jedním z důsledků irácké války bylo, že Izrael pochopil, že přestává být exkluzivním spojencem USA na Blízkém východě. Proto se rozhodl diverzifikovat svoji bezpečnost a újeji se navázat na Evropu.

14. června t.r. jsme byli mile překvapeni, když Rada přidružení zohlednila výsledky reflexní skupiny a vyjádřila vůli k povýšení vztahů. Bylo jen na francouzském předsednictví, jak naloží s přípravou nového akčního plánu EU-Izrael, ale především s dosažením politického konsenzu v Radě. Závěry Rady ve vztahu ke Středozeří, Maroku a Izraeli jsou ohromující. Vyjadřují opravdovou politickou vůli ke spolupráci, setkávání ministrů zahraničních věcí, spolupráci v Politickém a bezpečnostním výboru (COPS), možnou účast Izraele v misích ESDP, ad hoc politické konzultace až po summit. Povýšení vztahů dává Evropě možnost většího vlivu hodnoty za peníze, možnost příměji ovlivňovat blízkovýchodní mírový proces.

Vážený pane prezidente, pevně věřím, že i náš Parlament potvrdí svým souhlasem v nejbližší době pro Izrael možnost účastnit se komunitárních programů. Podmínka zlepšení situace v Gaze je surrealistická a ukazuje na nepochopení odpovědnosti a role Evropy. Doufám, že to v brzkou napravíme a podpoříme svým důstojným jednáním konsenzus Rady i práci Komise. Doufám, že české předsednictví bude moci na základě společné politické práce dospět k evropsko-izraelskému summitu, prvnímu summitu v dějinách mezi Evropou a Izraelem od 2. světové války.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dovolte, abych i já popřál francouzskému předsednictví k velmi dobře odvedené práci. Evropská unie pod vedením Francie zvládla společně a efektivně gruzínskou krizi, koordinovaně a solidárně řeší těžkou finanční a hospodářskou krizi. Podařilo se uzavřít dobrý a vyvážený kompromis v otázkách energeticko-klimatického balíčku a podařilo se rovněž společně s irskou vládou najít řešení problému ratifikace Lisabonské smlouvy v Irsku.

Lisabonská smlouva však ještě nemá vyhráno. Země, která se za 14 dní ujme předsednictví Unie, Česká republika, Smlouvu ještě neratifikovala. Její premiér Topolánek, o kterém se prezident Sarkozy vyjádřil jako o odvážném muži, nesplnil slib, který dal a dal jej i prezidentovi Sarkozymu, totiž, že Praha ratifikuje Lisabonskou smlouvu do konce tohoto roku. Praha neratifikovala a s ratifikací má obrovské problémy. Poslanci a senátoři Občanské demokratické strany, kteří jsou též členy EPP-ED, Smlouvu odmítají. Toto bude velký problém českého předsednictví. Francouzskému předsednictví bych však chtěl ještě jednou poděkovat.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, jsem přesvědčen, že naším závěrem ohledně francouzského předsednictví musí být, že bylo opravdu úspěšné. Pane ministře Borloo, připomínám, že na začátku jsem byl stále velmi skeptický ohledně možnosti realizace tak ambiciózního programu. Přestože nesouhlasím se vším, výsledek je velmi dobrý. Francouzští úředníci a ministři odvedli vynikající práci, a to se týká nejen osoby předsedy, ale všech zúčastněných. Skutečně zasluhují ocenění.

Máme zde skutečnou debatu. Pan Rasmussen se pustil do Angely Merkelové. Všichni víme, že běžný balíček ekonomických pobídek neuspěje, zvýší se státní dluh a nebude mít dlouhodobý dopad. Pan Rasmussen zde vedl volební kampaň, ale zapomíná, že německým ministrem financí je sociální demokrat pan Steinbrück, který vehementně tvrdí, že nyní nebudou realizovány žádné balíčky pro hospodářskou podporu, protože stále zdaleka nemůžeme poznat rozsah krize.

Naopak je nezbytné, aby země zachovávaly rozpočtovou disciplínu a dodržovaly omezení Paktu stability a růstu. V tomto ohledu jsem nepochopil návrhy francouzského prezidenta na odstranění Paktu stability a růstu, aby bylo vidět, že něco aktivně dělá. Proto je zcela správné, že jednotliví vedoucí představitelé států a vlád použili brzdy a zmírnili nadměrnou chuť francouzského prezidenta jednat. Naší silnou stránkou – čas krize je dobou vládních zásahů – je, že v Evropě sundáme nohu z plynu, že o věcech diskutujeme zde v Evropském parlamentu, že se neukvapujeme, a že zcela a bezvýhradně souhlasíme s identitou členských států, s jejich dějinami a s jejich politickým uspořádáním. To je také náš úspěch.

Celkově je balíček dobrý a poděkování adresovaná francouzskému předsednictví jsou zcela a bezvýhradně oprávněná. Pane ministře, mohl byste prosím vyřídít tato poděkování všem institucím? Děkuji vám mnohokrát.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, paní místopředsdkyně Komise, dámy a pánové, francouzskému předsednictví říkáme: „Bravo!“ Předseda Sarkozy je evropským mušketýrem podle nejlepší francouzské tradice a aktualizoval heslo mušketýrů, když tvrdí, že svět potřebuje silnou Evropu a že Evropa nebude silná, bude-li rozdělená. Ještě bych chtěl dodat, že za použití metod Společenství Evropa funguje lépe, a jsem přesvědčen, že to předseda Sarkozy pochopil a přijal za své.

Pane předsedající, jsem v Evropském parlamentu 22 let. Nyní poprvé vidím předsedy všech tří institucí – Rady, Komise a Parlamentu – dávat nadcházejícímu předsednictví závažné varování. Česká vláda odložila ratifikaci Lisabonské smlouvy. Kromě toho musím dodat ještě něco jiného: země eurozóny nebudou vykonávat předsednictví až do roku 2010.

Aby úspěšné výsledky francouzského předsednictví přetrvaly, je podle mě velmi důležité zachovat kontinuitu, a v tomto ohledu apeluji na smysl české vlády pro odpovědnost.

Colm Burke (PPE-DE). - Pane předsedající, irská vláda byla na posledním zasedání Evropské rady úspěšná při podrobném popisování svého statečného úsilí o ochranu práv irských voličů. Hájí v Bruselu vůli obyvatel Irska a zajistila právní záruky ve všech pro Irsko citlivých otázkách.

Klíčové je toto: obavy vyjádřené během referenda o Lisabonu a týkající se zdanění, vojenské neutrality a potratů se většinou zakládaly na mylných informacích. Skutečnost je taková, že tyto otázky buď Lisabonská smlouva nebude upravovat, nebo budou připojeny protokoly zaručující postavení Irska. Například protokol 35 ke stávající Lisabonské smlouvě chrání postoj Irska k potratům.

Moje strana, Fine Gael, po zprávě podvýboru o jeho analýze irského „ne“ nedávno předložila několik konkrétních návrhů. Strana Fine Gael se těmito návrhy pokouší řešit prvotní příčiny irského hlasování proti. Právní záruky nebudou stačit, aby Irové hlasovali příští rok na podzim pro. Pro obnovu pochopení evropského procesu a pro jeho podporu budou muset být smysluplně angažováni také Irové.

Volební průzkumy po referendu odhalily na straně veřejnosti velmi malé pochopení úlohy a funkcí Evropské unie. Tato neangažovanost je velkou výzvou jak pro samotnou Evropskou unii, tak pro vnitrostátní politický systém a irská vláda by ji neměla znovu podcenit.

V rámci našich návrhů předkládáme ústavní změnu, která umožní předání budoucích mezinárodních smluv po jejich schválení irskému nejvyššímu soudu, který rozhodne o ustanoveních, jež budou předloženy irskému lidu. Takový mechanismus vybere otázky, o nichž je třeba v Irsku diskutovat, zajistí irským voličům možnost vyjádřit se a konečně Irsku umožní, aby ratifikovalo podstatné části těchto smluv, aniž by brzdilo postup dalších zúčastněných stran.

Také navrhujeme vytvoření nového ústavního orgánu úředníka Evropské unie pro občany. Jmenovaná osoba by jednala jako nezávislý poradce ve všech aspektech právních předpisů EU, včetně jejich provedení do irského práva. Náplní práce tohoto úředníka by bylo poskytování nestranných informací o skutečnostech týkajících se evropských otázek, včetně případů protichůdných argumentů.

Richard Corbett (PSE). - Pane předsedající, pokud se týká irské dohody na zasedání Evropské rady, musím prohlásit, že se jedná o obrovský úspěch irské diplomacie. Upřímně, byl jsem překvapen, že se ostatní členské státy tak rychle dohodly na velikosti Komise, přičemž se vrátily k jednomu komisaři za každou zemi. Víím, že k tomu mělo mnoho členských států výhrady. Ale skutečnost, že tak učinily, ukazuje ochotu ostatních členských států k tomu, že vyjdou vstříc obavám vyjádřeným v irské kampani za hlasování proti Lisabonu a samotným hlasováním. Jedná se o pokus reagovat na irské hlasování proti, o nalezení kompromisu a o pokus nalézt řešení přijatelné pro všech 27 zemí.

V Unii, kde existují takové rozdíly, se pokoušíme o překlenutí mezery. Ostatní státy ukazují ochotu vyjít vstříc irským obavám. Velmi doufám, že to bude stačit k tomu, aby výsledek nového referenda, které se bude konat v příštím roce, kdy bude na irských občanech, aby rozhodli, byl kladný.

Mario Mauro (PPE-DE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych poblahopřát francouzskému předsednictví, přesněji několika členům Rady, kteří tu po naší dlouhé rozpravě zbyli, a také naší komisařce, která prokazuje větší výdrž.

Musím říci, že v tomto půl roce jsme pocítili chuť časů otců zakladatelů. Hluboká přesvědčení nám ukazují, že to, co nás spojuje, je silnější než to, co nás rozděluje. Domnívám se, že z francouzského předsednictví plyne významné poučení, které rovněž otevírá velmi slibné obzory: tedy že nám pomohlo pochopit, že evropský extremismus není cestou vpřed. Kromě toho nám vyvážený způsob projednávání klimatického balíčku ve skutečnosti dokazuje, že integrace není sama o sobě konečným cílem, ale poskytuje nám vizi, že jsme schopni vrátit se k našim společným cílům.

V této fázi bych prostě chtěl vidět, že pokud jsou tyto zásady tak důležité, pak je důležité, abychom se poučili a byli odvážní a dotáhli věci do konce. Pokud se týká hospodářské, a zejména finanční krize, vyplatilo by se nám, kdybychom byli odvážnější, a kdyby tedy opatření, jež přijímáme, doprovázely rozhodnější iniciativy, jako je přijetí eurobondů; jsem přesvědčen, že by to byl nejlepší způsob, jak dovést příležitost poskytnutou francouzským předsednictvím do přirozeného konce.

Proinsias De Rossa (PSE). - Pane předsedající, vítám rozhodnutí o Lisabonské smlouvě přijatá Evropskou radou. Není překvapivé, že eurofobističtí aktivisté za „ne“ Lisabonu nadále žvaní svoje opotřebované argumenty, jak dnes ukázali paní de Brúnová, paní Sinnottová a pan Farage.

Právo každého členského státu jmenovat komisaře je zaručeno; jedná se o zárukách řešících další obavy, o jejichž obsahu a povaze se musí ještě jednat. Musí být komplexně řešeny otázky práv pracovníků vyplývající z rozsudku ve věci Laval a dalších rozsudků. Tyto rozsudky Evropského soudního dvora však vychází ze směrnice o vysílání pracovníků, nikoliv z Lisabonské smlouvy; tuto směrnici je třeba nejen změnit, ale komplexně uplatňovat všemi členskými státy.

Obsah záruk musí uspokojovat velkou většinu irských a evropských občanů. Nesmí být využity k zastavení irského nebo evropského sociálního pokroku, nebo k tomu, aby kdokoli z nás popíral přínosy Listiny základních práv. Je úkolem tohoto Parlamentu a všech irských politiků podílet se na vytváření obsahu těchto záruk a zajistit, že závěry nebudou krokem zpět.

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Chtěl bych poblahopřát francouzskému předsednictví zejména k jeho úspěchům týkajícím se Lisabonské smlouvy. Tímto odkazuji na otázku počtu komisařů. Srdečně vítám rozhodnutí, že každý členský stát bude mít jednoho komisaře a že to bude zásada včleněná do Smlouvy. Především by bylo dobré, kdybychom připomněli, že snížení počtu komisařů bylo schváleno v roce 2000 podle Niceské smlouvy a že to nebylo poprvé zavedeno podle Lisabonské smlouvy. Jsem však přesvědčen, že se jedná o významnou dohodu a že by měla být přivítána, protože je důležité, aby měly všechny země pocit, že jsou v Komisi zastoupeny. Proč? Především se s tím pojí důvěra lidí v Komisi. Zadrugé to odráží

příspěvek, který by všechny země, jakkoliv malé či velké, měly vykonávat v rámci Komise. Důvodem není to, že členové Komise zastupují zájmy svých zemí, ale to, že členové Komise musí zajišťovat, aby nebyla žádná země vytlačena na okraj. Konečně je důvodem to, že účinnost Komise nespočívá ani tak v počtu komisařů, jako v její vnitřním uspořádání. Domnívám se, že stávající složení z 27 členů se ukazuje jako účinný organizační systém. Proto se domnívám, že všechno zlé je k něčemu dobré. Proto určitým způsobem děkuji irskému lidu, že jsme nyní dosáhli dohody o jenom komisaři za každý členský stát. Doufám, že Irové tuto zásadu rovněž podpoří.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Pane předsedající, je dobrou zprávou, že ratifikační proces Lisabonské smlouvy pokračuje druhým referendem a že tuto smlouvu budeme mít v roce 2009, po osmi letech čekání. Špatnou zprávou je, že za to zaplatíme vysokou cenu a v jedné oblasti, podle mého názoru, příliš vysokou cenu.

Dosud byla reforma Komise pohřbena. Reforma Komise byla součástí balíčku reforem institucí. Domnívám se, že se nám toto rozhodnutí za několik let vrátí jako bumerang. Až bude sedm států bývalé Jugoslávie členy EU, bude mít bývalá Jugoslávie více komisařů, než šest velkých států Unie. To je porušení rovnováhy. Tato otázka byla pouze odložena, nikoliv vyřešena.

Také v tomto případě pociťuji nedostatečné vedení. Předsednictví Rady – stejně jako Komise – včas nestanovilo hranice. Jasně vidíme, že tábor odpůrců není spokojen; najdou si nová témata.

Nyní je třeba, abychom zahájili komunikační ofenzívu a nepřenechali druhé referendum populistům. To je nyní náš úkol.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Pane předsedající, všichni souhlasíme s tím, že současná krize je mnohem závažnější a mnohem hlubší, než se předpovídalo. Je to výjimečná doba, která si žádá výjimečná opatření a francouzské předsednictví se s tímto úkolem vyrovnalo.

Nyní je na nás – v podstatě na Parlamentu a Komisi –, abychom zajistili, že všechna tato opatření pro výjimečnou pomoc nezpůsobí nevratné vedlejší poškození architektury Evropy.

První ohroženou oblastí je politika hospodářské soutěže. Jsme ve válce. Vítězí válečná pravidla, ale i ve válce se uplatňuje Ženevská konvence, což samozřejmě nedovoluje bankám rekapitalizovaným státem, aby tuto pomoc využily k nákupu jiných bank. Pan ministr ví, o čem mluvím.

Druhou oblastí je Pakt stability a růstu, který považuji za základní kámen evropské architektury. Chválím nyní přijímaná daňová opatření, narozdíl od myšlenky považovat veřejné finanční prostředky za kasičku, kterou můžeme se zavřenýma očima rozbít, a peníze spadnou, kam se jim zachce. Není to žádný Marshallův plán, který zaplatí strýček Sam. Jedná se o plán hospodářské obnovy, který budou muset zaplatit budoucí daňoví poplatníci.

Proto bychom neměli zapomínat, že dnešní dluhy jsou daněmi zítřka. Nez vítězí ten, kdo utratí nejvíc peněz, ale ten, kdo je bude vynakládat nejrozumněji. Jediným kritériem, které rozhodne o správných nebo lepších výdajích, je, zdali nám pomohou zotavit se z hospodářské krize, a především vytvoří-li pracovní místa.

Proto nemohu souhlasit s myšlenkou pana Rasmussena, že nejchytřejším žákem ve třídě je ten, kdo utratí nejvíc.

Konečně je zde otázka finanční stability, o níž hovořil pan Sarkozy. Souhlasím s tím, že jsou reformy potřebné, že musí být revidován právní rámec a že musíme velmi usilovat o dosažení větší spolupráce mezi evropskými regulačními orgány, dokud nebude existovat jednotný evropský regulační orgán.

Gary Titley (PSE). – Pane předsedající, jako pan Schulz jsem byl na počátku tohoto předsednictví znepokojen pomalou reakcí na rozvíjející se finanční krizi. Domnívám se, že celá Evropa odpovídala za samolibost, když si myslela, že se nejedná o náš problém, ale o americký problém.

Ale od té doby, co nás zasáhla finanční tsunami, vítám naši reakci; vítám vedení naším ministerským předsedou Gordonem Brownem a prezidentem Sarkozym.

Poučili jsme se, že Evropa stojí a padá zároveň. Budeme-li jednat na vlastní pěst, prohrájeme, a události to dokazují. Jsme v situaci, v níž jsme se nikdy předtím nenacházeli, a proto vítám dynamické vedení, které máme, což je v protikladu ke straně pana Kirkhoopa, jejíž členové se jako králíci paralyzovaní světlomety domnívají, že jediným řešením naší velké krize je nedělat nic.

Všiml jsem si, že prezident Sarkozy hovořil o „našich přátelích Američanech“. Celý Západ čelí obrovské krizi. Překonat ji můžeme pouze tehdy, pokud se naší prioritou stane spolupráce. Abychom vytvořili jednotnou frontu proti velkým výzvám, například změně klimatu nebo finanční krizi, musíme zdůrazňovat význam spolupráce Evropy s novou administrativou, která nastoupí v lednu.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Pane předsedajícím, paní místopředsedkyně Komise, pane úřadující předsedo Rady, dvě události ukazují, že Evropa může hrát určitou úlohu a že může mít vliv. V Gruzii zastavili válku Evropané a v rámci finanční krize to byli Evropané, kdo prostřednictvím G8 a G20 donutil okolní svět k uzavření dohod a k jednání, aby se v budoucnu podobné věci již nemohly opakovat.

Můžeme však v budoucnu skutečně ponechat šťastné náhodě, že budeme mít aktivního předsedu Rady z jedné z velkých členských zemí? Říkám to proto, že jsou Francie a předseda Sarkozy vynikající. Jsem přesvědčen, že potřebujeme stabilnější institucionální rámec, čímž zajistíme jeho fungování v budoucnu. Proto je z mnoha důvodů ratifikace Lisabonské smlouvy tak důležitá, a to je třetí případ, kdy bych chtěl pochválit francouzské předsednictví, za to že na základě návrhu irského parlamentu souhlasilo s předložením řešení týkajících se objasnění – nebo jak to nazvat – týkající se otázky komisařů a mnoha dalších záležitostí.

Jsem přesvědčen, že pozitivní reakce je nyní úkolem Irska. Jak již uvedlo mnoho z nás, tyto záležitosti, a zejména otázka komisařů, není pro mnoho lidí snadné přijmout. Jsem ale opravdu přesvědčen, že účinnosti lze dosáhnout jinak.

V tomto případě je důležité zdůraznit jednu věc: reakce odpůrců Lisabonské smlouvy ukazuje, že nyní budou muset sehnat nový materiál, protože přišli o své argumenty z prvního referenda. Z toho je jasné, že nejsou v žádném případě přáteli Evropy, že se nejedná o lidi, kteří chtějí lepší Evropu, ale že zarputile stojí proti evropské integraci a že vždy hledají nové argumenty, jež jim pomohou v dosažení jejich cíle.

To by mělo být dostatečnou pobídkou k pokračování a uzavření této problematiky. Jsem si jist, že se české předsednictví – první předsednictví Rady vykonávané zemí bývalé Varšavské smlouvy – do této otázky pustí s obzvláštním smyslem pro svou odpovědnost a ve spolupráci s francouzskými a švédskými kolegy dovede tuto záležitost do úspěšného konce.

Adrian Severin (PSE). – (FR) Pane předsedajícím, dámy a pánové, jaká poučení plynou z francouzského předsednictví? Zde jsou tři z nich.

Prvním je, že Evropská unie potřebuje silnější předsednictví vykonávané po delší dobu, než trvají procesy, které má předsednictví řídit, a dynamickou, kompetentní osobností, jež se bude zcela věnovat evropským zájmům a záležitostem. Proto potřebujeme alespoň Lisabonskou smlouvu. Je pravda, že by Evropa neměla být personalizována, ale personifikována.

Druhým poučením je, že Evropská unie potřebuje předsednictví schopné vytvářet kompromisy mezi představiteli států, které budou současně podporovat zástupci evropských občanů. Z tohoto důvodu potřebujeme silnější Parlament, protože jednotná Evropa neohrožuje národní státy. Nevyhnutelnou alternativu procesu evropské integrace a ohrožení integrity států představují anarchie a neofeudální roztržství.

Třetí poučení spočívá v tom, že Evropská unie potřebuje hospodářské řízení, které bude schopné vyvážit udržitelný růst a sociální solidaritu a soudržnost. Pokud se jako nevyhnutelná ukáže vícerychlostní Evropa, přestože není žádoucí, pak se musí tato Evropa uspořádat podle rozdílu mezi proaktivními politikami, a nikoliv podle rozdílné úrovně hospodářského rozvoje.

Nakonec bych rád poblahopřál a poděkoval. Oceňujeme případy, které si to zaslouží.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Pane předsedajícím, evropský summit bude považován za historický milník. Pokud se týká nových členských států, je ve svém významu srovnatelný s jednáními a smlouvami o přistoupení. Je to způsobeno významem klimatického a energetického balíčku.

Potěšily mě zprávy týkající se jednoty Unie a její schopnost dosáhnout obtížného kompromisu ohledně klimatického a energetického balíčku. Přesto bych chtěl pronést varování a upozornit tuto sněmovnu, že kompromis je pouze začátkem cesty vpřed. Až v roce 2020 se dozvíme, jestli jsme v oblasti klimatu a energetiky uspěli. Jinými slovy, pouze pak zjistíme, bylo-li dosaženo cíle „tříkrát dvacet“ a došlo-li k účinné modernizaci ekonomik nových členských států, konkrétně Polska, aniž by byly zatíženy nadměrnými sociálními a hospodářskými důsledky.

Rozhodnutí o ratifikaci Lisabonské smlouvy vyvolávají optimismus. Návrhy týkající se společného postupu v boji proti finanční krizi jsou naproti tomu zklamáním. Občané také stále více pociťují prohlubující se hospodářskou krizi. Proto vyzývám Komisi a nadcházející předsednictví, aby předložily skutečný program společného postupu, který zabrání růstu nezaměstnanosti v Evropě a poklesu hospodářského růstu Unie.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Pane předsedajícím, pane předsedo Sarkozy, toto předsednictví bude vyčnívat. Dokázat, aby Evropa hovořila jedním hlasem je nevšedním činem, ale v oblasti lidských práv jste nás zklamal a šokoval.

Poslední odmítnutí se týká politického povýšení Izraele, které probíhá plnou rychlostí v Radě. Jak víte, do pásma Gazy již neproudí ani evropská pomoc. Víte, že komisař Michel hovoří o kolektivním trestu. Evropskému parlamentu byly zaslány stovky e-mailů žádající, aby toto povýšení probíhalo v souladu s mezinárodním právem. Odkládáme naše hlasování, ale co děláte vy? Nutíte nás k bezpodmínečnému souhlasu a vašim odůvodněním je, že to pro nás bude znamenat více vlivu nad Izraelem. Zdá se mi to? Od července má Izrael v zásadě dohodu, a kromě toho vykonává místopředsednictví Unie pro Středomoří.

Zastavil rozšiřování osad, snížil počet hraničních přechodů, nebo uvolnil svou smyčku okolo Gazy? Ne. Proto, abyste podpořil volební zisk paní Livniové, vzdáváte se lidských práv a na obou stranách podporujete ty, kteří jsou přesvědčeni, že se vyplatí pouze zločin a násilí a kteří usilují o konfrontaci. Pane Sarkozy, to už není reálná politika, to je buď zaslepenost, nebo nepřijatelný cynismus.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Pane předsedajícím, oceňuji francouzské předsednictví za jeho rozhodné vedení. Je potřebné rovněž proti aspiracím militantního iránského režimu, který již roky terorizuje vlastní národ a terorismus masivně vyváží – a obávám se, že bude vyvážen také zbraně hromadného ničení. Je ironií, že Rada EU nadále uvádí jedinou významnou opoziční sílu na seznamu předpokládaných teroristických organizací. Jedná se o PMOI, jejímž cílem je nenásilnými prostředky změnit Írán na sekulární a demokratický stát.

Dne 4. prosince 2008 vydal Evropský soudní důr třetí rozhodnutí, kterým prohlásil červencové rozhodnutí Evropské rady ponechat PMOI na tomto seznamu za neplatné a neodůvodněné. Spoléhám na státnické schopnosti francouzského předsednictví, které by mělo respektovat rozhodnutí evropského soudního orgánu a dát iránské opozici možnost provést skutečnou změnu.

Avril Doyle (PPE-DE). - Pane předsedajícím, zcela podporuji nedávné prohlášení pana Tunneho Kelama.

Byl to důležitý summit s důležitou agendou. Chtěl bych ocenit francouzské předsednictví a poděkovat mu za jeho neúnavnou práci na balíčcích pro hospodářskou obnovu a klima a energetiku. Ale nyní se chci soustředit na třetí důležitý bod agendy.

Minulý týden na summitu náš ministerský předseda a náš ministr zahraničí zajistili kladnou reakci všech ostatních vedoucích představitelů států a vlád na obavy vyjádřené dne 12. června 2008 většinou irských voličů, kteří na otázku týkající se ratifikace Lisabonské smlouvy odpověděli záporně. Všem členským státům, které pochybovaly o aspektech našeho úsilí, jak je předložil náš ministr Martin, děkuji za vaši snahu přizpůsobit se nám, pokud jde o komisaře a právní záruky týkající se zdanění, neutralitu, právo na život, vzdělávání a rodinu. Stále budou existovat lidé argumentující proti druhému referendu. Ale většina Irů stále více uznává a plně oceňuje členství v EU, zejména v dnešní době bezprecedentních světových hospodářských potíží, kdy pro nás nesmí být alternativou marginalizace a ztráta vlivu a kdy je neomezený přístup na jednotný trh s 500 miliony spotřebitelů klíčový pro irský vývoz – mimochodem včetně našeho vynikajícího vepřového masa –, abychom se pomocí obchodu mohli vrátit k růstu.

Existuje však jedno „ale“, tedy že naše stále nešťastnější a stále méně ovládaná vláda musí udělat to, s čím neuspěla v červnu, čímž mám na mysli to, že se kolektivně ujme řízení a vysvětlí Smlouvu, její účel a její přínosy. Kdyby k tomu nedošlo, museli by se myšlenky členů vlády pravděpodobně soustředit na zjištění, že by jinak zůstali stát mimo.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (FR) Pane předsedajícím, chtěl bych poblahopřát francouzskému předsednictví, které je velmi ambiciózní, velmi soudržné a velmi úspěšné.

Zprvů velmi vítám vaše opatření zaměřená na kontrolu finanční a hospodářské krize. Za maďarský lid bych chtěl osobně poděkovat pánům Sarkozymu a Barrosovi za pomoc poskytnutou naší zemi.

Zadruhé bych vám rád poblahopřál k vašemu přístupu k oblasti zemědělství. Přijetí kontrol stavu a zahájení období reflexe jsou velmi přínosnými iniciativami. Měly by s francouzskou podporou pokračovat.

Zatřetí, energetický a klimatický balíček je výsledkem historického kompromisu. Kompenzace zaručené členskými státy nemohou zcela odstranit náš pocit, že jsme diskriminováni.

Konečně zvládnutí krize mezi Gruzii a Ruskem bylo velmi pozitivní a umožnilo zabránit napětí mezi Ruskem a Evropskou unií.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, vyřídte prosím panu předsedovi Sarkozymu, že Carlo Fatuzzo 100% podporuje činnost francouzského předsednictví během posledních šesti měsíců.

Také prosím řekněte, že jsem přišel do sněmovny, když předseda Sarkozy hovořil o tom, že závazek k velkým projektům podporuje dohodu a usnadňuje jejich realizaci. Chtěl bych mu poděkovat, protože mě podnítil k realizaci vlastního velkého projektu, mého velkého projektu jakožto zástupce penzistů zvoleného do tohoto Parlamentu podruhé, kterým je, že by se evropští občané, kteří jsou penzisty, staršími lidmi, měli mít lépe v porovnání s obdobím, kdy pracovali. V důchodu si zaslouží více peněz, větší respekt a větší důstojnost. Je to velký projekt, ale velmi mě povzbuzují slova, která jsem dnes slyšel od předsedy Sarkozyho.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, chtěla bych pouze uvést, že se předseda Sarkozy musí ještě hodně zodpovídat, protože noviny *Irish Times* dnes zveřejnily zprávu, že jeho bouřlivé šestiměsíční funkční období končí a diplomaté a novináři zoufale potřebují prázdniny! Mohu rovněž dodat, že s blížícími se Vánocemi potřebujeme prázdniny všichni, nejen ti z nás, kdo se zúčastní evropských voleb a druhého referenda o Lisabonské smlouvě. O této otázce se bude ještě hodně diskutovat.

Irským problémem není ani tak obsah Smlouvy – to víme z prvního hlasování –, spočívá v tom, jak se projednávají otázky, kterých se lidé obávají, a to Rada dělá. Rada nemůže přesvědčit veřejnost, jež je nyní neloajální k vládě, aby podpořila tuto Smlouvu. Je tedy na těch z nás, kteří plně podporujeme Smlouvu a právních ustanovení, která, jak doufáme, budou realizována, abychom rozšířili podporu hodnot obsažených ve Smlouvě a oddělili otázky národního zájmu od evropských otázek. Bude to tvrdá práce – myslím, že to víte –, ale s podporou této sněmovny je to možné.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Nejprve bych chtěl poblahopřát francouzskému předsednictví za jeho historicky významnou práci. Plán hospodářského rozvoje ve výši 200 miliard EUR, zjednodušení právní úpravy a zefektivnění institucionálního systému jsou účinnými změnami. Tyto úspěchy pomohou podpořit evropskou ekonomiku.

Vážný problém pro Evropu však představuje nedostatečná sociální rovnováha. Dopady krize způsobují, že se sociální nerovnost v mnoha zemích blíží k bodu zlomu. Je třeba, abychom jménem našich nejzranitelnějších občanů přijali symbolická a účinná opatření, překonali rostoucí sociální napětí a zabránili šíření agrese. Jsem potěšen, že renovace sociálního bydlení může být rozšířena na byty občanů s nízkými příjmy v panelových domech, ale neměli bychom zapomínat na existenci některých nových venkovských chudých sídel, u kterých by byla renovace chybou, a proto bychom měli umožnit uzavření těchto segregovaných sídel. Je třeba, abychom skoncovali s výraznou chudobou, jinak bude mít krize nebezpečné sociální důsledky.

Bruno Le Maire, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, paní Wallströmová, dámy a pánové, je mi velkou ctí poprvé vystoupit před Evropským parlamentem. Víte, že přicházím z francouzského parlamentu, chrámu francouzské demokracie, a proto je mi velkou ctí vystoupit v chrámu evropské demokracie.

Jak jste řekl, pane předsedající, je pozdě, takže se omezím na čtyři otázky čtyř hlavních postřehů týkajících se ekonomiky, klimatického balíčku, politických otázek a konečně Smlouvy.

Ohledně ekonomiky jsem přesvědčen, že Evropská unie ukázala schopnost převzít svou odpovědnost a při řešení závažné hospodářské krize dopadající na všechny naše občany realizovat plán hospodářské obnovy, který chrání zaměstnance, chrání náš průmysl a umožňuje nám proti krizi bojovat.

(DE) Chtěl bych říci několik slov paní Kochové-Mehrinové: musíme podporovat evropský průmysl a musíme rovněž projevit solidaritu mezi evropskými státy. To je velmi důležité.

(FR) Ohledně finanční krize se velmi dobře vyjádřil pan Goebbels, když uvedl, že potřebujeme nejen lepší ekonomickou koordinaci, ale také pevnější pravidla bankovní regulace. Jsem přesvědčen, že se v tomto ohledu budeme muset v příštím roce pohnout kupředu.

Zazněla i určitá kritika, zejména od paní Berèsové a nyní také od pana Schulze. Otázka zní: „Bylo příliš pozdě?“

Sám jsem přesvědčen, že nejdůležitější je, že jsme byli schopni zareagovat. Rozvíjející se krizi vidělo v roce 2007 jen několik pozorovatelů. Asi by bylo lepší, kdybychom zasáhli dříve. Klíčovým bodem přesto je, paní Beresová, že jsme zasáhli.

Pokud se týká čistě finanční reakce, o níž se zmínili pan Titley a pan Duff, tak s nimi zcela souhlasím.

Finanční krize nepominula a musíme myslet na to, že se nevyřeší nic, dokud se nevyřeší vše.

(FR) Domnívám se, že je třeba, abychom ohledně příštího roku zůstali opatrní; měli bychom si zachovat iniciativu a uložit nezbytná finanční pravidla.

Pokud se týká klimatického balíčku, budu pokračovat rychle, protože vám dnes odpoledne více řekne francouzský ministr Jean-Louis Borloo, který se svou státní tajemnicí Nathalie Kosciusko-Morizetovou odvedl vynikající práci, ale chtěl bych poděkovat paní Sudreové, panu Krastsovi, panu Langenovi, panu Szejnovi a paní Doyleové, kteří velkou měrou přispěli k práci na tomto klimatickém plánu. Chtěl bych jim poděkovat za pozitivní zpětnou vazbu k tomuto plánu.

Domnívám se, že tento klimatický plán je nejvýznamnějším od Kjóta a že především zajistí, aby Evropa byla před kodaňskou konferencí zářným příkladem.

Pokud jde o politické otázky, zejména o otázku Ruska a Gruzie, je pravda, že nebylo vyřešeno vše. Ale domnívám se, že očekávat, že Evropská unie vyřeší vše v jednom z nejsložitějších regionů světa, na Kavkazu, je příliš. Byla vyřešena klíčová otázka. Klíčovou otázkou je mír. Je klíčová pro tento region a je klíčová pro Evropskou unii, protože skutečným důvodem existence Evropské unie je mír.

Rovněž musím uvést, že jsem jako evropský občan hrdý zejména na to, že prezident republiky, předseda francouzského předsednictví, přijímá se všemi evropskými zeměmi iniciativu, aby přinesl mír tam, kde by mohla nastat válka. Rovněž v reakci na pana Cavadu a paní Andrikenéovou uvedu, že se mi zdá velmi důležité, aby nyní evropské stabilizační síly v Gruzii vykonávaly svou úlohu beze zbytku a neumožnily neoprávněný zásah do svých úkolů.

Tímto se dostávám k druhé otázce, kterou položil především pan Saryusz-Wolski, tedy k otázce evropské obrany. Ze dvou důvodů jsem přesvědčen, že jsme v oblasti evropské obrany dosáhli dobrých výsledků. Zaprvé se jedná o konkrétní výsledky. Nejsou to pouze výsledky na papíře, ale vojáci jsou v terénu, kteří skutečně zajišťují stabilizaci této oblasti.

Jedná se o dobré výsledky, protože se k nim dospělo v úzké spolupráci s NATO. Nesmíme již stavět evropskou obranu do protikladu k NATO. Obojí se doplňuje: potřebujeme nezávislou evropskou obranu, stejně jako potřebujeme, aby NATO beze zbytku vykonávalo svou úlohu.

Pokud jde o otázku Turecka, kterou zmínil především pan Swoboda, proces nabírá svůj přirozený kurz podle evropských pravidel. V pátek bude k této věci zasedat Rada ve složení pro obecné záležitosti a posoudí příslušné kapitoly. Jsem přesvědčen, že se vše vydá směrem podle opatření přijatých evropskými zeměmi.

Otázku Blízkého východu zmínilo několik řečníků, zejména paní Hybášková a paní De Keyserová. Jedná se o velký konflikt. Je pravděpodobně příčinou veškerého násilí na Blízkém východě a Evropská unie má odpovědnost, protože je prvotním dárcem, prvotním dodavatelem pomoci palestinským územím, a v důsledku toho musí uznat své závazky.

Jsem přesvědčen, že kdyby se tímto směrem skutečně vydaly všechny evropské země, splníme všechna případná očekávání vůči nám ze strany Blízkého východu, Izraele a palestinských území, a Evropa sehraje svou úlohu, pokud přineseme mír a stabilitu do oblasti násilí.

Pokud se týká Smlouvy, uzavřu tuto otázku tím, že to správně uvedla paní Sinnottová: potřebujeme Irsko v Evropě. Musíme respektovat demokratické rozhodnutí Irů a musíme jim nabídnout další možnost demokraticky se vyjádřit. Není jiná cesta, než tuto Smlouvu přijmout. Pan Brok řekl, že Lisabonskou smlouvu potřebujeme.

„Lisabonskou smlouvu potřebujeme. O tom není pochyb.“

O tom jsem pevně přesvědčen.

Abychom Irům umožnili rozhodnout se, je také třeba, abychom postupovali velmi metodicky, velmi otevřeně a abychom hodně diskutovali. To je podle mě naprosto nezbytné. Pane Corbette a pane Burke, vyjádřili jste určité pochybnosti o této otázce, což je běžné. Referendum je vždy hazard.

A máte pravdu: neměli bychom podceňovat politické obtíže. Na druhé straně bychom však neměli podceňovat naši ochotu pomoci Irům, protože to nakonec rozhodnou oni.

(FR) Pokud se týká počtu komisařů, tématu zmíněného kromě jiných panem Leinenem, uvidíme se dnes odpoledne ještě jednou a tuto záležitost probereme. Nemyslím si, že by se jednalo o nejdůležitější otázku.

Nejdůležitější otázka má dva rozměry. Především by měl mít každý stát pocit, že je řádně zastoupen v Komisi, a potřebujeme-li proto změnu, změníme se. Domnívám se, že přijaté rozhodnutí je tím správným.

Druhou důležitou věcí – jak několikrát uvedl francouzský prezident – je samozřejmě to, že by Komise měla být vedena s nezbytnou rozhodností, a měla by tedy mít silného předsedu, protože by zajistil Komisi legitimitu.

„To musíme udělat nyní.“

Domnívám se, že toto řekl pan Burke. Ano, musíme se pohnout tímto směrem.

To je vše, co jsem chtěl uvést v reakci na vaše vystoupení. Rovněž bych rád využil této příležitosti a řekl vám, že pro mne bylo velkou ctí zhostit se tohoto úkolu, který mi svěřil francouzský prezident. Chtěl bych říci, že jsem vám k dispozici ráno, v poledne i v noci, abych ruku v ruce spolupracoval s Evropským parlamentem, který má nyní klíčové postavení nejen mezi našimi institucemi, ale také v srdcích našich spoluobčanů. Evropská demokracie bude budována společně s vámi.

(Potlesk)

Margot Wallström, místopředsdkyně Komise. – Pane předsedající, ráda bych vám poděkovala za tuto velmi zajímavou rozpravu – alespoň po většinu času ji považuji za zajímavou – a domnívám se, že jsme slyšeli doposud nejrelevantnější argumenty. Omezím se pouze na několik telegrafických poznámek a uvedu několik záležitostí, jež jsem v rozpravě nezaslechla.

Především bych ráda řekla, že Komise opravdu není sekretariátem Rady. Tak to skutečně není. Nezaměňujte naši velmi úzkou spolupráci s francouzským předsednictvím – dobře se nám s ním spolupracuje – s tím, že bychom byli sekretariátem. Tím, že jsme předložili energetický balíček, klimatický balíček a plán hospodářské obnovy, že jsme ambiciózní a iniciativní, jsme dokázali, že nejsme sekretariátem, ale Komisí disponující právem iniciativy, a tak budeme jednat i nadále.

Pokud se týká Lisabonské smlouvy: ke zde předloženým argumentům mohu dodat, že podle mého názoru Rada – samozřejmě společně s Komisí – dostala dlouhý seznam problematických témat, jež Iry znepokojují, takže jejich obavy mohou být respektovány. Můžeme se jimi zabývat podrobně. Společně se zabýváme řešeními a, jak víte, Rada se nyní dohodla na přijetí rozhodnutí o počtu komisařů. Vždy jsem obhajovala jednoho komisaře za každou zemi, přestože jsem byla loajální ke stanovisku Komise. Stručně řečeno, domnívám se, že to, co ztratíte na účinnosti – a nejsem si jista, že by ke ztrátě účinnosti došlo, například si myslím, že francouzskou vládu tvoří asi 33 členů –, to získáte na legitimitě. Legitimitu potřebujeme více než kdy jindy a je velmi důležité, abychom zachovali zásadu jednoho komisaře za každý členský stát. Toto rozhodnutí vítám. Ale zabývali jsme se také dalšími tématy ze seznamu, která Iry znepokojují, a existují způsoby, jak je řešit.

Přispějeme k tomu, abychom mohli s irskou vládou co nejdříve podepsat memorandum o porozumění týkající se způsobu lepšího poskytování informací. V rámci toho je třeba zajistit, aby si mohli mladí lidé a ženy v Irsku vytvořit vlastní názor a aby mohli sami říci, že měli alespoň možnost získat všechny nezbytné informace. To bude náš příspěvek v blízké budoucnosti.

Neslyšela jsem žádné argumenty k energetickému balíčku, který Evropě také nabízí mnoho příležitostí. Domnívám se, že investice do energeticky účinnějších průmyslových odvětví nebo elektrické sítě nám nabízí fantastické příležitosti nejen pro vytváření pracovních míst a překonání recese, ale také pro udržitelný rozvoj. Domnívám se, že je třeba to stále opakovat. Měli bychom být těmi, kdo poukážou na evropskou přidanou hodnotu našeho společného neprodleného jednání.

Někteří z vás se zmínili o chudých zemích a rozvojovém světě, protože nesmíme zapomínat na to, že jsou prvními oběťmi a že jsou nejvíce zasaženy. Nesmíme se vzdát našeho záměru realizovat rozvojové cíle tisíciletí a, když jsme zaneprázdněni bojem proti recesi a problémy způsobenými hospodářskou krizí, nesmíme pustit ze zřetele okolní svět.

Dovolte mi připojit, že byl během francouzského předsednictví napsán kousek historie. S místopředsedou Vidalem-Quadrasem a panem Jouyem jsme mohli podepsat partnerství o komunikaci, dohodu o partnerské

komunikaci mezi členskými státy, Evropským parlamentem a Komisí. Stane se cenným nástrojem a musíme ho využívat především k tomu, abychom mobilizovali voliče právě nyní, když se blíží evropské volby. Musím říci, jak moc si vážím spolupráce jak s panem Vidalem-Quadrasem, tak panem Jouyem, a jsem si jista, že budeme úspěšně spolupracovat i v budoucnosti.

Domnívám se, že příčinou veškeré chvály francouzského předsednictví je to, že obdivujeme skutečné vedení, angažované vedení, když ho vidíme. Přestože nepatříme ke stejnému politickému názoru, dáváme přednost lidem s jasnými názory na své hodnoty, kteří jsou do diskuse o Evropě ochotni vložit hodně energie a vlastních myšlenek, a vidíme někoho, kdo za všech těchto okolností Evropu brání. Toho si vážíme a toho si ceníme.

Konečně bych vám chtěla popřát veselé Vánoce a šťastný Nový rok.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 142)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Nejprve bych chtěl vyjádřit, jak jsem na konci francouzského předsednictví Evropské unii, které za Francii vykonává její prezident Nicolas Sarkozy, hrdý na to, že jsem Francouz. Ať se již jedná o evropsko-středomořské vztahy, válku na Kavkazu, úsilí v boji proti světové finanční a hospodářské krizi nebo významné otázky, jako je regulace (energetický a klimatický balíček) zaměřenou na vytvoření nízkouhlíkové ekonomiky pro 21. století, přistěhovalectví, zemědělství atd., to vše dokládá kvalitu francouzského předsednictví Unii a jeho administrativy a pozoruhodnou práci ministrů předsedajících Radě, zejména Jeana-Pierra Jouyeta. Toto předsednictví ukazuje, pokud je to vůbec třeba, jak moc potřebujeme s ohledem na dnešní globální výzvy stabilní předsednictví Evropské unie, a tedy jak moc potřebujeme ratifikaci Lisabonské smlouvy, a vítám prozíravost vedoucích představitelů států a vlád, kteří s našimi irskými přáteli dosáhli dobrého kompromisu. Upřímně doufám, že se české předsednictví vyrovná s evropskými výzvami a ukáže svou oddanost Unii tím, že v České republice proběhne úplná ratifikace Lisabonské smlouvy.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), písemně. – (RO) Současná hospodářská krize si žádá výjimečná opatření v době, kdy stále více Evropanů čelí přízraku nezaměstnanosti a finanční recese. Zvýšení horní hranice pojištění bankovních vkladů široké veřejnosti je vítaným opatřením, které zachová důvěru v bankovní systém. Původní horní hranice 50 000 EUR a další hranice ve výši 100 000 EUR jsou více než dostatečné pro státy, jejichž bankovní systémy nemají příliš dlouhou tradici, což je případ Rumunska a dalších bývalých komunistických států. Nyní je důležité, aby toto opatření přijaly všechny státy, protože jinak hrozí, že mezi obyvatelstvem propukne panika. Rumunsko nepatří mezi státy, kde velký počet vkladů přesahuje částku 50 000 EUR. Avšak z psychologického hlediska může mít zvýšení záruk pouze pozitivní dopad vzhledem k tomu, že v porovnání se zářím poklesly jen v Bukurešti vklady obyvatel o 6 %. To znamená, že bylo během pouhých několika týdnů vybráno zhruba 600 milionů EUR, což se v minulých letech nestalo.

Na druhé straně bych vás chtěl jako poslanec Evropského parlamentu upozornit na skutečnost, že je třeba doplnit toto nařízení přezkumem politik poskytování úvěrů a míry přijatých rizik.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Především musím poblahopřát francouzskému předsednictví za to, jak zvládá toto obtížné období, kterým Evropská unie prochází. Vámi vytvořený model založený na rychlé reakci, pružnosti a přizpůsobení se obtížným vnitřním a vnějším situacím se stane měřítkem pro nadcházející předsednictví Evropské unie. Zvládnutí vnitřních problémů s dynamikou evropské integrace, udržitelného hospodářského a sociálního rozvoje EU a vnější politiky vycházející ze zásady Evropské unie podporovat mír prospěje budoucnosti Evropy. Současně to bude odpovídat základním zásadám evropské integrace.

Zadruhé bych chtěl zdůraznit význam tří K: komunikace, kooperace a kompromisu, jež jsou prospěšnými nástroji evropské politiky. V obtížné době, již čelíme, je francouzské předsednictví všechny využívá s maximálním možným účinkem ve vztazích s nejdemokratičtějšími institucemi EU: Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty.

Genowefa Grabowska (PSE), písemně. – (PL) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, dámy a pánové, chtěla bych předsedovi poděkovat za úspěšné francouzské předsednictví. Tím odkazuji na jeho úspěch na mezinárodní scéně, přičemž mám na mysli krizi v Gruzii, a jeho úspěšnost v otázkách důležitých pro běžné občany. Osobně jsem potěšena, že francouzské předsednictví dokončilo svou práci na nařízení o přeshraničních platbách výživného v Evropské unii. Sama jsem na tomto nařízení dlouho tvrdě pracovala.

Proto mě těší, že po schválení v Radě budeme alespoň schopni zajistit řádnou finanční podporu našim dětem, na které podle všeho jeden z jejich rodičů zapomněl, když tento rodič žije v zahraničí.

Na druhé straně jsem jako členka Výboru pro ústavní záležitosti znepokojena výsadami a institucionálními sliby danými Irsku, které znamenají návrat k zásadě jednoho komisaře za jednu zemi. Předpokládá se, že se Evropská unie dále rozšíří, takže bude zahrnovat 30 nebo více členských států. Stejně vysoký počet komisařů by mohl způsobit další byrokratizaci práce Evropské komise. Pravomoci komisařů by byly dále rozdělovány. Sama Komise by se stala dražší, méně účinnou a obtížněji by se řídila. Také doufám, že diskuse předcházející dalšímu irskému referendu bude vedena v duchu evropské solidarity, přičemž se přihlédne k podstatným záležitostem Lisabonské smlouvy, jež budou srozumitelně vysvětleny, včetně institucionálních změn. Tyto záležitosti jsou důležité jak pro irské občany, tak pro fungování celé Evropské unie.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Rozhodnutí Evropské rady – odhlédnete-li od veškeré rétoriky a demagogie, které je vždy doprovází – odhalují skutečné cíle a politiky EU.

Když zabránili tomu, aby se kdokoli vyjádřil v referendu, nařizují nyní nové referendum těm, kdo tuto Smlouvu nezávisle a demokraticky odmítli.

Kromě toho budou mít Irové před sebou referendum o (obsahově) stejné Smlouvě doplněné prozatím o „politický závazek“, který má být právně realizován při budoucím přistoupení Chorvatska v roce 2010 nebo 2011.

Takto se v zájmu velkých podniků a velmocí pokouší provést kvalitativní skok v neoliberalismu, federalismu a militarismu, který představuje tato Smlouva.

Přípravou příštího summitu NATO (v dubnu 2009) a konsolidací EU jako jejího evropského pilíře stejná Evropská rada také směřuje k nové fázi militarizace EU a mezinárodních vztahů.

Jak jsme zdůraznili dříve, taková rozhodnutí jasně dokládají protidemokratickou povahu EU, která je neoddelitelná od postavení, jež zaujímá jako imperialistický blok.

Pokud se týká „plánu evropské hospodářské obnovy“, tak ten obsahuje zcela stejnou politiku, protože prioritou bude vyhovět zájmům velmocí a finančního kapitálu.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), písemně. – (FI) Těší mě, že vedoucí představitelé států a vlád našli rozumné a skutečně jediné správné řešení otázky komisařů. Můj komisař zajišťuje kontakt s Komisí, což je obzvláště důležité pro menší členské státy.

Ve Francii žije nejméně 60 milionů obyvatel a její vláda má 38 ministrů. V EU žije téměř 500 milionů obyvatel. Jak je možné, že v rámci Komise neexistuje prostor pro komisaře za každou zemi i po přistoupení dalších členských států?

Děkuji vám!

Livia Járóka (PPE-DE), písemně. – (HU) V prosinci 2007 vyzvala Evropská rada Evropskou komisi, aby posoudila dostupné nástroje pro sociální integraci Romů. Navzdory očekáváním se zveřejněný pracovní dokument týká pouze vyhodnocení stávajících politik Společenství. V září se konal první evropský summit o Romech, který nenavrhoval žádná konkrétní doporučení nebo harmonogram. Dne 8. prosince Rada ve složení pro obecné záležitosti vyzvala Komisi, aby do začátku roku 2010 předložila zprávu o dosaženém pokroku.

Formování pokrokové strategie Společenství by mělo vycházet z co nejširšího fóra, z iniciativ týkajících se Romů i neromské občanské společnosti, z odborných znalostí a spolupráce představitelů církví a hospodářského života. Potřebujeme mnohem více než jen zavádění osvědčených postupů, jež jsou hodnoceny příliš kladně. Je zapotřebí globální strategie zabývající se současně všemi aspekty Romů, která jasně ukáže způsob, jímž budou od základu realizovány iniciativy Společenství, a jak tyto iniciativy přispěly k podněcování a podpoře místních politik, které jsou pro sociální začlenění nejdůležitější. Členským státům musíme poskytnout plán s vynutitelnými právními základy, který může zajistit splnění jasných a měřitelných cílů, a pokud to bude nutné, tak i pomocí postihů. Tato strategie se kromě toho musí týkat otázek úzce spojených se sociálním začleněním Romů, například s ochranou životního prostředí, zdravotní péčí, mnoha formami diskriminace nebo protiromských postojů vyjadřovaných ve sdělovacích prostředcích a dalších oblastech společnosti.

Thomas Mann (PPE-DE), písemně. – (DE) Pane předsedající, „Evropa jednala jednotně“. To je hlavní poselství zprávy předsedy Sarkozyho o francouzském předsednictví, kterou jsme právě slyšeli. Nepochybně stanovil tempo dynamiky, jež jasně přispělo k úspěchu uplynulých šesti měsíců.

Vítám skutečnost, že se jako úřadující předseda Rady setkal s dalajlamou na setkání nositelů Nobelovy ceny, které se uskutečnilo v polském Gdaňsku. V Evropském parlamentu v Bruselu jsme měli tu čest hostit jeho svatost dalajlamu před dvěma týdny, kdy promluvil k plénu. Rychlou akcí, kterou svým podpisem podpořilo více než 500 lidí, a tibetskými šátky jsme ukázali svou solidaritu s dalajlamou a Tibeťany. Podpořili jsme jeho střední cestu, jeho ochotu účastnit se dialogu a jeho neutuchající oddanost k nenásilí. Vždy se vyjadřoval ve prospěch tibetské autonomie než pro separatismus, jak tvrdí Čína.

Poslední měsíce ukazují, že Rada, Komise a Parlament zcela souhlasí s tím, že se jedná o jedinou cestu. Zajímalo by mě, co nyní Evropa učiní s ohledem na to, že Peking zrušil oficiální rozvory mezi EU a Čínou? Jak může Rada nakonec úspěšně zapojit Čínu do prosazování lidských práv? Pekingská vláda se ve skutečnosti pokouší odstranit lidská práva jako „západní hodnoty“, než aby je začleňovala do svých politik.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) Řečníci hodnotící v dnešní rozpravě francouzské předsednictví se dělí do tří skupin. První předsednictví pouze nekriticky obdivuje. Druhá kritizuje a třetí mlčí. Nehledě na to, do které skupiny dnes patříme, všichni odpovídáme za budoucnost evropských národů.

Proto rovněž zodpovídáme za francouzské předsednictví. Nehledě na intenzivní činnost a širokou publicitu vlastně nemá žádné pozitivní výsledky. Co je horší, předseda Sarkozy nemilosrdně převálcoval ducha demokracie, o kterém tvrdí, že jej hájí. A to tím, že vyvíjí tlak na irské orgány a vedoucí představitele dalších suverénních států a národů, když trvá na uznání Lisabonské smlouvy, kterou odmítli Irové.

Demokratický deficit Evropské unie má zjevně negativní dopad na klimatický balíček. Ten odsouvá na vedlejší kolej rozvíjející se ekonomiky, včetně Polska, v zájmu zachování ekonomik starých členských států ohrožených současnou krizí. Předseda Sarkozy se cynicky nezmínil o tom, že lidé jsou zodpovědní pouze za malé procento emisí a sama Evropa za 10 až 20 %. Nebude tedy dosaženo ničeho, dokud se na tomto úsilí nebudou podílet další země a kontinenty, včetně Číny a Indie, což již vyšlo najevo. Vytvoří se pouze další daň. Pro nové členské státy, včetně Polska, to bude představovat trest za přistoupení k Unii.

Závěrem bych chtěl poukázat na to, že podstatou demokracie je informovaná volba. Nařizovat škodlivá řešení svobodné zemi se podobá totalitě, která nás nedovede nikam.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) V rámci našeho hodnocení mandátu francouzského předsednictví můžeme bezpochyby potvrdit, že se jedná o velký úspěch. Jeho akční program úspěšně spojuje politickou rozhodnost, pragmatismus a taktní diplomacii, které jsou zcela nezbytné pro překonání současných krizí.

Jeho řízení činnosti bylo velmi ambiciózní a umožnilo nám přijmout některá důležitá rozhodnutí na úrovni EU: evropskou dohodu o uspořádání přistěhovalectví a azylu, dohodu o klimatickém a energetickém balíčku, Středomořskou unii a novou dohodu o společné zemědělské politice. Objevily se tři nečekané události, které v agendě zaujaly přední místo, ale které ukázaly účinnost operativní síly, kterou může EU mobilizovat: odmítnutí Lisabonské smlouvy občany Irska, konflikt v Gruzii (8. srpna) a zhroutení banky Lehman Brothers označující počátek současné finanční a hospodářské krize (15. září).

Blahopřeji francouzskému předsednictví k jeho úspěšnému mandátu. Úspěšně se vyrovnalo s důsledky irského odmítnutí (na zasedání Evropské rady ve dnech 11. a 12. prosince se Irsko zavázalo znovu předložit Lisabonskou smlouvu k ratifikaci do konce roku 2009) a uskutečnilo zprostředkovatelskou misi mezi Moskvou a Tbilisi, což byl diplomatický úspěch, ale znovu upozornila, že je zapotřebí účinné a soudržné společné zahraniční a bezpečnostní politiky na úrovni EU. V neposlední řadě, úspěšně dosáhlo dohody členských států na řadě velmi důležitých projektů Společenství, například v oblasti ochrany životního prostředí a přistěhovalectví.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pokud se týká ekonomiky, byly pro Evropskou unii během francouzského předsednictví hlavními výzvami opatření spojená s klimatickým a energetickým balíčkem a finanční krizí.

Po svém podstatném rozšíření se Evropa stala rozmanitější a zahrnuje mnoho rozdílných oblastí, z nichž každá má vlastní konkrétní povahu. Rozdíly se týkají nejen úrovně hospodářského rozvoje členských států. Proto je tak obtížné nalézt jednotný nástroj, s jehož pomocí se vyřeší problémy jednotlivých ekonomik členských států.

Opatření pro boj proti krizi proto musí obsahovat soubor různých nástrojů, jež budou využívány během krize. Odkazují tím například na snížení sazby DPH nebo zrušení některých podmínek Paktu stability a růstu.

Klimatický a energetický balíček je třeba přizpůsobit podmínkám a konkrétním charakteristikám jednotlivých ekonomik a jejich odvětví. Jsem přesvědčen, že řada opatření balíčku neodpovídá současné situaci.

Výsady a přínosy získané členskými státy jim nepomohou vyrovnat se změnami vývoje, protože se výchozí body velmi liší. Proto obhajuji systematický přezkum tohoto balíčku a analýzu jeho stavu a pokroku. To by mělo být východiskem pro provedení zásadních změn.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. – (RO) Francouzskému předsednictví bych chtěla poděkovat za odvedenou práci, která nám v případě klimatického a energetického balíčku umožnila dosáhnout přijatelného kompromisu. Jeho přijetí činí z Evropské unie jedničku v boji proti změně klimatu, a to kvůli příkladu, jímž jde, a jejím přijatým závazkům. V Kodani bude mít Evropská unie argumenty, které může využít při jednáních s ostatními státy celého světa, takže můžeme společným úsilím přispět ke snížení emisí skleníkových plynů na celosvětové úrovni.

Francouzskému předsednictví rovněž blahopřeji k jeho angažovanosti při přijímání třetího námořního balíčku Erika III v dohodovacím řízení. Na základě poučení z námořních nehod v posledních letech EU zpřísnila předpisy pro bezpečnost v námořní dopravě a navrhla konkrétní opatření a jasná řešení pro zvládnutí námořních nehod. Pokroku, i když nedostatečného, bylo dosaženo v oblastech udržitelné dopravy, jednotného nebe a bezpečnosti silniční dopravy. Potěšilo by mě, kdybychom během francouzského předsednictví pokročili se silničním balíčkem, energetickým balíčkem a také s telekomunikačním balíčkem.

Kromě toho podrobné rozpravy vedené v Parlamentu a Radě o dopadech rostoucích cen energie a potravin ukazují evropským občanům, že sociální agenda je jednou z hlavních priorit Evropské unie.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), písemně. – (PL) Pane předsedající, protože se zabýváme dosaženými výsledky francouzského předsednictví, rád bych upozornil na několik otázek ovlivňujících celkové hodnocení tohoto období. Je pravda, že po srpnovém zásahu předsedy Sarkozyho ohledně situace v Gruzii byly vojenské akce zastaveny. Ve skutečnosti je však zastavení vojenských akcí ve větší míře důsledkem ruských hospodářských zájmů a jeho vztahů s Francií, než opravdového přání vyřešit problémy, jež ved'ly k válce.

Další otázkou, o které bych se chtěl zmínit, je budoucí rozvoj a řízení Evropské unie. Týká se postoje k ratifikaci Lisabonské smlouvy. V případě Irska budou další referenda organizována tak dlouho, dokud nebude dosaženo výsledku sloužícího zájmům největších států Unie. To ukazuje, že zájmy Německa, Francie a několika dalších zemí mohou převážit nad uznávanými zásadami a demokratickou diskusí. Kromě toho skutečnost, že je irská veřejnost podplácena ústupky z této Smlouvy ukazuje, že se s každou zemí v Evropské unii jedná odlišně a že je tyto země možné koupit. Toto rozhodnutí potvrzuje, že se vykládání práva ve svůj prospěch stále více stává běžnou praxí institucí Společenství.

Chtěl bych sněmovně připomenout, že za tohoto předsednictví bylo přijato rozhodnutí o zničení některých polských loděnic. Toto rozhodnutí bylo přijato ve stejné době, kdy byl jinde ve Společenství revitalizován průmysl a byly revitalizovány banky, což je případ vaší země, pane. Také pod vaším vedením předsednictví nesouhlasilo s vyrovnáním subvencí v zemědělství. Francouzské předsednictví je drží na úrovních, které velmi poškozují nové členské státy.

Pane předsedo, zaměřil jste se na sledování francouzských zájmů, než abyste hájil zájmy všech členských států Evropské unie.

(Zasedání bylo přerušeno ve 14:10 a znovu zahájeno v 15:05.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

7. Program Erasmus Mundus (2009–2013) (podepsání aktu)

Předsedající. – Nyní se společně s Radou chystáme podepsat právní akty týkající se akčního programu Erasmus Mundus pro zlepšování kvality vysokého školství a pro podporu mezikulturního porozumění prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi.

Pane státní tajemníku pro evropské záležitosti, pane ministře Le Maire, pane komisaři Figel'i – který jste se významně podílel na programu Erasmus jako celku – dámy a pánové, je velmi potěšující podepsat dnes společně s Radou důležité rozhodnutí, které umožní rozšířit program Erasmus Mundus. Jedná se o vyvrcholení houževnaté práce, kterou jsme odvedli společně s Radou a Komisí. Chtěl bych znovu vyjádřit své poděkování panu komisaři Figel'ovi, zejména za prosazení tohoto programu, a proto můžeme konečně dnešním podpisem společně, Rada a Parlament, zpečetit dotčený program.

Tento veřejný podpis pomůže přiblížit význam evropských právních předpisů evropským občanům. Program Erasmus Mundus rozšíří původní program Komise Erasmus, který byl vytvořen před 21 lety. Díky tomuto programu mohou studenti z celého světa studovat v Evropské unii a tento program hraje významnou úlohu při podpoře vyššího vzdělávání v Evropě jako symbolu vrcholné akademické práce.

Pomocí zvýšeného financování – téměř 950 milionů EUR na pět let – je nyní Evropská unie v situaci, kdy musí reagovat na rostoucí poptávku po programu Erasmus Mundus. To nám umožní prostřednictvím grantů nejvíce nadaným studentům a učitelům ze třetích zemí dále pokračovat v podpoře společných evropských programů. Kromě toho rozšíříme působnost programu, aby se týkala doktorských programů, a budeme moci nabízet evropským studentům ještě vyšší finanční podporu.

Díky tomuto programu se účastníci, především všichni studenti, stanou skutečnými vyslanci otevřenosti a mezikulturního dialogu. V celosvětovém měřítku přispějí k lepší spolupráci a vzájemnému porozumění.

Na závěr mi dovolu poděkovat francouzskému předsednictví a všem členům Výboru pro kulturu a vzdělávání – těší mě dnešní přítomnost předsedkyně tohoto výboru paní Batzeliové – a rovněž zpravodajce paní De Sarnezové, kteří všichni usilovně pracovali na tomto důležitém legislativním opatření.

Nyní požádám pana ministra Le Mairea, aby spolu se mnou dokument podepsal, a pana komisaře Figel'a, aby, jak se říká, provedl kontrolu.

(Předsedové podepsali právní akty)

.

(Potlesk)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

8. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

*

* *

Nigel Farage (IND/DEM). - Paní předsedající, pokud se týká osobních prohlášení z naší dopolední rozpravy s panem Sarkozym, učinil jsem několik poznámek ohledně postoje Evropské unie k demokracii. Hovořil jsem zejména o předsedovi sociálně-demokratické skupiny Martinu Schulzovi, který v letošní červnové rozpravě pronesl několik hanlivých a pohrdlivých poznámek. Pan předseda Pöttering mu umožnil, aby vystoupil a řekl, že mé poznámky jsou nepravdivé a že nikdy neprohlásil, že by zastánci „ne“ mohli mít spojitost s fašismem. Chtěl bych poopravit zápis.

Dne 18. června, když se hovořilo o irském odmítnutí, to přesně tak pan Schulz řekl. Prohlásil: „Hněv se přesouvá na druhou stranu, na stranu, která hovoří o Evropě špatně, do pravé části politického spektra. Týká se to těch, kteří o Evropě hovoří špatně a kteří to dělají proto, že mají prostě strach. Avšak v Evropě tato kombinace společenského rozkladu a strachu vždy otvírala dveře fašismu.“

Panu Schulzovi se možná nelíbí, co musím říci. Možná naprosto nesouhlasí s tím, co říkám. Avšak chci vám říci, pane Schulzi, že když zde vystupuji, vždy velmi podrobně ověřuji, co říkám. Nikdy zde nestojím a nelžu. Jsem přesvědčen, že to, co říkám, je naprostá pravda. Nežádám po vás omluvu nebo něco podobného. Dělán to proto, abych věci uvedl na pravou míru, a lituji, že se náš předseda pan Pöttering rozhodl pro použití článku 145, aby panu Schulzovi umožnil na rozdíl ode mě dnes dopoledne vystoupit, což vlastně bylo pravým důvodem mého dopoledního vystoupení. V Evropské unii neexistují rovné podmínky. Pokud obhajujete Smlouvu, jste ti dobří, pokud jste proti Smlouvě, jste špatní. To podle mě není příliš demokratické.

Předsedající. – Pane Faragei, vaše poznámky budou zaneseny do zápisu.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Paní předsedající, pan Farage dnes dopoledne tvrdil, že jsem v této sněmovně prohlásil, že „hlasování proti povede k fašismu“. „V minulosti vystoupil pan Schulz a prohlásil, že hlasování proti povede k fašismu.“ Nikdy jsem to neřekl – nikdy! –, a rád bych to jednou provždy objasnil.

Nejsem přesvědčen, že hlasování jakéhokoliv národa proti – například Irů – povede k fašismu. To si nemyslím. Tím je to jednou provždy jasné. Avšak jsem opravdu přesvědčen, že si musíme všichni uvědomit, že je vždy nebezpečné zahrávat si s pocity lidí, které trápí obavy ze ztráty společenského postavení, provádí-li to buřiči. Nevím, jestli se kdokoliv z vás může počítat mezi buřiče. Doufám, že ne. Ale jsem si velmi dobře vědom, že takoví buřiči existují.

Jednou věcí si můžete být jist, pane Faragei, a to že budu bojovat proti lidem, jako jste vy, a proti vaší politice tak dlouho, dokud toho budu fyzicky schopen!

Předsedající. – Obě strany podaly vysvětlení a nyní přistoupíme k dalšímu bodu.

9. Změna klimatu a energie (úvod)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o změně klimatu a energii.

Jean-Louis Borloo, úřadující předseda Rady. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, skupino předsedů, předsedové, zpravodajové, dámy a pánové.

Vrátil jsem se po pár týdnech – po velmi málo týdnech – po naší poslední rozpravě, a zejména po velmi důležitém okamžiku, kdy Parlament a Rada za dohledu Komise uzavřely pakt o důvěře, aby jednomyslně spolupracovaly, jak řekl dnes dopoledne předseda Sarkozy, na řadě mechanismů, kterými se ekonomiky 27 zemí zavazují k udržitelnému hospodářství, snižování emisí CO₂, přípravě na Kodaň a zlepšení a přípravu konkurenceschopnosti našich ekonomik pro toto století.

Vrátil jsem se po zasedání Evropské rady, na kterém se dosáhlo jednomyslného rozhodnutí, a domnívám se, že jsme nehradili tento pakt o důvěře uzavřený mezi námi díky mnoha a různým trojstranným jednáním, která byla víceméně bezprecedentní; tím mám na mysli trojstranné jednání z minulého týdne týkající se mnoha směrnic. V porovnání s naším setkáním před měsícem se domnívám, že tentokrát rozpory lze velmi snadno určit.

Bude-li Kodaň úspěchem, neobjeví se žádné rozpory. Nebude-li Kodaň úspěšná, bude existovat přidaná hodnota, tedy pokud Evropa dostojí svým plánům. Úsilí požadované na průmyslu se týká větší konkurenceschopnosti technologií nejúčinnějších z hlediska ochrany životního prostředí.

Druhá oblast přidané hodnoty se týká solidarity a třetí energie. Energie a rozdělování energie jsou spolu s obnovitelnou energií, automobily atd. jedněmi z hlavních zásad tohoto balíčku.

Ohledně toho tématu se domnívám, že skutečně můžeme souhlasit s přechodným obdobím pro ekonomiky nejvíce disponující uhlím, protože víme, jak je transformace obtížná ze sociálního hlediska. Zažili jsme to v několika našich zemích – v Belgii, v oblasti Nord-Pas-de Calais ve Francii, – a proto víme, že je to složité. Nezměnilo se nic ze základních zásad. Nacházíme se v přechodném období, a toto přechodné období podporuje větší solidarita.

Skutečně, jediná opravdová diskuse na zasedání Rady v minulém týdnu se vůbec netýkala toho, co zde čtu a slyším, ale pouze skutečnosti, že 2 % solidarity se poskytly striktně a přímo zemím, které k Evropské unii přistoupily jako poslední, tedy těm, po nichž se požaduje největší energetická transformace. To byla nejvýraznější část solidarity.

Pokud se týká zbývajících témat, víte o dokumentech, které jsou již nějakou dobu předkládány díky práci různých výborů a zpravodajů. Pokud se týká kvality paliv, je toto znění ambicióznější než znění Komise. Pokud se týká společného úsilí, je kromě drobných detailů totožné. Z dlouhodobého hlediska je o něco méně přísnější u emisí CO₂ z automobilů.

V podstatě je beze zbytku dodržována rovnováha mezi balíčkem, který byl navržen, a cíli plánovanými pro březnové zasedání Evropské rady. Nacházíme se v období globálních rozhovorů. Evropské uskupení, evropský kontinent, je první organizací vytvářející systém jasně propočítaných cílů, způsobů provádění a kapacity

hodnocení rok po roce, odvětví po odvětví, směrnici po směrnici, skutečnost se mění v souladu s našimi směrnici, jinými slovy za dohledu Komise na jedné straně a Soudního dvora na straně druhé.

Jsem přesvědčen, že se nacházíme v procesu hluboké změny, který je cenný, závazný a odpovídá našim cílům a ambicím. Domnívám se, že díky trojstranným jednáním je výsledek zasedání Rady z minulého týdne v souladu s ambicemi Evropy. Úkolem Evropy bude vést kodaňskou diskusi a pod vedením Komise na jedné straně a České republiky a Švédska na straně druhé, a společně s hostitelskou zemí Dánskem zahájit přípravu na tuto významnou konferenci, toto velké setkání lidskosti.

To jsem vám chtěl na úvod sdělit, dámy a pánové, a doplním, že práce Parlamentu byla zcela nezbytným prvkem, nikoliv, jak jsem slyšel říkat, pouhým nástrojem vyvíjení nátlaku na vlády, ale už jenom z důvodu všeobecné kvality.

Mohli jste si všimnout, že například v případě zachycování a ukládání uhlíku, které je tak důležité pro pana Daviese, Komise v posledních hodinách zaujala nové stanovisko, aby se pokusila co nejvíce přiblížit vyjádřeným přáním.

Zde je tedy odvedená práce. K rozpravě bude předloženo šest dokumentů. Kdybyste požadovali další vysvětlení, jsme vám samozřejmě k dispozici.

Stavros Dimas, člen Komise. – Paní předsedající, dnešek a zítřek jsou jedny z těch mála příležitostí, kdy mohou politici psát dějiny. Energetický a klimatický balíček, o kterém budete zítra hlasovat, je přelomovým legislativním balíčkem, který není významný pouze pro Evropskou unii, ale rovněž pro mezinárodní úsilí při řešení změny klimatu, a bude mít dopady v měřítku evropském i mezinárodním.

Chtěl bych poděkovat francouzskému předsednictví za oddanost a odvedenou práci při dosahování kompromisu, ale zejména bych chtěl srdečně poděkovat Evropskému parlamentu a ocenit jej za práci, jíž celou tuto dobu vykonává, všem politickým skupinám a zpravodajům. Všichni konstruktivně přispěli k tomu, že se kompromis posunul na takovou úroveň, kdy je zítřejší hlasování slibné.

Myslím si, že i přes to bylo vyjádřeno mnoho obav – bylo předloženo mnoho návrhů a mnoho z nich bylo přijato – a všichni jsou trochu nespokojení, což ale neznamená, že by tento balíček nebyl vyvážený a ambiciózní. Je ambiciózní, vyvážený, spravedlivý a jeho prostřednictvím bude realizován cíl v oblasti ochrany životního prostředí, za nějž jsme stanovili snížení emisí skleníkových plynů v Evropské unii o 20 % do roku 2020. Takže struktura balíčku zůstává stejná jako v našem návrhu a byla zcela zachována celistvost balíčku z hlediska ochrany životního prostředí a také rovnoměrné rozdělení činnosti mezi různé strany.

Předložený balíček obsahuje soubor nejambicióznějších opatření na světě. Jen v poslední době se ve světě ozývají hlasy, které navrhuji napodobení našeho balíčku, což je velmi povzbudivé.

Evropská unie je světovou jedničkou v oblasti změny klimatu a přijetím tohoto balíčku v zítřejším hlasování potvrdíme naše mezinárodní postavení na špici boje proti změně klimatu, a současně zajistíme skutečnou realizaci přínosů našim zemím z brzkého přechodu na nízkouhlíkovou ekonomiku.

Evropská unie je první oblastí na světě, kde se snižují emise. Chystáme se uskutečnit naše cíle z Kjótského protokolu v rámci EU–15 i EU–27, budeme se snažit dosáhnout cíle snížení o 8 %, díky úsilí nových členských států se jako EU–27 chystáme cíl snížení o 8 % dokonce překročit.

Jsme jedinou oblastí na světě, kde funguje systém pro obchodování s emisemi a kde jsme uhlíku přidělili cenu. Evropská unie jako světový region nejvíce investuje do rozvojových zemí, do projektů čistého rozvoje, které jsou užitečné nejen proto, že díky investicím v těchto zemích získáváme uznání, ale rovněž proto, že snižujeme celosvětové emise skleníkových plynů a přispíváme k přenosu technologií do těchto zemí, přičemž v nich investujeme a vytváříme pracovní místa.

Evropská unie jako světový region investuje nejvíce do výzkumu a prostřednictvím našeho balíčku a opatření, o nichž hovořil pan Borloo a která se týkají investic výnosů z dražeb 300 milionů tun oxidu uhličitého do roku 2015, což by mohlo činit zhruba 9 miliard EUR, budeme do výzkumu investovat ještě více. Evropská unie je také jedinou oblastí světa, která zítřejším přijetím tohoto balíčku vyhlásí jednotný cíl 20 %, a naši vedoucí představitelé potvrdili 30% snížení, jež je nezbytné pro účinný boj proti změně klimatu (podle posledních odborných údajů dokonce nemusí stačit ani těchto 30 %).

Zítřejší přijetí tohoto balíčku nebude pouze krokem vpřed, ale skokem v boji proti změně klimatu, a také půjdeme příkladem dalším zemím, dalším oblastem světa. Některé nás již následují. Austrálie včera informovala o balíčku pro boj proti změně klimatu. Není tak ambiciózní jako náš, ale přesto je velmi

významný. Stanovuje jednostranný cíl, zavádí systém, který stanoví stropy obchodování s emisemi, a je velmi ambiciózní ve střednědobých a dlouhodobých cílech. Austrálie zdůrazňuje svou ochotu spolupracovat s námi na dosažení mezinárodní dohody v Kodani. Všichni nyní víme, jaké priority stanovil prezident Obama – zabezpečení dodávek energie, změna klimatu –, což včera znovu zopakoval.

Evropská unie jako první vytvořila různé dokumenty a studie, které budou příští rok velmi užitečné při našem vyjednávání. Minulý týden se v Poznani ukázalo, že jsou státy rozhodnuty příští rok usilovně pracovat na zajištění ambiciózní dohody v Kodani a Evropská unie k tomuto cíli přispěje vydáním dokumentů ohledně toho, jaká by tato dohoda měla být, jaké by měly být její základní prvky, jakou by měla mít strukturu a jak budeme tuto dohodu financovat.

Při našich diskusích o tomto balíčku se objevily různé obavy: obavy z unikání uhlíku, tedy že se odvětví náročná na uhlík kvůli systému pro obchodování s emisemi, a zejména kvůli dražbám, přesunou do zemí bez omezení na uhlík a budou pokračovat ve vypouštění oxidu uhličitého v zemích, jež nemají žádná omezení (což poškodí i Evropskou unii, protože ztratíme pracovní místa).

Některé členské státy, které jsou velmi závislé na uhlí, vyjádřily obavy ohledně dražeb v odvětví elektrické energie a některé další země se obávají pružnosti návrhu o společném úsilí. Dosažením kompromisu se všechny tyto obavy vyřeší. Pro průmysl se zajistila dlouhodobá předvídatelnost, budou k dispozici povolenky zdarma a budou upraveny otázky konkurenceschopnosti. Současně by mělo být zdůrazněno, že tato odvětví budou přesto spravedlivě přispívat ke snižování emisí v Evropské unii, protože se jich budou týkat nejen omezení systému pro obchodování s emisemi, ale rovněž budou muset splňovat referenční ukazatel nejlepších dostupných technologií. Takže i v těchto odvětvích bude docházet ke snižování emisí.

Rád bych se vyjádřil o odvětví energetiky, protože jsem zaslechl mnoho stížností a projevů nespokojenosti, že některým členským státům umožňujeme v tomto odvětví výjimky. Zprv je třeba zdůraznit, že se pro členské státy jedná o možnost, protože se velmi obávaly sociálního dopadu tohoto návrhu. Měli bychom těmto obavám naslouchat, a to jsme také udělali. Avšak podle mého názoru až přijde čas, tyto výjimky nevyužijí z jednoho velmi prostého důvodu – zejména v těch zemích, kde je energetika v soukromých rukou a ceny neregulované, protože budou stát před dilematem, zdali mají dát peníze ministerstvu financí – státu, – aby byly použity pro prospěšné účely, nebo umožnit soukromému sektoru realizovat neočekávané zisky, zcela bezdůvodné zisky. Toto se stane; v budoucnu by se mohlo jednat o politickou otázku. Takže bych k této konkrétní otázce chtěl říci těm, kdo mají námitky proti naší dohodě, že mají možnost žádat vlády svých zemí, aby, až nastane čas, tuto možnost nevyužily. Současně pokud tyto členské státy považují za důležité využití této výjimky ze závažných sociálních nebo jiných důvodů, mohou tak učinit.

Pokud se týká pružnosti mechanismů čistého rozvoje a společného úsilí: zprv se nyní objevuje spousta údajů ohledně toho, nakolik bude snaha o snížení emisí muset být vyvíjena v tuzemsku a nakolik bude možné ji uplatňovat v zahraničí. Zdůraznil bych, že se všechna tato srovnání týkají roku 2005. Aktuální snížení, jež by měla být provedena v tuzemsku, jsou mnohem větší, protože by měla být porovnávána s rokem 2020 a scénářem neměnného stavu. Aktuální snížení budou mnohem vyšší v Evropské unii. Požádal jsem své asistenty, aby mi vypracovali analýzu, a celkové společné úsilí a úsilí v rámci systému pro obchodování s emisemi v Evropské unii bude okolo 60 %, 41 % pak v zahraničí, v rozvojových zemích.

Nezapomínejme, že potřebujeme investovat do rozvojových zemí. Jedná se o jednu z otázek, kterou neustále zdůrazňovali naši mezinárodní partneři a v Evropské unii také všichni ti, kdo se zajímají o přenos technologií a investice a snižování emisí oxidu uhličitého v rozvojových zemích.

Proč je to špatné? Musíme dosáhnout rovnováhy, protože jinak by vyvinutí příliš velkého úsilí v zahraničí, a nikoliv na domácí půdě, mohlo znamenat, že budou v Evropské unii ztraceny veškeré přínosy pro naše podniky a průmysl, protože náš balíček se netýká pouze boje proti změně klimatu, ale také vytvoření účinnější ekonomiky. Chystáme pobídky, které naše podniky zefektivní z hlediska zdrojů a energetiky, a podniky účinné z hlediska energetiky a zdrojů jsou ekonomicky účinnými podniky – a také konkurenceschopnějšími –, což bude ve svém důsledku znamenat inovaci v Evropské unii. O to bychom se měli snažit.

Znovu říkám těm, kdo si stěžují na tento bod kompromisu, že zde existují velké možnosti: obraťte se na své země a zeptejte se vlád Rakouska, Švédska, Dánska, Finska a dalších zemí – je jich tu na seznamu 12, – které požádaly o toto jedno dodatečné procento, a řekněte jim, aby nevyužívaly mechanismy čistého rozvoje povolené tímto kompromisem. Je to na vás. Udělejte to tam, nikoliv tady. Zde byste měli hlasovat pro tento balíček. Balíček je soudržný: nejsou to různé návrhy; souvisí spolu. Takže neudělejte chybu. Máte-li námitky, předněte je ve svých zemích, předněte je ve svých zemích, které mají uvedenou možnost získat jedno procento dodatečného mechanismu čistého rozvoje.

Nebudu mluvit o čtvrté obavě, kterou je solidarita. Odpověděl pan Borloo a řešení francouzského předsednictví je velmi rozumné.

Nechci zabírat více času, protože jsem již mluvil příliš dlouho. Nyní je důležité dívat se kupředu. Měli bychom se dívat směrem ke Kodani. Máme před sebou rok obtížných jednání. Spolupracujme znovu – Evropský parlament, Rada a Komise, – abychom přesvědčili naše mezinárodní partnery, aby se v Kodani dohodli. Abychom mohli účinně bojovat proti změně klimatu, musíme se v Kodani dohodnout alespoň na třiceti procentech. S prací bychom měli začít ihned. Současně se musíme dále starat o naše průmyslová odvětví.

Vrátím se k otázce kapalného uhlíku, není to pouze otázka zachování našich pracovních míst, zaměstnanosti a konkurenceschopnosti, ale také otázka životního prostředí. Nechci zažít, jak se společnosti přesouvají a vypouští uhlík v zemích bez omezení na uhlík. Takže se jedná o environmentální, sociální a ekonomickou otázku a náš kompromis všechny tyto otázky vyvažuje: sociální otázky, ekonomické otázky a otázky ochrany životního prostředí. Domnívám se, že bychom měli pokračovat tímto směrem. Při realizaci tohoto balíčku bychom měli také pokračovat v naší spolupráci, samozřejmě s Radou, samozřejmě s Evropským parlamentem, ale přizvěme k diskusi také sociální partnery. Měli bychom spolupracovat, protože je to pro Evropu velmi důležité; je to velmi důležité pro svět.

(Potlesk)

Andris Piebalgs, člen Komise. – Paní předsedající, návrhy, o nichž dnes diskutujeme, představují revoluční změnu v naší výrobě a spotřebě energie. Méně emisí CO₂ rovněž znamená lepší energetickou účinnost a udržitelnější zdroje energie. Systém pro obchodování s emisemi přivítivý k trhu bude v následujících letech rovněž hlavní hnací silou pro změny technologií. Cíle v oblasti CO₂ v odvětvích nepodléhajících systému pro obchodování s emisemi jsou ve skutečnosti závaznými cíli energetické účinnosti v členských státech. Směrnici o zachytávání a ukládání uhlíku, tedy o geologickém ukládání CO₂, je zamýšleno, že nebude diskriminován žádný zdroj energie, dokud bude odpovídat zájmům společnosti.

Omezení emisí CO₂ z automobilů skutečně omezí naši rostoucí závislost na ropě. Dvacet procent obnovitelné energie v konečné spotřebě energie znamená, že budeme mít možnost prohlásit, že máme nové zdroje energie – nejen elektřiny, ale také ve vytápění a chlazení a v dopravě. Nikdy bychom neměli zapomínat na energetický problém, kterému čelíme. Mezinárodní agentura pro energii již čtyři roky tvrdí, že se nalézáme na potenciálně ekonomicky, globálně a environmentálně neudržitelné cestě v energetickém odvětví. To vyplývá z rizikové rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou. Pokud se týká cenové hladiny, neměly by nás mást současné ceny ropy způsobené hospodářským poklesem; měli bychom vždy myslet na to, jaké byly ceny ropy před pouhými několika měsíci.

Nejdůležitější věc vyplývající z poslední zprávy se týká přesunu bohatství. Opustí-li Evropskou unii bohatství, opustí ji také pracovní místa. Takže je důležité, abychom si všimli, že je globální prostředí v energetickém odvětví tak náročné, že na to musíme reagovat. Pro EU je to výjimečný problém, protože naše závislost na dovozu, nebudou-li přijata žádná opatření, vzroste z 50 na 70 %. V případě ropy a plynu se přiblíží 90 nebo dokonce 100 %. To znamená, že se budeme potýkat s problémem zabezpečení dodávek a zcela určitě i ztrátě pracovních míst. Navrhovaný balíček znamená zásadní změnu, která zmírní naši závislost na dovozu na zhruba 50 % v roce 2030, a Evropské unii přinese konkurenceschopné pokročilé technologie výroby či spotřeby energie. Rovněž nám v souvislosti s naší současnou energetickou závislostí na uhlovodících si nelze představit správný a zdravý rozvoj dnešních nejhudších regionů. Toto je jediná možná změna.

Jsem přesvědčen o tom, že opatření, jež mají být přijata, jsou obtížná. Není jednoduché provádět změny v odvětví energetiky a vždy si to vyžádá hodně času. Ale nemáme jinou možnost, protože je náš návrh podpořen nejen předvídavostí předních politických představitelů, ale také tím, že je založen na odborných důkazech a na důkazech globálních institucí, které sledují naši situaci na světových trzích s ropou.

Chtěl bych poděkovat Parlamentu, zejména zpravodajům, a francouzskému předsednictví, že v průběhu velmi obtížných jednání neustoupili z našich ambicí a náš návrh ještě vylepšili, takže je vyváženější a účinnější. Jsem přesvědčen, že můžeme být pyšní na výsledky dosažené prostřednictvím trojstranného jednání. Takže bych ještě jednou rád poděkoval zpravodajům, kteří odvedli obrovský kus práce při předkládání stanoviska Parlamentu a při dohodě s předsednictvím, za přispění Komise, o nejambicióznějším souboru návrhů, který v odvětví energetiky způsobí převrat.

Předsedající. – Děkuji vám, pane komisaři.

10. Energie vyráběná z obnovitelných zdrojů (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0369/2008) pana Clauda Turmese za Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o podpoře užívání energie z obnovitelných zdrojů. (KOM(2008)0019 - C6-0046/2008 - 2008/0016(COD)).

Claude Turmes, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, směrnice o obnovitelné energii je milníkem evropské energetické politiky. Nejenže tato směrnice zajistí v Evropě ekologičtější elektřinu, vytápění a dopravu, ale půjde zároveň o naši vlastní energii, přičemž pracovní místa a peníze zůstanou v Evropě. Vybudujeme přední trh, technologické vedoucí postavení a také zabezpečíme své vývozní trhy. Existuje v dnešní krizi něco lepšího?

Tento úspěch je kolektivním úspěchem: kolektivní úspěch těch, kteří zde nejsou vidět – Lise, Aris, Hanse, Paula, Michela, Freda – všech z politického zákulisí. Jedná se o úspěch Parlamentu. Chtěl bych znovu poděkovat Fioně Hallové, Brittě Thomsenové, Umbertu Guidonimu, Werneru Langenovi a Andersi Wijkmanovi za jejich důvěru, kterou mi svěřili při vedení jednání. Chtěl bych také poděkovat zejména jednomu muži, Jeanu-Louisi Borloovi. Bez jeho osobního přispění, přispění jeho úřadu a rovněž francouzského předsednictví bychom se například nemohli před týdnem zmocnit pana Berlusconiho na celý víkend a dovést tuto směrnici do konce. Proto kolektivní úspěch, a to je přesně tím, čeho je Evropa schopna!

Stručně se vrátím k obsahu. Směrnice zaprvé zabezpečuje investice, protože máme závazné cíle v minimální výši 20 %. Máme závazné vnitrostátní cíle, velmi podrobné národní akční plány a dočasné cíle, které bude Komise přísně sledovat. Tak se vyvine dostatečný tlak na 27 členských států, aby se intenzivně soustředily na větrnou, sluneční a vodní energii a energii z biomasy.

Doložka o přezkumu v roce 2014 je vágní. Tato doložka o přezkumu nezpochybňuje cíle, ani nezpochybní mechanismy spolupráce. Italské odvětví obnovitelné energie mi dnes poděkuje, že můžeme nyní v Evropě uskutečnit pokrok v oblasti obnovitelné energie i v zemi, jako je Itálie.

Tyto vnitrostátní cíle – 34 % pro Rakousko, 17 % pro Itálii, 23 % pro Francii – mohou být také splněny pomocí spolupráce. To je jeden z bodů, kde jsme museli změnit návrh Komise. Na trhu s obnovitelnou energií chceme spolupráci, nikoliv spekulace. Proto jsme se postavili proti návrhu na obchodování s těmito zárukami původu.

Infrastruktura je také obnovitelná. Postarali jsme se o to, aby byla elektrická síť otevřená, aby byla otevřená plynová potrubí, aby se masivně investovalo do rozvodných sítí tepla a aby byly budovy, například střechy veřejných budov, využívány pro obnovitelnou energii.

Bodem, s nímž jsem jako zpravodaj spokojen méně, je oddíl o obnovitelné energii v odvětví dopravy. Naše planeta má omezení. Máme omezené zdroje ropy, ale máme rovněž omezenou zemědělskou půdu. Proto musíme skoncovat s mýtem o „velkých luxusních automobilech a vozidlech s pohonem na všechny čtyři kola s pseudozeleným benzinem“.

Musíme se soustředit na elektrickou mobilitu a z hlediska udržitelnosti podrobněji prozkoumat biomasu. Společně s ekologickým a rozvojovým hnutím bude Skupina zelených/Evropské svobodné aliance od nynějška bojovat proti uvádění nesmyslných agropaliv na trh!

(Potlesk)

Jean-Louis Borloo, úřadující předseda Rady. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, chtěl bych navázat na poděkování pana zpravodaje různým lidem, které je opravdu mnohem více než pouhou zdvořilostí, a prohlásit, že odvedená práce je prostě vynikající.

Na počátku samozřejmě existovaly body, nad nimiž nepanovala spokojenost. Zčásti byly opraveny, stručně řečeno v oblasti začlenění paliv, a mírně pozměněny, pokud se týká přidělování půdy. V ostatních oblastech se rozdílným v úsilím vyžadovaným od různých zemí, o čemž se ve skutečnosti nediskutovalo – nebo bych měl říci, že k tomu nebyly vzneseny skutečné námitky, – dokázalo, jaká je ve skutečnosti evropská solidarita.

V oblasti obnovitelné energie je třeba, aby někteří dělali více, protože na to mají kapacitu. Ostatní budou vyvíjet úsilí v oblastech přechodu. Domnívám se, že se jedná o zcela výjimečnou směrnici.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Paní předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat zpravodaji panu Turmesovi, stínovým zpravodajům a všem lidem, kteří bojují za obnovitelnou energii. Pořád si pamatuji na rozpravu o

obnovitelné energii, vytápění a chlazení a o všech otázkách, o nichž jsme diskutovali. Domnívám se, že jsme směrnici, která leží před vámi, zvládli. Závazná povaha cíle bude znamenat, že opatření a režimy podpor určené členskými státy využívajícími obnovitelnou energii budou předvídatelné a dlouhodobé. To umožní proniknutí nových technologií na trh a jejich větší uchycení. Navrhujeme zásadní změnu.

Je pravda, že různé země mají různé cíle, ale chtěl bych uvést ještě jeden konkrétní aspekt, který se objevil v rámci Rady. Kromě jedné jediné země všechny státy pochopily, že mohou tohoto cíle dosáhnout, a mají pro to dva dodatečné nástroje. Zprvu bychom měli výrazně investovat do energetické účinnosti, protože i ta nám pomůže k dosažení obnovitelných cílů. Zadruhé bychom neměli zapomenout na žádné odvětví, protože bychom se měli zabývat všemi odvětvími, nejen elektřinou, ale také vytápěním a chlazením a dopravou. Proto jsem přesvědčen, že budou-li mít členské státy dobrou vůli, můžeme tento cíl s optimismem vyhlížet.

Jsem přesvědčen, že navrhované mechanismy pružnosti nejsou pravděpodobně těmi nejlepšími. Ale souhlasím s Parlamentem a Radou, že je třeba, abychom v této fázi investovali do mnoha technologií. Nejhorší by bylo, kdybychom zbrzdili rozvoj některé konkrétní technologie, například solární energie, která je dnes dražší než větrná technologie. Jsem přesvědčen, že správným přístupem je zaručit režimy podpor, ale současně členskými státy umožnit spolupracovat. Chtěl bych zmínit jednu investici české společnosti do větrné energie v Rumunsku. Přesně o takové věci se snažíme. Očekáváme masivní investice tam, kde to je levnější, což ale nemusí nutně znamenat vyloučení jakékoliv technologie.

Jsem přesvědčen, že je důležité realizovat doprovodná opatření a zajistit přístup pro překonání dohodnutých administrativních překážek a také některá další opatření zcela nezbytná pro úspěch v této oblasti.

U dopravy jsem optimističtější než pan zpravodaj, protože jsem přesvědčen, že je velmi důležité, abychom se zabývali kritérii udržitelnosti. Máme kritéria udržitelnosti týkající se skleníkových plynů. Někdo by mohl říkat, že by měla být přísnější; jsem přesvědčen, že jsou přísná a poskytují silnou motivaci. Zadruhé máme definovány „no-go“ oblasti; i to je podle mě revoluční změna. Konečně se také zabýváme otázkami změn v přímém a nepřímém využívání půdy. Víme, že vědecké důkazy dosud nestačí pro přijetí jasného rozhodnutí v této otázce, ale bezpochyby stanoví cestu směrem k dosažení závazných dohod i v těchto oblastech. Dokonce jsem přesvědčen, že je tato část směrnice obrovským úspěchem, protože je to vůbec poprvé, kdy jsou kritéria udržitelnosti definována v podobě, která se bude uplatňovat. Jsem přesvědčen, že odvětví dopravy potřebuje obnovitelné zdroje energie, nejen vytápění a chlazení a elektřinu.

Jsem velmi hrdý na práci, kterou naši zpravodajové odvedli společně s Radou a francouzským předsednictvím. Jsem přesvědčen, že v roce 2020 podíl obnovitelné energie na naší spotřebě o mnoho přesáhne 20 %. Takže dnes si můžeme být jisti a v roce 2020 budeme docela spokojeni.

Béla Glattfelder, *navrhovatel stanoviska Výboru pro mezinárodní obchod*. – (HU) Výbor pro mezinárodní obchod se zabýval především otázkou biopaliv, protože náleží do oblasti mezinárodního obchodu. Výbor pro mezinárodní obchod se domnívá, že mezinárodní obchod s biopalivy – což se týká zejména dovozu ze třetích zemí – nesmí na celosvětové úrovni způsobit ničení životního prostředí nebo nárůst hladu. Proto Výbor pro mezinárodní obchod doporučuje, aby členské státy nemohly při plnění cílů týkajících se biopaliv zohledňovat ta dovážena biopaliva přímo či nepřímo související z odlesňováním, nebo která jsou dovážena ze zemí dostávajících mezinárodní potravinovou pomoc, nebo které ukládají vývozní cla či další vývozní omezení na zemědělské výrobky. Domnívám se, že i Evropa je schopná vyrábět biopaliva a při snižování naší energetické závislosti uspějeme pouze tehdy, pokud začneme používat biopaliva vyrobená v Evropě.

Mariela Velichkova Baeva, *navrhovatelka stanoviska Hospodářského a měnového výboru*. – (BG) Chtěla bych poblahopřát zpravodajům k vynikajícím výsledkům. Abychom dosáhli cílů směrnice o obnovitelné energii, musíme vytvořit právní rámec, který bude zajišťovat dlouhodobá investiční rozhodnutí.

Předpokládaná poptávka po energii z obnovitelných zdrojů a po biopalivech otevře mnoho možností, mezi něž bude například patřit zajištění rizikového kapitálu pro malé a střední podniky při uvádění nových technologií na trh.

Finanční instituce musí i v současné složité době hrát klíčovou úlohu v rámci strukturalizace a nástrojů obchodu, přičemž cílem bude financování projektů podporujících obnovitelnou energii, energetickou účinnost a další cíle. Toho lze dosáhnout vytvořením právního rámce s dlouhodobou vizí na úrovni Společenství a na vnitrostátní úrovni, který se bude zaměřovat na úlohu místních a regionálních orgánů při ovlivňování politik podporujících využívání energie z obnovitelných zdrojů.

Anders Wijkman, *navrhovatel stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin*. – Paní předsedající, souhlasím s tím, že tato směrnice o obnovitelné energii tvoří nejlepší část energetického a klimatického balíčku. Velmi mě těší, že se podařilo výrazně vylepšit kritéria udržitelnosti pro biopaliva. Domnívám se, že pan zpravodaj odvedl vynikající práci.

S touto směrnicí bychom měli být spokojeni, protože další části balíčku zdaleka nedosahují žádoucí úrovně. Když budou plnohodnotné dražby odloženy na rok 2027 – tedy na příští generaci – a když bude možné, aby se více než 60 % snížení emisí uskutečňovalo ve třetích zemích, kde je nezbytný tlak a kde jsou nezbytné pobídky pro transformaci výroby energie, dopravy, průmyslové výroby atd.? To je velmi významné nejen pro naše dlouhodobé úsilí o snížení emisí, ale také pro průmysl. Potřebujeme inovaci. Kdybych byl vámi, páni komisaři a paní komisařky, trochu bych se bál rizika zhroucení trhu s emisními povolenkami v důsledku společného dopadu nízkých požadavků na domácí opatření a recese.

Tuto směrnici o obnovitelné energii považuji za vynikající příklad. Poskytne nezbytné pobídky pro technologický rozvoj, vytvoří nová pracovní místa a sníží závislost na okolním světě, což vše naprosto nutně potřebujeme.

Inés Ayala Sender, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro dopravu a cestovní ruch*. – (ES) Paní předsedající, také já chválím závěry těchto jednání o směrnici o obnovitelných zdrojích. Především jsme z hlediska dopravy přesvědčeni, že je nyní cesta jasně vytyčena. Průmysl to požaduje kvůli právní jistotě. Rovněž jsme uspěli při zavedení dostatečných podmínek a rozmanitosti do tohoto plánu, takže součástí kombinace potřebné k dosažení jak 20% cíle, tak 10% cíle v rámci 20 % jsou nejen biopaliva, ale také další faktory, jako například vodík a elektřina z obnovitelných zdrojů.

Základním bodem, který je podle mě obzvláště důležitý, je zavedení kritérií udržitelnosti. Mezi ně musí samozřejmě patřit ochrana životního prostředí, například využití půdy a dopady ve třetích zemích, ale za klíčová považuji i kritéria sociální. Vyzývám Komisi, aby byla v tomto směru obzvláště pozorná, protože sociální kritéria jsou přesně tím, co od nás lidé v době recese a velké nejistoty požadují.

Pokud se týká doložek přezkumu, jsme přesvědčena, že můžeme přispět k rozvoji a vylepšení tohoto plánu mimo jiné prostřednictvím nových legislativních návrhů. Při plnění cílů, které jsme stanovili, členským státům v rámci jejich národních akčních plánů pomůže také společný formát.

Konečně bych se chtěla zeptat Komise, jaké jsou její plány pro distribuční infrastrukturu a logistiku a...

(Předsedající řečnici přerušila)

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

Samuli Pohjamo, *navrhovatel stanoviska Výboru pro regionální rozvoj*. – (FI) Pane předsedající, chtěl bych zpravodaji poděkovat za obrovský kus práce, kterou odvedl.

Udržitelné a zvýšené využívání obnovitelných zdrojů energie je pro regiony prospěšným řešením. Vytvoří nová pracovní místa, zvýší soběstačnost v energetice a současně významně přispěje k regulaci změny klimatu. Kromě toho podpoří celosvětový trh se strojírenskými výrobky a zařízeními používanými při výrobě obnovitelné energie.

Výbor pro regionální rozvoj ve svém stanovisku zdůraznil zásadní význam regionů a zaměření na místní úroveň při uplatňování této směrnice. V této oblasti je třeba lepší spolupráce. Potřebujeme rovněž výměnu osvědčených postupů, projekty v oblasti výzkumu, vývoj produktů a pilotní projekty.

Podmínky a klimatické faktory se mezi členskými státy a regiony výrazně liší. To se rovněž jasně odráží v kompromisním návrhu, který by například našemu výboru umožňoval navrhovat udržitelné použití rašeliny ve výrobních postupech, ale v malém rozsahu.

Je důležité, abychom mohli přijmout kompromis dosažený ohledně této směrnice jako součást historického klimatického a energetického balíčku.

Csaba Sándor Tabajdi, *navrhovatel stanoviska Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova*. – (HU) Především bych chtěl poděkovat zpravodaji panu Turmesovi, protože se jedná o nanejvýš důležitou směrnici. Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova je potěšen, že Evropská komise dodržela to, co slíbila před rokem, kdy Parlament přijal mou zprávu o bioplynu a s paní Fischer-Boelovou jsme se dohodli, že nebude existovat žádná samostatná

směrnice o biomase, ale budeme tuto otázku řešit v kontextu obnovitelných zdrojů energie. Děkuji Evropské komisi za to, že toto rozhodnutí respektuje. Výbor pro zemědělství se domnívá, že biomasa a bioplyn zaujímají mezi obnovitelnými zdroji energie výsadní postavení; v případě biomasy je však nepřijatelné, aby s ní bylo spojeno ničení lesů nebo odjíždění půdy určené pro výrobu potravin. Biopalivo, výroba biomasy, nesmí za žádných okolností být na úkor výroby potravin. Americký program pro biolih je negativním příkladem míry, do jaké může takový program založený na kukuřici ovlivnit nárůst cen. Děkuji vám za pozornost.

Werner Langen, za skupinu PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, především bych chtěl uvést, že Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů souhlasí se sjednaným kompromisem. Jednání byla obtížná a Claude Turmes jim věnoval hodně úsilí. V rámci stanovisek jsme museli ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku projednat 1 500 pozměňovacích návrhů a množství nápadů bylo takové, že byly neustále předkládány nové pozměňovací návrhy. Avšak společně jsme došli k úspěšnému závěru a chtěl bych poděkovat zejména hlavnímu vyjednavaci, stálému francouzskému zástupci panu Léglise-Costovi, který po celá tato obtížná jednání, jež byla nejméně desetikolová, zachoval nezbytný klid a kontrolu. Claude Turmes nakonec dohodl kompromis, který bezvýhradně podporujeme, protože otevírá všechny možnosti pro smysluplné využití obnovitelných zdrojů energie.

Komisař Dimas řekl: „Ano, souhlaste s celým balíčkem, i když je tu a tam něco, co se vám nelíbí.“ Návrh pocházející od komisaře Piebalge byl opravdu užitečný. Proto jsme měli pro jednání pevný základ, na rozdíl od jiných otázek, o nichž stále jednáme, jsme toho nemuseli příliš měnit. Na tomto základě můžeme společně pokročit v oblasti obnovitelné energie, přimět členské státy, aby vykonávaly svou povinnost a rozvíjely moderní technologie, a tak dosáhnout našeho společného cíle 20% podílu obnovitelné energie do roku 2020.

Jeden bod v celkovém kompromisu však bohužel považuji za méně než optimální, a tím je návrh Komise na zavedení pružných mechanismů. Zde Parlament a Rada zabrzdily. Podle mého názoru by bylo lepší, kdybychom v členských státech nabídli nové možnosti. Avšak kromě této výhrady týkající se jediného bodu moje skupina s tímto balíčkem zcela souhlasí. Mnohokrát děkuji Claudu Turmesovi, francouzskému předsednictví a Komisi.

Britta Thomsen, za skupinu PSE. – (DA) Děkuji vám, pane předsedající. Před 22 měsíci bylo mnoho lidí přesvědčeno, že by se EU měla zavázat k 20% spotřebě své energie z obnovitelných zdrojů. Zítřka máme v Evropském parlamentu přijmout právní předpis, který není ničím méně než světově nejvýznamnějším právním předpisem v oblasti energetiky. S jeho pomocí se můžeme přiblížit konci mnohaleté závislosti na ropě a plynu, závislosti poškozující naše klima a způsobující války, nepokoje a nerovnost na celém světě. Cesta k tomuto cíli byla trnitá a plná překážek, ale naše dnešní situace je uznáním skutečnosti, že již prostě nemůžeme dovolit, aby se věci ubíraly vlastním směrem. Je třeba, abychom jednali, a prostřednictvím této směrnice o obnovitelné energii podnikáme první krok směrem k čistšímu a lepšímu světu.

Když hovoříme o tom, že učiníme něco se změnou klimatu, je naše spotřeba energie základním kamenem, protože uspějeme-li při transformaci této spotřeby a zastavíme využívání fosilních paliv, rovněž uděláme něco prospěšného v oblasti změny klimatu. Dohoda, které jsme dosáhli s Radou, je z hlediska Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu dobrým výsledkem, protože jsme získali zásadní závazné cíle, takže nehledě na to, s kolika vyhýbavými strategiemi přišly některé členské státy, bude 20 % spotřeby energie EU v roce 2020 tvořit ekologická energie. Zajistili jsme závazné cíle, aby alespoň 10 % spotřeby energie v odvětví dopravy pocházelo z obnovitelných zdrojů energie, a také jsme zajistili odpovědnou a udržitelnou výrobu biopaliv, a my ze skupiny sociálních demokratů jsme rovněž zdůraznili potřebu sociální udržitelnosti. Jsme rovněž potěšeni, že druhá generace biopaliv má z hlediska ceny dvojnásobnou účinnost, takže představuje pobídku pro rozvoj nových energetických technologií. Pro průmysl jsme také zajistili dva miliony nových pracovních míst v Evropě a výzkum ekologických technologií, takže zítřka můžeme tento právní předpis podpořit. Chtěla bych velmi poděkovat všem svým kolegům za jejich výjimečnou spolupráci na tomto tématu.

Fiona Hall, za skupinu ALDE. – Pane předsedající, jsem zklamaná, že v rámci klimatického balíčku dochází k zeslabení požadavků na snižování emisí. Je třeba, aby EU pevně ubírala směrem k nízkouhlíkové budoucnosti; jinak bude poražena dalšími zeměmi, které se nyní snaží dohnat ztracený čas. Myslím, že bychom takové promarněné příležitosti, kdy můžeme naši společnost dostat před okolní svět, litovali.

Ale pokud se týká směrnice o obnovitelné energii, Parlament uspěl při přesvědčování členských států, aby přijaly potřebu radikální změny zdrojů naší energie. Chci poděkovat Claudeovi Turmesovi: jeho odhodlání umožnilo tento úspěšný výsledek.

V oblasti odvětví energie z obnovitelných zdrojů poskytuje směrnice právní jistotu a odstraňuje překážky pokroku, jako je rozvodná soustava. U obnovitelných zdrojů v dopravě jsou pro odvětví stanovena přísná kritéria pro biopaliva, což vítám. Těší mě, že konečné znění chrání území s vysokou biologickou rozmanitostí a s velkými zásobami uhlíku a že byly oproti původnímu návrhu Komise zvýšeny požadavky na úspory skleníkových plynů z 35 na 60 % pro nová zařízení od roku 2017. Klíčové je, že dopady nepřímých změn souvisejících s využíváním půdy budou nyní zahrnuty do výpočtů úspor skleníkových plynů a že biopaliva bez rizika vedlejších dopadů obdrží prémii. Dopady na ceny potravin budou sledovány a budou se jimi zabývat pravidelné zprávy a přezkum v roce 2014.

Kdyby se věci měly řídit podle představ Parlamentu, byla by určitá opatření účinnější a rychlejší. Nicméně se jedná o konečné znění, které si zaslouží podporu této sněmovny.

Ryszard Czarnecki, za skupinu UEN. – (PL) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat panu zpravodaji za jeho zprávu. Chtl bych této sněmovně připomenout, že bylo před zasedáním Rady dosaženo kompromisu o třech ze šesti zpráv v rámci klimatického a energetického balíčku. Kompromis nebyl úplný. Tehdy by se dalo říci, že, když bylo dosaženo společného stanoviska k polovině směrnic, byl pohár evropské energetiky a průmyslu z poloviny plný. Avšak skeptici by tvrdili, že tento pohár je poloprázdný. Po summitu je však nyní pohár plný až po okraj.

Tento kompromis není jednoduchý. Zavazuje členské státy, včetně těch nových, k velkému ekonomickému úsilí bez ohledu na okolnosti. Normy v kompromisním znění byly zpřísněny a pro náš region byla stanovena vysoká hranice. Měli bychom myslet na to, že všechna tato čísla a všechny ukazatele, k nimž je tak snadné zavázat se na papíře, budou určovat skutečné reálné finanční prostředky vytvářené našimi daněmi. Rovněž určí osud skutečných pracovních míst, jež jsou nyní v ohrožení.

Umberto Guidoni, za skupinu GUE/NGL. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, stojíme před kompromisem, který je pro Evropu důležitý, i když Evropský parlament musel spolknout hořkou pilulku.

Zejména text o obnovitelných zdrojích energie vycházející z trojstranného jednání obsahuje srozumitelné určení cílů, a zejména stanovuje, že jsou tyto cíle závazné. Doložku o přezkumu v roce 2014 je třeba považovat za klíč k větší pružnosti při plnění cíle v oblasti snižování, který zůstává na 20 %, a budou-li vhodné podmínky, zvýšit jej do roku 2020 na 30 %. Je třeba poznamenat, že nejúčinnějším a hospodářsky nejvýhodnějším způsobem zavedení pružnosti pro členské státy je stanovení vnitrostátních cílů účinnosti v odvětvích stavebnictví, dopravy a průmyslu a v oblasti lepšího využívání elektřiny.

Závazný 10% cíl pro biopaliva by měl být podmíněn požadavky v oblasti účinnosti ve výrobních postupech prostřednictvím sledování kritérií environmentální a sociální udržitelnosti. Využití biomasy je třeba s ohledem na první a druhou generaci biopaliv směřovat do bezproblémových oblastí a do účinnějších konverzních technologií. Dohoda dosažená v Radě a vůle Evropského parlamentu vysílají pozitivní politický signál: nemůžeme bojovat proti této vážné hospodářské krizi, aniž bychom změnili svou strategii. Ukazuje se, že se mýlili lidé, jako například pan Berlusconi, kteří zesměšňovali evropskou směrnici „tříkrát dvacet“ a nazývali ji donkichotským plánem.

Balíček, o jehož přijetí je Parlament žádán, i přes určité oslabení kvůli sobectví některých členských států, poskytuje určitým způsobem inovativní řešení a zmírňuje dopad změny klimatu. Nebudeme-li schopni jednat rychle, dopadne tento problém mnohem závažněji na evropskou ekonomiku, a především na životy evropských občanů.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Směrnice o podpoře užívání energie z obnovitelných zdrojů, kterou právě projednáváme, je součástí klimaticko-energetického balíčku. A proti tomuto balíčku budu zítra hlasovat. Jsem totiž přesvědčena, že legislativa, která je nám předkládána jako těžce dojednaná shoda sedmadvaceti hlav států, je nesrozumitelná, zbytečná a ve svém důsledku nebezpečná. A doufám, že nikdy nebude beze zbytku naplněna.

Vznik celého klimatického balíčku a proces jeho projednávání ze všeho nejvíce připomíná pohádku Hanse Christiana Andersena Císařovy nové šaty. Členové vlád, kteří nakonec smršť chaotických předpisů, příkazů, sankcí a pokut jednomyslně v Bruselu schválili, se ve svých zemích mnohdy netají názorem opačným. V soukromých hovorech dokonce vypočítávají negativa proklimatického šílenství a přiznávají, jak tato

zelená bublina ekonomiku jejich země poškodí. Bojí se ale využít práva veta a odmítnout legislativu, která nepřinese Unii nic kromě dalšího poklesu konkurenceschopnosti.

Nikdo z politiků zodpovědně neřekl, o kolik nové směrnice a nařízení zdraží teplo a elektřinu. K čemu budou nové rejstříky a výroční zprávy záruk původu? Proč má mít rozmarná větrná kilowatthodina v rozvodné síti přednost před spolehlivou kilowatthodinou jadernou? Kdo z poslanců umí spočítat např. normalizační pravidlo pro zohlednění elektřiny vyrobené z vodní energie, které chce tento Parlament zítra ve formě složitého vzorce nařídit všem vodním elektrárnám v Unii? A kdo kromě zpravodaje a několika úředníků vůbec ví, o čem teď právě mluvím?

Pokud chceme jednat ve prospěch občanů a zajistit trvale udržitelný rozvoj, nemůžeme přece veškerou průmyslovou produkci vyhnat mimo Unii, poroučet větru, dešti, blokovat jadernou energetiku a do nekonečna zbytečnou administrativou energii prodražovat. Proto bychom měli celý klimatický balíček zítra odmítnout.

Alejo Vidal-Quadras (PPE-DE). – (ES) Dámy a pánové, musíme uznat skutečnost, že dnešní rozprava i zítřejší hlasování mají hořkosladkou příchuť, neboť jsou zde světlé i stinné stránky.

Stinnou stránkou je, že se kvůli intenzitě a rychlosti tohoto námi přijatého postupu mnoho poslanců této sněmovny cítí odříznuto a vyloučeno z rozpravy o souboru opatření, o kterém všichni víme, že je v tomto volebním období nejdůležitější.

Světlou stránkou je podle mého názoru to, že je výsledek těchto nekonečných jednání, jak můžeme nakonec prohlásit, uspokojivý.

Toto je společná rozprava o celém balíčku, ale právě nyní hovoříme o směrnici o obnovitelných zdrojích, a právě k tomuto tématu bych chtěl uvést několik poznámek.

Zprvce správně zachovává 10% podíl biopaliv, protože pokud máme v Evropě problém, pak je to problém zabezpečení dodávek.

Vnitrostátní plány podpory, které rovněž pokračují, jsou v některých členských státech, zejména ve Španělsku, velmi úspěšné. Skutečnost, že zůstaly zachovány, je proto podle mého názoru velmi pozitivní.

Mechanismy pružnosti jsou zaměřeny na pomoc členským státům s menšími možnostmi účasti na tomto ambiciózním projektu podpory obnovitelných zdrojů tím, že spojí síly s členskými státy s větším potenciálem. I to je velmi pozitivní příspěvek.

Kromě toho tato směrnice o obnovitelných zdrojích nepochybně vysílá evropskému průmyslu velmi silný a jasný signál, který jej podnítl k jednání s důvěrou a jistotou. To v Evropě i ve světě otevře obrovské možnosti v podnikání a tvorbě pracovních míst.

Tento soubor právních předpisů zkrátka zahajuje novou éru závazku v oblasti kvality ochrany životního prostředí v takovém rozsahu a působnosti...

(Předsedající řečníka přerušil)

Mechtild Rothe (PSE). – (DE) Pane předsedající, nejprve bych chtěla ocenit skvělou práci zpravodaje. Milý Claude, co nejsrdečněji vám děkuji! Tyto stanovys jsou nyní pro nás skvělou příležitostí prosadit novou pobídku pro změny v oblasti energetiky, které Evropa potřebuje.

Víme, že si dramaticky postupující změna klimatu vyžaduje jasné zaměření na obnovitelné zdroje a energetickou účinnost. Dnes je nám předkládán kompromis s Radou, který je velmi dobrým výsledkem. Ohrožení, které pro vnitrostátní režimy podpory představoval obchod s povolenkami, navržený Komisí, bylo odstraněno. Skutečné mechanismy spolupráce poskytují pružnost, která je nezbytná, máme-li společně dosáhnout 20% cíle, který, jak doufám, ještě překročíme. Kromě toho byly výrazně zpřísněny vnitrostátní akční plány, kterými se stanoví strategie pro nárůst objemu obnovitelných zdrojů.

Evropský parlament na jedné straně podstatně zlepšil ekologická kritéria pro biopaliva a na straně druhé přidal kritéria sociální. Proto zpravodaji a celé delegaci za tento výsledek děkuji.

Roberts Zile (UEN). – (LV) Děkuji vám, pane předsedající. Především bych chtěl poděkovat panu Turmesovi a všem účastníkům trojstranného jednání za dosaženou dohodu. Podle mého názoru je kompromis o směrnici o obnovitelné energii důležitý, protože jsme se nehlédě na hospodářskou a finanční krizi a skutečnost, že ceny fosilních paliv krátkodobě klesají, neodchýlili od cílů a závazků stanovených v minulosti. Pokud se

týká dopravy, chtěl bych skutečně prohlásit, že je správné předložit tato kritéria udržitelnosti a že byl rovněž nalezen režim pro podporu biopaliv nové generace, což podle mého názoru představuje správný kompromis pro tuto kritickou situaci týkající se produkce potravin a biopaliv. Jsem také velmi potěšen, že bylo vyslyšeno stanovisko tak malého evropského státu, jakým je Lotyšsko; že byl realizován a snížen cíl pro Lotyšsko, které má velmi vysoký podíl obnovitelné energie, dokonce nejvyšší v Evropské unii. To dokládá důvěru v evropské porozumění situaci malých států. Děkuji vám.

Roger Helmer (NI). - Pane předsedající, v současné době, kdy se všichni zajímáme o zabezpečení dodávek energie, je zcela správné, abychom usilovali o obnovitelnou energii, ale tato obnovitelná energie musí být udržitelná z hlediska ochrany životního prostředí i z ekonomického hlediska. V této souvislosti se velmi obávám nadměrného prosazování větrné energie, a to zejména v mé vlastní zemi, kde jsme pro tuto oblast stanovili přehnaně optimistické a zcela nedosažitelné cíle. Není zřejmé, zda větrné energie splní tato kritéria, je to velmi nákladné a již nyní se tím zvyšují ceny elektřiny pro rodiny v tísní a pro podniky.

Na výrobu, konstrukci, dopravu a vztyčování větrných turbín je třeba velké množství energie. Při výkopech základů, budování infrastruktury, silnic a kabelových rozvodů dochází k vysokým emisím CO₂. Avšak, pane předsedající, mou hlavní obavou dnes nejsou tyto otázky, ale dopad na místní společenství: větrné elektrárny v mém regionu Leicestershiru a Northamptonshiru rostou jako houby; větrné elektrárny ruší vizuální dojem, snižují hodnotu nemovitostí, ničí životy, domovy a společenství. Stále více se obáváme zdravotních dopadů nízkofrekvenčního zvuku, a to zejména v noci, který ruší spánek místních obyvatel. Nadešel čas, abychom chránili občany, které zastupujeme. Jsem přesvědčen, že bychom měli stanovit povinnou nejmenší vzdálenost nových větrných turbín od oblastí osídlení, jež bude činit alespoň tři kilometry.

Reino Paasilinna (PSE). – (FI) Pane předsedající, děkuji všem zpravodajům.

Odehrává se toho hodně. Unie se zapojila do války v Gruzii, začali jsme pociťovat a řešit rozsáhlou finanční krizi a nyní navrhujeme energetický balíček, který také není žádnou maličkostí.

Bylo dohodnuto, která průmyslová odvětví obdrží emisní povolenky. Je důležité, aby nedošlo k poklesu investic a následné nezaměstnanosti. To by se přidalo k finančnímu poklesu, což by byla smrtící kombinace. Současné bude nově podpořena zaměstnanost, protože se průmysl nepřesune do jiných zemí, a vzroste energetická účinnost, k čemuž jsou zapotřebí nové technologie.

Jsem potěšen, že byl přijat náš návrh, aby byly za základní referenční období považovány roky 2005–2007, protože je to spravedlivé. Evropa nyní směřuje ke změně. Je to změna založená na solidaritě, která se týká také těch, kteří dosud nemají takovou energetickou účinnost.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat zpravodaji a podpořit kompromis o návrhu směrnice o obnovitelné energii. Této příležitosti bych chtěl rovněž využít k několika poznámkám.

Když hovoříme o obnovitelných zdrojích energie, máme tím na mysli využití větru, solární energie, geotermální energie, vln, říčního spádu, biomasy a bioplynu. Bohužel mohou mít zařízení pro výrobu obnovitelné energie nepříznivý dopad na životní prostředí nebo omezovat výrobu potravin, přestože tomu tak být nemusí. Proto je důležité, abychom všechny naše akce vykonávali rozumně a prováděli podrobné studie. Měli bychom se rovněž snažit prostřednictvím inovativních řešení snižovat náklady spojené s obnovitelnou energií. Obnovitelná energie opravdu nemusí být drahá. Kromě toho bychom měli započítávat přidružené náklady, a přitom přihlídnout k poškozování životního prostředí způsobeného těžbou tradičních zdrojů energie.

V této souvislosti bych rád zdůraznil, že především v městských oblastech je třeba zapojit místní orgány. Rovněž bychom měli naši společnosti poskytnout komplexní informace o tomto tématu. Dalšími velmi významnými opatřeními jsou úspora energie a její racionální využití. Nesmíme plýtvat bohatstvím matičky přírody.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, především mi dovoluňte prohlásit, že na mě udělaly dojem zajímavé argumenty v rámci této rozpravy o jednu ze základních kamenů evropských politik v oblastech změny klimatu a energie.

Dnes, v době velkých otřesů našich ekonomik musím ocenit, jak se francouzské předsednictví pokouší – společně s předsedou Berlusconim, který si za to zaslouží poděkování a uznání – zabývat se oblastí, jež nesporně přispívá k ničení a znečišťování planety, a současně zajišťuje našemu průmyslu přijatelné podmínky

pro přežití. Zpráva pana Turmese podstatně zlepšuje naše vyhlídky, přičemž není pochyb, že potřebujeme energii z obnovitelných zdrojů.

Souhlasím s celkovým směřováním této zprávy a s pozměňovacími návrhy č. 1, 2, 4, 5 a 7 a chci hlasovat pro, přestože bych chtěl, aby byly některé nástroje pro výrobu obnovitelné energie posuzovány odlišně, protože jejich dopad musí být ještě řádně posouzen a prodiskutován. V navrhovaných cílech je však třeba přihlížet k sociální a environmentální udržitelnosti, a tedy také udržitelnosti všech aspektů našich výrobních průmyslových odvětví.

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Pane předsedající, tato zpráva bezpochyby představuje velmi významný krok směrem k bezpečnějšímu, konkurenceschopnějšímu a udržitelnějšímu energetickému systému. Proto bych chtěla poblahopřát panu zpravodaji za jeho vynikající práci, která Parlamentu umožňuje hrát v tomto procesu významnou úlohu.

Vyjadřuji však politování nad zachováním doložky o přezkumu v roce 2014. Některá předběžná opatření byla zavedena nepochybně proto, aby se netýkala ani 20% cíle, ani kontroly členských států nad vnitrostátními systémy podpory, ale to se mi nejeví jako dostatečné.

Podle stávajícího znění by si mohly některé členské státy stěžovat, že byl obnoven obchod s certifikáty energetické náročnosti v oblasti obnovitelné energie, nebezpečí, na jehož odstranění jsme tak tvrdě pracovali během jednání o této směrnici.

Jako Parlament máme povinnost dohlížet na to, že nedojde k žádným úlevám při plnění cílů, a také pobízet Unii k podpoře obrovského potenciálu obnovitelných zdrojů kdekoli na světě.

Proto vítáme iniciativu vytvoření mezinárodní agentury pro obnovitelnou energii, která podpoří také mimoevropské obnovitelné zdroje.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Dámy a pánové, podle mého názoru je velmi vítanou skutečností, že bylo dohody o klimatickém balíčku dosaženo jednomyslně, protože je jasné, že budeme schopni pokročit pouze jednomyslně. Zaprvé vám chci připomenout, že ve znění kompromisu bylo nalezeno řešení pro ty členské státy, které snížily své emise alespoň o 20 % v období let 1990 až 2005. Ale řešení by mělo být ještě odvážnější, protože například v případě mé země – Lotyšska – bylo v dotčeném období snížení 57% a došlo k výraznému snížení celkových finančních prostředků z dražeb, jež jsou potřebné k realizaci tohoto balíčku. Zadruhé, aby bylo dosaženo cílů pro rok 2020, musíme vytvořit účinný celoevropský systém pobídek podporující podniky a jednotlivce, kteří využívají nebo zavádějí obnovitelné zdroje energie. Toho by bylo možné dosáhnout pokrytím části nákladů souvisejících s provedením těchto změn. Pro členské státy, které pro to nedisponují dostatečnými rozpočtovými prostředky, by se tento úkol mohl jevit jako nesplnitelný. Evropská komise by rovněž měla více usilovat o nalezení zdrojů výroby účinnějších a levnějších technologií v oblasti obnovitelné energie. Aby se zlepšilo celosvětové klima, je třeba, aby byly tyto technologie poskytovány za přijatelnou cenu...

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Do roku 2020 má být dvacet procent energie vyráběno z obnovitelných zdrojů. S ohledem na současnou situaci v Evropě se jedná o velmi ambiciózní cíl. V současné době činí podíl obnovitelné energie 8,5 % veškeré využívané energie. Všechny země by měly nalézt zdroje, jejichž využívání bude na jejich území nejlepší.

Je důležité poznamenat, že místní orgány chtějí stále častěji využívat obnovitelnou energii. Jsem přesvědčen, že v budoucnu bude toto odvětví skutečně záviset na místních iniciativách. Ty mohou spoléhat na silnou vnitrostátní a evropskou podporu, včetně podpory finanční.

Proto je klíčové podporovat taková opatření, ukazovat jejich přínosy a podporovat již přijaté iniciativy. Přínosy se týkají různých oblastí: více pracovních míst, vyšší příjmy, výnosy z daní, a především obnovitelné zdroje energie.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Pane předsedající, paní komisařky, páni komisaři, dámy a pánové, tato zpráva je pro Evropský parlament nezpochybnitelným úspěchem. Skutečností je, že potřebujeme dosáhnout dvojí rovnováhy: na jedné straně výroby energie ze všech dostupných zdrojů, včetně obnovitelných a alternativních, a na straně druhé výroby a spotřeby energie a ochrany životního prostředí.

Tato směrnice k tomu významně přispěje. Je důležitá pro zavedení ekonomicky účinných politik a opatření, které minimalizují zatížení spotřebitelů energie a budou prospěšné pro společnost. Avšak podpora této směrnice značí rovněž podporu technologií, jež jsou tradičně používány k výrobě energie, pokud budou

bezpečné, udržitelné a spolehlivé, což je například důležitým faktorem jaderných zdrojů elektrické energie. To znamená, že potřebujeme pružnost.

Proto se chci ještě jednou zaměřit na problém jaderných reaktorů, které byly uzavřeny v elektrárně v Bulharsku. Je třeba, aby obdržely dostatečnou náhradu, aby se tato země mohla nadále účinně podílet...

(Předsedající řečníci přerušil)

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Dámy a pánové, minulý týden jsem mohla v Poznani osobně vidět velké naděje, jež okolní svět vkládá do Evropské unie. Ostatní země nás vybízejí, abychom si udrželi vedoucí postavení v oblasti změny klimatu. Spojené státy a Austrálie nám rovněž naznačily, že se vydají podobnou cestou, jakou se ubíráme my.

Pro nás je to samozřejmě obrovská odpovědnost. Odpovědnost přijmout správné právní předpisy a uplatňovat je. Tato odpovědnost je tím větší, že naše právní nástroje nestanoví žádné postihy. Proto bych chtěla vyzvat vnitrostátní vlády a také poslance, abychom zajistili, že naše cíle skutečně splníme.

Chtěla bych zdůraznit ještě dvě další věci: že je třeba, abychom vedle investic do výrobních kapacit v oblasti obnovitelných zdrojů energie investovali do dopravních sítí. V tomto ohledu hrají velmi významnou úlohu inteligentní sítě, protože umožňují distribuovanou výrobu elektřiny. Konečně bychom měli více využívat biomasu...

(Předsedající řečníci přerušil)

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Chtěla bych poblahopřát zpravodaji panu Turmesovi. Podpora obnovitelných zdrojů vyžaduje pevný závazek členských států k modernizaci infrastruktury pro zásobování elektřinou, vytvoření funkčního oddělení a propojení různých evropských rozvodných sítí, aby měli výrobci obnovitelné energie přístup k energetické přepravní a rozvodné síti.

Evropský plán hospodářské obnovy poskytuje významné finanční prostředky na energetickou účinnost, obnovitelnou energii, propojení různých elektrických rozvodných sítí a podporuje energetickou účinnost. To tedy znamená, že podpora obnovitelné energie může vytvářet nová pracovní místa a přispívat k hospodářskému rozvoji.

Je potřeba velkých investic pro postupné snížení závislosti na fosilních palivech, stejně jako na modernizaci a zefektivnění stávajících energetických výrobních kapacit. Pokud se týká biopaliv, je třeba, aby EU investovala do výzkumu druhé generace biopaliv...

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Chtěl bych se podělit o několik myšlenek týkajících se biopaliv. Víme, že se jedná o velmi rozporuplnou formu energie, protože budeme-li ji dovážet z rozvojového světa, hrozí nebezpečí ničení deštných pralesů nebo propuknutí hladu na mnoha místech. Současně může být pro naši celkovou energetickou rovnováhu velmi užitečná třetí generace biopaliv, a proto se domnívám, že bychom měli biopaliva zásadně vyrábět v tuzemsku, tedy z našich vlastních zdrojů; jinými slovy by pro tento účel měla být využita přebytečná kapacita evropského zemědělství. Uvedu pouze jeden příklad: v Maďarsku leží ladem přibližně 1 milion hektarů. Pokud bychom mohli inovativním způsobem využít tuto půdu pro výrobu biopaliv a současně zachovat její přírodní kvalitu – tedy neprovádět intenzivní kultivaci, – mohli bychom tak současně posloužit životnímu prostředí a rovněž cíli, zmíněnému panem Turmesem, využívat především naše vlastní evropské zdroje, abychom získali...

Claude Turmes, zpravodaj. – (FR) Pane předsedající, děkuji všem a děkuji vám rovněž za květiny; bylo mi potěšením s vámi spolupracovat. Chtěl bych uvést pouze dvě nebo tři drobné poznámky.

Zprv, Andrisi, pane komisaři, máte úplnou pravdu. Hovoříme zde o 20 %, ale 20 % považuji za minimum. Jsem si jist, že v roce 2020 těchto 20 % překonáme, protože se sníží ceny technologií a celý systém a celá ekonomika budou vybudovány na obnovitelných zdrojích energie.

Podívejte se na elektřinu: chystáme se pokročit z dnešních 15 % ekologické elektřiny na 35 % v roce 2020. Co nás zastaví, abychom nedosáhli 50 % mezi lety 2025 a 2030? Touto směrnicí proto bude od zítřka zahájena revoluce v oblasti ekologické energie a domnívám se, že příští rok ji budeme potřebovat podpořit dvěma opatřeními. Zprv je to více finančních prostředků z Evropské investiční banky.

Zadruhé, předložil-li Komise příští rok akční plán pro obnovitelnou energii, chtěl bych, aby se velmi podrobně zabývala regionální spoluprací: spoluprací mezi oblastmi Severního a Baltského moře, regionální spoluprací ohledně solárního plánu zahájeného ve Francii a také regionální spoluprací týkající se biomasy. Proč v Polsku

nezřídí centrum excelence, které by ve spojení s rozvodnými sítěmi tepla urychlilo využívání biomasy v celé východní Evropě?

Tímto začíná ekologické revoluce. Nyní se můžeme soustředit na energetickou účinnost. V posledních měsících nebyl dostatečně uváděn údaj 20% energetické účinnosti. Nemohli jsme udělat vše. To tedy znamená, že energetická účinnost, budovy, dopravní logistika, elektromotory, to vše by mělo být nyní v letech 2009 a 2010 v centru naší pozornosti. Abychom se dostali na správnou cestu, je rovněž třeba, aby Švédsko, Španělsko a Belgie, které budou předsedat EU, učinili z energetické účinnosti další úspěch Evropské unie.

Děkuji vám všem. Bylo mi opravdovým potěšením. Svým způsobem to byl skoro životní cíl, sen, který jsem mohl realizovat, a proto jsem velmi spokojen a děkuji za to, že jste mi prostřednictvím tohoto projektu tuto zkušenost umožnili.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Turmes, a blahopřeji k úspěchu dosaženému v této rozpravě a k úspěchu, kterého dosáhneme v zítřejším hlasování.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), písemně. – (RO) Evropská rada nedávno projednávala legislativní balíček o energetice a klimatu. Hlavním tématem byla finanční a hospodářská krize. Nemůžeme však přehlížet s tím spojenou potravinovou krizi. V současnosti je ekonomicky životaschopné zemědělství v Evropě podmínkou pro zabezpečení dodávek potravin jejímu obyvatelstvu.

Chápu obavy svého kolegy pana Turmese ohledně biopaliv a jeho nesouhlas s cílem 10% podílu těchto paliv na celkové spotřebě paliva, který podporuje Komise. Jsou lidé, kteří se domnívají, že potravinovou krizi a růst cen potravin způsobily energetické plodiny. Avšak tyto plodiny se na stávající zemědělské výrobě v Evropě nepodílí více než 2 %.

Existuje riziko, že neodůvodněný nárůst výroby biopaliv bude soupeřit s výrobou potravin. Tomuto riziku lze zabránit stanovením jasně definovaných právních předpisů a přesných cílů v národních akčních plánech.

Nesmíme přehlížet přínosy používání biopaliv, například nižší závislost na fosilních palivech a snížení emisí skleníkových plynů. V zemích s významným zemědělským potenciálem, jako jsou Rumunsko, Bulharsko nebo Polsko, představuje používání biopaliv reálnou sociálně-ekonomickou alternativu rozvoje venkovských oblastí a podpory ochrany životního prostředí tím, že bude využit potenciál představovaný energetickou účinností a obnovitelnými zdroji energie.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Přijetí této směrnice dodá investorům větší důvěru a vytvoří právní rámec, který je klíčový pro plánování budoucích investic zaměřených na dosažení ambiciózních cílů do roku 2020. Směrnice o energii z obnovitelných zdrojů nabízí ekonomické možnosti rozvoje nových průmyslových odvětví a přibližně 2 miliony pracovních míst, která budou vytvořena do roku 2020. To je vzhledem k současné finanční a hospodářské krizi velmi důležitý úkol.

Návrh směrnice o podpoře využívání energie vyrobené z obnovitelných zdrojů stanoví všem členským státům závazné právní cíle v oblasti celkového podílu využití obnovitelné energie. Od Rumunska se tedy očekává, že zvýší své využití obnovitelné energie ze 17,8 % celkové konečné spotřeby z roku 2005 na 24 % v roce 2020. Energie vyrobená z obnovitelných zdrojů bude v této zemi v roce 2010 představovat 11 % hrubé domácí spotřeby elektřiny.

Během následujícího období bude splněn vnitrostátní cíl pro využití obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny, budou-li přijata tato opatření:

- podpora investic do zlepšování energetické účinnosti v celém řetězci, což se týká zdrojů, výroby, přepravy, distribuce a spotřeby,
- podpora využívání kapalných biopaliv, bioplynu a geotermální energie,
- podpora činností zahrnujících výzkum a vývoj a šíření výsledků příslušného výzkumu.

11. Obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0406/2008) paní Doyleové za Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu směrnice Evropského Parlamentu a Rady kterou se mění směrnice 2003/87/ES tak, aby se zlepšil a rozšířil systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (KOM(2008)0016 – C6-0043/2008 – 2008/0013(COD)).

Avril Doyle, zpravodajka. – Pane předsedající, náklady na snižování emisí uhlíku a odstranění závislosti našich ekonomik na fosilních palivech budou činit asi 1 % HDP, budeme-li během příštích 10 let jednat a budeme-li jednat rozhodně.

Pokud odložíme rozhodnutí, o kterých nám, politikům, vědci provádějící vzájemné hodnocení tvrdí, že jsou zásadní pro dosažení maximálního nárůstu globální teploty o 2 °C, budou náklady činit alespoň 10 % HDP do roku 2020 a prudce porostou, protože environmentální kritické mezníky budou následovat mezníky finančními.

Ano, potřebujeme energeticky účinná odvětví a odvětví účinná z hlediska surovin, která budou účinná rovněž ekonomicky, ano, potřebujeme revoluční změnu v odvětví energetiky. V této záležitosti nemáme žádnou jinou možnost. EU je jedinou oblastí na světě, kde v současné době funguje systém pro obchodování s emisemi, která stanovila cenu uhlíku a která je zavázána k jednotnému 20% snížení našich emisí CO₂.

Představujeme tedy pilotní projekt pro okolní svět, okolní regiony. Tyto ostatní regiony rozvíjely své systémy, které stanoví stropy obchodování s emisemi, a na začátku nového roku očekávám návrh nové americké administrativy vycházející z volebního programu prezidenta Obamy. Senátor John Kerry nám minulý týden v Poznani potvrdil, že by to nemělo být později.

Rovněž vítám dnešní návrh o systému pro obchodování s emisemi ze strany australské vlády, který využije náš systém jako vzor, a upřímně doufám, že budou mít úspěch.

Vítám rozhodnutí a záměr Číny, Indie a mnoha dalších zemí z industrializovaných a méně rozvinutých oblastí světa týkající se dosažení cíle podstatného snížení emisí oxidu uhličitého v porovnání se současným stavem.

Uplynul již téměř rok od okamžiku, kdy Komise přijala klimatický a energetický balíček, a během těchto 11 měsíců jsme urazili dlouhou cestu. Francouzské předsednictví v červenci oznámilo, že tento balíček bude jeho prioritou, a tvrdě jsme pracovali na společné dohodě do konce letošního roku.

Nyní již máme cílovou pásku na dohled. Výjimečné podmínky si žádají výjimečná opatření. Všichni v evropských institucích jasně chápou, že je třeba, aby byla Evropa hnací silou tohoto procesu a realizovala jej před 15. setkáním států Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu, které se uskuteční příští rok v Kodani.

Dohody v prvním čtení, zejména o tak složitých a technických otázkách, se nesmí stát normou. Chápu kolegy, kteří kritizují harmonogram, protože se vzdalujeme podstatě naší práce. Souhlasím s tím, že kdyby se jednalo o jinou záležitost, pravděpodobně bych souhlasila s mnoha jejich tvrzeními. Ale v tomto případě známe důvod všichni. Nemáme na výběr; víme, že harmonogram je takový, jaký je.

Již byly zahájeny přípravy na dosažení nanejvýš důležité mezinárodní dohody a podpis tohoto klimatického balíčku by nově formuloval pevné závazky EU ke svým cílům a plnění odpovědnosti vůči rozvojovému světu.

Mnohokrát jsem francouzskému předsednictví připomínala, a vždy jsme si navzájem rozuměli, že by Parlament neměl být nikdy stavěn po evropském summitu před hotovou věc. Bylo jasné, že se k tomu směřuje. Jako zpravodajka pro přezkum systému Evropské unie pro obchodování s emisemi bych chtěla uznat skutečnost, že francouzské předsednictví a vynikající tým vedený vyslancem Légris-Costou to od počátku chápaly. Otázky projednávané na summitu byly v rámci parametrů, které by byly přijatelné pro Evropský parlament a pro mne osobně jako zpravodajku za řídicí výbor, Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin.

Takže mi dovoluďte ujistit kolegy, kteří pochybují o dodržení postupu spolurozhodování, nejen v duchu zákona, ale i do písmene, že výsledky jednání nebyly žádným překvapením, protože byly během pěti nebo šesti trojstranných jednání před summitem podrobně projednány všechny otázky a parametry.

Jean-Louis Borloo, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi uvést, že práce paní Doyleové a všech poslanců Evropského parlamentu týkající se této směrnice, která byla opravdu obtížná, je zcela klíčová a zásadní. Ano, paní Doyleová, opravdu se domnívám, že dodržujeme pakt důvěry. Jednalo se o dvě opravdu zásadní otázky.

První otázkou bylo: nalézáme se kvůli harmonogramu stále v postupu spolurozhodování? Potvrzuji, že se stále nacházíme v opravdovém postupu spolurozhodování. Nikdo neměl moc času kvůli mezinárodním událostem, za které nikdo nemohl, ani Parlament, Rada nebo Komise, ale kvůli Kodani a kvůli tempu evropské demokracie.

Upřímně si nejsem jist, zdali bychom v případě většího množství času jednali lépe. Jsou chvíle, kdy vám rychlost usnadní manévrování. To je fakt dobře známý lyžařům a domnívám se paní zpravodajko, že jste našla způsob, jak přenést sílu Parlamentu do trojstranných jednání, zejména o zásadní otázce druhé fáze. Zbytek je obsažen v dokumentu.

Skutečnou otázkou je 20 až 30 % a postup projednávání ve výborech nebo spolurozhodování v době, kdy je třeba, aby byla Evropa schopna při jednáních manévrovat. Ohledně Kodaně budeme pravděpodobně muset vymyslet nějaký neformální pohyblivý postup trojstranných jednání, něco před a něco poté, aby byla Kodaň opravdovým mezinárodním úspěchem a byly vytvořeny skutečné podmínky pro změnu.

Každopádně je vám známo, že jsme v tomto případě vyměnili postup projednávání ve výborech za spolurozhodování, což je podle mého názoru klíčové jak pro tuto konkrétní zprávu, tak pro tuto směrnici.

Závěrem: stejně jako my i vy chcete, aby bylo v rámci trojstranných jednání více jistoty a podstatného obsahu ohledně přidělování dražeb, v čemž máme skutečně zřetelnou podporu Komise. Pro využívání těchto dražeb jsme mezitím v prohlášeních členských států navýšili naši kapacitu z 20 na 50 %.

Toto jsem vám chtěl ve stručnosti sdělit. Nemyslím si, že by harmonogram v nějakém bodu nebo nějakým způsobem ovlivnil realitu postupu spolurozhodování, což je tak zásadní jako byla jednomyslnost, která nebyla povinná, zásadní pro Radu a vedoucí představitele států a vlád.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Pane předsedající, závěry Evropské rady o návrhu přezkumu systému Evropské unie pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů jsou velmi uspokojivé, zejména přihlídneme-li ke složitosti a technické povaze tohoto systému. Když Komise před rokem předložila svůj návrh, zaměřila se na zlepšení a rozšíření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, aby mohl podstatně přispět k cílům snižování emisí oxidu uhličitého v Evropské unii a učinit z něj jádro, normu pro další systémy obchodování se skleníkovými plyny na celém světě.

Kompromisní dohoda obsahuje všechny relativně důležité body tohoto návrhu, zejména celkovou horní hranici pro oxid uhličitý s lineárním snížením, aby se tak dosáhlo celkového cíle 20% snížení. Dále zahrnuje postupné přijetí úplného prodeje prostřednictvím dražeb. Chtěl bych poukázat na to, že v prvním a druhém období obchodování činil celkový podíl dražeb zhruba 5 %. Ve třetím období, které začne rokem 2013, bude obchodováno s alespoň 50 % povolenkami, a tento podíl rok od roku poroste. Kromě toho došlo v důsledku kompromisního návrhu k harmonizaci pravidel pro přidělování, aby měli všichni stejné možnosti, což je také velmi důležitým úspěchem. Kompromisní návrh zcela zajišťuje environmentální integritu a cíl ochrany a řeší obavy a strach průmyslu tím, že zajišťuje dlouhodobou jistotu a začleňuje zvláštní opatření pro odvětví ohrožená přemístěním kvůli skutečnosti, že neexistuje žádná mezinárodní dohoda omezující emise oxidu uhličitého a dalších skleníkových plynů.

Systém Evropské unie pro obchodování je již největším na světě a samozřejmě opravíme-li tímto návrhem jeho problémy, které jsme určili, stane se ještě účinnějším a vhodnějším pro propojení s různými dalšími systémy vytvářenými na mezinárodní úrovni. Chtěl bych ještě jednou poděkovat francouzskému předsednictví za jeho nezměrné úsilí a především zpravodajce paní Doyleové za její velmi významné přispění k vytvoření kompromisní dohody a samozřejmě vám všem, kdo jste pro tento návrh hlasovali.

Corien Wortmann-Kool, navrhovatelka stanoviska Výboru pro mezinárodní obchod. – (NL) Pane předsedající, také já bych chtěla začít vřelým poděkováním naší zpravodajce, Komisi a konečně, v neposlední řadě, předsednictví Rady k dosaženému výsledku. Zatímco ambice a cíle zůstávají stejné, účinná linie je mnohem promyšlenější.

Vlastně jsme požádali, aby tomu byla věnována pozornost ve Výboru pro mezinárodní obchod. Zatížíme-li výrazně evropský průmysl, který musí konkurovat na světovém trhu, nastane odliv určitého průmyslu z Evropy. To odporuje cílům, jichž chceme dosáhnout, zejména ekologičtější výrobě v Evropě i mimo ni.

Proto je třeba přivítat, že systém dražeb z větší části umožňuje vytvoření referenčních hodnot. Blahopřání ke konečnému výsledku, protože je takový, o jaký Výbor pro mezinárodní obchod usiloval.

Zadruhé bych vás chtěla upozornit na úsilí a závazky, které je vyvíjeno na celém světě. V Poznani došlo pouze k váhavému pokroku. Musíme skutečně spojit své síly s novým prezidentem Spojených států, aby mohla být podrobně projednána celosvětová dohoda, protože pokud tak neučiníme, nebudeme schopni dosáhnout našich globálních cílů.

Elisa Ferreira, *navrhovatelka stanoviska Hospodářského a měnového výboru.* – (PT) Pane předsedající, nehledě na hospodářskou a měnovou krizi Evropská unie nezakolísala ohledně svých závazků v oblasti změny klimatu. Prohlášení zvoleného prezidenta Spojených států a postoj Číny, Brazílie, Mexika a dalších v Poznani dokládají, že průkopnické úsilí Evropy v oblasti životního prostředí začíná nést ovoce. Tento Parlament zřetelně přidal hodnotu k návrhu Komise a děkuji zpravodajce paní Doyleové za to, že byla tak otevřená návrhům Hospodářského a měnového výboru. Předložila Parlamentu rozumná řešení problémů s unikáním uhlíku v průmyslu, zavedla kritéria kvality a 50% omezení na využívání náhrad a mechanismů čistého rozvoje a pokusila se zachovat 50 % svobody členských států při využívání výnosů z dražeb s povolenkami.

Je toho ještě třeba učinit hodně a doufám, že toho bude dosaženo za aktivní účasti Parlamentu. Zejména je třeba, abychom podrobněji stanovili kritéria pro praktickou klasifikaci odvětví postižených unikáním uhlíku a také důsledků vyšších cen energie pro ekonomiku a občany. Především je třeba, abychom využili veškerou diplomatickou sílu Evropy a zajistili, že závazky našich hlavních partnerů v oblasti ochrany životního prostředí budou opravdové, měřitelné a rovnocenné s našimi vlastními. V tomto procesu mohou být klíčovým prvkem odvětvové dohody. Jdeme však zatím správným směrem a jsem přesvědčena, že jsme odvedli kus dobré práce.

Lena Ek, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku.* – (SV) Systém pro obchodování s emisními povolenkami v Evropě existuje od roku 2005 a na tomto jednání se zabýváme zlepšením stávajících pravidel. Vypadá to však, jako bychom byli ve filmu Vražedná pole, kde palba a odvetná palba přichází ze všech směrů.

Ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku probíhají četná jednání a chtěla bych uvést některé z bodů obsažených v závěrečných výsledcích těchto jednání. Stanovení priorit globální dohody je velmi důležité. Velmi důležitá je skutečnost, že disponujeme seznamem konkurenceschopných průmyslových odvětví po kodaňských jednáních. Podařilo se nám přijmout zjednodušení pravidel a snížení byrokracie pro malé podniky. Systém je otevřenější a transparentnější a zakazuje vnitřní obchodování, což zajišťuje důvěryhodnost a účinnost. Zavádíme pobídky průmyslu pro využití přebytků plynu a tepla při výrobě kombinovaného tepla a elektřiny. Začleňujeme více dodávek a můžeme vyjednávat s okolními zeměmi o obchodování s emisemi.

Máme strukturu a environmentální cíle, ale jednáními členských států se oslabují nástroje. To považuji za politováníhodné, ale doporučím vám, abyste hlasovali pro, protože cena za neexistenci klimatického balíčku je neskutečně vysoká. Děkuji vám, pane předsedající.

John Bowis, *za skupinu PPE-DE.* – Pane předsedající, správně jsme francouzskému předsednictví zaslali květiny za jeho zdejší práci. Tam dole je Jean-Louis, Král Slunce, a doufám, že se o tento titul rozdělí s naší zpravodajkou k tomuto tématu, Avril Doyleovou. Ze všech dokumentů o klimatickém balíčku – a podporuji je všechny – byl právě tento při vyjednávání velmi obtížný. Domnívám se, že její práce byla nejobtížnější. Minulý týden byl tento balíček v Poznani jediný, který byl zpochybněn, ale uspěli jsme; díky důvěře a tvrdé práci.

Někteří členové mé skupiny se domnívají, že v tomto případě a dalších částech balíčku možná zacházíme příliš daleko, příliš rychle a za příliš vysokou cenu. Další, včetně mne, se domníváme, že jsme v mnoha ohledech mohli zajít dále. My a naše Konfederace britského průmyslu ze Spojeného království jsme chtěli odvážnější politiku v oblasti dražeb. Chtěli jsme přidělení výnosů na ekologickou inovaci a nové technologie. Chtěli jsme podporu zemí s nižšími příjmy. Chtěli jsme výnosy pro ochranu lesů a jejich rozšiřování a chtěli jsme jasné výkonové formy pro nové elektrárny, aby bez technologie pro zachytávání CO₂ nemohly být zprovozněny žádné uhelné elektrárny.

Ale získali jsme finanční prostředky na vzorové projekty pro zachytávání a ukládání uhlíku. Máme přísná kritéria pro biopaliva. Chráníme malé podniky, vyňali jsme nemocnice a dáváme průmyslu tu jistotu, o kterou žádal, když se začal vypořádávat s výzvami, jež jsme mu stanovili. Do Kodaně zbývá 12 měsíců. Odstartovali jsme. Kodaň v tom musí pokračovat.

Linda McAvan, za skupinu PSE. – Pane předsedající, chtěla bych začít poděkováním. Chtěla bych poděkovat panu komisaři Dimasovi, jeho týmu a José Delbekemu. Odvedli dobrou práci, a především nám předložili dobrý návrh. Děkuji Avril Doyleové, která je, jak víte, houževnatá, velmi vytrvalá a rozhodná. Nebylo to jednoduché, jak uvedl pan John Bovis. Děkuji všem stínovým zpravodajům, kteří s námi spolupracovali, Virpi Köykkäové ze sekretariátu výboru, Ulrike Schönerové ze Skupiny sociálních demokratů a Elizabeth Colebournové, mé asistentce. Tito lidé odvedli během posledních několika týdnů nadlidské množství práce, aby bylo možné zítřejší hlasování – a téměř všechno to jsou ženy! Pomáhalo nám několik mužů. Měli jsme dobrý tým a kvalitně jsme spolupracovali. Děkuji panu ministrovi, jeho týmu a Léglise Costovi, protože zítra realizujeme dobrý balíček.

Čeho jsme dosáhli? Pan John Bowis řekl „něčeho“. Ale úspěchem je, že jsme nyní zde a zítra budeme hlasovat. Nebylo to jednoduché, protože někteří v této sněmovně nechťeli, abychom zítra hlasovali – chtějí, abychom před volbami nehlasovali vůbec. Budeme hlasovat o balíčku, který je vyvážený, který zajišťuje rovnováhu mezi životním prostředím a pracovními místy. Ano, v případě dražeb jsme umožnili některé úlevy, ale dražby jsou o tom, „jak“ budeme řešit změnu klimatu, nikoliv „zda“ ji budeme řešit. Máme horní hranici a sestupnou trajektorii, a to jsou klíčové prvky, které zajistí, že splníme cíl třikrát dvacet.

Nechci, aby ve čtvrtek kdokoliv opouštěl tento Parlament a po cestě říkal, že jsme nechali průmysl bez kontroly – tak tomu není. Pro průmysl to jsou obtížné cíle a jsme, jak řekla Komise, první skupinou zemí na světě, která vlastní tak komplexní systém pro obchodování s emisemi. Moje politická skupina jej podpoří a doufám, že tak zítra učiní celá sněmovna.

Na začátku tohoto procesu jsem uvedla, že Evropa hovořila a hovoří pod německým předsednictvím a nyní jsme museli přijmout tato obtížná rozhodnutí o dotčených právních předpisech a zbytku balíčku. Doufám, že zítra toto rozhodnutí přijmeme, že vyrazíme na cestu směrem ke Kodani a že se k nám na této cestě přidá mnoho lidí a nakonec realizujeme klimatický balíček, který je hoden úsilí, jež do něj vložili všichni v této sněmovně.

PŘEDSEDAJÍCÍ: Diana WALLIS

Místopředsedkyně

Lena Ek, za skupinu ALDE. – (SV) Švédská spisovatelka a nositelka Nobelovy ceny Selma Lagerlöfová začíná svůj nejznámější román zvoláním: „Konečně!“, a to pravděpodobně mohou říci všichni z nás, kdo pracovali na všech různých otázkách klimatického balíčku. Velké poděkování náleží samozřejmě francouzskému předsednictví, Komisi a komisaři Dimasovi, který tomu osobně věnoval mnoho úsilí, samozřejmě paní Doyleové a všem mým kolegům a v neposlední řadě zaměstnancům, kteří tak tvrdě pracovali.

Mnozí z nás by chtěli zajít dále, ale neměli bychom zapomínat, že současně existuje mnoho lidí, kteří nevěří dopadům na klima, kteří nechťejí rozhodnutí a kteří by ochotně zabránili jakékoliv akci, jakémukoliv řízení, a především našemu zítřejšímu hlasování. Měli bychom vycházet z této situace. V dokonalém světě bych ráda v Evropě viděla větší snižování emisí a méně emisních povolenek vydávaných zdarma, ale současně mohu poukázat na to, že jsme prosadili mnoho pozitivních věcí, například větší otevřenost, jednodušší pravidla, výjimky pro malé podniky, podněty, pobídky pro energetickou účinnost v průmyslu a minimální výši pomoci rozvojovým zemím. Doprava bude do tohoto systému začleněna během několika let. Je zřejmé, že bude více emisních povolenek prodáváno v dražbách. Naneštěstí nejsou žádné výnosy přiděleny důležitým investicím a projektům. Avšak členské státy se zavázaly prostřednictvím své transparentnosti ukázat, že alespoň polovina výnosů bude použita na pomoc rozvojovým zemím a pro investice do lesů, nového výzkumu a nových technologií. Je to slib, který musí členské státy dodržet. Z hlediska Parlamentu je budeme kontrolovat a budeme tvrdě pronásledovat všechny, kdo poruší zde dané sliby.

Zítra nebudeme hlasovat o bezchybné dohodě, ale budeme-li hlasovat proti, bude to stejné, jako bychom hlasovali pro nicnedělání. Pak nebude existovat žádný výchozí bod pro prosincová jednání v Kodani. Nezahájíme-li tuto práci nyní, bude cena obrovská a nyní musíme v zítřejším hlasování převzít svou odpovědnost za životní prostředí, za průmysl a za obyvatele Evropy. Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu podpoří všechny návrhy obsažené v tomto balíčku. Děkuji vám, paní předsedající.

Caroline Lucas, za skupinu Verts/ALE. – Paní předsedající, děkuji paní Doyleové za všechnu její obtížnou práci. Dne dopoledne prezident Sarkozy prohlásil, že kompromis je duchem Evropy. Bohužel se nedomnívám, za několik desetiletí nám bude tento pocit velkou útěchou, když se lidé podívají zpět do roku 2008 a zeptají se sami sebe, na co to ti politici mysleli. Když věděli, co věděli, proč tedy neudělali více pro to, aby nás všechny uchránili před nezvládnutelnými dopady globálního oteplování? Proč nejednali rychleji a rozhodněji?

Domnívám se, že jde o otázku, kterou bychom si měli klást sami, neboť věda hovoří velmi jasně: 20% snížení emisí do roku 2020 není v žádném případě dostatečně ambiciózní, abychom mohli seriózně zabránit zvýšení teploty o 2°C. A na celém balíčku je skandální, že více než polovina tohoto zcela nedostatečného snižování emisí by měla být v každém případě získána z rozvojových zemí. To není jen škodlivé z vědeckého hlediska, je to i neetické.

Systém pro obchodování s emisemi se zatím mění na stroj na neočekávaný zisk nejvíce znečišťujících evropských průmyslových odvětví. Místo toho, abychom se poučili z prvních fází tohoto systému, zdá se, že vytváříme právní předpisy, které by tato odvětví dotovaly, a dále pozdržely náš přechod k udržitelnějšímu hospodářství. Takže se obávám, že se nemohu připojit k oslavě kompromisu pana Sarkozyho, nemohu, když tento kompromis tvoří nesčetné výjimky pro podniky, které přímo staví zisky průmyslu před životaschopnost této planety. Nemohu, když tento kompromis znamená, že odvětví odpovědná za plných 96 % emisí nesouvisejících s výrobou elektřiny dostanou přiděleno zdarma 100 % povolenek. Nemohu, pokud to znamená, že cena uhlíku bude snížena tak, že nebude existovat žádná nezbytná pobídka pro investice do alternativní ekologické energie.

Dnes není den pro oslavu: je to den pro úvahy, kolik je toho ještě třeba pro vytvoření politické vůle, abychom měli šanci zabránit nejhoršímu klimatickému chaosu. A den k zamyšlení nad tím, že byla bohužel promarněna další příležitost ke skutečné změně.

Salvatore Tatarella, za skupinu UEN. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, nebyl bych tak pesimistický jako paní Lucasová, která hovořila přede mnou. Chtěl bych poděkovat paní zpravodajce, panu komisaři Dimasovi a francouzskému předsednictví, protože je to další nezpochybnitelný úspěch jeho funkčního období.

Jsem přesvědčen, že schválení klimatického a energetického balíčku a této směrnice je velice přínosné. Evropa se nyní může nazývat světovým vůdcem v boji proti změně klimatu. Máme správná pověření k tomu, abychom se příští rok vydali do Kodaně s autoritou a v pozici síly, přičemž budeme schopni žádat všechny ostatní země světa, aby následovaly příkladu Evropy.

Zejména bych chtěl zdůraznit pozitivní úlohu Itálie, a to není protiklad: Itálie si vůbec nepřála stáhnout námi společně stanovené ambiciózní cíle, ani jim bránit, ale současně bylo naší povinností bránit náš vnitrostátní výrobní systém. Jak řekl dnes ráno pan prezident Sarkozy, Evropa nemůže být vytvářena na úkor členských států a proti národním zájmům; kompromis byl nezbytný a my jsme ho zcela jistě dosáhli.

Jens Holm, za skupinu GUE/NGL. – (SV) Emise stoupají měrou, kterou jsme nikdy nezažili. Nárůst o 2,2 ppm oxidu uhličitého ročně je nerychlejší nárůst emisí tohoto plynu za 650 000 let. To musíme zastavit. Úroveň je třeba snížit tak, aby v atmosféře nebylo více než 350 ppm oxidu uhličitého. Systém pro obchodování s emisemi je nejúčinnějším nástrojem EU pro snižování emisí. Proto je důležité, jak tento systém nevrhne.

V této souvislosti jsem zklamán, že se skoro polovina snížení emisí uskuteční v jiných zemích prostředky označovanými jako mechanismy pružnosti. To nikdy nebylo záměrem výboru pro boj proti změně klimatu, který hovořil spíše o mechanismech pružnosti než o doplňkových opatřeních. Jsem rovněž zklamán, že trvalo tak dlouho než zcela vstoupil v platnost postup dražeb a že finančně silné energetické podniky dostanou povolenky zdarma, pokud vybudují experimentální zařízení pro zachytávání a ukládání uhlíku, neboli CCS.

Přesto Skupina konfederace evropské sjednocené levice a Severské zelené levice a já návrh podpoříme. Výsledkem návrhu bude v každém případě zlepšení našeho současného špatně fungujícího systému. Zavádíme horní hranice pro projekty mechanismu čistého rozvoje, a také jejich kvalitativní kritéria. Dražby emisních povolenek se nakonec stanou převažující zásadou. Bude se rovněž postupně snižovat horní hranice emisí. To bude znamenat nutný neustálý pokles evropských emisí.

Na závěr bych uvedl, že se jedná o krok správným směrem, ale že jsem chtěl, abychom toho dosáhli více. Průmyslovým lobbistům a konzervativním členským státům se jako obvykle podařilo klimatické cíle zmírnit. Je to EU ve skořápce. Hodně se mluví, ale málo se jedná tam, kde na tom opravdu záleží. Děkuji vám.

Johannes Blokland, za skupinu IND/DEM. – (NL) Paní předsedající, především bych chtěl co nejsrdčněji poděkovat zpravodajce paní Doyleové za její úsilí a výsledky dosažené během těchto jednání. Přesto se jedná o výsledky, s nimiž nemůžeme být zcela spokojeni. I když jsem přesvědčen, že by měly být všechny emisní povolenky prodávány v dražbách již od roku 2013, předložený kompromis je stále přijatelný.

Těší mě, že bylo rozhodnuto o vydání 300 milionů emisních povolenek na demonstrační projekty zachytávání a ukládání uhlíku (CCS). To pro nás bude správnou pobídkou pro vyzkoušení této přechodné technologie.

Také upřímně doufám, že členské státy skutečně vydají velkou část svých zisků z dražeb na cíle v oblasti klimatu. To lze uskutečnit prostřednictvím fondů, například prostřednictvím fondu OSN pro přizpůsobení se, nebo nepřímým směřováním peněz do průmyslu podporou inovace a výzkumu.

Po zvážení všech hledisek budu zítra hlasovat pro tuto dohodu. Je to krok správným směrem. Pan Borloo musel vézt na jednom trakaři 26 žab, aniž by mu nějaká vyskočila, zatímco úkolem paní Doyleové bylo dostat celý trakař plný stovek kousajících žab na druhou stranu. I jí se to podařilo. Dobrá práce.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, nyní máme kompromis a chtěla bych využít této příležitosti a poblahopřát zpravodajce paní Doyleové. Evropa proto nebude v Kodani k smíchu. Ale do zítřka nechci nic zakřiknout a budu doufat, že naši kolegové poslanci budou hlasovat správně. Znovu odsuzuji skutečnost, že někteří z nich kritizují použitý postup. Domnívám se, že je to urážka zpravodajky i celého Parlamentu.

Chtěla bych rovněž poukázat na to, že se po zasedání Rady v sobotu konalo nové trojstranné jednání s Evropským parlamentem, kde se mnohé změnilo. To je důkazem, že postup spolurozhodování s Parlamentem je oprávněný. Proto žádám své kolegy poslance, aby zůstali objektivní. Nedosáhneme lepší dohody během jednoho roku či dvou let. Nemůžeme si rovněž dovolit luxus a dát si načas mezi dneškem a rokem 2013. V průmyslu je třeba od nynějška plánovat a teď je třeba ho zorganizovat.

Máme všechny nezbytné úpravy. Ty nám umožní podpořit výzkum a inovaci a pomoci našim podnikům a našemu hospodářství projít tímto přechodným obdobím průmyslové revoluce s co nejmenšími ztrátami. Umožní nám také lepší přípravu, pokud se týká hospodářské krize, aniž bychom ohrozili cíl 20% snížení emisí skleníkových plynů.

Proto žádám své kolegy a kolegyně, kteří se stále zdráhají vidět smysl, a říkám jim, že si neumím představit, jak směšný by byl Evropský parlament, který není schopen dosáhnout dohody, a přesto chce příští rok v Kodani přesvědčit ostatní, že má pravdu. Páteční události mají historický rozměr. Na světě není kontinent, který by vytvořil závazná pravidla přijatá jednomyslně Radou a schválená v trojstranných jednáních. Evropa je nyní v pohybu, protože zjistila, co chybělo: silná politická vůle.

Neřídme se pouze institucionálními úvahami. Povznesme se nad to všechno. Evropská unie pobízená francouzským předsednictvím právě přepracovala svou hospodářskou a energetickou budoucnost tím, že opět potvrdila své mezinárodní vedoucí postavení v boji proti změně klimatu. Nebylo to jednoduché. Přivést 27 členských států ke kulatému stolu, aby odsouhlasily závazná pravidla, bylo skutečnou výzvou. Takže francouzské předsednictví odvedlo dobrou práci a přeji mu hodně štěstí v Kodani.

María Sornosa Martínez (PSE). – (ES) Paní předsedající, pane Dimasi, pane Borloo, dámy a pánové, je čas jednat. Legislativní balíček, který právě projednáváme, nám to umožní. Přestože výsledek tohoto balíčku není nijak výjimečný, měli bychom se cítit celkem spokojeni.

Bude-li zítra přijat, vyšleme jasný signál ostatním zemím, že se Evropská unie zavázala k boji proti změně klimatu, a v tomto boji stojí na čele.

Řešení této změny klimatu a přechod ke společnosti s nižší spotřebou a nižším množstvím uhlíku je klíčovou celosvětovou prioritou. Tento právní předpis nám dovolí naplánovat budoucí investice týkající se snižování emisí, zejména prostřednictvím energetické účinnosti a postupného vyřazování těch zastaralých elektráren, které vypouští obrovské množství CO₂.

Chtěla bych poděkovat všem – a zejména paní Doyleové – kteří umožnili, že jsme dnes zde a jsme spokojeni s tím, že máme legislativní balíček, přičemž doufám, že ho zítra přijmeme.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, záležitosti životního prostředí a konkurenceschopnosti by neměly být oddělovány. Dohromady jsou zdrojem výkonnosti. Mechanismus předložený Parlamentem bohužel zůstává kompromisem, který může být neúčinný, protože postrádá dva prvky.

Nestanovuje práva na náhradu na hranicích. Bez tohoto klíčového prvku nebudou naše požadavky kompenzovány na globální úrovni. Stanou se dodatečnými výrobními náklady, omezeními expanze, urychlovači unikání uhlíku a dovozy ničícími naše pracovní místa. Bez práv na náhradu na hranicích Unie budou naše kvality vystaveny zhoršení.

Rovněž zde chybí odvážná politika pro přidělování práv týkajících se uhlíku lesnickému a dřevařskému průmyslu. To by mělo zvýšit hodnotu lesů v rozvojových zemích, snížit emise CO₂ a podpořit nejzákladnější zdroj uhlíku.

Tyto dvě poznámky z hlediska zdravého rozumu znamenají, že tato zpráva, která je plná dobrých úmyslů, by byla pouze obrovským plýtváním energií.

Pilar Ayuso (PPE-DE). – (ES) Paní předsedající, pane komisaři, Komise tento návrh s některými skutečně ambiciózními cíli zveřejnila před více než rokem. Mezitím nastaly na celém světě finanční otřesy, přičemž se zdálo, že by mohly tato opatření zastavit. Ale nakonec bylo dosaženo vyvážené dohody. Jako celek neuspokojuje téměř nikoho, ale jedná se o dobrou dohodu, která zachovává konečné cíle a současně poskytuje podnikům lepší přístup k prostředkům pro jejich dosažení.

Proto musíme velmi poděkovat a poblahopřát především zpravodajce paní Doyleové, stínovým zpravodajům z dalších politických skupin a také francouzskému předsednictví, protože jeho práce nám umožnila dosáhnout výsledku příznivého pro všechny.

Jsem přesvědčena, že nám okolnosti v blízké budoucnosti umožní větší ambicióznost a že se k tomuto tažení proti změně klimatu, které všichni v Evropě s nadšením uskutečňujeme, připojí rovněž další země.

Atanas Paparizov (PSE). – (BG) Paní předsedající, zástupci Evropské komise a předsednictví, dovoluji mi zejména vyjádřit svou podporu dohodě dosažené v rámci Evropské rady a trojstranných jednání o energetickém a klimatickém balíčku.

Potvrzuje úlohu Evropské unie jako hnací síly v boji proti změně klimatu. Současně je třeba zohlednit, že je třeba, aby Evropa zůstala během závažné světové hospodářské krize konkurenceschopná a byla zde zachována pracovní místa.

Pokud se týká obchodování s emisemi, dohoda dosažená ohledně solidarity s novými členskými státy ze střední a východní Evropy a o zohlednění jejich úsilí po roce 1990 je důkazem životaschopnosti evropských hodnot, které činí Evropu přitažlivou pro velký počet lidí.

S ohledem na zachytávání a ukládání uhlíku bych chtěl vyzvat Evropskou komisi, aby dodržela dohodu o využití emisních povolenek na 300 milionů tun oxidu uhličitého, kde se navrhuje spolufinancování z otevřeného zůstatku z rozpočtu na rok 2008 a příznivé úvěry Evropské investiční banky.

Paní předsedající, doufám, že se klimatický balíček stane základem budoucích pozitivních změn, a to jak s ohledem na klimatický, tak i hospodářský rozvoj zemí, jako je ta moje, Bulharsko, a dalších zemí střední a východní Evropy.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Paní předsedající, celý systém snižování emisí oxidu uhličitého se zakládá na nepotvrzených hypotézách. Nezlepší životní prostředí ani podmínky lidí. Účelem tohoto dokumentu se stalo dosažení maximálního snížení emisí oxidu uhličitého a také povinné zavedení technologie pro zachytávání a ukládání uhlíku. To je nebezpečné a neodůvodněné z hlediska ochrany životního prostředí.

Nechceme poškozovat životní prostředí využíváním geologických formací jako odpadních skládek. To nedává smysl. Nechceme poškodit ani ekonomiky, které se stanou méně konkurenceschopné než třetí země, a tím upadnou do ještě větší recese. Náš polský balíček bude stát nejméně 500 miliard PLN. Navrhovaný systém pro dražby emisních povolenek je velmi nákladný.

Kromě toho se systém pro obchodování s emisemi, jak se bude šířit do dalších odvětví ekonomik členských států, prokáže jako užitečný nástroj řízení těchto ekonomik směrem k přebírání pravomocí orgánů členských států v oblasti daňové politiky. Toho bude dosaženo postupným rušením dosavadních daní a jejich nahrazením daněmi, které budou svévolně stanovené.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, podle návrhu Evropské komise by si měly velké průmyslové podniky a elektrárny vypouštějící oxid uhličitý do atmosféry kupovat povolenky pro takovou činnost ve zvláštních dražbách. Bude-li navržený systém opravdu zaveden, bude následovat vlna bankrotů. Ukazuje se, že je možné zabránit vzniku takové situace a uplatňovat řešení. To by ovšem znamenalo nárůst ceny energie, který by však nebyl nikterak drastický.

Je důležité zaujmout k otázce energie celistvý přístup. Proto Parlament v minulosti navrhl jmenování vysokého úředníka, který by se zabýval otázkou energie v kontextu zahraniční politiky. Tento úředník by zodpovídal

za koordinaci všech politických strategií týkajících se vnějších aspektů zabezpečení dodávek energie, například energetiky, životního prostředí, obchodu, dopravy a hospodářské soutěže.

Nyní vyvstává otázka ohledně úlohy Evropské komise. Ta předložila svůj návrh zcela zkráceným způsobem a nezhlednla situaci zemí, jejichž energetická odvětví jsou založena na uhlí. Tyto země dohromady tvoří jednu třetinu zemí Evropské unie. Proto jsem přesvědčen, že je zcela na místě ptát se předsedy sněmovny, je-li společná Evropa Evropou diktátů, nebo Evropou dohod. Domnívám se, že komisař Dimas u této zkoušky propadl. Když se jednání nacházela v kritickém bodě, komisař nepřispěl ničím. Jednoduše opakoval obecně platná prohlášení, která nepředstavovala základ pro kompromis. Tím podkopával důvěryhodnost přístupu Společenství k evropským problémům. Společný přístup k otázkám změny klimatu zachránilo francouzské předsednictví. Francouzské předsednictví umožnilo dosažení dohody o energetice, a za to bych chtěl poděkovat panu Borloovi a paní Kosciuszko-Morizetové.

Nyní je třeba podpořit členské státy, a umožnit jim tak využít nejnovějších technologických úspěchů v oblasti energetiky. K tomu by měl přispět Evropský technologický institut sídlící v Budapešti.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Paní předsedající, na kompromisu o systému pro obchodování s emisemi, o němž se bude zítra hlasovat, se nepochybným způsobem podílel i Evropský parlament. Je to práce jak paní zpravodajky, tak stínového zpravodaje. Za to bych jim chtěl upřímně poděkovat.

Přezkum systému pro obchodování s emisemi a celého klimatického balíčku tvoří nejambicióznější a nejvlivnější balíček pro ochranu světového klimatu, který byl kdy projednáván. Na to můžeme být hrdí. Tento úspěch bychom neměli ani trochu zlehčovat; naopak bychom se měli na chvíli zastavit a zhluboka se nadechnout.

Avšak neměli bychom si dovolit spokojit se s dosaženými výsledky, s tím, co bude zítra předloženo k hlasování. Namísto toho musíme pozorně sledovat, jak se klima vyvíjí a jaké dopady bude mít tento vývoj na naši ekonomiku. Proto žádám Komisi, aby pro Evropskou unii vypracovala zprávu podobnou Sternově zprávě, abychom mohli přesně zvážit, jaké finanční dopady bude mít změna klimatu pro Evropskou unii a jaká opatření musíme v budoucnu přijmout ke zvládnutí této celosvětové krize.

Karl-Heinz Florenz (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, nejsem přesvědčen, že jsme obzvláště úspěšně vysvětlili skutečný smysl, který musí být zachován v celém balíčku. Mnoho lidí je přesvědčeno, že chceme trestat průmyslovou politiku. Skutečně se to však týká politiky v oblasti emisí CO₂ a politiky udržitelnosti na tomto světě. Na to potřebujeme zdroje! Může to být bolestivé, ale pokud nebudeme mít tyto zdroje, nemůžeme zvládnout světové propady uhlíku, a ony existují a jsou nevysvětlitelné. Za tímto účelem jsme vytvořili mechanismy, kterými sice nejsem nadšen, stejně jako mě málo těší výsledky. Avšak i přesto budu hlasovat pro.

Přesouvání zdrojů emisí CO₂ je vstupní branou k určitému osvobození. To přesto zdaleka neznamena, že průmysl, o kterém jsme přesvědčeni, že by měl být osvobozen, Komise skutečně osvobodí. To samé platí pro systém referenčních hodnot. Pane ministře, se vši úctou k vám, a také k vám, paní Doyleová, musíme být velmi opatrní, aby se v budoucnu Komise nestala pánem a vládcem evropské hospodářské politiky. To by nikdy nemělo být úkolem jedné jediné instituce! To je důvod mých pochyb, ale nakonec budu přesto hlasovat pro tuto zprávu, protože se zpětně týká nejen CO₂, ale také udržitelnosti. Děsivou rychlostí spalujeme zdroje našich dětí, a tím ohrožujeme naši planetu. To musí změnit nová politika průmyslové společnosti. Je to naše jediná šance!

Když si stěžujeme, že Parlament nemohl vnést do této otázky dostatečnou kompetentnost, máme úplnou pravdu. Avšak, mí drazí sociálně-demokratičtí přátelé, na zasedání Konference předsedů jste většinou hlasovali pro tuto ukvapenost, zatímco my jsme hlasovali proti. Chtěli jsme jiný postup, takový, který by Rada určité zvládla. Takže když si stěžujete, stěžujte si na správném místě.

Na závěr bych uvedl, že si nedovedu představit existenci rozumnějšího návrhu, pro který by bylo možné nalézt vhodnou většinu. Proto musíme hlasovat pro.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Paní předsedající, bylo dosaženo dohody o klimatickém balíčku, a tím se nám všem ulevilo.

Dovolte mi však zmírnit nadšení některých lidí nad tímto balíčkem. Dohoda byla nezbytnou podmínkou předpokladu vývoje po Kjótu, ale nepostačuje k tvrzení, že se nyní nacházíme v situaci, kdy zvládneme problémy spojené se změnou klimatu.

Rovněž se domnívám, že má tento dokument několik slabin. Zaprvé, lituji, že byla úroveň dražeb snížena na 70 % v roce 2020, zatímco v původním návrhu se jednalo o 100 %.

Zadruhé, přijetím názoru, že 50 % úsilí o snížení může být kompenzováno projekty v rozvojových zemích, podstatně oslabujeme odpovědnost Evropské unie v oblasti změny klimatu.

Třetím příkladem jsou nízké výnosy a nedostatek pevných závazků investovat do boje proti změně klimatu, a to jak v Evropské unii, tak ku prospěchu rozvojových zemí.

Pochybuji, že tato ustanovení, a obecně i ustanovení klimatického a energetického balíčku, pobídnou evropskou ekonomiku k nezbytným změnám a že se Evropská unie vydá směrem ke společnosti, jež se bude ohledně uhlíku chovat zdrženlivě.

Přesto budeme hlasovat pro celý dokument, ale domnívám se, že budeme potřebovat další iniciativy, abychom dodali evropskému závazku váhu.

Elisabetta Gardini (PPE-DE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, dohoda dosažená o klimatickém a energetickém balíčku je podle mého názoru ambiciózní, protože jednak respektuje cíle stanovené pro ochranu životního prostředí a současně naznačuje způsoby, jak je skloubit s hospodářskou udržitelností. Rovněž ji považuji za italský úspěch, protože Itálie vyjednala několik kritických aspektů tohoto balíčku a výsledek byl příznivý.

Schválený text je skutečným vylepšením znění vypracovaného Výborem pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a více se blíží názorům naší politické skupiny. Například doložka stanovící přezkum v roce 2010 – také s ohledem na výsledky kodaňské konference – přijatá na návrh předsedy Berlusconiho je klíčovým bodem a skutečnost, že byla přijata jednomyslně, podle mého názoru dokládá její význam pro průmysl. Stejně tak je důležité, že bylo schváleno postupné zavedení systému dražeb v průmyslových odvětvích nevystavených mezinárodní konkurenci. Kromě toho byly pro subjekty ohrožené únikem uhlíku stanoveny náhrady v podobě bezplatných povolenek.

To ale neznamená, že se bude jednat o procházku růžovým sadem, protože tento balíček způsobí podstatný nárůst nákladů v rámci vnitrostátního systému. Počet bezplatných povolenek souvisí také s ambiciózními referenčními hodnotami stanovenými v dotčených směrnících, a riziko přemísťování tedy není možné zcela odstranit. Proto se vracíme k významu doložky o přezkumu: bude to příležitost posoudit, zdali systém vyplácí příliš mnoho, provést úpravy a přeorientovat naše úsilí.

Domnívám se, že by Parlament měl kontrolovat způsob uplatňování této dohody a zejména způsob realizace dražeb; to bude podle mého názoru skutečnou zkouškou. Velmi si žádáme reálnou ekonomiku a, jak jsme vždy tvrdili, nechceme, aby se toto úsilí zvrhlo do nadměrného financování odtrženého od reálné ekonomiky.

Caroline Jackson (PPE-DE). - Paní předsedající, děkuji a blahopřeji paní Doyleové, ale domnívám se, že zítřek bude v Evropském parlamentu smutným dnem pro demokracii.

Jsme vyzváni, abychom schválili dohodu sjednanou Radou za zavřenými dveřmi. Vědomě jsme zahodili šanci omezit pozici Rady prostřednictvím postupu spolurozhodování. Nevidím žádný důvod, proč Parlament důrazně žádá nové pravomoci, když nejsme připraveni vykonávat ty, které máme.

Protože se ženeme vpřed podle špatného harmonogramu, zanedbáváme náš úkol zajistit provedení celkového posouzení dopadu klimatického balíčku nezávislými orgány. Nedávno jsem například byla zpravodajkou pro rámcovou směrnici o odpadu. Podporuje myšlenku energeticky účinných elektráren pro kombinovanou výrobu tepla a chladu, ale tyto elektrárny mohou být penalizovány podle revidovaného systému pro obchodování s emisemi. Diskutovalo se vůbec o této významné otázce? Co se s tím stalo?

Přijali jsme tvrzení těch států, jež jsou tímto balíčkem nejvíce znepokojeny. Nevytvořili jsme silný aparát pro posouzení dopadů pro EU a nyní za to platíme. Ani nemáme sebemenší představu o tom, zdali budou cíle stanovené v balíčku skutečně splněny. Jsme přesvědčeni, že bude existovat dostatečně silná kontrola uplatňování, navzdory tvrzení pana Dimase, a rychlá reakce vůči státům, které nerealizují ani tento oslabený balíček?

Jak budeme kontrolovat všechny tyto společné projekty v rozvojových zemích? Je-li změna klimatu tak významná, potřebujeme přistupovat k uplatňování aktivněji, než tomu dosud bylo v případě jakýchkoliv environmentálních politik, a o tom jsme nic neslyšeli. Má-li z toho vzniknout něco dobrého, musí to být

nové řešení, které zabezpečí nepropustné záruky uplatňování a standardizovaný systém nezávislého posouzení dopadů, jaký má k dispozici například Kongres USA.

Někdo řekl, že tato kvapná dohoda v prvním čtení nemá být považována za precedent ochoty Parlamentu ustupovat Radě a zbavovat se pravomocí, jež mu náleží podle postupu spolurozhodování. Ale bude to tak, pane Borloo, že? A budoucí Parlament toho bude litovat.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, pane ministře, pane komisaři, Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů vítá, že dohoda Rady a Parlamentu v rámci trojstranných jednání nevztahuje nová pravidla revize obecného systému pro obchodování s emisemi na leteckou dopravu, ale ponechává ji v působnosti dosud nezveřejněných zvláštních pravidel pro leteckou dopravu.

Zvláštní pravidla systému pro obchodování s emisemi v letecké dopravě, na kterých se Parlament s Radou dohodly v létě a která vstoupí v platnost dne 1. ledna 2012, jsou prvními celosvětovými pravidly, jež začleňují leteckou dopravu do systému pro obchodování s emisemi, a proto po leteckých společnostech požadují, aby omezily dopad letecké dopravy na životní prostředí. To je správné. Důsledky, zejména náklady leteckých společností, letišť a konečně i cestujících v celosvětové konkurenci jsou na základě předpisů, které jsme přijali v létě, jen stěží tolerovatelné.

Prísnejší pravidla prostredníctvom nových obecných pravidiel systému pro obchodování s emisemi by byla nejen neoprávněná, ale mohla by evropským leteckým společnostem způsobit finanční potíže. Za to jsme Parlamentu a Radě velmi vděční. Je to správné také proto, že nám zvláštní pravidla systému pro obchodování s emisemi dávají příležitost sjednat pravidla zcela rovnocenná se třetími zeměmi, a tak se vyhnout celosvětovým konfliktům, neboť ty by mohly vést k odvetným opatřením vůči evropským leteckým společnostem. Globální řešení, nebo alespoň částečná řešení zaměřená na účelnou ochranu životního prostředí v oblasti letecké dopravy na celém světě jsou vždy lepší než nadměrně přísné předpisy uplatňované pouze v EU. S tím jsme velmi spokojeni. Víte, že v každém případě budou v roce 2014 přezkoumána zvláštní pravidla pro systém pro obchodování s emisemi v letecké dopravě.

Jsem tedy vděčný zpravodajce paní Doyleové a francouzskému předsednictví – pokud mě nyní poslouchají – za to, že vyloučili leteckou dopravu. Bylo to správné rozhodnutí, které nám umožní pokrok. Děkuji vám mnohokrát!

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, nebudu plýtvat časem na blahopřání francouzskému předsednictví k těmto úspěšným jednáním. Cítíme však hořkost kvůli nedostatečnému zapojení Evropského parlamentu. Zejména v této otázce je to škoda. Nemohu dost dobře pochopit spěch, který jsme zde zažili, protože téměř všechny členské státy váhají s dodržováním závazků, jež přijaly podle Kjótského protokolu.

Byli jsme vždy dobří ve vyjednávání cílů ležících v daleké budoucnosti. Systém pro obchodování s emisemi bude účinný od 1. ledna 2013. Rozhodli jsme o závazcích pro toto období a dále do roku 2020 a pro vzdálenou budoucnost. Bylo by lepší, kdybychom přiměli členské státy, aby dodržovaly stávající závazky a kdybychom zapojili Evropský parlament do spravedlivého, řádného a demokratického procesu tvorby politik.

Kromě toho jsem přesvědčen, že Komise nyní čelí velkým výzvám, protože to, na čem jsme se dohodli, je všeobecný rámec. Zejména určování jednotlivých bodů, například uplatňování mechanismů pružnosti, bude velmi záviset na tom, jak Komise stanoví obecné podmínky. V tomto případě je také třeba uvést, že v rámci systému pro obchodování s emisemi lze víceméně 50 % získat z ostatních oblastí světa; pomocí společné činnosti je to 70 %. Zde si členské státy celkem náležitě pomohly. Také v tomto případě bych chtěl požádat Komisi a pana komisaře Dimase, aby velmi pozorně kontrolovali shodu a upozorňovali členské státy na odpovědnost, kterou přijaly ohledně pomoci světovému klimatu.

Dále máme zcela jistě problém s přesnou definicí přesouvání zdrojů emisí CO₂. Je zcela správné učinit výjimky pro některá odvětví, ale dosud nikdo neví, kterých odvětví se to týká. Proto musí Komise stanovit transparentní postup, který by zajistil přijetí průmyslem a členskými státy, protože zde jednáme o velmi vysokých částkách. Je důležité, abychom našli vhodný základ prostřednictvím transparentního postupu.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Paní předsedající, chtěla bych poděkovat všem v Parlamentu, kteří tolik přispěli ke klimatickému balíčku. Chtěla bych ocenit zejména sekretariát, jehož tvrda práce je úctyhodná a jehož obrovské pracovní zatížení by v žádném případě nevyhovělo právně stanoveným omezením pracovní doby.

Nyní je před námi velmi uspokojivý a environmentálně ambiciózní výsledek a, jak se občas stává, musíme za něj poděkovat Radě, nikoliv Parlamentu. Rada napravila několik závažných problémů ukrývajících se v návrhu Komise. Vlastně toho zůstává nevyřešeného hodně a jen čas odhalí zbylé problémy.

Naše skupina k výsledku podstatně přispěla, přestože se to neodrazilo ve stanovisku přijatém Výborem pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Ale nyní je to zřejmé ze stanoviska Rady a z konečného výsledku. Naš alternativní model pro obchodování s emisemi poskytl prostor pro názory a svobodnou diskusi. Tím jsme pomohli Radě a podpořili ji v zaměření její politiky na metodu referenčních hodnot.

Chci tedy poděkovat všem členským státům, včetně mé země, Finska, za to, že velmi pozorně přihlíží k nejrůznějším stanoviskům Parlamentu a sledují změnu, která se zde odehrála. Úsilí Komise zde získalo mnohem větší podporu, než se na první pohled zdálo.

Hlavním cílem klimatické politiky je vytvoření synchronní, všeobecně platné dohody. Z hlediska ochrany životního prostředí neexistuje jiný rozumný výchozí bod. Tak můžeme zajistit, že zdejší snížení nezpůsobí nárůst někde jinde, protože pak by tyto snahy přišly nazmar.

Bohužel se to týká těch v ekologickém hnutí, kteří by měli být připraveni jít touto cestou. Zkušenosti však ukazují, že životní prostředí neodměňuje jednostrannou rozhodnost a klimatické puritánství, protože to nepřináší výsledky. Je třeba, abychom vytvořili široké pole a stanovili spravedlivá pravidla. Potřebujeme právní předpisy, které motivují společnosti, aby se připojily k závodu o technologii, jež produkuje nejméně emisí a jež je za to odměněn – nikoliv potrestán.

Zejména chci uvést, jak jsem potěšena, že se držíme cíle snížení emisí o 20 %, takže můžeme tvrdit, že Parlament a Rada vůbec nic neoslabil.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Paní předsedající, musím říci, že během let, kdy jsem v Evropském parlamentu, jsem se naučil, že se ne vždy podaří uskutečnit to, co by si člověk přál. Vše vychází z kompromisů, ale nakonec to vše opravdu docela funguje. Mnoho lidí si nyní stěžuje, ti, kteří se domnívají, že bychom měli přijmout ambicióznější pravidla, a ti, kteří si myslí, že jsou tato pravidla příliš ambiciózní. Ale já se domnívám, že bychom měli být v zásadě na výsost spokojeni, že jsme vůbec úspěšně dosáhli kompromisu. Je to krok správným směrem a alespoň mě naplňuje hrdostí. Jsem hrdý, že se tím potvrzuje, že je Švédsko stále nejodpovědnější zemí Evropy, a také to, že Evropa je oblastí světa, která přebírá celkově největší odpovědnost. S ostatními švédskými konzervativci jsme na realizaci tohoto kompromisu tvrdě pracovali jak v Radě, tak zde v Evropském parlamentu.

O tomto tématu lze říci mnoho, ale mám-li hovořit o tom, s čím jsem nejvíce spokojen, zdůraznil bych dosažené výsledky týkající se automobilů, kdy zohledňujeme environmentální přínosy automobilů, ale také výrobcům automobilů poskytujeme dostatek času pro vývoj nových modelů. Jak již bylo řečeno, nesmíme se spokojit s tím, že se jedná o konec procesu. Jedná se pouze o předebru k důležité práci, již je třeba odvést v Kodani. Nyní jsem přesvědčen, že jsme pro to vytvořili dobrý základ. Děkuji vám mnohokrát.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, podle mého názoru je tato směrnice příkladem správného a účinného dialogu v Evropské unii. Jednalo se pravděpodobně o nejobtížnější směrnici, kterou jsme se zabývali během tohoto volebního období. Předložené pozměňovací návrhy nebyly pro všechny srozumitelné. Nakonec jsme si vzájemně naslouchali, především v Parlamentu, a také musím uznat, že francouzské předsednictví projevilo ve svém přístupu k této problematice velkou vytrvalost. Chtěl bych poděkovat komisaři Dimasovi a komisaři Piebalgsovi za to, že se této rozpravě zúčastnili.

Nyní je třeba, abychom zajistili, že budeme tuto směrnici uplatňovat. Je třeba, abychom snížili emise skleníkových plynů o 20 % do roku 2020. 20% snížení je minimum! Takto vytváříme společnou politiku Evropské unie v oblasti klimatu. Dosud se o tom příliš nehovořilo, ale směrnice se týká naší společné politiky. Jako v případě každé politiky budou nutná systematická opatření, dohlížení a vzájemné kontroly. Je rovněž třeba, abychom financovali strategický program pro energetickou technologii. To je reakce na posuzování emisí CO₂. Bude to společný začátek naší společné energetické politiky. Právě to Evropská unie potřebuje.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Naší jedinou možností není vyrábět méně, ale učinit naši výrobu inteligentnější a ekologičtější. Je pro nás důležité, abychom snížili emise znečišťujících látek, ale je také třeba, abychom zajistili hospodářský rozvoj a zachovali pracovní místa.

Rumunsko v porovnání s 8% snížením stanoveným v Kjótském protokolu snížilo mezi lety 1990 a 2005 své emise skleníkových plynů o 43 %. Toho bylo bohužel dosaženo pomocí restrukturalizačního procesu uplatňovaného společnostmi zabývajícími se těžkým průmyslem a navzdory závislosti na fosilních palivech.

Přestože by bylo mnohem výhodnější stanovit referenčním rokem rok 1990, vítám pružnost a solidaritu vůči novým členským státům v podobě přechodného období pro provedení významných investic, jejichž účelem je efektivnější fungování společností.

Díky pozměňovacím návrhům jsme získali bezplatné povolenky pro vytápění obytných domů a pro vytápěcí či chladicí zařízení založená na účinné kombinované výrobě, poskytnutí podpory domácnostem s nízkými příjmy z výnosů dražeb emisních povolenek a výjimku z režimu pro obchodování s emisními povolenkami pro nemocnice a malá zařízení. Děkuji vám.

Chris Davies (ALDE). – Paní předsedající, jedním z úspěchů těchto jednání je vytvoření mechanismu financování pro demonstrační projekty zachytávání a ukládání uhlíku, o čemž se zmíním později. I když jsem byl vyjednavatelem, zpravodajem, pro zachytávání a skladování uhlíku, uspěli jsme díky revizi směrnice o systému pro obchodování s emisemi. Přinejlepším jsem hrál druhé housle. Někdy potřebujete štěstí a já jsem měl štěstí, že jsem měl Lindu McAvanovou, Lenu Ekovou a další – stínové zpravodaje – pro směrnici o systému pro obchodování s emisemi. Myslím si, že jsem měl štěstí, když jsem spolupracoval s předsednictvím, které bylo otevřené prozkoumávání nových myšlenek, a měl jsem velké štěstí, že jsem mohl spolupracovat s Avril Doyleovou, zpravodajkou pro tento právní předpis, která dosáhla ohromujících výsledků. Paní předsedající, chtěl bych poukázat na jednu věc, a to že v dějinách tohoto Parlamentu nebylo mnoho zpravodajů, kteří předložili původní návrh navyšující finanční prostředky přinejlepším o 1,5 miliardu EUR, a skončili s balíčkem, jehož hodnota je pětkrát až šestkrát vyšší.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Paní předsedající, cíl 20% snížení emisí do roku 2020 zůstává zachován. Přesto bychom si neměli nic nalhávat. Tento cíl byl již nedostatečný. Vědci nám říkají, že bychom se měli zaměřit na 25%, nebo dokonce 40% snížení. Vyjadřuji politování nad narušením systému dražeb v sektoru nevyrábějícím elektřinu. V roce 2020 budeme stále vydávat 30 % emisních práv, zatímco 100% dražby se nebudou nerealizovat až do roku 2027.

To vysílá opravdu špatný signál těm, kdo budou v Kodani jednat o světové dohodě v oblasti klimatu, přestože skutečně nejlepší odpovědí na únik CO₂ je celosvětová dohoda. Nebude-li dosaženo celosvětové dohody, bude systém dražeb nadále narušovat skutečnost, že budou bezplatná emisní práva přidělována 96 % společností. Nižší výnosy z dražebních práv povedou k nižším investicím do udržitelné energie a výzkumu a vývoje.

Paní Doyleové bych se chtěl zeptat na jednu věc: Máte nějakou představu o očekávaném propadu zisků z dražeb, když je nyní tento systém zcela narušen?

Předsedající. – Velmi se omlouvám, vzhledem k nedostatku času nemohu umožnit další vystoupení. Takže nyní dáme slovo zpět paní zpravodajce, paní Doyleové, která zde byla tolikrát chválena.

Avril Doyle, zpravodajka. – Paní předsedající, ve stručnosti bych chtěla učinit několik poznámek.

Environmentální celistvost vynikajícího původního návrhu odolává, zejména s ohledem na snížení o 30 %. Nemělo by smysl vydat se do Kodaně s našimi právními předpisy, nebudou-li příští rok v prosinci doplněny značnými finančními prostředky – to je váš úkol, Komise.

Dohoda v oblasti zachytávání a skladování uhlíku o 300 milionech povolenek může být v celé této rozpravě o snižování emisí oxidu uhličitého přechodná, bude-li tato technologie ověřena ve 12 dotčených elektrárnách.

Nám předložená dohoda nyní dává EU jasnou pravomoc vyjednávat se třetími zeměmi při přípravě dohody pro příští rok. Nemůžeme si dovolit neúspěch, protože nás historie obviní ze zřeknutí se odpovědnosti, kterou jsme měli jako politici, kteří znali problém, znali vzájemně přezkoumané vědecké důkazy, ale nebyli schopni jednat.

Někomu se jeví, že moje zpráva zachází příliš daleko, pro jiné je nedostatečná. Ale i s povolenkami nevázanými na referenční hodnoty nebude snížení obsažené v cílech pro průmysl jednoduché. Nečiniťme něco, co není v našich silách. Toto je po zvážení všech hledisek dobrý výsledek. Je konec konců nejlepší na světě, protože se dosud jedná o jediný systém pro obchodování s emisemi na světě. Vyzývám USA a Austrálii, aby si vedly lépe a přiměly nás, abychom se příští rok v Kodani více činili.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra, ve středu 17. prosince 2008.

Písemná prohlášení (článek 142)

Jorgo Chatzimarkakis, Wolf Klinz, Holger Krahmer, Alexander Graf Lambsdorff a Willem Schuth (ALDE), písemně. – (DE) Paní předsedající, dohoda o klimatickém balíčku je skromným výsledkem.

EU stanovila cíl 20% snížení v porovnání s rokem 1990. Toto snížení jsme již téměř z poloviny uskutečnili. Klíčovým pojmem je rozšíření na východ, kde jsou emise v absolutních číslech nižší a současně zde zůstává v platnosti cíl 12% snížení v porovnání s rokem 1990.

EU by měla dosáhnout 3 až 4% snížení v rozvojových zemích a zůstane těsně pod hranicí 9%. Nesplnění cílů je možné až do výše 5%. Zbývají tedy 4%.

Za běžných okolností by bylo možné prohlásit: dobře, jaké štěstí, že se EU nerozhodla vyvézt celou svou ekonomiku do Asie. Kompromis je zřetelně levnější než návrh Komise. To umožňuje souhlas německé Svobodné demokratické straně (FDP).

Namísto toho nyní EU staví členské státy navzájem proti sobě; díky kombinaci energií, pravidlům o výjimkách a lstivému jednání jsou některé členské státy zvýhodněny před ostatními. Brzy bychom mohli zažít, jak němečtí dodavatelé energie vyrábí elektřinu v Polsku, pokud ji nebudou kupovat od Francouzů.

Skutečnost, že se členské státy EU účastní tohoto handlování, nedává příliš nadějí ohledně globální dohody a vyvstává rovněž otázka účinnosti zdrojů.

Vlády, Rada a Evropská komise jsou vyzývány, aby zefektivnily jak ochranu životního prostředí, tak ekonomiku a růst.

Magor Imre Csibi (ALDE), písemně. – Minulý týden dosáhla Rada a vyjednávači Evropského parlamentu historické dohody o klimatickém balíčku. Kompromis vítám s poněkud těžkým srdcem, protože byl balíček v porovnání s původním návrhem Komise a hlasováními ve výborech Evropského parlamentu podstatně oslaben. V době, kdy je třeba rychlé a soudržné akce, se Evropa rozhodla pro pomalý přechod k nízkouhlíkové ekonomice prostřednictvím odchylek a emisních povolenek zdarma. Přes tyto nevýhody je tento kompromis důležitým průlomem, který stanoví základy udržitelnější ekonomiky. Největším úspěchem je skutečnost, že jsou cíle a prováděcí zásady zahrnuty v právních předpisech a všichni uznali, že je třeba vydat se na cestu čistšího rozvoje. Kromě toho bude boj proti změně klimatu účinný pouze tehdy, budou-li se na něm podílet všichni, a tento kompromis poskytuje EU silnější vyjednávací postavení k zapojení mezinárodních partnerů. Podporuji tuto dohodu také proto, že jsem opravdu přesvědčen, že se nejedná o kompromis z prázdných slov, ale o kompromis, který lze skutečně realizovat.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Výsledek jednání o klimatickém balíčku mezi třemi institucemi představuje vyvážený kompromis, který pomůže Evropské unii k výraznějšímu podílu na opatřeních v rámci boje proti globálnímu oteplování, neboť se jedná o první skupinu států, která tento úkol přijala jako právní závazek. V současnosti čelíme světové finanční krizi, která ve většině členských států rozvířila obavy ohledně cíle snižování emisí oxidu uhličitého. Avšak výsledek, kterého jsme dosáhli v návaznosti na summit, je vyváženou dohodou mezi potřebou chránit klima a nutností překonat tyto hospodářské potíže. Domnívám se, že argumenty týkající se této krize nesmí zabránit přijetí tohoto balíčku. Doufám, že pro něj budou hlasovat všechny politické skupiny v Parlamentu. Jsem potěšena, že bylo prostřednictvím úpravy režimu distribuce příjmů z dražeb, aniž by došlo ke změně celkové struktury balíčku, uznáno úsilí zemí, včetně Rumunska, které snížily množství svých emisí mezi lety 1990 a 2005. Současně se domnívám, že byla vhodně vyřešena většina problémů směrnice o obchodování s emisemi, které členskými státy způsobovaly závažné potíže, a že je konečný výsledek spravedlivý a umožní Evropské unii, aby se pustila do skutečného boje proti změně klimatu.

Esko Seppänen (GUE/NGL), písemně. – (FI) Směrnice o obchodování s emisemi předložená Parlamentu je kapitalistickým ekologickým podvodem, a i přes to není ničím více než kasinovým kapitalismem a legalizovaným kupčením. Protože byl původní návrh Komise vypracován tak, že evropský průmysl nebude muset s výjimkou ceny elektřiny platit cenu za spekulace, budu hlasovat pro, přestože nesouhlasím s obchodováním s emisemi. Podporuji emisní cíle, ale měli bychom jich dosáhnout prostřednictvím zdanění, nikoliv spekulace.

12. Společné úsilí o snížení emisí skleníkových plynů (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva Satu Hassiové jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 (KOM(2008)0017 - C6-0041/2008 - 2008/0014(COD)) (A6-0411/2008).

Satu Hassi, zpravodajka. – (FI) Paní předsedající, dámy a pánové, moje neupřímnější poděkování patří stínovým zpravodajům za jejich vynikající spolupráci. Rovněž chci poděkovat Komisi a francouzskému předsednictví Rady Evropské unie za veškeré jejich úsilí.

Musím však říci, že nejsem spokojena stoprocentně. EU měla tímto klimatickým balíčkem ukázat silné celosvětové vedoucí postavení. Naneštěstí bylo toto vedoucí postavení výrazně oslabeno, když francouzské předsednictví podmínilo rozhodnutí konsensem členských států. Se záměrem oslabit klimatický balíček, založeným na národních zájmech, přišli na summit téměř všichni ministerští předsedové a skutečně se jim to podařilo. Výsledek je samozřejmě krokem vpřed, avšak mnohem, mnohem menším, než nám radila učinit vědecká obec.

Největším problémem tohoto rozhodnutí o sdílení úsilí je, že je členským státům neomezeně povoleno zanedbávat své snižování emisí a nahrazovat ho financováním projektů v rozvojových zemích. Podle nejhoršího scénáře to může jednoduše vést ke stabilizaci tuzemských emisí a zachování současného stavu.

Výsledek jednání nicméně zachovává jasnou základní strukturu návrhu Komise: lineární vývoj snižování emisí a závazné roční stropy emisí, což se v právních předpisech EU objevuje poprvé.

Parlament kromě toho prosadil několik významných zlepšení vycházejících z téměř jednomyslně přijaté zprávy Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Některá z nich uvedu. V právním dokumentu se nyní na základě mezinárodní dohody objeví cíl 30% snížení emisí. Členské státy budou muset okamžitě začít plánovat drastická opatření pro snížení emisí a rovněž o nich budou muset podávat zprávy. Členské státy budou výslovně pobídnuty, aby nepřekračovaly své zákonem stanovené limity emisí, protože překročení těchto limitů by vedlo ke zvýšenému omezení kvóty na následující rok. Budou zpřísněna kvalitativní kritéria získávání kreditů v rámci mechanismu čistého rozvoje. Po uzavření mezinárodní dohody se EU zaváže pomáhat rozvojovým zemím snižovat emise tak, aby se změna klimatu snížila na méně než dva stupně. Bude stanovena lhůta pro omezení emisí z lodní dopravy. Neuzavře-li Mezinárodní námořní organizace do roku 2011 mezinárodní dohodu, EU přijme vlastní legislativní opatření.

To vše jsou významná zlepšení a vycházejí z požadavků Parlamentu. Proto doporučuji podpořit v závěrečném hlasování celý balíček, přestože na druhou stranu rovněž podporuji pozměňovací návrhy své skupiny a skupiny Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice na takové omezení kvót kreditů mechanismu čistého rozvoje, které by zajistilo, že se většina snižování emisí odehraje v Evropě.

Toto rozhodnutí, nehledě na jeho dobré i špatné stránky, vyvolá tahanice o to, zda by EU měla snižování emisí uskutečňovat způsobem zohledňujícím poznatky klimatického výzkumu a učinit tak pouze na základě mezinárodních rozhovorů o dohodě. Zadruhé toto rozhodnutí znamená, že se v případě objemu snížení emisí, jež se má realizovat v Evropě, jedná o politickou odpovědnost členských států.

Vyzývám členské státy, aby nepřeváděly většinu svého snižování emisí na rozvojové země, ale aby prováděly ekologické investice do tuzemské veřejné dopravy, železnic a energeticky úspornějších budov a současně aby v Evropě vytvářely pracovní místa pro „zelené límečky“.

Nesmíme zapomínat, že Země neuzavírá kompromisy. Ultimáta planety jsou nezvratná a omezení a odložení snižování emisí je nejdražší možností ze všech.

Jean-Louis Borloo, úřadující předseda Rady. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, zaprvé bych chtěl opravdu poděkovat paní Hassiové za obtížnou práci, kterou odvedla, a – proč to neuvést – za její smysl pro odpovědnost, který nám umožnil soustředit se na to nejdůležitější.

Všichni vědí, že by si možná přála, aby byl tento systém v některých otázkách restriktivnější, já se však domnívám, že jsme prostřednictvím tohoto trojstranného jednání a postupu spolurozhodování dosáhli výsledku, který je tak ideální, jak jen ideální být může.

Učiním dvě poznámky; zaprvé o trajektorii týkající se snižování, pružnosti a postihů, o níž se diskutovalo především tento víkend na trojstranných jednáních. Tato pružnost byla podmínkou některých členských

států. Parlament chtěl, aby byla doplněna posílením nápravných mechanismů, a jsem přesvědčena, že se nám to podařilo.

Zadruhé, využití mechanismu čistého rozvoje se posunulo jen okrajově, pouze pro některé členské státy a pouze v některých případech, zejména pokud se týká počtu území, jež jsou skutečně v procesu rozvoje: nejméně rozvinutá území nebo malé ostrovy. Diskuse zůstane podle mého názoru ve všech zemích otevřená a domnívám se, že se bude jednat o obecnou diskusi o mechanismech čistého rozvoje a kapacitě pro jejich začlenění a řízení za dobrých podmínek, a to nezávisle na tomto dokumentu.

Konečně bych chtěl zdůraznit, že rozhodnutí o zvýšení úrovně závazku bude po Kodani předmětem postupu spolurozhodování. Proto se domnívám, paní Hassiová, že se nelze dostat do situace, kdy by tento dokument byl revidován směrem dolů.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Paní předsedající, chtěl bych poděkovat a poblahopřát paní Hassiové za její výjimečnou práci a za její snahu zachovat hlavní zásady a strukturu původního návrhu Komise; podle mě zůstaly v kompromisní dohodě o rozhodnutí o sdílení úsilí zachovány. Musím znovu zdůraznit, že prostřednictvím tohoto balíčku bude dosaženo cíle snížení emisí oxidu uhličitého v Evropské unii o 20 % do roku 2020 a toto rozhodnutí nám k dosažení našeho cíle samozřejmě pomůže. Ohledně dosahování cílů jsme nečinili a nečiníme kompromisy.

Kdosi řekl, že se tento balíček skládá ze dvou částí. Můžeme jej rozdělit na ekologické cíle – u nichž se nic nezměnilo a které budou splněny podle plánu – a všechny ostatní záležitosti, včetně dražeb či otázek možnosti investic v zemích mimo Evropskou unii, kde k určitým změnám došlo, aniž by se však změnila základní struktura balíčku nebo cílů v oblasti ochrany životního prostředí.

Pokud se týká konkrétně rozhodnutí, vnitrostátní cíle stanovené v návrhu pro členské státy zůstaly zachovány podle návrhu Komise. Členské státy budou vyzvány ke snížení emisí skleníkových plynů během období 2013 a 2020, a to podle lineární funkce a závazných ročních cílů. Tím se zajistí, že členské státy poměrným dílem pomohou ve všech odvětvích ekonomiky dosáhnout společného cíle Evropské unie, tedy 20% snížení do roku 2020.

Jedním z hlavních problémů diskusí o sdílení úsilí členských států byla potřeba dosažení rovnováhy mezi členskými státy při plnění jejich cílů přijetím účinné kontroly a opatření shody, aby se zajistila realizace dotčených cílů. Kompromisní dohoda o sdílení úsilí je vyvážená. Členským státům poskytuje uspokojivý stupeň pružnosti, aby mohly dosahovat svých cílů způsobem udržitelným z finančního hlediska a současně využívat silného systému kontroly a shody. Kromě toho zůstala zachována a byla zpřísněna Komisí navržená ustanovení o kontrolních opatřeních členských států a jim poskytnuté pomoci po přijetí nezbytných nápravných opatření.

Tato kompromisní dohoda o rozhodnutí o sdílení úsilí je významným úspěchem, který by se neuskutečnil bez vytrvalého úsilí Evropského parlamentu, a zejména zpravodajky Satu Hassiové. Proto vás všechny vyzývám, abyste hlasovali pro tuto dohodu.

Cornelis Visser, navrhovatel stanoviska Výboru pro hospodářské a měnové záležitosti. – (NL) Paní předsedající, jsme potěšeni výsledkem klimatického balíčku, protože jasně odráží stanovisko nizozemských křesťanských demokratů (CDA) a skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů. Je důležité, že si Evropa stanovila cíl snížení o 20 % do roku 2020, který se může dále snížit i na 30 %, bude-li uzavřena mezinárodní dohoda.

Nicméně je třeba, abychom zajistili, že bude zavedeno měřítko stejné pro všechny členské státy. Jinými slovy bychom měli zajistit, že všechny členské státy budou své cíle plnit stejně. Požadavky na snížení byly pro všechny členské státy stanoveny jednotlivě. To v zásadě přináší spravedlivé rozdělení a je důležité je, stejně jako dříve, zachovat. Nestane-li se tak, dostanou členské státy příliš mnoho volnosti. Když jeden členský stát dohodu dodrží, a druhý nikoliv, bude ohrožena hospodářská soutěž.

Netrpí tedy pouze životní prostředí. Postiženy jsou rovněž konkurenční podmínky pro společnosti a průmyslová odvětví mezi jednotlivými členskými státy. Ve zprávě Výboru pro hospodářské a měnové záležitosti jsem požádal, aby byla tomuto aspektu věnována zvláštní pozornost. Výbor musí pečlivě kontrolovat shodu a tam, kde to bude nutné, stanovit dodatečné požadavky. My v Parlamentu to budeme podrobně sledovat.

Sepp Kusstatscher, *navrhovatel stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci*. – (DE) Paní předsedající, Výbor pro zaměstnanost a sociální věci vítá cíle a opatření, která pomohou zpomalit změnu klimatu a zmírnit její dopady.

Budu se nyní věnovat pouze jednomu hledisku sociální politiky: prosperita takzvaného prvního světa, nadvýroba a nadměrná spotřeba – zejména doprava s masivním používáním fosilních paliv – jsou hlavními příčinami nárůstu skleníkových plynů poškozujících klima. Na druhé straně dopady klimatické katastrofy, která visí ve vzduchu, nejvíce poškodí sociálně nejslabší a chudé. Nemají prostředky k tomu, aby se přizpůsobili. Ceny energií a potravin na ně tvrdě dopadají, daleko tvrději než na bohaté. Již existující hladomor se ještě drasticky zhorší.

Proto potřebujeme globální ofenzivu proti hladu ve světě. Požadujeme, aby byla zátěž snižování emisí skleníkových plynů rozdělena sociálně přijatelným způsobem.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO

Místopředseda

Robert Goebbels, *navrhovatel stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku*. – (FR) Pane předsedající, postup zvolený pro debatu o energetickém a klimatickém balíčku brání Parlamentu, aby vykonával svou činnost skutečně demokraticky.

Výsledkem neformálních trojstranných jednání je kompromis, který bude muset být přijat. Jsem nadále přesvědčen, že první čtení by Parlamentu umožnilo vnutit Radě lepší řešení, zejména pokud se týká přenosu technologií do nedostatečně rozvinutých zemí.

Snížení emisí musí být celosvětové, což znamená souhlas s účastí mechanismů čistého rozvoje, jež představují nástroje schválené v Kjótském protokolu.

Zpráva Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin byla v mnoha ohledech neodůvodněná a vycházela z fundamentalismu odsouzeného prezidentem Sarkozym. Zpravodajka musela ustoupit a spokojit se s 20 body odůvodnění. Zpráva Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku se konečnému výsledku blížila mnohem více. Výsledek by býval lepší, kdyby Parlament mohl pracovat demokraticky transparentním způsobem.

Energetický a klimatický balíček zanechává v ústech hořkost, protože byl sjednán v zákulisí a bez skutečné veřejné diskuse.

Antonio De Blasio, *navrhovatel stanoviska Výboru pro regionální rozvoj*. – (HU) Parlamentní Výbor pro regionální rozvoj se zdlouhavých debat o tomto návrhu také účastnil. Většina našich doporučení se zaměřuje na uznání skutečnosti, že se tento cíl dotýká podstaty hospodářské a sociální soudržnosti určitých regionů, a proto mohou být emise oxidu uhličitého úspěšně sníženy pouze tehdy, bude-li toto téma začleněno do politiky soudržnosti EU. Úvahy týkající se snížení emisí skleníkových plynů je také třeba začlenit do souboru podmínek pro podporu strukturálního rozvoje. Přestože jsou podmínky Evropské unie pro vlády členských států závazné, rovněž podstatně zatěžují místní a regionální vlády a další místní a regionální zastupitelská fóra a orgány v členských státech. Ambiciózních cílů lze dosáhnout pouze tehdy, pokud bude při harmonizaci a realizaci úkolů existovat trvalá vertikální spolupráce mezi ústředními vládami a místními regionálními orgány a také horizontální spolupráce mezi různými místními regionálními orgány. Těší nás, že jsme se pohnuli z místa, a správným směrem, avšak kromě společné reflexe je třeba, abychom úsilí ve všech členských státech EU nadále zintenzivňovali.

Péter Olajos, *jménem skupiny PPE-DE*. – (HU) Je mi velmi líto, že ve sněmovně není přítomen pan ministr, nicméně moje politická skupina vítá a podporuje nový klimatický a energetický balíček Evropské unie a v něm obsažená ustanovení týkající se společného úsilí členských států. Podle skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů se jedná o významný krok vpřed, protože jsou upraveny dosud neregulované oblasti, a od roku 2013 budou tedy měřeny a regulovány všechny zdroje emisí CO₂. Největší předností tohoto balíčku podle mého názoru je, že bude existovat obchodní systém rovněž v oblasti „sdílení úsilí“, což stejně jako v případě systému pro obchodování s emisemi umožní i v této oblasti využít tržních mechanismů k podpoře snižování emisí oxidu uhličitého.

Hlavním cílem skupiny PPE-DE je zvýšení ekologické inovace v Unii, aby mohla být ekonomika EU nejkonkurenceschopnější v oblasti technologií s nízkými emisemi oxidu uhličitého. To se naneštěstí setkává pouze s částečným úspěchem, protože Rada a Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu trvaly

na nadměrném – nakonec 80% – využitím mechanismů čistého rozvoje. Mechanismy čistého rozvoje v tomto objemu a společně se systémem pro obchodování s emisemi budou dohromady stát 63 miliard EUR, což je podle mého názoru příliš. Stejně tak je nešťastné, že podle rozhodnutí ministerských předsedů je podle balíčku požadováno dvouapůlnásobné snížení emisí společností v porovnání s členskými státy, což při současných ekonomických potížích ke škodě evropského průmyslu způsobí obzvláště nerovnoměrné rozdělení úsilí. Také členské státy jsou vůči sobě zaujaté a neodměňují ty, kdo plní své závazky, ani netrestají subjekty narušující důvěryhodnost Unie v otázkách klimatu. Obchod s kvótami může také představovat významný příjem pro státy střední a východní Evropy, které si již vedou dobře, a umožní jim další snižování emisí oxidu uhličitého v tuzemských a dopravních odvětvích s velkým potenciálem úspor. Celkově tato směrnice zaplňuje mezeru, a přes všechny své nedostatky je její význam přelomový. Jejím prostřednictvím se Evropská unie vydala na dlouhou cestu směrem k evropské společnosti s nízkými emisemi oxidu uhličitého, jež bude udržitelná rovněž z hlediska klimatu.

Edite Estrela, jménem skupiny PSE. – (PT) Na začátek musím srdečně poblahopřát zpravodajce paní Hassiové k obtížné práci, kterou odvedla, a za rozhodnost, s níž vyjednala kompromis. Musím rovněž poděkovat Komisi a Radě za jejich úsilí. Chtěla bych se vyjádřit k projevu stínového zpravodaje za skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů. Chápu, že se ve své skupině necítí příjemně, ale Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu samozřejmě nemůže být obětí beránkem.

Nebyl to jednoduchý proces, ale úsilí se tentokrát vyplatilo, bude-li možné uzavřít mezinárodní dohodu, v níž se členské státy zaváží ke 30% snížení emisí CO₂. Návrhy Parlamentu rovněž vylepšily původní znění. Byly přidány dlouhodobé cíle 50% snížení emisí do roku 2035 a mezi 60 a 80 % do roku 2050. Odkazuje se rovněž na energetickou účinnost, kvalitu projektů v rámci mechanismu čistého rozvoje a záměr pomáhat třetím zemím ve snižování jejich emisí a při přizpůsobení se změně klimatu. Pro přísnější potrestání provinilců byl začleněn rovněž mechanismus nápravných opatření s faktorem 1,08. Dohoda by bezpochyby mohla být lepší, avšak nejhorší by bylo, kdyby nebyla uzavřena vůbec žádná dohoda.

Klimatický a energetický balíček je pro občany, životní prostředí a ekonomiku nanejvýš důležitou otázkou. Proto musíme dohodu dosaženou v Radě přivítat. Evropská unie jde úžasným příkladem, jak v Poznani uznal senátor John Kerry. Prostřednictvím této dohody Evropská unie skutečně vyslala velmi pozitivní signál svým dalším mezinárodním partnerům. Ukázala, že nadále vytrvale vede boj proti změnám klimatu a že stejné úsilí očekává od ostatních stran. Doufám, že Evropský parlament tento balíček zítra přijme, jako se k tomu chystá také Skupina sociálních demokratů.

Johannes Lebech, jménem skupiny ALDE. – (DA) Pane předsedající, těch mnoho měsíců, které jsme strávili jednáním o klimatickém balíčku, bylo dramatických a vzrušujících a chtěl bych poděkovat paní Hassiové a stínovým zpravodajům za jejich konstruktivní a otevřenou spolupráci. Je dobře, že jsme dosáhli konkrétního výsledku, i když podle názoru Parlamentu jsme měli být ještě ambicióznější. Od samého počátku jsme prosazovali ambiciózní klimatický balíček, abychom byli v Kodani důvěryhodní. Zejména jsme bojovali proti tomu, aby byla členskými státem ponechána možnost nakupovat příliš mnoho snižování emisí CO₂ mimo Evropu. V tomto ohledu získaly pružnost, ale samozřejmě ji nemusí využít. Mechanismy pružnosti by měly být považovány za nouzová opatření, nikoliv za prostředek k dosahování cílů. Proto bychom byli pro přísnější postihy členských států, aby se zajistilo, že do roku 2019 nevstoupíme s některými zeměmi, které nebudou mít své cíle zdaleka splněny. Členské státy by se měly chovat zodpovědně a ihned začít plánovat, jak sníží své emise skleníkových plynů mimo systém obchodování s emisemi. Musí vytvořit nezbytný rámec pro nižší nárůst CO₂ prostřednictvím účinnějšího využívání energie a jejich udržitelnějších forem. Zítřejší hlasování znamená konec příprav evropského klimatického balíčku, ale je pouze jedním krokem směrem k lepší klimatické politice zaměřené na planetu. Nezbytná práce je nyní rozdělena, existují prostředky pro dosažení cílů a nyní musí jednat členské státy. To si žádá politickou vůli a vedení. Nezapomínejte: klimatický balíček je výchozím bodem pro jednání v Kodani, kde nezbytně musíme uzavřít mezinárodní dohodu. Na závěr bych vás chtěl upozornit, že cílem pro mezinárodní dohodu není snížení o oslavovaných 20 %, ale o 30 %, a tento ambiciózní cíl je také uveden v dohodě, kterou zítra přijmeme.

Liam Aylward, jménem skupiny UEN. – (GA) Pane předsedající, vlády všech členských států byly nervózní, když pracovaly na jednotném evropském finančním systému. Jednalo se o obrovský problém a státy se strachovaly o pracovní postup a případné výsledky. Nyní euro používá každý den 320 milionů lidí. Od jeho zavedení uplynulo téměř deset let.

Nyní se všechny členské státy pouští do realizace dalšího nesmírně rozsáhlého návrhu v oblasti ochrany budoucnosti životního prostředí. Všichni musí v rámci tohoto návrhu jednat aktivně. Musíme zajistit

zachování rovnováhy mezi životním prostředím a ekonomikou. Musí být chráněny rovněž společnosti, protože existuje nebezpečí jejich stěhování z jedné země do druhé.

Tato výzva nám poskytuje příležitost budovat ekologickou industrializaci a zvyšovat zaměstnanost. Od nynějška musí všechny členské státy klást větší důraz na výzkum a vývoj. Velmi mě těší, že se pozornost věnuje irským potřebám v oblasti zemědělství. Tato mimořádná dohoda bude platit i po uzavření další mezinárodní dohody. Toto ujednání umožní Irsku zastavit svou produkci emisí plynů rozvojem plánu v oblasti lesnictví.

Tento vnitrostátní plán v oblasti lesnictví je s ohledem na Kjótský protokol velmi důležitý a zaujímá v souvislosti s ním ústřední postavení. Budou však chráněni také zemědělci, což je skutečně velice důležité.

Roberto Musacchio, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, když dnes v této sněmovně hovořil prezident Sarkozy, upřímně ocenil povahu kompromisu o klimatickém balíčku.

Sdílení úsilí je součástí tohoto kompromisu. Otázkou každého kompromisu je zjistit, co rozvíjí, kam směřuje a zdali dokáže reagovat na výzvu. Při pohledu na rozsah ekologické a hospodářské krize nemůžeme pomoci, pouze můžeme být znepokojeni, jak mnoho toho bylo zeslabeno. Pokud posloucháme například slova italského ministerského předsedy, pana Berlusconiho, zdá se, že existuje snaha nechat věci, tak jak jsou, a bezmála podvádět občany: to se skrývá za takzvanou jednomyslností států, o níž hovořil pan Sarkozy. Víme, že slova pana Berlusconiho jsou propaganda, protože takto věci kolem tohoto balíčku nefungují. Naproti tomu patří velký dík Parlamentu, který jednal nejen evropsštěji, ale také pokrokověji než Rada a členské státy.

Otázkou tedy není pouze vzájemná rovnováha institucí, ale také jejich dynamika. Parlament by měl získat významnější úlohu právě proto, že potřebujeme více demokracie. Proto použijeme své hlasy k demonstraci naší loajality k parlamentním dokumentům a před touto sněmovnou bych chtěl prohlásit, že Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin obdivuhodně pracoval na dosažení pokroku, a v tomto případě, narozdíl od toho, co říkal pan Goebbels, jednala paní Hassiová velmi zkušeně a účinně.

Riitta Myller (PSE). – (FI) Pane předsedající, také já chci poděkovat zpravodajce paní Hassiové a všem, kteří se zúčastnili rozhovorů o této náročné směrnicí.

Zcela zřejmě potřebujeme rovněž přísné, obhajitelné cíle pro odvětví stojící mimo obchodování s emisemi, protože nám velmi pomohou zajistit, abychom vytvořili energeticky účinnou společnost.

V odvětvích, na něž se vztahuje tato směrnice, jako například stavebnictví, doprava, zemědělství a nakládání s odpadem, máme příležitost rozvíjet nové dovednosti a odborné znalosti, které se v nich již ve velké míře vyskytují. Bude-li existovat náležitá regulace, bude možné využít i těchto dovedností a odborných znalostí. Proto bylo výborné, že se Parlamentu podařilo do této směrnice jednoznačně přidat slova „energetická účinnost“.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Pane předsedající, vítám dohodu o klimatickém balíčku uzavřenou minulý týden a blahopřeji našim zpravodajům a francouzskému předsednictví k jejich výkonnosti.

Bylo důležité zachovat naše ambiciózní cíle, avšak za současných ekonomických otřesů bychom si nemohli dovolit uložit na náš průmysl nereálnou zátěž a bránit evropské konkurenceschopnosti. Zejména v případě rozhodnutí o sdílení úsilí proto vřele vítám pružnost poskytnutou členskými státy v zájmu dosažení jejich cílů, přičemž se namísto postihů zavádí nápravná opatření.

Tak vždy znělo mé stanovisko ve Výboru pro průmysl, ale chci jej zopakovat. Pružnost je potřebná, a to je ještě zásadnější při regulaci nových odvětví, a před zavedením přísnějších ustanovení potřebujeme posouzení dopadů.

Jsem rovněž velmi potěšena, že byl i v případě vyšších cílů v oblasti snižování emisí zaručen postup spolurozhodování. Je to zásadní záležitost. Naši občané nás sem nevyšlali, abychom se nemohli vyjadřovat k tak důležitým rozhodnutím.

Anni Podimata (PSE). – (EL) Pane předsedající, paní komisařky, páni komisaři, pane úřadující předsedo Rady, balíček návrhů v oblasti energetiky a klimatu, o němž dnes diskutujeme, neodráží přesně ambiciózní cíle předložené před rokem na žádost Evropské rady Evropskou komisí. Neplní rovněž doporučení několikrát předložená příslušnými parlamentními výbory. Návrhy Parlamentu – a při této příležitosti chci poblahopřát zpravodajce paní Hassiové a všem, kdo se na nich podíleli – byly realistické, vyhovující a současně ambiciózní a odrážely závazek Evropské unie zachovat a posílit její vedoucí úlohu v rámci globálního úsilí o řešení

změny klimatu. Návrhy, o nichž dnes diskutujeme, již nejsou stejně vyvážené, protože jejich ambice omezil kompromis, což je pro nás všechny jakožto občany Evropské unie zcela nezbytné. Pokud jde o mechanismy čistého rozvoje, skutečnost, že členskými státy umožňují náhrady za většinu snížení emisí, k nimž jsou vyzývány, prostřednictvím projektu kreditů ve třetích zemích, znamená riziko vysílání špatných signálů při přípravě na konferenci v Kodani.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Přestože zpravodajka představila svou zprávu s určitým pesimismem, domnívám se, že odvedla vynikající práci. Koneckonců se nyní díky kompromisu dozvíme, jakou měrou budou jednotlivé země EU muset přispět k závazku EU snížit v konkrétních oblastech o jednu pětinu emise skleníkových plynů způsobujících změnu klimatu.

Podobně jako další členské státy EU 21. století s nízkým HDP na obyvatele bude také Litva oprávněna zvýšit své emise o 15 %. Dodržování kvót však zatíží staré i nové členské státy. Proto bychom neměli zapomínat, že nejlevnější a nejčistší energií je uspořádaná energie. Směrnice o stabilních zdrojích energie, kvalitě paliva a šetrnosti vozidel vůči životnímu prostředí musí být uplatňována přísněji a s větším důrazem na kvalitu. Také je velmi důležité, zejména pro členské státy EU 21. století, navýšení finančních prostředků přidělených Evropskou unií na zvýšení energetické účinnosti v obytných budovách.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, chtěl bych pouze poukázat, že je třeba přihlídnout k rozdílné situaci v členských státech, a to na základě hrubého domácího produktu. Například Německo využívá k výrobě energie velké množství uhlí, zatímco Francie velmi spoléhá na jadernou energii. V celé Evropě potřebujeme bezpečnostní normy pro jaderné elektrárny a nezávislý regulační orgán, který bude také vydávat nezbytné předpisy.

Stále nebylo dosaženo cíle vynětí malých a středních podniků z limitu 50 000 tun CO₂. To je vážným důvodem obav, protože malé podniky nemohou zvládnout byrokratické náklady.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Chtěl bych poděkovat paní Hassiové, protože odvedla tu nejlepší práci, jakou mohla, avšak Rada bohužel nechce spolupracovat. Naneštěstí naše Rada zavírá oči před skutečností, že my v Evropě musíme převzít svůj díl odpovědnosti při řešení klimatických problémů. Nemůžeme odsunout 80 % své odpovědnosti za naše hranice a připustit, aby nejchudší země světa při realizaci svého klimatického trhu draze platily za svou činnost v oblasti ochrany klimatu, zatímco my budeme přijímat snadná a levná opatření. To je kolonialismus nejhoršího ražení.

Máme-li splnit své cíle v oblasti ochrany klimatu, je třeba, abychom naše emise snížili o 70–80 %. Touto politikou je namísto toho snížíme o 7–8 %. To je zcela nedostatečné a ukazuje to na naprostý nedostatek solidarity. Otázkou je, zdali za tak nezodpovědnou politiku, která postihne nejen lidstvo, ale i celou planetu, nepoženou budoucí generace Radu ministrů k odpovědnosti před Mezinárodním soudním dvorem v Haagu. Děkuji vám.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Pane předsedající, klimatický a energetický balíček, zejména snižování emisí skleníkových plynů, je oslavován jako triumfální krok a já souhlasím s tím, že toto úsilí odráží silnou vůli řešit otázku změny klimatu. Avšak někteří kritizují mou zemi a Nový Zéland za vysoké emise v zemědělství.

Obě mají malý počet obyvatel a mnoho kusů dobytka, což vychyluje údaje o emisích. Nebereme na vědomí, že irské a novozélandské zemědělství živí svět daleko za svými hranicemi? Hovořit o donucení těchto zemí ke snížení stavu jejich stád je s ohledem na zabezpečení dodávek potravin a změnu klimatu šílené. Jsou to země, které zvyšují stav svých stád tím neudržitelnějším způsobem, protože se tato stáda živí travou. Namísto toho je třeba, abychom podporovali výzkum a vývoj, který by měl nalézt způsoby – jiné krmivo, jiné harmonogramy růstu – pro snížení emisí ze zvířat tam, kde to bude možné, a nezabíjeli samotná zvířata.

Charles Tannock (PPE-DE). – Pane předsedající, evropští občané jsou hluboce znepokojeni dopady změny klimatu a podporují uspořádání naší budoucnosti, které bude nízkouhlíkové a založené na ekologické energii. Proto je správné, že Radě vysíláme silný signál týkající se našich společných závazků.

Občané, které zastupujeme, se však také velmi obávají světové finanční krize. Pro ně se alespoň nyní zajištění pracovních určitě stává naléhavější otázkou než globální oteplování a obnovitelná energie. Přesto nemůžeme dovolit, aby ekonomiky evropských států vytlačily změnu klimatu z pořadu jednání. Stejně tak nemůžeme přijetím unáhlených opatření dále oslabovat naše klíčová průmyslová odvětví a pracovní trhy.

Celkově jsem přesvědčen, že tento balíček – klimatický balíček „třikrát dvacet“ – toto dilemma odráží a snižuje riziko, že bude evropský průmysl nucen k přemístění do zemí s mírnějšími právními předpisy. Londýn, který

zastupují, také velmi usiluje o obchodování s emisními povolenkami podle systému pro obchodování s emisemi.

Podle Davida Camerona, předsedy naší strany a doufám, že i příštího ministerského předsedy Spojeného království, je přijetí společného přístupu k řešení změny klimatu také jádrem postoje mé strany k Evropské unii.

Anders Wijkman (PPE-DE). – Pane předsedající, směrnice, o které nyní diskutujeme, má velkou slabinu. Kvůli umožnění tak vysokého stupně pružnosti prostřednictvím snižování ve třetích zemích mě zajímá, jaké dopady vzniknou. Důležitou zásadou je hospodárnost výdajů a nám předložený kompromis by byl v navržené podobě v pořádku, kdyby bylo cílem snížení celosvětových emisí o 20 %. Pak by mělo smysl udělat to, co je nyní navrhováno.

Vědci nám však tvrdí, že z dlouhodobého hlediska musíme snížit emise o 80 až 95 %. Nedokážu si představit, jak by to bylo možné, kdybychom většinu našeho úsilí odsunuli na rok 2020 a později. Potřebujeme komplexní transformaci přepravy energie v průmyslové výrobě, stavebnictví atd. Umožněním 60 až 80 % snížení v oblasti mimo systém pro obchodování s emisemi v jiných částech světa k tomu nedojde.

Satu Hassi, zpravodajka. – (FI) Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji vám za tuto rozpravu.

Jak jsem již uvedla, toto rozhodnutí je krok správným směrem, přestože se jedná o kratší krok, než bych si přála. Podporuji toto rozhodnutí, přestože jsem kritizovala jeho doposud největší problém, kterým je konkrétně pružnost.

Proč je toto krásně znějící slovo „pružnost“ problémem? Mohlo by se zdát, že mnohé vlády řádně nedocenily význam pokynů Mezivládního panelu pro změnu klimatu. Podle panelu OSN pro změnu klimatu (IPCC) je třeba, aby průmyslové země do roku 2020 snížily své celkové emise o 25 až 40 %. Kromě toho musí rozvojové země snížit v porovnání s běžným stavem své emise o 15 až 30 %. Tyto údaje se týkají snížení emisí na území dotčených zemí.

Přesuneme-li více než polovinu našich snížení emisí na rozvojové země, zvýšíme jejich povinný objem snížených emisí na úroveň, která bude fyzicky nezvládnutelná.

To se týká obrovského nedostatku porozumění spojeného s názorem, že automobilová doprava se nemůže zvyšovat věčně, protože velmi vysoký podíl emisí uvedených v tomto rozhodnutí o sdílení úsilí pochází právě ze silniční dopravy.

Jak jsem uvedla ve svém úvodním vystoupení, doufám, že vlády převzou svou odpovědnost rozsáhleji, než umožňuje toto rozhodnutí, a za účelem snížení emisí investují ve svých vlastních zemích. Tím se umožní trvalé snížení emisí, a nikoliv takové, které bude třeba každý rok znovu nakoupit v zahraničí. Tento způsob v našich zemích také vytvoří pracovní místa.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 17. prosince 2008.

Písemná prohlášení (článek 142)

András Gyürk (PPE-DE), písemně. – (HU) Přijetím klimatického a energetického balíčku se Evropská unie skutečně zavázala k boji proti změně klimatu. Dohodu, na které se úspěšně pracovalo po mnoho měsíců, lze bezpochyby považovat za historicky významnou. Současně však nemůžeme nezmínit, že tento kompromis v několika bodech nese známky nedostatečné soudržnosti.

Přestože klimatický balíček prošel od doby předložení návrhu Komise významnými změnami, nebylo nalezeno řešení jeho nejvýraznější nesrovnalosti. Tedy že směrnice přijatá Radou nesprávně určuje výchozí rok, a tím retušuje dosavadní činnost členských států v oblasti škodlivých emisí. To vše vysílá signál, že dosavadní výsledky nic neznamenají; nové právní předpisy umožní všem začít znovu s čistým štítem. To nepobízí tvůrce politik k nezbytným opatřením, ale spíše k dalším změnám pravidel.

Považujeme za nepřijatelné, aby se stávající návrh týkal stejně těch, kdo již podstatně snížili své emise, a těch, kdo dokonce umožnili jejich zvýšení. Domníváme se, že Evropská unie poškodí vlastní důvěryhodnost, přijme-li předpisy, v nichž nebudou zohledněny výsledky Kjótských závazků.

Domníváme se, že stanovení ambiciózních cílů Evropské unie v oblasti ochrany klimatu uvedených v právních předpisech je prozíravým krokem. Byli bychom však ještě spokojenější, kdyby se dohoda nezměnila v další memento dvojitého norem a nekonzistentnosti.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), písemně. – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, v souvislosti s rozpravou o opatřeních ke snižování emisí skleníkových plynů bych rád upozornil na tyto otázky:

1. Přijetím roku 2005 za referenční bod pro určení rozsahu snížení emisí oxidu uhličitého nové členské státy souhlasily s nepřihlédnutím ke snížení emisí oxidu uhličitého dosaženému od roku 1990 trvalou restrukturalizací průmyslu. Polsko snížilo mezi lety 1990 a 2005 své emise oxidu uhličitého o 30 %. To bylo spojeno s obrovskými sociálními náklady, zejména s více než 20 % nezaměstnaností.

2. Závazek k dalšímu 20 % snížení do roku 2020 a současně k nákupu 30 % emisních práv až do roku 2013, což se bude postupně zvyšovat na 100 % v roce 2020, naneštěstí způsobí výrazný nárůst cen tepla a elektřiny určených obyvatelstvu. Bude to rovněž znamenat výrazný nárůst cen energií pro průmysl. Mnohé energeticky náročné oblasti výroby, například ocelářská výroba, výroba cementu a vápenných a umělých hnojiv, mohou v těchto zemích kvůli takovému růstu cen přestat existovat, což by mělo negativní dopady na společnost.

3. Pokud se Spojené státy a jihovýchodní Asie nebudou účastnit vypracovaného programu pro emise oxidu uhličitého za stejných podmínek jako EU, obrovské finanční a hospodářské úsilí EU přijde vniveč. EU je odpovědná pouze za 14 % světových emisí CO₂, zatímco Spojené státy a jihovýchodní Asie za více než 80 %.

13. Geologické skladování oxidu uhličitého (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0414/2008) pana Daviese jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o geologickém skladování oxidu uhličitého a měnící směrnice Rady 85/337/EHS, 96/61/ES, směrnice 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006 (KOM(2008)0018 - C6-0040/2008 - 2008/0015(COD)).

Chris Davies, zpravodaj. – Pane předsedající, potenciál technologie zachycování a ukládání uhlíku k dosažení obrovského omezení a snížení emisí CO₂ do atmosféry prostě musíme využít. Musím uvést, že myšlenka ukládání CO₂ pod zem nikdy nebyla podle mého názoru ideální možností. Chtěl bych, abychom se přímo posunuli do jiné éry, a to éry, kdy bude naše elektřina pocházet z obnovitelných zdrojů, čistých a ekologických forem energie. Nemůžeme však přehlížet uhelnou realitu. Čína z uhlí získává 80 % své elektřiny. Spěchá sice se svými programy v oblasti obnovitelné energie, a přesto současně každý týden rozšiřuje své uhelné elektrárny.

V mé zemi probíhá velký spor ohledně výstavby nové uhelné elektrárny v Kingsnorthu. Emise CO₂ z této jedné elektrárny se budou rovnat emisím uspořené každou naší stávající větrnou elektrárnou. Lidé budou říkat: Proč se obtěžovat se všemi těmito obnovitelnými zdroji, proč se obtěžovat se všemi těmi ostatními záležitostmi, když stále tímto způsobem stavíte uhelné elektrárny?

Technologie zachycování a ukládání uhlíku (CCS) musíme rozvíjet. Mezinárodní agentura pro energii tvrdí, že by ve srovnání se scénářem neměnného stavu mohly do roku 2050 dosáhnout 50 % snížení emisí.

Při projednávání těchto právních předpisů bylo naší největší obavou projednání otázky bezpečnosti. Některé z těchto obav je možná snadné zveličit. Koneckonců, CO₂ je přírodní: dýcháme ho a vydechujeme. Dodáváme do svých domovů výbušný plyn, jako je methan, kde mu nepřikládáme žádnou váhu. Takže při srovnání je třeba uvést záležitosti ohledně CO₂ na pravou míru. Ale v této zprávě se snažíme vyřešit otázku úniků, přičemž vyjasňujeme, že je zcela nepřijatelné, aby bylo ohroženo lidské zdraví.

Snažíme se toto nařízení vylepšit a současně dovysvětlovat, aby se předešlo rozporům a aby se urychlil proces uplatňování, a současně zdůrazňujeme, že členské státy mají konečnou odpovědnost za svůj vlastní osud. Ony rozhodnou, bude-li CO₂ ukládán na jejich území.

Původní návrhy Komise byly dobré. Doufám, že je Rada, Komise a Parlament společně zdokonalily. Ale ukládání CO₂ – nebo vytváření předpisů pro ukládání CO₂ – nebude mít příliš velký význam, nebudeme-li oxid uhličitý nejdříve zachycovat. Takže jsme se během několika posledních měsíců chopili výzvy zavedení finančních mechanismů, které podpoří vypracování demonstračních projektů slíbených loni předsedy vlád.

Musím říci, že se to občas jevílo jako velmi těžký boj. Lidé pochybovali o návrhu využít povolenky z rezervy pro nové účastníky systému pro obchodování s emisemi. Ale nakonec se nám to podařilo, když Rada minulý týden rozhodla o přidělení 300 milionů povolenek. Kolik to bude činit, závisí na ceně uhlíku. Bylo mi nicméně řečeno, že by to mohlo být něco mezi 6 a 9 miliardami EUR pro podporu kapitálových investic.

Jedná se o významný pokrok – jeden ze skutečných úspěchů těchto jednání. Myslím si, že by všichni mí kolegové v této sněmovně měli být potěšeni, že tento návrh původně vzešel z Parlamentu. Dostal se na pořad jednání Rady, protože jsme ho tam umístili. Předsednictví ho přijalo, a pokud ne s nadšením, tak alespoň souhlasilo s tím, že nabízí řešení velmi podstatného problému.

Nyní bychom měli pokračovat. Měli bychom co nejdříve umožnit, aby byly tyto demonstrační projekty předloženy do výběrových řízení. Co nejdříve by měly být zahájeny výstavby. Testujme tuto technologii a modleme se, aby fungovala.

Jean-Louis Borloo, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, především bych chtěl poděkovat zpravodaji panu Daviesovi, jehož vytrvalost nám nakonec přinesla výsledek, který jednoduše považuji za úspěch.

Můžeme tvrdit, že se nám to s ohledem na velký přínos Evropského parlamentu podařilo. Je pravda, že se na počátku Rada k této zásadě, nebo poté k objemům, nestavěla jednotně. Tuto zásadu nakonec přijaly členské státy jednomyslně; velmi širokého konsensu bylo dosaženo ohledně podpory přidělení zhruba 100 milionů tun, či jejich protivažky, nebo ekvivalentu.

Závěrem bych chtěl dodat k tomuto tématu, které, jak řekl zpravodaj, není ideálním nebo dokonalým řešením jednou provždy, ale které je podle osmi předních vědeckých akademií pravděpodobně nevyhnutelné, že jsme dosáhli konsensu ohledně 300 milionů tun, nebo alespoň finančního ekvivalentu, což nám umožní vytvořit deset demonstračních subjektů, jak chtěl komisař Dimas a vlastně celá Komise. Domnívám se, že se účastníme postupu spolurozhodování, konvergence a konsensu.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Pane předsedající, dosažená kompromisní dohoda o zachycování a ukládání oxidu uhličitého je velmi uspokojivá. Mohu poznamenat, že zlepšuje původní návrh a zachovává všechna klíčová ustanovení návrhu Komise. V textu jsou stanoveny přísné podmínky pro ukládání oxidu uhličitého, jejichž cílem je zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a veřejného zdraví, aniž by jakkoliv závažně administrativně či finančně zatěžoval společnosti.

Ohledně otázky financování, o kterou se Evropský parlament podle slov pana Daviese zajímal především, na základě směrnice o obchodování s emisemi bude z rezervy pro nové účastníky uvolněno 300 milionů emisních povolenek pro účely vývoje inovačních technologií zachycování a ukládání oxidu uhličitého a pro pokrokové zdroje obnovitelné energie. Tato částka by měla podle předpokladů pokrýt plánovanou výstavbu a provoz až 12 zařízení pro zachycování a ukládání oxidu uhličitého v Evropské unii. Výsledek jednání o navrhovaném právním rámci a o financování zařízení pro zachycování a ukládání oxidu uhličitého prorazí cestu technologii bezpečné z hlediska životního prostředí, která bude schopná výrazně přispět ke snížení emisí CO₂.

Ještě jednou bych chtěl poděkovat zpravodaji panu Chrisi Daviesovi za jeho úsilí při uzavírání dotčené kompromisní dohody. Vyzývám vás všechny, abyste hlasovali pro tento návrh, a chtěl bych v reakci na modlitbu pana Daviese dodat, jak říkali staří Řekové, že Bůh pomůže těm, kdo si pomohou sami.

Françoise Grossetête, navrhovatelka stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku. – (FR) Pane předsedající, jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku vítám dosažený kompromis, který pokládá základy rozvoje technologií zachycování a ukládání CO₂ a rovněž nový právní rámec, který stanoví právní podmínky pro trvalé a bezpečné ukládání CO₂ pod zemí.

Nalézáme se v oblasti experimentů. Proto je třeba, abychom poskytli všechny možnosti pro experimentování s touto technologií a prokázali její spolehlivost. Uspěli jsme při přidělení finančních zdrojů, jež byly třeba k výstavbě 12 demonstračních projektů v celé Evropě.

Proto vítám dohodu o získaných 300 milionech emisních povolenek a chtěla bych využít této příležitosti a poblahopřát oběma zpravodajům, panu Daviesovi a paní Doyleové. Jejich dobrá koordinace umožnila dosažení tohoto výsledku.

Bude-li technologie zachycování a ukládání oxidu uhličitého ekonomicky reálná, mohla by rovněž být navržena třetím zemím, například Číně, Indii atd., a tato technologie by také mohla umožnit Evropské unii hrát na světové úrovni vedoucí roli v mnoha ekologických, účinných a nízkouhlíkových technologiích.

Jakmile projednáme nezbytný experimentální výzkum, budeme mít možnost zavést tuto technologii do mnoha elektráren jako povinnou.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, celá rozprava a zpráva o zachycování a ukládání uhlíku (CCS) jsou malými šroubky obrovského stroje klimatického balíčku, ale přesto velmi důležitými a klíčovými šroubky, protože by zachycování a ukládání uhlíku mohlo být využíváno jako přechodná technologie během příštích 50 nebo 80 let. Výsledky hlasování ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin byly vcelku pozitivní. Chris Davies zde předložil kvalitní zprávu a naše stanovisko bylo v trojstranných jednáních dobře zastoupeno.

Od počátku jsem se však stavěl proti stanovení hodnot emisních limitů již od roku 2015, o čemž se nyní rozhodlo. To by mohlo způsobit povinné zavedení zachycování a ukládání uhlíku dokonce před předložením výsledků demonstračního projektu. Pokud bychom tak učinili, pracovali bychom na odklonu od uhelných elektráren směrem k elektrárnám spalujícím plyn.

Zavedení technologie zachycování a ukládání uhlíku závisí, jak jsme již slyšeli, na financích. Avril Doyleová v tomto směru nasadila bojovný tón. Vůbec nechci připomínat čísla; již byla připomenuta. Otázkou samozřejmě je, kdy můžeme začít, protože systém pro obchodování s emisemi musí být zahájen ve stanoveném čase; nemůže se tak stát neprodleně. Za velmi důležité rovněž považuji, aby byla až do roku 2016 členskými státy podporována vysoce účinná zařízení s množností zachycování a ukládání uhlíku, a to až do výše 50 % celkových investic.

Přesun odpovědnosti po uzavření ukládacích míst je nyní stanoven na 20 let, což je také velmi pozitivní. Jak jsme právě slyšeli, Čína je faktorem, který bude využívat uhlí dalších 50 let, nebo tak se to předpokládá, pro alespoň 60 % svých energetických požadavků. Pokud se týká dalšího technologického vývoje, Indie, Jižní Afrika, Austrálie, Amerika a Rusko také chtějí využívat tyto technologie. To dává Evropě příležitost k investicím a dalšímu rozvoji této technologie správného zachycování a ukládání CO₂.

Evangelia Tzampazi, jménem skupiny PSE. – (EL) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, technologie zachycování a ukládání oxidu uhličitého v geologických formacích je nástrojem boje proti změnám klimatu. Během těchto jednání Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu pracovala na zlepšení a doplnění návrhů Rady. Naším cílem je soudržný právní rámec pro ekologické využití technologie zachycování a skladování oxidu uhličitého, aby nedošlo k žádným škodlivým dopadům na lidské zdraví nebo životní prostředí. Naši základní politickou prioritou je a musí zůstat zvýšení energetické účinnosti a podpora obnovitelných zdrojů energie. Tato dohoda, kterou jsme uzavřeli, je střednědobým řešením. Vyzývám všechny své kolegy poslance, aby ji podpořili.

Základními body této dohody jsou především přezkum uložení omezení na emise oxidu uhličitého u všech nových elektráren během první revize směrnice, přijetí mechanismu financování nákladů na monitorování a nápravu případných škod, povinné stanovisko Evropské komise k ukládacím licencím, analýza rizik a hodnocení ekologické elektřiny, přísnější požadavky na monitorování úložišť, předkládání zpráv, náprava případného unikání a konečně vytvoření jasného rámce odpovědnosti pro operátory během provozu takového místa, dokud neuplyne lhůta pro převedení odpovědnosti na vnitrostátní orgány. Vykonali jsme svou práci, nyní je na Bohu, aby vykonal svou.

Anne Laperrouze, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedající, stejně jako podporuji myšlenku, že by Evropská unie měla podporovat výstavbu demonstračních zařízení pro zachycování a ukládání CO₂, pochybuji také o rozsáhlém vývoji těchto technologií za účelem boje proti změnám klimatu. Především se obávám výrazného rozvoje uhelných elektráren pod záminkou, že z dlouhodobého hlediska budeme znát způsoby zachycování a ukládání CO₂.

Podle mého názoru musíme zůstat velmi obezřetní. Mé obavy zvyšuje moje znepokojivé posouzení energetického a klimatického balíčku. Potvrdili jsme ambiciózní cíle, abychom celému světu ukázali, že se Evropa angažuje v ambiciózním procesu boje proti změnám klimatu. Avšak pokud hodnotíme obsah, tedy nástroje, které nám umožní snížit emise skleníkových plynů, mám pocit, že nebude možné dosáhnout těchto cílů do roku 2020, například zejména kvůli ústupkům v případě emisí z automobilů a úlevám pro výrobce elektřiny.

Čeho je ještě třeba dosáhnout pro splnění cílů v roce 2020? Ukládání uhlíku, rozvoj nových ekologických technologií? Příliš brzy. Naštěstí zbývá zapojení evropských podniků a občanů, kteří jsou určitě připravenější k úsporám energie, využívání ekologické energie a přechodu na nové způsoby dopravy než politici, kteří jim vládnou. Nicméně je třeba, abychom jim k tomu poskytli prostředky.

Kathalijne Maria Buitenweg, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Pane předsedající, moje skupina zahájila jednání plna nadšení, protože jsme chtěli zajistit dobré podmínky pro zachycování a ukládání uhlíku. CO₂ je lepší skladovat pod zemí než v atmosféře. Otázkou je, zdali současné výsledky jednání prospějí životnímu prostředí. Nevěříme, že ano.

Škoda, že pan Davies nebyl zpravodajem pro směrnici o systému pro obchodování s emisemi, protože by se hodila jeho vytrvalost ohledně opatření v oblasti finančních pobídek. Když se rozhodl přistoupit na šachovou hru s emisními právy, zdálo se, že je na své šachovnici ochoten obětovat mnoho pěšců a nakonec i vlastního krále.

Proto dosud nebyla dohodnuta maximální hodnota emisí CO₂ pro nové elektrárny. Bylo však řečeno, že nové elektrárny musí být připraveny na zachycování. Co to znamená? Ostatně bez definice potřebujeme pouze prostor o velikosti fotbalového hřiště. Závěr této zprávy zní, že žádné jednotlivé omezení nezastaví výstavbu dalších a výjimečně znečišťujících uhelných elektráren, přičemž fotbalové hřiště slouží jako fíkový list pro vzdálenou budoucnost.

Přesto bych chtěla zpravodaji poblahopřát k zavedení 20leté lhůty odpovědnosti a fondu, který bude 30 let financovat monitorování uzavřených lokalit. To je však kompenzace za to, že dotčená směrnice umožňuje přesun CO₂ pod zem, a získávat tak více plynu a ropy, tedy proces známý jako zdokonalená těžba ropy. To je velmi bizarní prvek klimatického balíčku, protože tento proces samozřejmě způsobuje vyšší emise CO₂. Díky Daviesovu fondu mohou nyní ropné společnosti využívat podpůrných opatření pro zachycování a ukládání oxidu uhličitého k delšímu využívání a vyčerpání svých ropných polí.

Společnost Shell bude spokojena, životní prostředí nikoliv. Proto bude má skupina hlasovat proti.

Bairbre de Brún, jménem skupiny GUE/NGL. – (GA) Nacházíme se v kritickém bodu boje proti změnám klimatu. Nyní existuje právní rámec, jehož účelem je pomáhat zemím skončit se znečišťující ekonomikou a očekávat čistší budoucnost. Nezáleží na tom, jaké chyby obsahují některé aspekty tohoto balíčku, nyní je čas, aby se Evropská unie dala do práce.

Zachycování a ukládání oxidu uhličitého nemůže být považováno za zázračné řešení, kterým bude dosaženo klimatických cílů. Prioritou by vždy měla být obnovitelná energie. Technologie ještě není dosud zcela hotová, ale existuje opravdová šance, že na ni budeme muset spoléhat jako na součást našeho koordinovaného postupu proti emisím oxidu uhličitého.

Vítám zprávu Chrise Daviese a děkuji mu za odvedenou práci. Tato zpráva stanoví pravidla, jež jsou různým způsobem přísnější a srozumitelnější než pravidla, jež nám doporučila Komise, přestože jsme nedosáhli všeho, co jsme potřebovali.

S potěšením připojím svůj podpis jménem skupiny Konfederace Evropské sjednocené levice / Severské zelené levice a vyzývám své kolegy, aby hlasovali pro.

Hanne Dahl, jménem skupiny IND/DEM. – (DA) Pane předsedající, je ostuda, že byl klimatický plán po zasedání Rady z minulého týdne tolik oslaben. Nyní se z větší části podobá plánu snů průmyslu. Je možné v něm nalézt symbolické dobré úmysly, ale prakticky se toho stane jen velmi málo. Myšlenka ukládat CO₂ pod zem je zcela absurdní. CO₂ je znečišťující látkou, ať již se nachází v ovzduší, nebo pod zemí. Naše úsilí o ochranu klimatu nemůžeme založit na ukrývání znečištění pro budoucí generace. Předložený návrh navíc vychází z neexistující technologie. Nejisté předpovědi uvádí, že bude vypracována nejdříve v roce 2015, pravděpodobně až po roce 2020, a kromě toho snižuje energetickou účinnost, což zcela odporuje hlavním cílům klimatického plánu. Překlenovací technologie v tomto kontextu znamená, že budou peníze investovány do něčeho, co nemá budoucnost, peníze, které by místo toho mohly být investovány do odvětví obnovitelné technologie. Doufám, že budeme hlasovat proti tomu.

Norbert Glante (PSE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, CO₂ není jedovatý, ani výbušný, ale má jednu nepříjemnou vlastnost: dostane-li se do atmosféry ve velkém množství, naše klima se změní, a proto je technologie zachycování a ukládání oxidu uhličitého důležitou překlenovací technologií.

V tomto ohledu má pan Hoppenstedt pravdu; jedná se o překlenutí pro příštích 50 nebo 80 let. Není to navždy, ale je to součást řešení našich problémů. Domnívám se, že jsme našli správný kompromis, alespoň pokud se týká vazby na systém pro obchodování s emisemi. Systém pro obchodování s emisemi zajišťuje prostředky pro zachycování a ukládání oxidu uhličitého a zachycování a ukládání oxidu uhličitého také zajišťuje, že pokročíme ve snižování emisí CO₂ a budeme mít možnost dosáhnout svých cílů.

Domnívám se, že kromě úsilí průmyslu o vybudování tohoto demonstračního zařízení je také třeba úsilí členských států o vypracování vnitrostátních právních předpisů provádějících tuto směrnici. Konec konců je třeba, abychom se všichni chovali vůči veřejnému mínění a průmyslu otevřeně, a navázali tak na obavy lidí ze zachycování a ukládání oxidu uhličitého. Nejedná se o nebezpečnou technologii, je to užitečná technologie.

Jill Evans (Verts/ALE). - Pane předsedající, zachycování a ukládání oxidu uhličitého se stalo ústředním bodem této rozpravy o boji proti změně klimatu a rovněž já určitě podporuji prozkoumání a rozvoj této technologie. Bude-li úspěšná, bude muset jednoho dne sehrát významnou úlohu a opravdu potřebujeme silný právní rámec, který zajistí její vhodnou regulaci.

Zachycování a ukládání oxidu uhličitého však nemůže být za žádných okolností využíváno jako omluva pro další výstavbu více znečišťujících elektráren produkujících více CO₂. Jediným způsobem, jak pokročit ve výzkumu zachycování a ukládání oxidu uhličitého, aniž bychom to umožnili, je přijetí jasné výkonové normy pro emise, a proto skupina Verts/ALE předložila pozměňovací návrh na kontrolu množství emisí z nových elektráren spalujících fosilní palivo. Jinými slovy: bude možné stavět pouze ty nejúčinnější elektrárny, ať již na jakémkoliv palivu, a právě závěr této části byl klíčovým podnětem pro podporu naší skupiny při hlasování ve výboru.

Jsme zklamáni, že se při jednáních ztratily další prospěšné body začleněné výborem, včetně přísnější odpovědnosti a přísnějšího monitorování, dopravy a vyloučení zdokonalené těžby ropy.

Na uzavření tohoto tématu byl vyvíjen značný tlak, ale musí to být správný závěr, a to pro nás určitě znamená začlenění výkonové normy pro emise.

Adam Gierke (PSE). - (PL) Pane předsedající, uložení po roce 2015 pro všechny elektrárny spalující fosilní paliva je chyba. V případě uhelných elektráren je tento limit 500 g CO₂/kWh dokonce technicky nemožný. Svým způsobem se to rovná moratoriu na výstavbu nových uhelných elektráren. O to asi vlastně šlo kvůli zamítnutí referenční metody. Investoři jsou netrpěliví, protože nová výstavba trvá mnoho let a je velmi nákladná. Země nejvíce spoléhající na uhlí by proto měly naléhavě začít získávat zkušenosti v oblasti zachycování a ukládání oxidu uhličitého.

To vyžaduje rychlou finanční podporu, a v tomto ohledu jsem se obrátil na komisaře, protože se výnosy z obchodování s emisemi dostaví příliš pozdě. Již nyní by měla být na území Polska vystavěna dvě nebo tři experimentální zařízení na zachycování a ukládání oxidu uhličitého. To zahrnuje integrovanou konverzi uhlí, energie z uhlí na elektrickou energii spojenou se společnou výrobou a výrobou uhlovodíků, po čemž dojde ve stanovených případech ke geologickému ukládání CO₂. Pouze tak lze dosáhnout rozumného cíle „třikrát dvacet“.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) V případě geologického ukládání oxidu uhličitého diskutujeme o možnosti zkoušení nových technologií během první fáze.

Komise zamýšlí během první fáze realizovat 12 pilotních projektů. Rada navrhla přidělení na financování demonstračních projektů 300 000 000 emisních povolenek. Parlament požaduje snížení rizik pro životní prostředí a lidské zdraví v důsledku používání této nové technologie, vytvoření přísnějšího právního rámce pro testovací a propagační projekty zahrnující geologické ukládání oxidu uhličitého a poskytnutí finančních prostředků na demonstrační projekty.

Jsem přesvědčena, že bezpečnost těchto úložišť je velmi důležitá. Stejně důležitá je však úroveň bezpečnosti při přepravě oxidu uhličitého na tato místa. Dojde-li k úniku oxidu uhličitého, musí příslušné orgány všech členských států provádět nouzové evakuační plány. Kromě toho je třeba v případě uzavření takových lokalit přijmout a financovat zvláštní opatření.

Avril Doyle. - Pane předsedající, souhlasím s tím, že nemůžeme přehlížet uhelnou realitu a velikost zásob a závislost na uhlí v mnoha členských státech a na celém světě: v Rusku, Číně, Austrálii, Spojených státech. Stejně jako usilujeme o obnovitelné technologie, musí být současně realizována sekvestrace uhlíku.

Dva roky starý návrh Komise až o 12 zařízeních pro zachycování a ukládání oxidu uhličitého dosud čekal na financování. Velmi mě potěšila dohoda týkající se mé zprávy o 300 milionech emisních povolenek na podporu možností této technologie. Můj původní, spíše umírněný návrh při využití velkorysých rezerv nových zařízení tak podpořil pan Davies a další kolegové, že jsem ve své zprávě podstatně upravila údaje směrem nahoru.

Díky, předsednictví, děkuji, pane Daviesi, paní McAvanová a kolegové za vaši podporu tohoto bodu.

Jak rychle vyčerpáváme schopnost naší planety absorbovat CO₂ biologickou sekvestrací, obracíme se na náš vlastní důvtip a nové technologie sekvestrace, zejména na případně přechodovou technologii zachycování a ukládání oxidu uhličitého, pokud se prostřednictvím těchto 12 projektů prokáže environmentální integrita a komerční reálnost těchto postupů.

Claude Turmes (Verts/ALE). - Pane předsedající, existuje riziko, že se sekvestrace uhlíku stane určitým poltergeistem při znovuzískávání veřejné podpory pro výstavbu znečišťujících uhelných elektráren. Proč? Zaprvé, víte, že vůbec nejlepší elektrárna s technologií zachycování a ukládání oxidu uhličitého, kterou jsme přestavěli, bude vypouštět kolem 150 až 200 g CO₂? To je více než současné plynové elektrárny pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny; více než stávající technologie s kombinovanou plynovou výrobou tepla a elektřiny. Zadruhé – a, pane Daviesi, to skutečně musíte posoudit sám – v postoji Parlamentu jsme stanovili horní hranici emisí CO₂, o který jsme přišli.

Takže jsme nyní v situaci, kdy jsme přišli o horní hranici a kdy budou nové uhelné elektrárny mezi lety 2013 a 2016 například v Německu subvencovány 15 % ze systému pro obchodování s emisemi. Tak se výstavba konvenčních uhelných elektráren stále vyplatí a nevím, jak to odpovídá agresivnímu boji proti změně klimatu.

Vladimir Urutchev (PPE-DE). – (BG) Chtěl bych připojit své blahopřání k velmi dobré práci odvedené zpravodaji, vyjednavací a mnohými lidmi zapojenými v zákulisí, kteří přispěli k tomu, že se dnes účastníme závěrečné rozpravy o energetickém a klimatickém balíčku.

Není pochyb, že tento balíček neovlivní jen odvětví energetiky v Evropské unii, ale také celý průmysl a dopravu. Je třeba, aby se tato odvětví stala ještě více nízkouhlíkovými, ale čas se krátí. Díky úsilí francouzského předsednictví jsme dosáhli nezbytných kompromisů.

Nemohu skončit, aniž bych zdůraznil, že k zájmům středoevropských a východoevropských zemí bylo přihlédnuto spravedlivě. Chtěl bych vyzvat Komisi, aby navrhla realizaci jednoho z těchto 12 projektů v Bulharsku.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, v kontextu realizace ambiciózního obsahu energetického a klimatického balíčku jsou požadována účinná a inovativní řešení.

Jsem přesvědčen, že v současné době je technologie zachycování a ukládání oxidu uhličitého vhodným způsobem neutralizace skleníkového efektu v relativně krátké době. Současně však nesmíme přehlížet případná rizika s touto technologií spojená. Například se ukazuje, že nesprávně uložený plyn může vybuchnout. Kromě toho v případě úniku ze skladovacích kontejnerů existuje nebezpečí oxyselení podzemních vod, což by mohlo ohrozit lidské zdraví. Proto je klíčové přijmout opatření, která odstraní nebo přinejmenším co nejvíce omezí takové nebezpečí při plánování a realizaci těchto projektů.

Jsem přesvědčen, že systém geologického ukládání oxidu uhličitého je za stávajících okolností vůbec nejlepším řešením. Avšak aby bylo úspěšné, je zásadní přesvědčit k jeho přijetí země způsobující největší škodu. Tím myslím například Spojené státy, Čínu a Indii. Nejenže tyto země neuzavírají uhelné elektrárny, ale alarmující rychlostí rovněž budují nové.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, při této příležitosti bych chtěla této sněmovně připomenout otázku vznesenou na poznašské konferenci o světovém klimatu, protože se mi závazek, kdy se agituje dosud nefunkční technologií, jeví jako absurdní. Současně bychom získali obrovský potenciál zachycování oxidu uhličitého, budeme-li soudržně jednat proti rozsáhlému odlesňování v jižních zemích, daleko větší, než kterého bychom dosáhli prostřednictvím zachycování a ukládání oxidu uhličitého. Chceme-li zachycovat CO₂, pak by odlesňování a těžba dřeva v deštných pralesech měly být zastavovány mnohem odhodlaněji, než nyní dokládáme v této eurocentrické rozpravě o zachycování a ukládání oxidu uhličitého.

Chris Davies, zpravodaj. – Pane předsedající, když jsem se stal zpravodajem, rozhodl jsem se překročit své instrukce a pokusit se urychlit vývoj technologie zachycování a ukládání oxidu uhličitého. Výbor pro životní

prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin souhlasil s dvoukolejným přístupem: jedním prvkem byla realizace finančního mechanismu pro podporu výstavby demonstračních projektů a druhým zavedení regulačních prostředků prevence výstavby nejvíce znečišťujících elektráren pomocí výkonové normy pro emise. Proti oběma návrhům se původně postavila Komise i Rada.

Jedním ze současných dobrých argumentů proti zavedení výkonových norem pro emise je, že technologie zachytávání a ukládání oxidu uhličitého musí být nejprve vyzkoušena a musí se osvědčit.

Domnívám se, že Parlament může být potěšen, že alespoň dosáhl jednoho významného kroku vpřed v rámci realizace finančního mechanismu pro urychlení demonstračních projektů. Jsem přesvědčen, že budeme případně potřebovat výkonovou normu pro emise.

Děkuji však paní Grossetêteové a stínovým zpravodajům za to, že mi pomáhali v dosažení námi uskutečněného pokroku. Kritikům technologie zachycování a ukládání oxidu uhličitého sdělím toto: Prostě buďte realisty! Podívejte se, jak to ve světě skutečně chodí, využívají se obrovská množství uhlí a Mezinárodní agentura pro energii předpokládá 70% nárůst využívání uhlí během příštích 20 let.

Je třeba, abychom tuto technologii rozvíjeli. Nechci ji – podle mě není ideální –, ale musíme rozvíjet něco, co bude řešit tato obrovská množství emisí.

Technologie zachycování a ukládání oxidu uhličitého pro nás může být obrovskou zbraní, která nám může pomoci zvítězit v boji proti globálnímu oteplování. Musíme s ní pokročit. Ani vteřinu si nemůžeme dovolit přehlížet její možnosti.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 17. prosince 2008.

Písemná prohlášení (článek 142)

Gyula Hegyi (PSE), písemně. – (HU) Geologické ukládání oxidu uhličitého je nepochybně vzrušující technologickou výzvou. Nesmíme však zapomínat, že v zájmu ochrany životního prostředí a omezení změny klimatu budeme muset bezpodmínečně snížit emise skleníkových plynů. Je tedy třeba, abychom raději omezili svou spotřebu fosilních paliv, než abychom usilovali o nalezení alternativ pro ukládání emisí pod zem. Tato technologie je kromě toho poněkud drahá. Mimoto ji na průmyslové úrovni dosud zavedlo pouze Norsko a podle předpokladů by takové uložení stálo přes 100 EUR za tunu. Toto množství peněz je bezpochyby možné využít užitečněji, například k podpoře obnovitelné energie. Zejména by bylo nevhodné, kdyby byly finanční prostředky společnosti využívány k výzkumu prováděného nejbohatšími členskými státy. Kdyby bylo geologické ukládání oxidu uhličitého tak dobrým řešením, jak tvrdí jeho zastánci, pak by mohlo přežít na trhu, za podmínek volné hospodářské soutěže.

14. Dohled nad emisemi skleníkových plynů pocházejícími z paliv (silniční doprava a doprava po vnitrozemských vodních cestách) a snižování těchto emisí (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0496/2007) paní Corbeyové jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu směrnice Evropského Parlamentu a Rady o změně směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, o zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů pocházejících z paliv používaných v silniční dopravě, o změně směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a o zrušení směrnice 93/12/EHS (KOM(2007)0018 - C6-0061/2007 - 2007/0019(COD)).

Dorette Corbey, zpravodajka. – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, zítřejší den vymezuje konec dlouhého procesu. Mé upřímné poděkování patří stínovým zpravodajům, všem zaměstnancům, Komisi a francouzskému předsednictví za jejich úsilí, jejich práci a ochotu spolupracovat.

Zítra budeme mít možnost schválit dohodu v prvním čtení, a tím dáme zelenou výjimečné směrnici. Poprvé budou požadavky v oblasti CO₂ spojeny s výrobky a výrobním procesem. Parlament se zavázal k dalšímu zlepšení této směrnice.

Tato směrnice pozitivně podnítlá využití ekologických a nezdiskreditovaných biopaliv a elektrické energie v silniční dopravě – což by mohlo vést k obrovským úsporám v oblasti účinnosti – a působila by proti praxi

spalování metanových plynů. To jsou úžasné výsledky, které dokládají, že se Evropa vydává udržitelným směrem.

Ale vraťme se zpět na začátek. Směrnice o kvalitě paliv má dva cíle: kvalitu ovzduší a snížení emisí CO₂. Pokud se týká kvality ovzduší, byl původní návrh vylepšen ve třech případech. Zaprvé budou dříve zavedena čistší paliva v lodní dopravě. Zadruhé výjimka pro líh – Komise navrhla zvýšení maximálního tlaku par při přimíchávání líhu. O tom se hodně diskutuje. Zejména jižní země by si přály výjimky pro přimíchávání líhu, ale právě tyto jižní země trpí problémem škodlivého ozonu. Dosaženým kompromisem je, že výjimky budou povoleny pouze při splnění požadavků na kvalitu ovzduší.

Třetí případ se týká trikarbonyl(metylcyklopentadienyl)manganu, aditiva, které škodí zdraví i automobilům. Jak by se dalo uvažovat, měla by být zakázána. Naneštěstí se nejedná o jednoduchou věc, kterou lze udělat na úkor pravidel Světové obchodní organizace. Proto byla nyní stanovena mezní hodnota, která jasně prospívá zdraví a pomáhá snižovat množství neurotoxických látek.

Nyní bych chtěla přejít k druhému klčovému cíli, konkrétně snížení emisí skleníkových plynů. Jak jsem řekla před chvílí, zde došlo k velkému zlepšení právních předpisů. Poprvé budou konkrétní požadavky v oblasti CO₂ spojeny s výrobním procesem. V příštích několika letech bude mít ropný průmysl povinnost podávat zprávy o emisích skleníkových plynů způsobených těžbou ropy, její přepravou, distribucí, rafinací a použitím nafty nebo benzínu. Poté bude na základě analýzy procesu od těžby až po spotřebu stanovena standardní hodnota. Kromě toho bude muset celý tento řetězec do roku 2020 vypouštět o 10 % méně emisí.

Není třeba uvádět, že jsme 10% cíl projednávali velmi dopodrobna. Šest procent je povinných, a částečně toho lze dosáhnout zlepšením účinnosti celého řetězce, a to nižším spalováním, vyšší účinností rafinerií a opravami úniků. Další částí je možné dosáhnout použitím biopaliv, pokud budou využívána ta neúčinnější. Kultivace biopaliv, která budou při bližším pohledu jen o něco lepší, pro nás nemá význam. Učiníme obrovský krok zpět, budeme-li kácet deštné pralesy, abychom kultivovali biopaliva.

Proto je třeba, abychom disponovali přísnými požadavky v oblasti udržitelnosti. Tyto požadavky byly nyní začleněny do dotčené směrnice. Týkají se účinnosti CO₂, biologické rozmanitosti, ale také sociálních kritérií. Zbývá 4 % z 10% snížení nejsou v první fázi závazná. Tato 4 % naproti tomu tvoří dvě složky. Část 1 se týká projektů v rámci mechanismu čistého rozvoje v řetězci. Spalování menšího množství plynu je jedním z neúčinnějších způsobů snížení emisí skleníkových plynů, ale není vždy sledovatelné, pokud se týká benzínu nebo nafty uváděných na evropský trh. Proto jsou po ověření projekty v rámci mechanismu čistého rozvoje povoleny.

Další 2 % se týkají nových technologií, například zachycování a ukládání oxidu uhličitého a také elektřiny v silniční dopravě. Elektřina je slibná, ale tato technologie musí prokázat svou hodnotu před tím, než bude ve velkém rozsahu využívána komerčně. To by mělo být jasné do roku 2014, kdy se průkazné cíle mohou stát závaznými.

Celkově se tedy domnívám, že tato směrnice podstatně přispěje ke snížení emisí CO₂ ze silniční dopravy. Je dobré vědět, že to odpovídá rozhodnutím v současné době přijímaným ve Spojených státech. Kalifornskou normu pro nízkouhlíková paliva kopírují celé Spojené státy.

Ještě jednou bych chtěla poděkovat stínovým zpravodajům za jejich přispění a vynikající skupinovou práci a těším se na rozpravu.

Jean-Louis Borloo, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych poblahopřát zpravodajce paní Corbeyové k její práci, která byla z technického hlediska velmi složitá, ale současně zcela zásadní pro budoucnost emisí.

Zjednodušeně řečeno bylo dosaženo kompromisu ohledně cíle 6 + 4. Šest okamžitě a čtyři v kontextu podmínky o periodickém přezkumu. V rámci samotné směrnice o obnovitelné energii došlo rovněž ke zlepšení, zejména v oblasti udržitelnosti biopaliv, což považujeme za zásadní a minimální. Domnívám se však, že jsme dosáhli velmi dobrého kompromisu, za což bych chtěl poděkovat také Komisi.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Pane předsedající, Komise vítá dohodu o směrnici o kvalitě paliv, která zachovává hlavní prvky návrhu Komise, ale která je důležitým pokrokem v oblasti ochrany životního prostředí. Chtěl bych tedy poděkovat zpravodajce Dorette Corbeyové za její podíl na dosažení konečné dohody. Základním prvkem kompromisní dohody je povinnost dodavatelů energie snížit emise skleníkových plynů během celého životního cyklu paliv. To je důležitý příspěvek k naší politice v oblasti klimatu. Podpoří

technologický pokrok a současně se jedná o první ze schválených doplňkových opatření podle rámce revidované strategie pro emise oxidu uhličitého z automobilů.

Začleněním kritérií udržitelnosti pro biopaliva nejenže podníkáme používání biopaliv s nejlepší účinností, pokud se týká emisí skleníkových plynů, ale také zabráníme závažným nebezpečím pro životní prostředí souvisejícím s jejich výrobou. Kromě toho kompromisní dohoda umožní snížení emisí znečišťujících látek, a to zejména přijetím přísnějších limitů pro síru a polycyklické aromatické uhlovodíky, usnadní používání lihu, zlepší informovanost spotřebitelů a stanoví relativní omezení aditiva trikarbonyl(metylcyklopentadienyl)manganu. Stručně řečeno, kompromisní dohoda náleží do naší tradiční politiky kontroly emisí znečišťujících látek do atmosféry a je důležitým pokrokem v oblasti naší klimatické politiky. Proto vás vyzývám, abyste zítra hlasovali pro tuto dohodu.

Pilar Ayuso, jménem skupiny PPE-DE. – (ES) Pane předsedající, pane komisaři, ve znění předloženém Komisí se jednalo o kvalitní návrh, nejen kvůli snížení emisí síry, ale také díky novému článku 7a, v němž se požaduje postupné snižování emisí skleníkových plynů od dodavatelů, a protože řeší starý problém s tlakem par u směsi benzínu a biolihu v zemích s horkým létem, jako je ta moje.

To bylo ke znepokojení mnoha z nás odstraněno během hlasování ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin.

Dnes je nám předložena dohoda, která zmírňuje použití článku 7a a znovu opouští tlak par, zatímco samozřejmě zpřísňuje podmínky pro využití odchylek. Stejně jako zbytek klimatického balíčku to nikdo nebude považovat za zcela uspokojivé, ale všichni s tím mohou souhlasit.

Chtěla bych poděkovat paní Corbeyové za její vynikající práci a vnímavost při řešení problémů a chtěla bych také poděkovat panu Turmesovi a samozřejmě francouzskému předsednictví, které se rovněž v této oblasti ukázalo jako velmi efektivní.

Marios Matsakis, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, konečně si mnoho z nás začíná uvědomovat, že naše planeta není nezníitelná a že má své datum spotřeby, které my lidé prostřednictvím naší neuvážené činnosti drasticky přibližujeme. Nejen v naší sněmovně se samozřejmě vyskytují nevěřící Tomášové, ale jejich počet se rychle snižuje, jak překonávají hranice svého vlastního extrémního dogmatismu, nebo se uvolňují z někdy podezřelých manipulací třetích stran.

EU by se měla nacházet, a je, v popředí úsilí o ochranu našeho životního prostředí, a řada právních předpisů zaměřených na boj proti změně klimatu, o nichž se nyní v tomto Parlamentu diskutuje, je toho velmi vítaným důkazem. Aby však byly prospěšné, musí být dotčené právní předpisy reálné a musí se uplatňovat účinně a ve správnou dobu. Jako vždy je třeba učinit určité kompromisy, což je také případ zprávy paní Corbeyové o dohledu nad emisemi skleníkových plynů pocházejícími z paliv.

Je třeba uvést, že zpravodajka vede velmi záviděníhodný a vytrvalý boj proti oslabujícím dopadům stanovisek Rady, a domnívám se, že je velmi úspěšná. K tomuto úspěchu jí blahopřeji. Je také třeba uvést, že zpravodajka během obtížných jednání pravidelně a beze zbytku informovala všechny stínové zpravodaje, a výsledná spolupráce tedy dává paní Corbeyové silnou vyjednávací pozici.

V kompromisním balíčku jsou obsaženy za stávajících podmínek dostatečně uspokojivá ujednání o nejkontroverznějších dotčených otázkách, například o biopalivech, kovových aditivech a obsahu síry v některých palivech, a moje skupina jej plně podporuje.

Neil Parish (PPE-DE). - Pane předsedající, především bych chtěl poděkovat paní Corbeyové a francouzskému předsednictví za jejich obrovské úsilí při uzavírání dohody o tomto přelomovém dokumentu, která tvoří součást našeho boje proti změně klimatu. Chtěl bych rovněž ocenit pana Josepha Daula, kterého nahrazuji, za jeho obtížnou práci při navrhování stanoviska Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova k této zprávě paní Corbeyové o kvalitě paliv.

Konečně s dohodou dosaženou o této zprávě a úzce související Turmesovou zprávou o obnovitelné energii může být zemědělský sektor velmi spokojen. Jsem přesvědčen, že odvětví udržitelných biopaliv má budoucnost a že tyto dvě směrnice vytváří nezbytný právní rámec pro rozvoj tohoto odvětví, což v budoucnu umožní přechod na další biopaliva druhé generace. Vítám skutečnost, že jsme se nyní zavázali k cíli 20% podílu obnovitelné energie na celkové kombinaci energie EU. Tuto zprávu velmi vítám.

Claude Turmes (Verts/ALE). - Pane předsedající, nejprve mě blahopřání paní Dorette Corbeyové. Pro mě, jako zpravodaje pro směrnici o obnovitelné energii, bylo zásadní, že jsme úzce spolupracovali na správném

vymezení kritérií udržitelnosti a jejich stejném vymezení v dotčených dvou směrnici. Díky bojovnosti paní Corbeyové jsme nakonec zajistili, že směrnice o kvalitě paliv nyní obsahuje úplné zdvojení všech podrobností kritérií udržitelnosti, což je důležité pro srozumitelnost a viditelnost právních předpisů EU.

Pokud se týká otázky kritérií udržitelnosti, domnívám se, že jsme návrhy Komise výrazně vylepšili. Uhlíková stopa je nyní velmi dobře definována, a to nejen pro přímé, ale i nepřímé využívání půdy. To je pro budoucnost klíčové. Podle mého názoru jsme také zajistili, že na těchto kritériích udržitelnosti budou spolupracovat odborníci na životní prostředí a energetiku – GŘ TRAN a GŘ ENVI na úrovni Komise, ale také vnitrostátní odborníci z oblastí ochrany životního prostředí a energetiky –, což je rovněž klíčové.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Pane předsedající, velká pozornost se nyní zaměřuje na technologickou stránku zmírňování dopadů změny klimatu prostřednictvím vývoje alternativních paliv. Blahopřeji k tomuto úsilí a chtěla bych přispět do této rozpravy.

Chtěla bych upozornit na olej z řas, který může být upraven na palivo jako náhrada fosilních paliv. Může být považován za všeobecně přínosný typ paliva, protože během své výroby pohlcuje CO₂, a proto je z hlediska uhlíku pozitivním zdrojem energie. Kromě toho nevytlačuje produkci potravin jako stále více kontroverzní biopaliva. Řasy mohou být pěstovány v přírodních nádržích nebo umělých stavbách. Je to rovněž všeobecně přínosné z důvodu vhodnosti pro výrobu v pobřežních společenstvích, kde musíme kvůli problémům v rybářském průmyslu nalézt nová průmyslová odvětví.

Vzhledem k těmto skutečnostem vyzývám Komisi, aby brala olej z řas velmi vážně. Má rovněž tu výhodu, že je vysoce energetickým, nízkozátěžovým palivem a jedním z mála těch, u kterých je slibné, že budou moci nahradit raketové a letecké palivo.

Dorette Corbey, zpravodajka. - (NL) Pane předsedající, zástupci Komise a Rady, dámy a pánové, děkuji vám za vaše laskavá slova. Jsem opravdu přesvědčena, že příčinou tohoto výsledku jsou naše dobré vzájemné pracovní vztahy. Můžeme být silní, jen když spojíme své síly, a to v tomto případě fungovalo. Pro směrnici o kvalitě paliv je nezbytné, aby byla posuzována v kontextu celého klimatického balíčku.

Především je v tomto ohledu samozřejmě důležitá Turmesova zpráva a směrnice o obnovitelné energii. Máme společná kritéria udržitelnosti, jež budou podle mě prospěšná pro celý svět. Domnívám se, že je velmi důležité, abychom toto zítra společně stanovili.

Souhlasím s nadšením paní Sinnottové pro olej z řas. Skutečně jsem tím nadšená stejně jako ona. Krása této směrnice o kvalitě paliv spočívá právě v obrovské podpoře těchto nových technologií, což může být skutečnou pobídkou pro rozvoj technologie řas. V zásadě se při výrobě oleje z řas uvolňuje mnohem méně CO₂, a proto je pro ropné společnosti tak přitažlivé investovat právě do těchto technologií.

V kontextu klimatického balíčku je rovněž velmi důležité odkázat na další zprávu, Sacconiho zprávu o nových osobních automobilech. Zejména jsme usilovali o to, aby byla do této směrnice zahrnuta elektřina. Elektromobily jsou budoucnost. Využití elektřiny v silniční dopravě je mnohokrát účinnější než využívání benzínu nebo nafty. Proto bychom se měli vydat tímto směrem.

Upozorňuji, že Sacconiho zpráva obsahuje v tomto ohledu několik pobídek, a tímto způsobem můžeme vyřešit dilema slepice a vejce. Abychom vytvořili skutečně ekologičtější silniční dopravu a čistší paliva, musí dostat správné pobídky jak automobilové odvětví, tak odvětví výroby paliv. Doufám, že prostřednictvím těchto složek balíčku o dopravě a klimatu můžeme každopádně pozitivně přispět ke snížení emisí skleníkových plynů. Ještě jednou bych chtěla všem poděkovat za spolupráci.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 17. prosince 2008.

15. Výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0419/2008) poslance Sacconiho předložená jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel (KOM(2007)0856 - C6-0022/2008 - 2007/0297(COD)).

Guido Sacconi, *zpravodaj*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jak se říká, „to nejlepší jsme si nechali na konec“. Tato zpráva byla dokončena jako první, a to přesně před dvěma týdny, je však dost zvláštní, že je poslední zprávou, o které diskutujeme.

Nejprve musím zcela upřímně poděkovat každému, kdo na této zprávě pracoval, vedla mnoha dalších zejména delegaci francouzského předsednictví. Rád bych zmínil také pana Léglise-Costu, který tuto iniciativu vedl s velkou profesionalitou. Společně jsme našli rozumné řešení dané otázky, a to možná v nejtěžší době, již si lze představit, tedy v době, kdy automobilový průmysl zažívá hroznou krizi.

Po bližším prozkoumání nebyl tento výsledek v žádném případě předem rozhodnutou záležitostí, zejména vzhledem k tomu, jak cesta této zprávy začala, a s ohledem na celý spor následující poté, co Komise přijala v prosinci minulého roku odpovídající návrh. Přesto se nám podařilo nejen dotáhnout celou věc do konce, ale dosáhli jsme rovněž tří věcí zároveň: zvýšili jsme naše úsilí, posílili jsme naši strategii a dosáhli jsme větší flexibility.

Říkám, že jsme zvýšili naše úsilí, protože jak víte, byla odsouhlasena priorita navrhovaná Parlamentem. To znamená, že byl do zprávy zahrnut dlouhodobý cíl snižování průměrné hodnoty emisí, která by do roku 2020 neměla přesáhnout 95 gramů CO₂ na kilometr. To je samozřejmě důležité, protože dané odvětví se tak dostává do souladu s ostatními odvětvími, na něž se vztahují jiné legislativní nástroje, jako je například systém obchodování s emisemi. Je to však důležité především proto, že to společně umožňuje adekvátně plánovat investice, inovace a výzkum, což je v této složité době podle mého názoru zásadní.

Zadruhé jsem uvedl, že jsme posílili naši strategii, a to z důvodů, které před chvílí vysvětlila paní Corbeyová: ve skutečnosti vlastně pomáháme utvářet budoucnost tím, že podporujeme ekologické inovace a podřizujeme je důsledným kontrolám. Dalo by se říci, že podporujeme výzkum v oblasti nových motorů nebo nových paliv, a zavedli jsme systém zvláštních kreditů pro vozidla s výjimečně nízkými emisemi. Tím bude zahájena strategická vize, která bude samozřejmě záviset na revizi testovacích systémů využívaných k provádění přesných a věrohodných měření toho, nakolik různé technologie napomáhají ke snižování emisí. Tato revize má být provedena v roce 2015.

A konečně, jak jsem již řekl, jsme dosáhli větší flexibility, protože díky úspěšnému posílení regulace jsme mohli provést rozumný a spravedlivý krok, který umožňuje podnikům, aby nová opatření určená na období let 2012–2015 zaváděly postupně. Jak sami víte, zároveň jsme přeformulovali postupy takovým způsobem, že nám stále umožňují, abychom přesvědčili společnost k provádění investic, jež jim zajistí postavení vhodné ke splnění jejich vlastních cílů snižování emisí a zároveň jim usnadní přechod na nový systém.

Znovu bych chtěl říci, jak jsem tímto návrhem potěšen. Domnívám se, že je to skvělá práce průmyslové politiky. Je škoda, že nemáme k dispozici potřebné pravomoci a všechny nástroje umožňující zasahovat prostřednictvím dalších instrumentů či dalších pák, a doufám, že díky koordinaci Komise přijmou všechny členské státy inteligentní politiky podporující poptávku, například prostřednictvím různých forem ekologického zdanění, jak to učinila francouzská vláda, aby nebyla nijak narušena hospodářská soutěž. Mohlo by to být velmi užitečné dodatečné opatření týkající se náhrady současných zastaralých vozidel, které by zároveň umožnilo uvádět na trh velké množství výkonnějších automobilů.

Doufám, že dnes budeme mít rovněž to potěšení dovědět se stanovisko Komise k tomuto kompromisu, které dosud nebylo oficiálně oznámeno.

Jean-Louis Borloo, *úřadující předseda Rady*. – (FR) Pane předsedající, rád bych velmi upřímně poděkoval zpravodaji, panu Sacconimu, protože tato záležitost je složitá a stávající, skutečná a závažná průmyslová a sociální krize v Evropě její závažnost nesnížila.

Navíc se zabýváme něčím, co je v podstatě docela typické pro naše městské návyky, pro způsoby, jakými se přemísťujeme, pro náš způsob života, náš průmysl, naši společnost. Byla to tedy beznadějná sázka na určitou věc, která se navíc ve skutečnosti týká mnoha spotřebitelských zemí a několika výrobců. Bylo to tedy velmi složité.

Komise se již zpočátku tímto velmi obtížným úkolem zabývala, jak jen to bylo možné. Zpravodaj a Parlament nastavili meze možností a domnívám se, že díky výhledovému limitu 95 gramů, jehož podrobnosti budou znovu stanoveny v roce 2013, ale jenž byl nyní jasně určen, mají teď výrobci představu o budoucím vývoji odvětví a budou schopni využívat takové technologie, aby k tomuto cíli do roku 2020 dospěli.

V současnosti si nejsme jisti, jaký objem emisí pochází ze stávajícího vozového parku. Víme pouze o emisích z vozového parku, který byl prodán, a ty dosahují téměř 160 gramů. Cílem je 95 gramů, přičemž emise ze

stávajícího vozového parku pravděpodobně přesahují 200 gramů. Tak velká je výzva, které čelíme. Je to opravdu velkolepý krok vpřed. Nevím, jak na to bude reagovat Komise, ale vzhledem k tomu, že řídila tento projekt od počátku s velkou inteligencí, odborností a šikovností, nemám pochyby o tom, že vše skončí konsensem.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Pane předsedající, navrhovaný právní předpis týkající se oxidu uhličitého a automobilů poprvé stanoví závazné cíle v oblasti emisí vztahující se na automobilový průmysl. Zároveň je to významný nástroj, který členskými státy umožní dosáhnout jejich cílů v oblasti emisí v rámci návrhu o společném úsilí členských států.

Kompromisní dohoda, již bylo dosaženo, zavádí do návrhu Komise řadu změn. Jde například o postupné přijímání daných cílů v období let 2012 až 2015, nižší pokuty za první 3 gramy, o něž výrobci překročí své cíle do roku 2018, a konečně ustanovení o zohlednění ekologických inovací, které jsou v současnosti při měření emisí během zkušebních cyklů přehlíženy.

Na tyto pozměňovací návrhy lze rovněž pohlížet jako na oslabení návrhu Komise. Návrh na dlouhodobý kompromis spočívající ve stanovení dlouhodobého cíle pro emise ze všech nových automobilů, jež mají dosáhnout hodnoty 95 gramů na kilometr do roku 2020, toto oslabení vyrovnává. Začleněním dotčeného cíle dosáhne tento právní předpis přibližně třetinového snížení emisí, jež je v daných odvětvích potřebné, a to mimo systém obchodování s emisemi. S podobným objemem jsme původně počítali pro rok 2020.

Kompromisní dohoda, již bylo dosaženo, je přínosem jak pro životní prostředí, tak pro spotřebitele, kteří ušetří peníze díky nižším účtům za palivo. Tento kompromis rovněž zajistí stabilitu v oblasti investování, umožní výrobcům odhadnout budoucí změny, posílí inovace a povede k větším investicím do výzkumu a vývoje. Výrobci tak získají výhodu spočívající v možnosti učinit počáteční krok směrem k přesunu na globální trhy, kde se očekává zvýšení poptávky po ekologických automobilech, a tím se zlepší konkurenceschopnost automobilového průmyslu v Evropě. Rád bych poděkoval zpravodaji, panu Guidu Sacconimu, za jeho významný podíl na dosažení dohody, a věřím, že při zítřejším hlasování kompromisní dohodu podpoříte.

Werner Langen, navrhovatel stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku. – (DE) Pane předsedající, jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku bych rád poděkoval zpravodaji, panu Guidu Sacconimu. Vedl dobré a čestné jednání a domnívám se, že výsledek je toho důkazem. Výsledek jednání dialogu odráží některé základní body požadované Výborem pro průmysl. Pro rok 2020 jsme vyžadovali ambiciózní cíle, požadovali jsme pomalé postupné zavádění opatření, usilujeme o spravedlivé rozdělení zátěže a o ekologické inovace. Uznání ekologických inovací je rovněž podporováno velkou většinou. Speciálními vozidly a malými sériemi se chceme zabývat samostatně a jediným bodem, který je stále předmětem diskuse, je výše pokut. Jsem přesvědčen, že pokuty můžeme dále snižovat a přitom dosáhnout požadovaného účinku. Je to poprvé, kdy máme závazné cíle, a těmito závaznými cíli vyvineme nezbytný tlak. Tento ambiciózní program si zasloužil, aby byl odsouhlasen.

Pokud bychom se na celou věc dívali pohledem skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance, pak je nutné říci, že chtějí zabít krávu, která nám má dávat mléko. Jiní ji chtějí neustále dojit, aniž by jí poskytli potravu. My jsme našli přiměřený kompromis a právě tak by tomu mělo být.

Martin Callanan, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedající, dovoluji mi začít tím, že upřímně vzdám hold práci pana Guida Sacconiho, kterou v této věci vykonal. Bylo potěšením s ním pracovat. Možná, že se jednou dokonce naučím italsky, abych s ním mohl náležitě komunikovat, ačkoli tento Parlament příští rok opouští. V případě tohoto nařízení odvedl fantastickou práci.

Evropský automobilový průmysl je mimořádně významný. Hraje důležitou roli v mnoha ohledech: jedná se o velmi významné a v určitých ohledech špičkové odvětví, na němž závisí pracovní místa a živobytí milionů lidí v Evropě a které bezpochyby představuje velkou část vývozu naší výroby. Prostřednictvím různých opatření jsme dokázali to, že většinu zbývajících výrobních kapacit vyvážíme mimo Evropu. Musíme být velmi opatrní, abychom to samé neučinili i v případě automobilového průmyslu.

Musím říci, že o původním návrhu Komise jsem si myslel, že je příliš drakonický, že na automobilový průmysl klade příliš velkou zátěž a že velké většiny jeho cílů nebude pravděpodobně možné dosáhnout bez velké změny v tomto odvětví.

Nyní jsme však dospěli k velmi dobrému a přijatelnému kompromisu. Bylo důležité, abychom namísto neustálého využívání metody biče ponechali určitý prostor i pro metodu cukru. Myslím, že nyní jsme to

udělali: místo neustálého vyhrožování výrobcům obrovskými sankcemi jsme do návrhu zařadili pobídky, jež je motivují k rozvoji čistších a ekologicky šetrnějších technologií.

Nikdy nesmíme zapomenout na to, že členské státy budou muset v této záležitosti hrát důležitou roli a přizpůsobit své daňové systémy tak, aby byly pobídky pro nákup ekologicky čistších a šetrnějších automobilů mnohem atraktivnější.

Návrh je v tuto chvíli dobrý a moje skupina ho na zítřejším hlasování podpoří. Ještě jednou děkuji panu Guidu Sacconimu za jeho práci. Myslím si, že po mnoha jednáních, polemikách a diskusích jsme dosáhli přijatelného kompromisu, a vzdávám za to hold francouzskému předsednictví. Přesto si myslím, že celý postup prvního čtení je velice špatný a doufám, že v případě budoucích legislativních aktů takový přístup nezaujme.

Pierre Pribetich, jménem skupiny PSE. – (FR) Pane předsedající: „Když Evropa dostane dobrý nápad, pak spolu s tímto nápadem obletí celý svět.“ Touto citací prezidenta Mitterranda jsem chtěl zdůraznit, že tento balíček opatření v oblasti změny klimatu je příležitostí, skutečnou šancí pro rozvoj našeho území.

Nařízení o emisích CO₂ vztahující se na nové automobily, které je součástí tohoto přístupu, je výsledkem kompromisu, jak uvedl náš kolega Guido Sacconi, kterému blahopřeji.

Stejně jako na každý jiný kompromis i na tento můžeme pohlížet jako na sklenici z poloviny plnou nebo z poloviny prázdnou. Cíl 95 gramů CO₂ na kilometr do roku 2020 se však dokonale hodí k technologické revoluci, ambicím a filosofii, které by se měly postupně stávat součástí průmyslových politik v automobilovém odvětví, jež je závažně postiženo krizí. Tento cíl umožňuje pochopit, jak velkého kompromisu bylo dosaženo.

Nynější situace v tomto průmyslu však vyžaduje několik dalších prvků: finanční schopnost Unie investovat, vytvořit skutečný evropský fond pro přizpůsobení se hospodářství, jež není založeno na využívání uhlíku, zejména v odvětví výzkumu vozidel oblasti automobilů, a schopnost sjednotit zaměstnance dotčených odvětví vytvořením poradního výboru pro problematiku změny klimatu s cílem určit cestu k sociálnímu dialogu.

Krise a požadavky boje proti změně klimatu znamenají, že naléhavě potřebujeme vytvořit nové průmyslové politiky založené na této schopnosti předvídat, řídit sociální dialog a rozvíjet zaměstnanost. „Moudrého člověka vyléčí z ambicí ambice samotné.“

Poslanci Evropského parlamentu ze socialistické skupiny proto nezapomněli ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Jorgo Chatzimarkakis, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, tato část balíčku opatření v oblasti klimatu je jedna z nejdůležitějších, protože automobilový průmysl se nachází v centru hospodářství mnoha našich členských států. Proto bylo nutné tuto kapitolu nyní uzavřít, aby se automobilový průmysl mohl zaměřit na krizi, která ho sužuje, a nemusel se potýkat s tím, jakých čísel musí nebo může dosáhnout.

Potřebujeme jistotu v plánování a tento balíček nám ji dává. Balíček nese označení „teď, nebo nikdy“. Je to rozhodnutí typu teď, nebo nikdy, protože pokud ho nyní neschválíme, pokud bychom nyní měli přikročit ke druhému čtení, pak bychom nedosáhli regulace v oblasti automobilů. Z tohoto důvodu a vzhledem k tomu, že balíček představuje zvláštní znamení, bych rád poblahopřál panu Guidu Sacconimu.

Když se pan Guido Sacconi stal zpravodajem pro tuto složitou část, neměl to při hledání rovnováhy jednoduché. On ji však nalézt dokázal. Musím říci, že mám k vaší práci velkou úctu, protože jste v této zprávě dokázal pro dané odvětví vytvořit pobídky a zároveň zavést pokuty, které jsou, jak uvedl Werner Langen, možná trochu vysoké, ale které vedou ke změně systému, a přesně to v této oblasti potřebujeme.

Nemůžeme automobilovému průmyslu stále předhazovat, že nedosáhl vlastních cílů. Co kdyby automobily typu Smart, Lupo či A2, které automobilový průmysl vyvinul, nikdo nekupoval? Automobily vystavené v autosalonech nepřinášejí žádný užitek. Nyní jsme však ve fázi, kdy v důsledku hospodářské krize a právních předpisů, jež zde připravujeme, může být dosaženo přechodu do nové éry mobility.

Proto se domnívám, že to není oslabení. Je to změna systému, která před námi stojí a k níž jsme napomohli, a tato změna systému vstoupí do dějin společně se jménem Stavros Dimas. Rád bych panu komisaři poděkoval za jeho houževnatost, za jeho tvrdost, protože díky těmto vlastnostem nakonec dosáhl tohoto výsledku.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, rovněž já bych ráda vyjádřila uznání Stavrosu Dimasovi. Předložil velmi dobrý návrh. Je ostudné, že ministr životního prostředí Borloo pana Dimase více nepodpořil, když byl jeho návrh napaden zpátečnickými a reakcionářskými prezidenty Německa a zejména Itálie. Právě pan Berlusconi a paní Merkelová zajistili, že máme směrnici, kvůli které budou v roce 2012 průměrné hodnoty emisí z nového evropského vozového parku větší, než máme dnes, protože pravidla této směrnice budou s daným rokem vyčerpána. Co se stalo s ambicemi?

Pane Langene, minule jsem vás požádala, abyste mi přinesl důkaz o tom, že zvládnete tento druh základních výpočtů. Já jsem v každém případě po pečlivé úvaze dospěla k závěru, že tato směrnice nebude vyvíjet jakýkoli tlak na provádění inovací, protože kromě neambiciózní regulace limitů zde není stanoven žádný mechanismus sankcí a protože mezní hodnota pro rok 2020 nebyla stanovena jako povinná.

Současná krize v automobilovém průmyslu v Evropě byla zapříčiněna samotným automobilovým průmyslem. Tento průmysl prosperoval a proseděl desetiletí tlaku směrem k inovacím. Nedokázal reagovat na potřebu chránit klima ani na požadavky energetické krize a znovu ztrácíme příležitost zajistit, aby byl v této oblasti vyvíjen konstruktivní tlak, který by zasahoval až do příštího desetiletí.

Pokud zítra nebude dosaženo dohody o závazném dlouhodobém cíli, moje skupina nebude moci hlasovat ve prospěch této směrnice. Je mi líto, pane Dimasi, že se tak stane. Z této směrnice musíme udělat vzor. Musíme se zeptat sami sebe, zda myslí Evropané své ambice ohledně ochrany klimatu vážně, zda nejsou se svými automobily s vysokou spotřebou a automobily představujícími symbol jejich postavení odvážnější než my s touto směrnicí.

Alessandro Foglietta, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych poděkoval zpravodaji, panu Sacconimu, za jeho vynikající práci ohledně kompromisu, kterého bylo dosaženo s rozhodností, odhodláním a vskutku s trpělivostí.

Zpráva o snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel doplnila významný detail: boj proti změně klimatu. Ve skutečnosti poprvé regulujeme emise CO₂ z osobních automobilů, a to stanovením ambiciózního a závazného dlouhodobého cíle 95 gramů na kilometr do roku 2020. To vše v době, kdy jak závažná finanční krize, tak dotace poskytované automobilovému průmyslu v zemích mimo EU tvrdě zkouší náš průmysl. Úspěšně jsme dokázali začlenit snížení sankcí za nepatrné odchylky od stanovených cílů.

Domníváme se, že metoda, již zvolila Komise k určení cílů snížení emisí a která je založena na pohotovostní hmotnosti průměrného vozidla, je sporná a z hlediska životního prostředí neopodstatněná. Opatření tohoto druhu bezpochyby vede k paradoxní situaci, ve které vozidla, jež jsou lehčí a menší, a tedy méně znečišťují životní prostředí, jsou ve skutečnosti penalizována. Nicméně se domnívám a doufám, že jakmile získá tento text náležitě vyváženou podobu, bude moci představovat důležitý impuls pro cílené úsilí. Z těchto důvodů považuji zprávu o snižování emisí CO₂ z vozidel za významný výsledek, a jsem tedy pro její přijetí.

Jens Holm, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Od roku 1990 se emise z evropského odvětví dopravy zvýšily o více než 30 %. Již v roce 1995 Evropská komise navrhla požadavek, aby emise z evropských automobilů nepřesahovaly 120 g na kilometr. To, o čem však máme nyní hlasovat, je ztracenou příležitostí. Až tento právní předpis v roce 2012 vstoupí v platnost, bude 35 % automobilů od jeho uplatňování osvobozeno. Díky takzvaným ekologickým inovacím budou moci výrobci automobilů vypouštět ještě více emisí. Pokuty jsou tak nízké, že je pro ně levnější daný právní předpis přehlížet než upravit výrobu. Co zmůže požadavek Parlamentu stanovující emise v objemu 95 g na kilometr do roku 2020? Nic!

Hlasujte pro pozměňovací návrh 50 předložený skupinou Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice a skupinou Zelených/Evropské svobodné aliance. Pak pro automobily získáme skutečně závazný požadavek ohledně emisí: 95 g oxidu uhličitého do roku 2020. Pokud bude návrh přijat, jsme my, skupina GUE/NGL, připraveni tuto zprávu podpořit. V opačném případě nikoli.

Říká se, že pokud jsou dva manažeři společností zavřeni v jedné místnosti, okamžitě začnou diskutovat o tom, jak by si mezi sebe mohli rozdělit trh a vytvořit kartel. To se bohužel vztahuje i na dvě velké politické skupiny v tomto Parlamentu, tedy na skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů a skupinu Sociálních demokratů v Evropském parlamentu. Skupina PPE-DE a skupina PSE se znovu rozhodly krutě nás ostatní přehlížet. Kdo v důsledku toho všeho ztratí nejvíce? Je to životní prostředí a sociální demokracie. Pokud jde o životní prostředí, je to ztracená příležitost převzít kontrolu nad emisemi z vozidel. Co se týče socialistické skupiny, tato dohoda ukazuje, že se začínají stále více podobat představitelům politické opozice ze skupiny PPE-DE, kteří zastávají přístup, jenž není šetrný k životnímu prostředí. To není dobrým znamením.

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Pane předsedající, již v 90. letech byly mezi výrobci automobilů uzavřeny dobrovolné dohody o snižování emisí CO₂ z automobilů. Na základě těchto dohod mohlo být do nyníška dosaženo značného snížení emisí.

V praxi o tom však existují velmi malé důkazy. Průměrné emise CO₂ z automobilů dnes nejsou příliš odlišné od emisí, jež byly zaznamenány před 10 lety. Proto musíme stanovit přísná závazná pravidla. Silné lobby ze strany průmyslu však značně oslabilo původní návrh Komise, čehož lituji.

Přesto byl do návrhu začleněn dlouhodobý cíl 95 g/km do roku 2020, což mě těší, ale tento cíl závisí na výkladu toho, do jaké míry byl účinně začleněn do stávajícího znění. Krátkodobé dohody byly navíc oslabeny, což lze zčásti přisoudit postupnému zavádění opatření jak ohledně objemu, tak ohledně sankcí, v důsledku čehož je vyvíjeno menší úsilí.

Nemohu tedy tuto dohodu, již bylo dosaženo mezi Radou a Parlamentem, podpořit a lituji, že návrh Komise se nevydařil.

Amalia Sartori, (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rovněž já jsem netrpělivě čekala na to, až se ujmou slova a vyjádřím své díky za práci odvedenou zejména panem Sacconim, který do nyníška nasbíral zkušenosti, jež mu pomáhají vyřešit i ty nejsložitější případy. Velký kus práce však odvedlo i francouzské předsednictví, Rada a Komise. Jejich společné úsilí nám umožnilo dokončit všechny tyto dokumenty ohledně klimatu a zejména tato zpráva týkající se automobilového odvětví, které, jak mnozí uvedli, vyvolává kvůli současné hospodářské situaci obavy.

Mnoho mluvčích dnes uvedlo, že jsou tyto cíle ambiciózní, a to od těch úvodních pro rok 2012 až po závěrečné pro rok 2020, a že bylo moudrým rozhodnutím zvolit tento jednoduchý časový rámec, který se uplatní také na ostatní zprávy, jež budeme přijímat v průběhu několika příštích dnů. Rovněž souhlasím s rozhodnutím zavést zmírněný systém penalizací a s možností zohlednit snížení dosažená využíváním ekologických inovací. Všechny tyto otázky vzešly z dialogu mezi orgány a podle mého názoru nám umožnily nalézt řešení, která v této choulostivé době snižují hospodářské náklady výrobců, aniž by měly vliv na obecné cíle. Příkladem je zavedení zvláštních kreditů pro automobily, které vypouštějí méně než 50 g CO₂ na kilometr.

Ráda bych rovněž zdůraznila, že zaujatý přístup, jehož prostřednictvím se limit emisí sníží podle hmotnosti vozidla, bude s velkou pravděpodobností znamenat, že menší vozidla se nebudou řídit obecným pravidlem „kdo nejvíce znečišťuje, nejvíce platí“. Výsledkem jsme nicméně potěšeni a s radostí budeme hlasovat ve prospěch této zprávy.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Pane předsedající, nejprve bych ráda poděkovala panu Sacconimu za jeho nesmírnou trpělivost a moudrost, které nám umožnily nejen zachránit nařízení, jež je velmi důležité pro životní prostředí, hospodářství, zaměstnanost a průmysl, ale zachránit prostřednictvím tohoto nařízení také celý balíček opatření v oblasti energetiky a změny klimatu, který ve skutečnosti závisel na tomto „kameni mudrců“.

Ráda bych poblahopřála jak jemu, tak nám, protože dokázal dosáhnout základní rovnováhy cukru a biče a především úspěšně ukázal, že je potřeba nejen biče, ale i cukru, aby bylo možné posunout tak složitý text kupředu.

Tato zpráva prosazuje ekologické inovace související se sníženými emisemi CO₂, podporuje výzkum a inovace v oblasti snižování emisí a rovněž podporuje využívání biopaliv a čerpacích stanic potřebných pro tyto účely.

Prostřednictvím požadovaného cíle rovněž stanoví odhady ohledně nového vozového parku. V roce 2014 by měla Komise provést revizi cíle a předložit návrh, který daný rámec také zohlední.

Zpráva bere v potaz rovněž vozidla s nulovými emisemi a vozidla s velmi nízkými emisemi a jejich násobný účinek, který pro toto odvětví představuje nejen cukr, ale také povinnost a spotřebitelům poskytuje lepší přístup k informacím.

Na závěr mi zbývá říci asi jen to, že naléhavě žádám pana Sacconiho, ať učiní všechno, co je v jeho silách, aby se mohl do Parlamentu znovu vrátit.

Chris Davies (ALDE). – Pane předsedající, pokud zvážíte ambice, které jsme měli v otázce snižování emisí CO₂ z automobilů jen před několika měsíci, jsou tyto návrhy hlubokým zklamáním. Zradily životní prostředí, zradily řidiče automobilů, kteří budou nuceni platit více za užívání vozidel, jež spotřebují velké množství

paliva. A zradily dokonce i evropský automobilový průmysl, jehož pozice bude ohrožena konkurenty, kteří více využívají inovace.

Argumentem je to, že se automobilový průmysl nachází ve finanční krizi. Ale nic z toho, co děláme, žádné návrhy, které připravujeme, žádné právní předpisy, které nyní zavádíme, na stávající situaci daného odvětví vůbec nic nezmění. Celé toto úsilí bude mít jediný efekt: bude pokynem pro designéry automobilů, aby si sedli k počítači a začali vymýšlet a navrhovat auta budoucnosti.

Tento právní předpis je skličující. Je špatný. A vzhledem k tomu, že Mezinárodní energetická agentura právě předpověděla, že zásoby ropy na celém světě dosáhnou do 10 let svého maxima, mohl by být dokonce označen za naprosto šílený. Nebudu hlasovat v jeho prospěch.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Pane předsedající, rád bych poděkoval panu Guidu Sacconimu za to, že dokázal nalézt řešení velmi složitého problému. Pokud se podíváte na to, na čem jsme se dohodli ve zprávě pana Daviese a ve zprávě skupiny CARS 21, kde s vytvářením právních předpisů chceme vlastně začít v roce 2015, byla podstata návrhu Komise celkem vzato zachována a je zde rovnováha mezi sociálními, ekologickými a hospodářskými kritérii.

Co se týče inovací, musím říci, že Guido Sacconi zavedl dobrý nástroj v podobě bonusů za využívání inovací, protože výrobci automobilů, které vypouští méně než 50 gramů CO₂, dostanou odměnu za to, že tyto automobily prodají, a nikoli za to, jak uvedl Jorgo Chatzimarkakis, že budou sedět v autosalonech nebo se předvádět na automobilových show. Aby bonus dostali, musí automobily prodávat. Tím bude vyvíjen na dané odvětví tlak, aby se automobily rychle dostaly ke spotřebitelům.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Pane předsedající, shodou okolností se právě včera konala rozprava o zprávě pana poslance Grooteho. Je to velmi dobrá zpráva, která se týká rovněž automobilového odvětví, v tomto případě se ale jedná o těžká vozidla.

Dnes před námi leží zpráva pana poslance Sacconiho. Máme plné právo velmi jasně říct, že jako Evropská unie, jako Parlament děláme vše, co je v našich silách, aby se v souvislosti s ochranou životního prostředí mohli naši lidé, tedy naši občané těšit z co nejvyšší životní úrovně. Musíme zajistit, aby mohlo dané odvětví tato opatření skutečně uplatňovat. Nebude to jednoduché, ale zdá se, že je to možné.

Dále bych rád upozornil na to, že pro nové výrobky, jež plánujeme, musí existovat kupující. Práce pana Sacconiho ukazuje, že máme důvod doufat v úspěch, pokud jde o tyto pozitivní rysy, tedy o ochranu životního prostředí a možnost výroby tohoto typu vozidel, která pak budou přijata na trhu. Rád bych mu za to poděkoval.

Juan Fraile Cantón (PSE). – (ES) Pane předsedající, rád bych panu Sacconimu poblahopřál k práci, kterou odvedl, a k výsledkům, jakých v ní dosáhl.

Návrh, kterým se nyní zabýváme, má dva hlavní cíle: dosáhnout prostřednictvím technologických zlepšení nových vozidel limitu 95 gramů na kilometr do roku 2020 a dosáhnout dalšího snižování emisí zlepšením dalších systémů nebo konstrukčních částí, jako jsou pneumatiky, klimatizace nebo podpora hospodárnějšího stylu řízení.

Tuto dohodu podporujeme, protože je vyvážená. Napomáhá k významnému snížení emisí CO₂ a zachovává konkurenceschopnost evropského automobilového průmyslu.

Pracujeme na ambiciózní dohodě pro rok 2020. To, co požadujeme od automobilového průmyslu je srovnatelné s tím, co požadujeme od ostatních výrobních odvětví, a tento průmysl nyní potřebuje sestavit vlastní strategii, aby dosáhl stanovených cílů.

Evropa v současnosti vyrábí třetinu světové produkce automobilů. Pokud si chceme zachovat toto privilegované postavení, musíme zajistit, aby byly naše automobily z hlediska životního prostředí nejčistší a nejbezpečnější ze všech. Proto budeme muset investovat do inovací a do podpory na obnovu našeho vozového parku.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) (mikrofon nebyl zpočátku zapojen)... odpovídá přibližně jedné třetině emisí skleníkových plynů vypuštěných do ovzduší. Nelze pochybovat o tom, že inovativní řešení, jejichž cílem je zavedení technologií šetrných k životnímu prostředí, jsou nutná.

V této oblasti jsme nedávno dosáhli značného úspěchu. Neustálý nárůst počtu motorových vozidel však vede k tomu, že pozitivní účinky stále ještě nejsou příliš viditelné. Iniciativa Komise na urychlení změn proto zřejmě bude krok správným směrem.

Měli bychom mít na paměti dosažení cíle summitu, tedy snížení emisí škodlivých látek. Nicméně musíme zohlednit také argumenty předložené výrobcí vozidel. Ti zdůrazňují, že evropský automobilový průmysl je jedním ze symbolů evropské hospodářské síly a zaměstnává tisíce pracovníků. Příliš přísné požadavky by se odrazily ve zvýšení cen vyrobených vozidel a mohly by snížit konkurenceschopnost tohoto odvětví. To může následně vyústit ve velké ztráty pracovních míst.

Pokud zvážíme negativní důsledky hospodářské krize pro automobilový průmysl, jsou tyto obavy určité odůvodněné.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Ráda bych poblahopřála panu Sacconimu ke zprávě týkající se oblasti, která je z hospodářského a sociálního hlediska neobyčejně důležitá. Tato skutečnost je potvrzena i prostřednictvím Plánu evropské hospodářské obnovy. Tohoto cíle bude dosaženo zlepšením technologií motorů a technologických inovací.

Do roku 2012 by neměly emise oxidu uhličitého z osobních automobilů přesahovat 130 g/km. Výrobci vozidel musí postupně zajistit, aby tyto požadavky splňovalo do roku 2012 celkem 65 % nových automobilů a do roku 2015 všechny nové automobily. Na automobily, jejichž emise jsou nižší než stanovený limit, se uplatní systém bonusů, zatímco výrobcům automobilů s emisemi, jež překračují tento limit, budou uvaleny sankce. Automobilový průmysl tedy musí investovat do nových technologií, aby mohl produkovat automobily šetrné k životnímu prostředí. Děkuji.

Marios Matsakis (ALDE). - Pane předsedajícím, velmi obdivuji pana Sacconiho a obvykle s ním souhlasím, nikoli však při této příležitosti.

Cíl 95 g/km v horizontu 12 let bohužel není úspěchem. Je to závažný neúspěch a nejsem si jistý, zda je účelem tohoto právního předpisu ochrana životního prostředí nebo ochrana výrobců automobilů.

Mám dojem, že při této příležitosti ochránci životního prostředí, včetně komisaře Dimase, vyvinuli významné úsilí s cílem chránit životní prostředí, ale neuspěli kvůli hlavním výrobcům automobilů. To je smutné, protože jsme měli možnost dosáhnout změny a tuto možnost jsme propásli.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Pane předsedajícím, koho se snažíme uložením požadovaných limitů na automobilový průmysl chránit? Hovoříme o mezerách v právních předpisech. Nejde o mezery. Jde o úplné dálnice s nouzovými východy pro automobilový průmysl, jenž se vyhýbá jakékoli odpovědnosti a plnění jakýchkoli požadavků. Kdo z toho má prospěch? Budeme i nadále vyrábět automobily, které nikdo na světě nechce řídit? Ne. Většina automobilů se bude v budoucnosti prodávat v Indii a v Číně a dalších rozvojových zemích a tyto země budou mít zájem o automobily s nízkou energetickou spotřebou. Naše planeta má zájem o automobily s nízkou energetickou spotřebou a evropští spotřebitelé mají zájem o automobily s nízkou energetickou spotřebou. Dovolíme tedy automobilovému průmyslu žít ve světě fantazie, ve kterém budou moci nadále vyrábět automobily, které nikdo nechce? Ne. Toto je pro životní prostředí, spotřebitele, hospodářství a pro výzkum špatná politika. Jinými slovy je to naprosté selhání. Proto nemůžeme tento návrh podpořit.

Předsedající. – Pane Sacconi, dospěli jsme ke konci, domnívám se však, že nikoli ke konci našeho vzájemného porozumění.

Guido Sacconi, zpravodaj. – (IT) Pane předsedajícím, dámy a pánové, máme zde jednoduchý výpočet, který si může každý spočítat sám za použití papíru a pera. Jestliže dosahovaly průměrné emise CO₂ z automobilů prodaných v roce 2005 výše 159 gramů na kilometr, dosáhneme v roce 2020 na základě tohoto nařízení, které zavádí pro rok 2020 závazný cíl 95 gramů na kilometr, snížení průměrných emisí z prodaných automobilů ve výši 38 %. Je docela jednoduché to vypočítat a k tomu, abyste získali výsledek, nepotřebujete posouzení dopadů. Domnívám se, že je to mimořádné.

Omlouvám se všem, kteří mě chválili a děkovali mi za moji práci, a všem, kteří tento kompromis schvalují, a zdá se mi, že je to velká většina z vás. Dovolte mi však, abych se obrátil zejména na své odpůrce a naše přátele ze skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, konkrétně pak na pana Daviese, kteří znovu demonstrují svou neschopnost přijmout odpovědnost. Dožadují se pouze skvělých cílů, ale když nadejde čas pro rozhodnutí, nechají toto rozhodnutí na nás.

Jenom doufám, že se nezačne odehrávat ta samá fraška, jakou jsem zažil v případě nařízení REACH (nařízení o chemických látkách a jejich bezpečném používání), protože ty samé skupiny tvrdily, že rovněž nařízení REACH bylo ústupkem, že bylo zklamáním. O měsíc později to bylo na jejich webových stránkách slavnostně prezentováno jako obrovský úspěch Unie v oblasti životního prostředí a dalo by se říci, že EU byla považována za subjekt s vedoucím postavením v kontrole chemických látek. Doufám, že tentokrát budu takové frašky ušetřen.

Děkuji vám, pane Borloo, a rovněž vám, pane Dimasi. Vaše stanovisko, tak jak jste ho vyjádřili, je jasné a napomůže nám dovést tuto složitou práci při zítřejším hlasování k závěru.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu dne 17. prosince 2008.

Písemná prohlášení (článek 142 jednacího řádu)

Ivo Belet (PPE-DE), písemně. – (NL) Dnes dopoledne jsem se zúčastnil konference o čisté mobilitě, která se konala na vysoké škole v Limburgu. Tato konference byla zaměřena na elektrické automobily. Je zřejmé, že nastal čas přeorientovat se na tuto technologii šetrnou k životnímu prostředí. Doba fosilních paliv se přirozeně blíží ke svému konci.

Stávající krize, které automobilový průmysl čelí, rovněž nabízí příležitosti k naprosté změně taktiky. Výrobci musí výměnou za vládní podporu a záruky, jež získávají, mnohem více investovat do této technologie budoucnosti neboli, jinými slovy, do cenově dostupných baterií s větším rozsahem.

Vláda by pak měla tento přechod podporovat mnohem odhodlaněji a v neposlední řadě prostřednictvím daní.

V roce 2005 byl předložen návrh Komise týkající se reformy daně z automobilů a koordinace této daně na evropské úrovni. Tento návrh by měl být znovu předložen ministrům. Daň z automobilů by měla být přepočítána na základě kritérií souvisejících s emisemi. Osoby, které řídí elektrické automobily, jež vypouští žádné nebo nepatrné množství CO₂ a částic sazí, by za to měly být odměněny prostřednictvím daňového systému.

Nastal čas na radikální změnu. Konstrukteři svoji práci již odvedli. Nyní záleží na vládě, aby výrobce automobilů posunula správným směrem a aby tak učinila rychle.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), písemně. – (PL) Současná rozprava o takzvaném ekologickém balíčku potvrzuje ambiciózní cíle, které si Evropa stanovila v souvislosti s bojem proti změně klimatu. Evropský automobilový průmysl je nedílnou součástí evropské strategie, jež chce dosáhnout do roku 2020 20% snížení emisí skleníkových plynů v porovnání s rokem 1990, o to, aby bylo naše hospodářství méně energeticky náročné, a o zvýšení podílu energie získané z obnovitelných zdrojů.

To je obzvláště vhodné, pokud jde o snižování emisí CO₂. Podle údajů EU vyprodukují soukromé automobily 12 % všech emisí CO₂ na území Společenství. Tato vysoká úroveň emisí je způsobena zejména zvyšujícím se počtem automobilů a větším využíváním silniční dopravy, což není kompenzováno lepší konstrukcí motorů nebo snížením váhy vozidel.

V případě soukromých automobilů se do roku 2012 plánuje snížení limitů emisí CO₂ na 120 gramů na kilometr. Rovněž se plánuje stanovení dlouhodobé strategie pro snížení těchto mezních hodnot na 95 gramů na kilometr do roku 2020. To je v souladu se stanoviskem Evropského parlamentu, jež uvádí, že uvedení nových typů motorových vozidel na trh bude trvat pět až sedm let. To má samozřejmě dopad na vývojové a produkční cykly automobilového průmyslu.

Přijaté zásady jsou z hlediska životního prostředí určitě ambiciózní. Zvýšené investice do výzkumu a vývoje vyžadované kvůli novým standardům na druhou stranu podpoří vědecký výzkum zaměřený na technická řešení toho, aby se snažil dosáhnout úspory paliva. To zvyšuje úroveň inovací učiněných v automobilovém průmyslu, což pak podpoří konkurenceschopnost evropského hospodářství.

Martin Kastler (PPE-DE), písemně. – (DE) Současná finanční a hospodářská krize představuje pro automobilový a dodavatelský průmysl obrovskou výzvu. Údaje o prodeji jsou stále horší a mnoho výrobních závodů pozastavilo až do konce roku výrobu. V Německu závisí každé sedmé pracovní místo přímo či nepřímo na výrobě automobilů. Jedním z důležitých cílů politiky musí být vytváření rámcových podmínek

pro ochranu pracovních míst v Německu, a to dokonce i v době krize. Nařízení tedy přišlo v naprosto nesprávnou dobu.

Je mi líto, že předložená zpráva nevytváří pobídky pro omezení emisí. To by bylo podle mého názoru správným přístupem ke změně klimatu i v době hospodářské krize. Hrozba strašně vysokými pokutami není řešením.

Jsem proto toho názoru, že jsou zde sledovány soukromé cíle na úkor německého hospodářství. Podpora ochrany klimatu je pro mě důležitá, ale nikoli na úkor jednotlivých členských států EU. Toto nařízení nezasazuje ránu pouze německým výrobcům automobilů, ale také a především většině středně velkých dodavatelů, z nichž je mnoho usazeno v norimberské metropolitní oblasti. Jakožto nový poslanec Evropského parlamentu zastupující Norimberk tedy nemohu hlasovat ve prospěch této zprávy.

16. Změna klimatu a energetika (závěr)

Předsedající. – Dalším bodem jsou závěry Rady a Komise ke změně klimatu a energetice.

Jean-Louis Borloo, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych uvést tři hlavní věci.

První se týká metody, postupu a spolurozhodování. Občas slýchám myšlenku, že tato dohoda uzavřená v prvním čtení by neměla být precedensem. Není zde nikdo, kdo by o to zvláštním způsobem usiloval. Domnívám se, že současné zvláštní okolnosti mezi Kodaní a demokratickým postupem Parlamentu znamenaly, že jsme tuto otázku rozhodně museli uzavřít v prvním čtení, jinak bychom žádné dohody nedosáhli, což se mohlo stát. Myslím si však, že velmi důkladná práce na návrhu Komise, jež byla mimořádně svědomitá, práce zpravodajů a výborů a práce Rady v různých sestavách pro oblast energetiky a životního prostředí znamenala, že bylo vše připraveno k tomu, aby bylo dohody dosaženo. Dohoda o důvěře uzavřená před třemi týdny uprostřed trialogů nám určitým způsobem umožnila dospět k závěru.

Je to bezpochyby Parlament, který nakonec, jak je to běžné, provede rozhodující hlasování; to se bude konat zítra.

Moje druhá poznámka se týká všech textů. Víím, že v kterémkoli bodě můžeme věnovat zvláštní pozornost metodě. Důležité však nejsou metody, ale záruka, kterou se vši počestností dáváme sami sobě, že disponujeme prostředky nutnými k dosažení daných cílů.

Použiji příklad emisí CO₂ z automobilů, které byly předmětem nejrozhodnějších projevů. Tyto názory nesdílím, protože pokud jde o konstrukci vozidel, velmi dobře víte, že návrh a konstrukce automobilů trvá roky. Pane Daviesi, vy to víte. Paní Harmsová podpořila návrh Komise, který neuvádí cíl 95 gramů. Konsensus, kterého dosáhl trialog, je v podstatě nepatrným zmírněním krátkodobých nebo přímých sankcí, což má malý vliv na okamžitou výrobu, výměnou za potvrzené hlavní strategické rozhodnutí stanovující 95 gramů, a nikoli již 120 gramů.

Možná jsme mohli vést diskusi a dospět k závěru, že jsme toho mohli udělat více. To nezpochybňuji, ale nemyslím si, že metody přijaté ve všech šesti textech jsou ústupky učiněné s ohledem na Komisi.

Komise předložila složité návrhy, protože daná situace je složitá, situace členských států je složitá, situace našich průmyslových odvětví a našeho sociálního prostředí je složitá. Domnívám se však, že máme veškeré prostředky k tomu, abychom dospěli k této první fázi balíčku opatření v oblasti klimatu a energetiky.

Třetí věc, kterou musím uvést, je externí vyjádření a týká se zejména příprav na Kodaň. Toto uvádím jako svůj osobní názor, protože před třemi dny jsem byl v Poznani. V Kodani nemůžeme vést velká jednání, pokud jako Evropané nejsme stoprocentně hrdí na naši první fázi. Pokud na externí úrovni znehodnocujeme tuto první fázi ve vztahu k našim partnerům ze Spojených států, Kanady, Austrálie, Číny, Ruska a mnoha dalším, pokud sami znehodnocujeme první fázi zásadního průlomů, neměli bychom být překvapeni, jestliže nás ostatní nebudou brát v Kodani vážně. Oni nebudou mít na své straně Evropský soudní dvůr, který zajišťuje, aby byly dotčené směrnice řádně prováděny.

Prosím vás tedy, abychom vedli interní rozpravu; to je běžné. Samozřejmě je zde hlasování, ale věřte mi, celé odvětví pochopilo, co tím chceme říct. V každém případě to pochopili to i Evropané a nemá to nic společného s námi či našimi směrnicemi. Zcela jednoduše řečeno, zbytek světa nám nyní naslouchá, neznehodnocujeme tedy mimořádný výsledek.

Stavros Dimas, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych poděkoval všem řečníkům, kteří vystoupili v dnešní debatě, za jejich velmi konstruktivní poznámky a vyzývám vás k podpoře tohoto kompromisního balíčku, který byl dnes předložen. Přijetím této kompromisní dohody Evropská unie ukáže, že s dostatečnou politickou vůlí je možné přijímat konkrétní opatření nezbytná k boji proti změně klimatu a že je možné učinit tak s přijatelnými náklady. Pokud se dokáže 27 zemí s odlišnou sociální a hospodářskou situací v poměrně krátkém čase dohodnout na velmi složitém a rozsáhlém souboru opatření, proč by nebylo možné dosáhnout obdobné dohody na mezinárodní úrovni? Během konference OSN konané minulý týden v Poznani bylo jasné, že svět hledí na Evropu a že naše opatření budou mít rozhodující a pozitivní vliv na mezinárodní jednání.

Rád bych učinil krátké poznámky k některým bodům, které byly dnes večer velmi diskutovány.

Za prvé, pokud jde o automobily: prvním úspěchem, kterého dosáhneme prostřednictvím kompromisního návrhu, bude to, že pro evropské výrobce automobilů stanovíme povinné standardy, což je velmi důležité, a toto samotné je důvodem, proč hlasovat ve prospěch tohoto návrhu, jenž je součástí balíčku. Přispělo to rovněž k dosažení přibližně třetiny cílů původního návrhu Komise v odvětví, na které se nevztahuje systém obchodování s emisemi, a ještě to přispěje k přibližně čtvrtině cílů v rámci nynějšího návrhu. Pokud bude brán v úvahu dlouhodobý cíl 95 g, mohli bychom znovu dosáhnout jedné třetiny, o kterou jsme původně usilovali. Samozřejmě – jak uvedl Chris Davies – v zájmu evropských výrobců automobilů je rychle se přiklonit k technologickým inovacím s cílem snížit spotřebu paliva automobilů, protože tímto způsobem získají rychleji výhodu společenského posunu směrem k ekologicky čistším automobilům, a díky tomu budou profitovat. Spotřebitelé budou samozřejmě platit méně za palivo a životní prostředí bude z této výroby čistších automobilů těžit. Takže se domnívám, že byste měli ve prospěch této zprávy hlasovat i při její současné podobě a s ohledem na to, že je součástí celého balíčku.

Za druhé, pokud jde o dražbu emisních povolenek: existuje zde velká vlna kritiky, co se týče otázky, proč bychom měli omezit dražby emisních povolenek. Ještě v prvním a druhém obchodovacím období dosahovala maximální výše dražení 4 %: 4 % povolenek byly vydraženy. Nyní to bude více než 50 %, a to i po snížení. Dražení je velmi důležité, je to nejlepší způsob přidělování povolenek, funguje to na základě zásady „platí znečišťovatel“, neumožňuje to vytváření neočekávaných zisků a bude to vytvářet finanční prostředky, které jsou potřebné pro boj proti změně klimatu a pro další dobré důvody. Stále zde ale zůstává tato pobídka: nyní přesáhneme 50 % a tento podíl se bude rok od roku zvyšovat. Pokud některé ze zemí, jež disponují výjimkou pro odvětví energetiky, tuto možnost nevyužívají – což je můj názor, pak se tento podíl, až takový čas nastane, ještě zvýší.

Co se týče neočekávaných zisků, jež by mohly vzniknout v důsledku bezplatných povolenek: členské státy, které jsou tím velmi znepokojeny, mají stále možnost tyto neočekávané zisky zdanit. Existuje tedy způsob, jak se s touto otázkou vypořádat, je-li zde politická vůle, a vy, poslanci Evropského parlamentu, máte ve svých domovských zemích rovněž určitý hlas.

Pokud jde o využívání externích kreditů v odvětví, na které se nevztahuje systém obchodování s emisemi, tedy odvětví společného úsilí, byl jsem pobouřen některými argumenty, které dnes byly předneseny. My nejsme pro využívání mechanismu čistého rozvoje (CDM)? Opravdu nepodporujeme flexibilní mechanismy Kjótského protokolu? Budeme proti nim při příležitosti jednání o mezinárodní dohodě v Kodani? Myslíte si, že velmi složitá dohoda, již má být v Kodani dosaženo, by bez těchto flexibilních mechanismů byla nemožná?

Takže jaký je váš postoj? Nerozumím tomu. Jste proti těmto flexibilním mechanismům, proti investování do rozvojových zemí, přenášení technologií do těchto zemí a snižování emisí a samozřejmě získávání kreditů za tyto emise? Samozřejmě musíme dosáhnout rovnováhy tak, abychom tam nerealizovali většinu z nich. Musíme je uplatnit zde v Evropské unii, doma, protože je to lepší pro naše hospodářství, je to lepší pro přizpůsobení se nízkouhlíkovým potřebám budoucnosti a našim podnikům a průmyslu to poskytne výhodu vyplývající z možnosti včasného jednání. Bude to pobídkou pro vývoj nových technologií, pro energetickou účinnost a pro podporu obnovitelných zdrojů energie.

Samozřejmě tedy musíme zachovat rovnováhu a domnívám se, že rovnováha nebyla 10% zvýšením využívání externích kreditů v odvětví, na které se nevztahuje systém obchodování s emisemi, příliš narušena, protože právě o tom hovoříme. V odpovědi na argumenty poslanců Evropského parlamentu ze zemí, které požádaly o tuto výjimku, znovu říkám: řekněte svým zemím, ať tuto výjimku nevyužijí. Je na vás, abyste ovlivnili veřejné mínění a vlády svých zemí tak, aby nevyužily toto dodatečné 1 %.

Věřím, že nakonec, protože je toto dodatečné 1 % podřízeno mnoha podmínkám, nebude v převážné míře využito. Připomínám vám, že k využití tohoto dodatečného 1 % v projektech CDM by mělo docházet v nejméně rozvinutých zemích. Pokud si dobře pamatuji, hlavní spor, který jsme na konferenci OSN v Poznani měli s rozvojovými zeměmi, se týkal skutečnosti, že v těchto zemích neprovádíme mnoho projektů. Jednou z otázek, které jsme prodiskutovali, bylo lepší rozdělení projektů mezi rozvojové země, zejména ty nejméně rozvinuté. To je samozřejmě velmi důležité pro to, aby byla kvalita mechanismů CDM vysoká; to jsme na konferenci OSN v Poznani prodiskutovali a dosáhli jsme určitého pokroku. Doufám, že do doby konání kodaňské konference tuto diskusi ohledně vylepšení a transparentnosti CDM a podmínky aditionality, která je rozhodně nezbytná, uzavřeme.

Poslední bod, který bych rád zmínil, se týká otázky, zda je tento balíček hrozbou, protože jsem od některých kolegů slyšel, že balíček, a zejména dražba emisních povolenek, ohrozí jejich hospodářství. Připomínám však, že výnosy, jež budou získány z dražeb, zůstávají v členských státech. Neplynou pryč, do jiných zemí, zůstávají ministerstvu financí v dané zemi a mohou být využity pro dobré účely a mohly by být využity dokonce i na financování sociálních otázek. Pokud dojde ke zvýšení ceny elektřiny, pokud jsou zde energeticky chudé oblasti, můžete částečně zmírnit toto zvýšení ceny elektřiny. Nerozumím proto zmiňované „hrozbě“ zapříčiněné dražbou emisních povolenek a ohrožující hospodářství daných zemí: celý balíček je v souladu s cílem vypořádat se s hospodářskou krizí. Nyní již nemám více času, aby se o to přel, k této otázce proběhla velká diskuse a již se k tomu nebudu vracet.

Dovolte mi zakončit moje vystoupení vyjádřením mých neupřímnějších díků Evropskému parlamentu, předsednictví a Radě za vynikající spolupráci na uvedeném balíčku a souvisejících návrzích ohledně oxidu uhličitého a automobilů a směrnici o jakosti paliv. Oceňuji zejména konstruktivní roli, kterou hrál Parlament a především zpravodajové, při zajištění dohody o tomto balíčku mezi jednotlivými orgány. Přijetím tohoto balíčku zajistíte, že Evropská unie bude disponovat konkrétními opatřeními nutnými ke splnění svých závazků ohledně snížení emisí, a znovu potvrdíte vedoucí postavení Evropy v otázce změny klimatu v situaci, jež je rozhodující pro mezinárodní jednání. Čím více hlasů bude pro tato opatření, tím silnější signál odhodlanosti vypořádat se se změnou klimatu vyšleme našim mezinárodním partnerům, a tím účinněji budeme moci přesvědčovat naše partnery, aby následovali náš příklad. Proto vás důrazně vyzývám, abyste podpořili kompromisní balíček, jenž nám byl dnes předložen.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Pane předsedající, je mi ctí zakončit tuto velmi konstruktivní rozpravu. Je to velký úspěch. Kdo by věřil, že se dokážeme dohodnout na tak náročném balíčku opatření týkajících se velmi složitých otázek nejen prostřednictvím konsensu v Radě, ale také prostřednictvím dohody s Parlamentem v prvním čtení? Je to skutečně velký úspěch.

Rád bych zmínil pouze to, že v průběhu dohody učinila Komise několik prohlášení. Tato prohlášení byla předána Parlamentu, aby mohla být připojena k zápisu naší rozpravy.

Společně jsme dosáhli skvělé dohody a těší mě, že vám ji mohu doporučit. Přeji vám hodně úspěchů při zítřejším hlasování.

Prohlášení Komise o balíčku opatření v oblasti klimatu a energetiky

Obchodování s emisemi – zpráva poslankyně Doyleové

Prohlášení Komise k čl. 10 odst. 3 revidované směrnice o systému obchodování s emisemi

V letech 2013 až 2016 mohou členské státy výnosy z dražby povolenek použít rovněž na podporu vybudování vysoce účinných elektráren, včetně nových elektráren, které jsou připraveny pro zachycování a ukládání CO₂. V případě nových zařízení, která překračují úroveň účinnosti elektrárny stanovenou v příloze

1 rozhodnutí Komise ze dne 21. prosince 2006 (2007/74/ES)⁽¹⁾, mohou členské státy poskytnout podporu až do výše 15 % celkových nákladů na investice pro nová zařízení, která jsou připravena pro zachycování a ukládání CO₂.

Prohlášení Komise k čl. 10a odst. 4a o změně pokynů Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí

(1) Termín „energetická sankce“ vyjadřuje skutečnost, že zařízení uplatňující zachytávání CO₂ nebo mineralizaci využívají část své energie na tyto procesy, a potřebují proto více energie než zařízení odpovídajícího výkonu, které však neprovádí zachyt ani mineralizaci.

Členské státy mohou usoudit, že je nezbytné poskytovat určitým zařízením dočasné kompenzace na náklady spojené s emisemi CO₂ promítnuté do cen elektřiny, pokud by jinak mohly náklady spojené s emisemi CO₂ způsobit riziko přesunu zdrojů emisí CO₂. Pro případ, že nebude mezinárodní dohoda, se Komise zavazuje, že po konzultaci s členskými státy upraví pokyny Společenství o státní podpoře na ochranu životního prostředí do konce roku 2010 tak, aby byl zaveden podrobný předpis, podle kterého mohou členské státy pro takovou podporu poskytovat státní podporu. Předpisy budou navazovat na zásady, které jsou obsaženy v neoficiálním dokumentu předloženém Radě dne 19. listopadu 2008 (příloha 2 15713/1/08).

Zachycování a ukládání CO₂ – zpráva poslance Daviese

Prohlášení Komise k nejnovějšímu vývoji v oblasti zavádění technologií CCS

Od roku 2010 bude Komise podávat pravidelné zprávy o nejnovějším vývoji v oblasti zavádění technologií pro zachytávání a geologické ukládání CO₂ (technologie CCS) v rámci svých činností spojených s provozováním sítě demonstračních projektů CCS. Tyto zprávy budou obsahovat informace o pokroku dosaženém při zavádění demonstračních zařízení CCS a ve vývoji technologií CCS, dále odhady nákladů a údaje o vývoji infrastruktury pro přepravu a ukládání CO₂.

Prohlášení Komise k návrhům rozhodnutí o povoleních a k návrhům rozhodnutí o přechodu odpovědnosti podle čl. 10 odst. 1 a čl. 18 odst. 2 směrnice

Komise zveřejní všechna stanoviska k návrhům rozhodnutí o povoleních podle čl. 10 odst. 1 směrnice a k návrhům rozhodnutí o přechodu odpovědnosti podle čl. 18 odst. 2. Zveřejněná znění stanovisek však nebudou obsahovat informace, jejichž důvěrnost je zaručena v rámci výjimek z přístupu veřejnosti k informacím podle nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31. 5. 2001, s. 43) a nařízení (ES) č. 1367/2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, 25. 9. 2006, s. 13).

Prohlášení Komise k otázce, zda má být oxid uhličitý jmenovitě uvedenou látkou s odpovídajícími prahovými hodnotami v revidované směrnici Seveso

CO₂ je běžná látka, která v současnosti není klasifikována jako látka nebezpečná. Přeprava CO₂ ani jeho úložiště proto nyní nejsou zahrnuty do oblasti působnosti směrnice Rady 96/82/ES ze dne 9. prosince 1996 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek (směrnice Seveso). Komise provedla předběžnou analýzu dostupných informací o přepravě CO₂ a empirické důkazy i modelování týkající se přepravy CO₂ potrubím naznačují, že související rizika nejsou vyšší než v případě potrubní přepravy zemního plynu. Zdá se, že totéž platí pro lodní přepravu CO₂ ve srovnání s lodní přepravou zkapalněného zemního plynu nebo zkapalněného ropného plynu. Rovněž nebezpečí havárie plynoucí z úložiště CO₂, ať již v důsledku prasknutí při injektáži nebo úniku po injektáži, by podle všeho nemělo být významné. Možnost zahrnutí CO₂ jako jmenovitě uvedené látky v rámci směrnice Seveso však bude podrobněji zvážena při přípravě navrhované revize uvedené směrnice, která je naplánována na přelom let 2009 a 2010. Pokud by posouzení poukázalo na možné relevantní nebezpečí havárie, předložila by Komise návrhy na zařazení CO₂ jako jmenovitě uvedené látky do revidované směrnice Seveso s odpovídajícími prahovými hodnotami. V takovém případě by Komise rovněž navrhla příslušné změny přílohy III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (směrnice o odpovědnosti za životní prostředí), aby všechna zařízení spadající do působnosti směrnice Seveso, v nichž dochází k manipulaci s nadkritickým CO₂, byla rovněž zahrnuta do oblasti působnosti směrnice o odpovědnosti za životní prostředí.

Prohlášení Komise k zachytávání CO₂ v minerální podobě

Zachytávání CO₂ v minerální podobě (tedy jeho vázání ve formě anorganických uhličitánů) je jednou z možných technologií pro snižování emisí CO₂, kterou by v zásadě mohly využívat tytéž kategorie průmyslových zařízení, které mohou využívat geologické ukládání CO₂. V současnosti je však tato technologie stále ve stádiu vývoje. Vedle energetické sankce⁽²⁾ spojené se zachytáváním CO₂ se však dnes projevuje také

(2) Termín „energetická sankce“ vyjadřuje skutečnost, že zařízení uplatňující zachytávání CO₂ nebo mineralizaci využívají část své energie na tyto procesy, a potřebují proto více energie než zařízení odpovídajícího výkonu, které však neprovádí zachyt ani mineralizaci.

výrazná energetická sankce související se samotným procesem zachytávání CO₂ v minerální podobě, kterou bude nutné se zabývat, dříve než bude možné postoupit do stádia komerčního využití. Stejně jako v případě geologického ukládání, i zde bude zapotřebí stanovit kontrolní opatření nutná pro zajištění bezpečnosti pro životní prostředí. Vzhledem k zásadním rozdílům mezi oběma technologiemi se budou příslušná kontrolní opatření pravděpodobně značně lišit od opatření uplatňovaných v případě geologického ukládání. S ohledem na tyto skutečnosti bude Komise nadále pečlivě sledovat technický pokrok v oblasti zachytávání CO₂ v minerální podobě, aby mohla vypracovat účinný právní rámec umožňující ekologicky bezpečné zachytávání CO₂ v minerální podobě a jeho uznávání v rámci systému pro obchodování s emisemi, jakmile se tato technologie dostane do odpovídajícího stádia vývoje. Vzhledem k zájmu o tuto technologii ze strany členských států a k tempu technologických změn nastane vhodná doba k prvnímu posouzení zřejmě kolem roku 2014, případně i dříve, pokud to okolnosti umožní.

Směrnice o jakosti paliv – zpráva poslankyně Corbeyové

Prohlášení Komise k přijetí nové směrnice

Komise potvrzuje, že snížení o 2 %, která jsou uvedena v čl. 7a odst. 2 písm. b) a c), nejsou závazná a že jejich nezávaznost se bude zabývat přehodnocení.

CO₂ a automobily – zpráva poslance Sacconiho

Komise potvrzuje, že v roce 2009 hodlá navrhnout revizi směrnice 1999/94/ES o dostupnosti informací pro spotřebitele o spotřebě paliva a emisích CO₂ při prodeji nových osobních automobilů. Tím se má zajistit, aby spotřebitelé obdrželi u nových osobních automobilů příslušné informace o emisích CO₂.

Komise do roku 2010 přezkoumá směrnici 2007/46/ES, aby mohly být orgány členských států odpovědné za sledování a podávání zpráv v souladu s nařízením informovány o použití inovativních technologií („ekologických inovací“) ve vozidle a jejich dopadu na specifické emise CO₂ vozidla.

Komise rovněž zváží přípravu a provedení požadavku, aby automobily byly vybaveny měřiči spotřeby paliva jako prostředku na podporu úspornější jízdy. V této souvislosti Komise zváží úpravu rámcových právních předpisů pro schvalování typu a přijetí potřebných technických norem do roku 2010.

Komise však usiluje o dosažení cílů iniciativy zaměřené na zlepšování právních předpisů a naplnění potřeby podložit návrhy celkovým posouzením dopadů a výhod. V tomto ohledu a v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství bude Komise pokračovat v hodnocení nezbytnosti předkládání nových legislativních návrhů, vyhrazuje si však právo rozhodnout, zda a kdy bude vhodné takový návrh předložit.

Podpora využívání energie z obnovitelných zdrojů – zpráva poslance Turmese

Prohlášení Komise k čl. 2 písm. b)

Komise je toho názoru, že pro účely této směrnice může výraz „průmyslové a městské odpady“ zahrnovat odpad označovaný jako „obchodní odpad“.

Prohlášení Komise k čl. 20 odst. 6 písm. d)

Komise je toho názoru, že odkaz na 20% cíl uvedený v posledním pododstavci čl. 20 odst. 6 písm. d) nebude vykládán jinak než jako v čl. 3 odst. 1 směrnice.

Prohlášení Komise k čl. 20 odst. 6 písm. d) a odstavcům 7 a 8

Komise si je vědoma, že některé členské státy dosáhly na vnitrostátní úrovni vysokého podílu obnovitelné energie již v roce 2005. Při přípravě zpráv podle čl. 20 odst. 6 písm. d) a odstavců 7 a 8 Komise jako součást posouzení, zda jsou cíle plněny na základě co nejlepšího poměru nákladů a přínosů, patřičně zohlední mezní náklady zvýšení podílu obnovitelné energie a případně zahrne do návrhu či návrhů, které předloží v souladu s uvedeným článkem směrnice, vhodná řešení také pro příslušné členské státy.

Prohlášení Komise k příloze VIIb

Komise se pokusí uspořádat přípravu pokynů uvedených v příloze VIIb směrnice do roku 2011 a ve spolupráci s členskými státy stanoví údaje a metodiky potřebné k odhadu a sledování podílu tepelných čerpadel na plnění cílů směrnice.

Jelikož je třeba přihlédnout ke skutečnosti, že množství primární energie spotřebované tepelnými čerpadly, jež nejsou poháněna elektřinou, není ovlivněno výkonností energetického systému, stanoví uvedené pokyny úpravy hodnot faktoru sezónní účinnosti (SPF), který se používá k posouzení, zda se taková tepelná čerpadla zohlední. Při přípravě uvedených pokynů Komise rovněž vyhodnotí, zda je reálné stanovit metodiku, podle které by hodnota faktoru sezónní účinnosti používaného k posouzení zohlednění jednotlivých tepelných čerpadel byla založena na průměrných klimatických podmínkách celé EU.

Marios Matsakis (ALDE). - Pane předsedající, v procesní námitce si častokrát stěžujeme na nedostatečnou přítomnost Rady a Komise na našich plenárních zasedáních. Ačkoli jsou zde dnes večer dva komisaři a jeden ministr, máme na tomto plenárním zasedání bohužel pouze asi pět poslanců. Domnívám se, že je to smutné, a myslím, že dlužíme komisařům a panu ministrovi omluvu.

Předsedající. - Naprosto souhlasím: ukazuje to s jakou profesionalitou a dobrou vůlí Komise a Rada dělají svou práci.

Rád bych vám sdělil, že paní Karin Scheeleová se s účinností ode dne 11. prosince 2008 vzdala svého mandátu poslankyně Evropského parlamentu. Podle čl. 4 odst. 1 jednacího řádu Parlament oznamuje uvolnění jejího mandátu od uvedeného data. Mezitím nám příslušné rakouské orgány sdělili, že jako náhrada za paní Scheeleovou byla do Evropského parlamentu zvolena paní Maria Bergerová, a to s účinností ode dne 11. prosince 2008.

Dokud nebudou ověřeny její pověřovací listiny nebo nebude rozhodnuto o jakémkoli sporu, bude paní Bergerová zasedat v Parlamentu a v jeho orgánech a požívat všech práv za podmínky, že podle čl. 3 odst. 2 podepíše prohlášení, že nezastává žádnou funkci, která je neslučitelná s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu.

17. Složení Parlamentu: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno v 20:20 a pokračovalo v 21:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN COCILOVO

Místopředseda

18. Legislativní proces týkající se třetího energetického balíčku (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení Radě ve věci pokračování a včasného dokončení legislativního procesu týkajícího se třetího energetického balíčku, kterou pokládají Hannes Swoboda, Reino Paasilinna, Eluned Morgan, Atanas Paparizov, Giles Chichester, Alejo Vidal-Quadras, Herbert Reul, Angelika Nieblerová, Gunnar Hökmark a Jerzy Buzek jménem Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu a Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů (O-0120/2008 - B6-0493/2008).

Atanas Paparizov, autor. - Pane předsedající, dne 18. června a 9. července 2008 přijal Evropský parlament v prvním čtení legislativní usnesení o směrnicích a nařízeních třetího energetického balíčku. Tento balíček má velký význam pro vytvoření evropského vnitřního trhu s elektřinou a plynem a pro zajištění transparentního a jasného regulačního rámce pro investice do přenosových sítí a rozšíření regionální a celoevropské spolupráce. Tímto způsobem energetický balíček významně přispívá k bezpečnosti členských států EU, pokud jde o dodávky energie.

Jeho přijetí také významně přispěje k úsilí o provedení ambiciózního legislativního balíčku opatření v oblasti energetiky a změny klimatu, který Parlament, jak věřím, zítra schválí.

V tomto ohledu bychom rádi požádali, aby nás francouzské předsednictví informovalo o svém záměru představit Evropskému parlamentu společný postoj Rady k těmto pěti legislativním návrhům. Ocenili bychom také podrobné informace o krocích, jež hodlá Rada, a zejména české předsednictví, provést pro pokračování a včasné dokončení legislativního procesu týkajícího se třetího energetického balíčku.

Evropský parlament opakovaně projevil svou ochotu k účasti na konstruktivním dialogu s Radou. Na znamení své připravenosti iniciovali zpravodajové Evropského parlamentu dopis ze dne 17. července určený panu ministru Borloovi, v němž vyzýváme úřadující předsednictví, aby v období mezi dosažením všeobecné

politické dohody a oficiálním oznámením společného postoje Rady zahájilo neformální dialog mezi Radou a Parlamentem. Kromě toho jsme vyzvali Radu, aby z tohoto legislativního balíčku učinila svou prioritu a neformální dialog zahájila již v září 2008, protože jsme přesvědčeni, že by to bylo v zájmu dotčených tří orgánů, francouzského předsednictví i občanů EU obecně. Dále jsme při mnoha příležitostech upozornili na nutnost včas zahájit tato jednání.

Rád bych upozornil na usnesení Evropského parlamentu o výsledku zasedání Evropské Rady v Bruselu ve dnech 15. a 16. října 2008, v němž Radu vyzýváme, aby zahájila jednání.

Po dosažení politické dohody dne 10. října navrhl předseda Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku v dopise ze dne 7. listopadu uspořádání prvního setkání v podobě neformálního třístranného dialogu před koncem tohoto roku. Litujeme, že k tomuto setkání dosud nedošlo.

Pokud jde o nás, budeme připraveni zahájit třístranný dialog za účelem dosažení interinstitucionální dohody, jakmile obdržíme společný postoj Rady.

Dnes jsme se na schůzi zpravodajů a zástupců všech politických skupin, jež byla uspořádána předsedkyní Výboru pro průmysl paní Nieblerovou, jednomyslně dohodli, že vzhledem k časové tísní navrhujeme zahájení třístranného dialogu co nejdříve, a to nejlépe ve Štrasburku v týdnu od 12. ledna 2009. Doufáme, že české předsednictví bude moci tento návrh přijmout.

V této fázi jsme si vědomi, že Rada ve svém společném postoji obsáhla oblasti zásadního politického významu, jako je oddělení vlastnictví, ustanovení o třetí zemi a rovné podmínky. Nezabývala se však otázkami, jež Evropský parlament vznesl v prvním čtení, jako je větší úloha regulační agentury, ochrana spotřebitelů, energetická chudoba atd. Doufáme, že o těchto důležitých otázkách povedeme intenzivní dialog v lednu a únoru.

Rád bych řekl, že doufám, že Rada urychleně a konstruktivně odpoví na otázky vznesené Evropským parlamentem, jež zaručují provedení tohoto balíčku a chrání zájmy milionů evropských spotřebitelů.

Gunnar Hökmark, autor. – (SV) Pane předsedající, zítra Parlament rozhodne o různých částech klimatického balíčku. To znamená, že jsme ve velmi krátké době vyjednali naši cestu vpřed a přijali rozhodnutí o důležitých částech budoucí evropské energetické a environmentální politiky. Také to znamená, že Parlament a Rada dokončí klimatický balíček mnohem dříve, než výrazně pokročíme s uplatňováním trhů s energií a a přijímáním rozhodnutí o nich. Mělo tomu být naopak, což znamená, že jsme měli být schopni dokončit rozhodování, pokud jde o trh s elektřinou a plynem a přeshraniční trhy dávno před tím, než jsme se dostali k tomuto bodu. Trh s energií, který nyní vytváříme v rámci klimatického balíčku, vyžaduje řádně fungující evropský přeshraniční trh s energií, kde hospodářská soutěž udržuje ceny na nízké úrovni. Měli bychom se také ujistit, že umíme využít každý zdroj energie, který máme v Evropě k dispozici. Systém je nyní mezi balíčkem ohledně trhu s energií a klimatickým balíčkem v této oblasti trochu zmateným.

Nyní můžeme udělat to, že zajistíme co nejrychlejší pokrok v těchto jednáních. Je samozřejmě na českém předsednictví, aby byla jednání zahájena co nejdříve, a to možná, jak zde dříve navrhl jeden z mých kolegů poslanců, v lednu ve Štrasburku. Avšak zítra, kdy budeme rozhodovat o klimatickém balíčku, bude i po francouzském předsednictví požadováno, aby se situací zabývalo a aby iniciovalo postup, který umožní okamžité zahájení jednání a co nejdřívejší započítí diskusí o oddělení vlastnictví, zlepšení hospodářské soutěže a přeshraničních spojeních.

To je důležité nejen pro udržení nízkých cen a umožnění větší hospodářské soutěže, ale také pro zajištění, aby členské státy, které by se v důsledku klimatického balíčku mohly ocitnout ve zranitelnější situaci, nebyly izolovány. Toto je potřeba učinit a já doufám, že většina bude vykonána za českého předsednictví.

Nechceme však, pane předsedající, pane ministře, dovolit francouzskému předsednictví, aby se nyní v posledních prosincových dnech roku 2008 vyhýbalo odpovědnosti. Děkuji.

Jean-Louis Borloo, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, mohu vás ujistit, že nemáme v úmyslu vyhýbat se své odpovědnosti, vlastně je tomu právě naopak.

Rada při několika příležitostech, včetně tohoto období šesti měsíců, zdůraznila velký význam, jenž přikládá vytvoření vnitřního trhu s elektřinou a plynem, zajištění transparentního a jasného regulačního rámce pro investice do přenosových sítí a jejich provoz a posílení úlohy regulačních orgánů a jejich spolupráci. Tento význam by měl být znovu zdůrazněn nyní, kdy bude, jak doufám, přijat klimatický a energetický balíček, a to tím spíš, že dokončení tohoto vnitřního trhu je podmínkou pro dosažení našich cílů v této oblasti.

Nelze proto zpochybňovat význam, který francouzské předsednictví přikládá úspěšnému dokončení tohoto balíčku, jež je zásadním prvkem evropské energetické politiky. To platí i pro význam dodržení dohodnuté lhůty, jinými slovy dosažení dohody před koncem legislativního období. Francouzské předsednictví učinilo vše pro dosažení politické dohody o všech pěti textech během zasedání Rady dne 10. října.

Musím vám připomenout, že i přes vynikající a komplexní práci slovinského předsednictví byly v textech, jež z důvodu chybějícího stanoviska Parlamentu na zasedání Rady dne 6. června dostaly podobu obecného přístupu, ponechány otevřené dvě otázky. Těmito otázkami byly investice třetích zemí do odvětví energetiky a podmínky spravedlivé hospodářské soutěže. Bylo vynaloženo maximální úsilí a podařilo se nám zajistit dosažení jednomyslné dohody na říjnovém zasedání Rady. Chtěl bych zdůraznit, že Komise velmi podporovala znění říjnového společného postoje.

Den po dosažení této dohody pověřilo francouzské předsednictví útvary Generálního sekretariátu Rady provedením technických a právních úkonů potřebných k dokončení oněch 300 stran právních předpisů obsažených v tomto balíčku, aby společné postoje mohly být v prosinci předány Parlamentu. Rychlé dokončení této práce závisí jak na útvarech Parlamentu, tak na útvarech všech členských států.

V souladu s tím, co uvedl sekretariát výboru odpovědného za koordinaci práce orgánů EU, a ve shodě s budoucím českým předsednictvím bylo rozhodnuto, že tento společný postoj bude předložen Parlamentu v nadcházejících dnech, na začátku ledna. Pokud se týká Rady, ta zamýšlí dokončit postupy pro toto přijetí dne 9. ledna. Nemusím vám připomínat, že jsme vyjednávali několik balíčků současně, včetně toho, o němž jsme dnes hovořili, a balíčku o námořní dopravě, u něhož se velice aktivně angažovali všichni příslušní vyjednávači.

Ačkoli nebylo fyzicky možné zahájit jednání o tomto balíčku, uvedlo francouzské předsednictví v dopise ze dne 17. listopadu, zaslaném předsedovi výboru COREPER a předsedovi Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, že je připraveno zúčastnit se úvodní schůzky v podobě třístranného dialogu, jak jste požadovali, s cílem zahájit úvodní diskuse. Podmínky byly nyní splněny, takže se můžeme plně věnovat zkoumání tohoto balíčku, a jak doufáme, dosáhnout dohody ve druhém čtení do příštího května. V to v každém případě francouzské předsednictví doufá.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Pane předsedající, nejprve bych poslancům rád poděkoval za tuto velmi aktuální otázku. Je velmi důležité, abychom dokončili diskusi o vnitřním trhu s energií během tohoto legislativního období. Navržen byl velmi složitý balíček opatření; diskuse tentokrát vede k dohodě ve druhém čtení, a jak by se dalo očekávat, zohledňuje složitou povahu těchto návrhů.

Pokud jde o přínosy, řekl bych, že je velmi důležité, že jsme nyní v Radě dosáhli politické dohody a že společné postoje budou přijaty na začátku ledna. Komise také na začátku ledna schválí své sdělení Parlamentu o společném postoji, aby bylo k dispozici pro první dílčí zasedání na začátku ledna. Z tohoto pohledu jsme tedy připraveni předložit společné postoje Parlamentu, aby je mohl vzít v úvahu a zahrnout do formálních jednání.

Druhým bodem, který bych chtěl zdůraznit, je skutečnost, že nadcházející české předsednictví klade velký důraz na ambiciózní práci na dosažení výsledků v březnu či podle možností ještě dříve. Plánuje také třístranné dialogy. Chtělo by pořádat jeden každý týden – toto předsednictví je v tomto ohledu skutečně velmi ambiciózní a je to jeho hlavní priorita.

Zatřetí bych rád poděkoval francouzskému předsednictví, protože při vší té práci na balíčku opatření v oblasti energetiky a změny klimatu skutečně splnilo to, co slíbilo, pokud jde o balíček týkající se vnitřního trhu. Nebylo snadné dosáhnout v Radě politické dohody; za slovinského předsednictví jsme se shodli na některých bodech, avšak v některých bodech stále panovala nejistota. Nyní jsme v Radě dosáhli zásadní shody a Rada je připravena jednat.

Dále bych rád poděkoval Parlamentu. Chtěl bych poděkovat paní Nieblerové za její trpělivost během třístranných dialogů, neboť jsme první dohody dosáhli zčásti díky vaší tvrdé práci, takže se omlouvám a doufám, že se diskuse o vnitřním trhu s energií neprotáhnou až do noci. Domnívám se však, že máme dobrý základ, s nímž můžeme dosáhnout dohody, protože všichni zpravodajové velmi úzce spolupracují. Doufám, že nebudeme pokračovat až do ranních hodin.

Za Komisi slibuji, že budeme tvrdě pracovat na nalezení přijatelného kompromisu, protože podle názoru Komise je zásadní, aby byla Evropská unie v otázce vnitřního trhu s energií silná. Zaručuje bezpečnost dodávek, nižší spotřebitelské ceny, avšak zejména také zaručuje účinnost veškerých opatření, jež bychom

rádi navrhli prostřednictvím systému ETS. Komise má plný zájem na nalezení shody a na usnadnění dohody mezi Evropským parlamentem a Radou.

Angelika Niebler, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, pane úřadující předsedo, pane komisaři, dámy a pánové, celý den jsme dnes diskutovali o klimatickém balíčku a zítra se bude konat hlasování. Podle odhadů bude na tomto klimatickém balíčku dosaženo široké shody, což je celkově vzato dobře.

Klimatický balíček jako celek a jeho ušlechtilé cíle jsou však uskutečnitelné pouze tehdy, pokud učiníme obrovský skok dopředu v oblastech, jako jsou rozšířené sítě a rozšířená infrastruktura. Proto jsem potěšena, že Rada v říjnu dospěla ke společnému postoji, takže zde v Parlamentu můžeme, jak jsme vždy doufali, postupovat v našich konzultacích rychle. Doufám, že jednání brzy začnou. Děkuji vám, pane úřadující předsedo, za to, že jste již uvedl věci do pohybu.

V pracovní rovině vidím, že sekretariáty již zahájily spolupráci a přípravy, aby jednání mohla začít v lednu či únoru za českého předsednictví. Pokud se Komise, stejně jako v mnoha jiných případech, ujme úlohy prostředníka, dosáhneme nakonec dobrých kompromisů.

V hmotné oblasti samozřejmě existují obrovské rozdíly mezi postojem Rady a postojem Evropského parlamentu, pokud jde o některé zásadní otázky. Pan Hökmark se již zabýval otázkou oddělení vlastnických práv a tím, zda existuje alternativa. Rada zaujala odlišný postoj než Parlament, a to jak v odvětví plynů, tak v odvětví elektřiny. Otázka, jakou úlohu by měla hrát agentura, bude jednou z klíčových otázek. V současné době mají Rada i Parlament velmi odlišné názory. Odlišné jsou dokonce i priority v rámci celkového souboru spotřebitelských práv.

Jsem přesvědčena, že politická vůle dosáhnout dohody existuje, i pokud jde o tuto problematiku. Budeme-li všichni spolupracovat tak konstruktivně, jako na klimatickém balíčku, pak jí dosáhneme také. Doufám, že nebude nutné zasedat přes víkend; vstávat v sobotu ve 4:40 ráno kvůli rozpravě o klimatickém balíčku mi jednou stačilo. Z tohoto hlediska se těším na dobrou spolupráci.

Atanas Papanizov, jménem skupiny PSE. – (FR) Pane předsedající, nejprve musím poděkovat panu Borloovi za jeho konstruktivní přístup a za to, že zmínil ochotu Rady dokončit diskusi o tomto balíčku do konce tohoto legislativního období.

– Jménem své skupiny rovněž velmi děkuji panu komisaři Piebalgsovi za jeho prohlášení, že bude podporovat nalezení kompromisu, ačkoli máme mnoho otázek, kterých se Rada nedotkla a pro něž si Komise vyhradila svůj postoj.

Evropský parlament, a zejména my ve skupině PSE, trváme na otázkách, jako jsou spotřebitelská práva a energetická chudoba, a chtěli bychom, aby tyto otázky byly zohledněny v závěrečném dokumentu. Chtěl bych vás ujistit, že jsme připraveni účastnit se tohoto třístranného dialogu od začátku ledna, a jak právě uvedla paní Nieblerová, mají to v úmyslu všichni zpravodajové a všechny politické skupiny. Byly bychom velmi rádi, kdyby české předsednictví bylo ochotné se k nám na začátku ledna připojit, abychom mohli hlavní část naší práce dokončit do konce března a abychom mohli dokončit balíček v průběhu dubna, pravděpodobně na druhém dílčím zasedání v dubnu. To by bylo ideální řešení.

Rád bych vás ujistil, že budeme rovněž připraveni najít kompromis a snažit se najít řešení pro oba balíčky, avšak to by měl být samozřejmě proces, který povede k větší konkurenci na trhu, k větší transparentnosti a k životaschopnosti všech zúčastněných subjektů, která jim umožní mít na budoucí trh s energií určitý vliv. Jsme si jisti, že úloha agentury by mohla být zlepšena v mezích případu Meroni, a my jsme pro to v Parlamentu našli dobré návrhy.

Doufáme, že nás Komise podpoří a že budeme moci vypracovat balíček obsahující činitele a zásady, jež budou uplatňovány, a že budou založeny na závazných rozhodnutích, a nikoli prováděny na dobrovolném základě. Domnívám se, že by to bylo dobré řešení pro skutečný třetí energetický balíček, který půjde nad rámec balíčku druhého a který vytvoří základ pro skutečně fungující konkurenční trh.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, myslím, že je velmi dobře, že je energetický balíček zpět na stole, a nejprve bych ráda využila této příležitosti, abych Parlamentu připomněla, že pokud jde o vnitřní trh s elektřinou, hlasoval Evropský parlament velmi výraznou většinou proti třetí cestě, na které se dohodli Angela Merkelová a Nicolas Sarkozy. Myslím, že by to nemělo být přehlíženo při konzultacích, které nyní máme před sebou.

Vůbec se mi nelíbilo, jak francouzské předsednictví zacházelo s touto problematikou během uplynulých šesti měsíců jako s horkým bramborem a jak nyní tento horký brambor předalo předsednictví českému. Takto nelze nakládat s otázkou, která je velmi důležitá, neboť oddělením vlastnictví, za které se Parlament tak důsledně postavil, bychom na evropském vnitřním trhu s elektřinou zajistili mnohem větší konkurenci a podle mého názoru bychom také zaručili spravedlivější a průhlednější stanovování cen.

Často se tvrdí, že bychom mohli výsledně také dosáhnout zlevnění energie. Skupina Verts/ALE to nikdy netvrdila, ale nadále bychom s naším postojem spojovali žádost o spravedlivější stanovování cen a hospodářskou soutěž a o to, aby byli občané schopni tomu lépe porozumět.

Jménem své skupiny se nyní výslovně vyjadřuji pro pokračování v dalších konzultacích o tomto balíčku týkajícího se vnitřního trhu s energií, a to v lednu – nevím, co bylo řečeno dříve, protože jsem bohužel přišla pozdě – nebo jakmile to bude možné, protože se domnívám, že celková strategie v oblasti energetiky a klimatu nemůže fungovat a nemůže být perfektní, pokud nevytvoříme trh v souladu s politickými cíli, jež jsme formulovali v klimatickém a energetickém balíčku.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, nejprve bych rád poděkoval panu Borloovi za vynikající přípravu na jednání o klimatickém balíčku a za jejich dovedení k závěru.

S třetím energetickým balíčkem to během francouzského předsednictví bohužel nebylo tak dobré. Rád bych však využil této příležitosti, abych poděkoval panu komisaři Piebalgsovi za jeho práci v první polovině tohoto roku. Bylo naším zásadním úspěchem, že třetí energetický balíček prošel také Parlamentem, a to díky soustavným diskusím s Komisí a velkému množství pozměňovacích návrhů, jež jsme předložili.

Domnívám se, že v rámci klimatického balíčku máme problém s neoprávněnými neočekávanými zisky. Hlavním důvodem pro tento druh zisků je, že chybí skutečný trh a relevantní řešení. Je například obtížné představit si neočekávané zisky, pokud jde o prodej automobilů, jablek či pomerančů, protože v těchto případech existuje skutečný trh a tyto zisky by nebyly možné.

Proto musíme nyní, když jsme v rámci klimatického balíčku učinili tak velký krok vpřed, pokud jde o ochranu životního prostředí, zvážit kroky týkající se trhu. Je to naší povinností. Společný trh by nám měl přinést větší hospodářskou soutěž a energetickou bezpečnost, což naši zákazníci očekávají především.

Rád bych položil otázku francouzskému předsednictví. Změnily jednotlivé země svůj postoj k třetímu energetickému balíčku během diskuse o klimatickém a energetickém balíčku? Ptám se, protože je nyní více než jasné, že je nezbytné dokončit práci na třetím energetickém balíčku, aby mohl být proveden klimatický balíček.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane úřadující předsedo, pane komisaři, během dnešní rozpravy bylo – docela správně – několikrát poukázáno na souvislost mezi energetickým balíčkem a problematikou klimatu. Považuji tuto souvislost za naprosto jednoznačnou a doufám, že postup, který byl nyní předložen, povede k tomu, že v příštích několika málo měsících nalezneme opravdovou shodu mezi evropskými orgány, pokud jde o otázku vnitřního trhu s energií.

Rád bych v této souvislosti výslovně řekl, že nepovažuji za dobré, že postupujeme metodou uspěchaných kroků, kterou jsme právě uplatnili v otázce klimatu, ačkoli to dnes bylo několikrát hodnoceno kladně. Dohody z prvního čtení mohou být velmi dobré, avšak pokud v zásadě vedou ke změně všech většin a úlohy a funkce jednotlivých orgánů jsou rozděleny velmi nerovnovážně, pak si nemyslím, že jde o dobrou věc.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Energetický balíček musí vyslat silný signál investorům, zejména v odvětví energetiky. Balíček opatření v oblasti změny klimatu bohužel nebude kompletní, dokud nebude dokončen rovněž energetický balíček. Zmiňuji to také proto, že Evropská unie potřebuje investice do energetické infrastruktury, což potvrzuje i evropský plán hospodářské obnovy.

Musíme investovat do propojování energetické infrastruktury Evropské unie. Chceme podporovat zdroje obnovitelné energie, avšak abychom toho dosáhli, musí mít výrobci obnovitelné energie přístup k rozvodné síti, aby elektřina vyrobená z těchto zdrojů mohla dosáhnout až ke koncovému spotřebiteli. Proto doufám, že budou urychleně přijata opatření ke schválení tohoto balíčku v nadcházejícím období. Děkuji vám.

Jean-Louis Borloo, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, musím odpovédět paní Harmsové ve věci tohoto balíčku, neboť se zdá, že máme problém s informacemi.

Rád bych zopakoval, že i přes mimořádné úsilí slovinského předsednictví byly dvě důležité otázky ponechány otevřené a nezabýval se jimi žádný z orgánů, s výjimkou Komise. Jednalo se o otázku volného a spravedlivého přístupu na trh a otázku investování třetích zemí do odvětví energetiky v EU.

Chtěl bych říci, že nejde o malé problémy. Tyto dva problémy byly odloženy, protože jsou složité. Nebyly řešeny a na zasedání Rady dne 6. června 2008 nemohlo být dosaženo žádné dohody. Francouzské předsednictví je pevně přesvědčeno, že vnitřní trh je nedílnou součástí všech opatření, na nichž pracujeme a o nichž bude snad Parlament zítra hlasovat.

Chtěl bych paní Harmsové říci, že jsme během říjnového zasedání Rady strávili mnoho perných hodin pokusy o dosažení jednomyslné shody, jak pan komisař Piebalgs ví, protože jednotlivé postoje byly velice odlišné. Různé instituce – Generální sekretariát Rady, útvary Komise, sekretariát Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku – pak mohly začít pracovat.

V současné době věci běží a my můžeme za českého předsednictví začít dosahovat hmatatelného pokroku na základě koordinačního dopisu a v lednu budeme moci pracovat na dosažení dohody před koncem legislativního období, což by toto pro Evropský parlament skvělé legislativní období završilo.

To jsem před chvílí řekl k otázce pana Paparizova.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych znovu poděkoval francouzskému předsednictví, které vykonalo dobrou práci i na našem balíčku týkajícím se vnitřního trhu s energií, neboť jsme na zasedání Rady ve složení pro energetiku skutečně zažili několik složitých chvil. Také musely být přeloženy veškeré texty týkající se politické dohody a společného postoje, aby mohly být předloženy Parlamentu, což si vyžádalo mnoho práce. Chtěl bych také zdůraznit, že vždy existovala velmi úzká spolupráce mezi francouzským předsednictvím a nadcházejícím předsednictvím českým. Myslím, že tato agenda hladce přechází na české předsednictví, jehož ambicí je najít kompromis ve všech pěti návrzích, pokud bude politická vůle ze strany Parlamentu a Rady. Domnívám se, že to je proveditelné, a Komise udělá vše, co bude v jejích silách, aby to usnadnila.

Mezitím bych zvláště zdůraznil jednu událost, kterou považuji za velmi důležitou. Jak správně řekl pan Paparizov, pokud jde o spotřebitele, spustili jsme na podzim Občanské energetické fórum s účastí spotřebitelských organizací, které je místem setkávání všech spotřebitelských organizací za účelem diskuse o balíčku týkajícím se trhu s energií, a tudíž musíme rozšířit působnost dohody nejen kvůli Parlamentu a Radě, ale také abychom dosáhli toho, že evropští občané budou lépe přijímat trh s energií obecně. Je rovněž velmi důležité uvědomit si, že z celého tohoto procesu budou mít prospěch nejen společnosti, ale také občané a průmyslová odvětví. Někdy jsou diskuse zavádějící, protože veškeré oddělování vlastnictví se ve skutečnosti děje ve prospěch spotřebitelů. Domnívám se, že to je velmi důležitý bod a my se budeme muset touto otázkou posílení našeho návrhu zabývat během třístranného dialogu, který zahájíme v lednu. Jsem přesvědčen, že tento třístranný dialog bude probíhat v prvním týdnu, kdy se zde setkáme. Záleží to na českém předsednictví, ale já znám jeho ambice a vím, že Komise je připravena se posunout vpřed. Doufám tedy, že se nám to ve Štrasburku vše podaří, a já předám českému předsednictví zprávu o vašem přání a odhodlání intenzivně na této problematice pracovat.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

19. Přeshraniční vymáhání právních předpisů v oblasti bezpečnosti silničního provozu (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0371/2008) paní Ayala Senderové jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o usnadnění přeshraničního vymáhání právních předpisů v oblasti bezpečnosti silničního provozu (KOM(2008)0151 - C6-0149/2008 - 2008/0062(COD)).

Inés Ayala Sender, zpravodajka. – (ES) Pane předsedající, začnu dlouhým seznamem poděkování. Nejprve musím poděkovat Komisi za to, že předložila dokument, který nám poskytuje nástroj, jež nutně potřebujeme. Musím proto poděkovat Komisi, která je zde zastoupena panem místopředsedou Tajaním, že nám prokázala tuto laskavost a předala nám nástroj, který je dnes, v roce 2008, zcela nezbytný, neboť rok 2007 byl vskutku slabý, pokud jde o pokrok v oblasti bezpečnosti silničního provozu, jehož bylo dosaženo v dřívějších letech. Je obzvláště nutný, protože se nyní blíží konec lhůty – zbývají již jen dva roky – pro splnění závazků a cílů,

kteří si vytkly všechny členské státy Evropské unie a jež spočívají ve snížení počtu úmrtí na silnicích o polovinu. Proto děkuji Komisi.

Mé díky patří také francouzskému předsednictví (ačkoli jeho zástupci právě opustili tuto sněmovnu), protože se domnívám, že nás svým úsilím a vytrvalostí přesvědčilo, že je možné dosáhnout v této agendě pokroku. Na začátku se potvrdilo, že je vzhledem ke svým dopadům složitá, avšak předsednictví nás přesvědčilo, že se vynaložené úsilí vyplatí.

Musím však říci, že poté jsme i s ohledem na to, že se musely řešit jiné, důležitější otázky, měli určité problémy s pochopením pohnutek právní služby. Domnívali jsme se, že by vždy měla úřadujícím předsednictvím pomáhat pokročit v jeho prioritách a cílech, avšak v tomto případě jsme zjistili, že nám příliš platná není.

Rada ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci předložila s nejlepšími úmysly několik závěrů, avšak ty nám nepomohly zachovat přísný přístup založený na tom, že tento text či nástroj, na němž jsme pracovali, je výlučně nástrojem bezpečnosti silničního provozu určeným k prevenci problémů v silničním provozu, nehod a beztrestnosti řidičů.

Nakonec velmi vřele děkuji stínovým zpravodajům, zejména paní Fouréové, která pracovala po mém boku a s níž jsme při zdokonalování tohoto textu tvořily dobrý tým, stejně jako zbytku mých kolegů z výboru, panu Cocilovovi, paní Lichtenbergerové a dalším kolegům. Myslím si, že nakonec se nám společně podařilo vypracovat lepší text.

Domnívám se, že jsme úspěšně dokončili práci na postupu či systému v oblastech, v nichž scházely některé otázky, jako je předávání pozdějších správních přestupků, pokud byla provedena výměna informací a oznámení. V případě členských států, v nichž jsou tyto přestupky správné povahy, chyběl doplňující postup a já si myslím, že jsme alespoň navrhli možné řešení.

Je také důležité, že jsme posílili kontroly. Jsme si vědomi toho, že obvykle nemáme možnost posilovat kontroly v záležitostech týkajících se bezpečnosti silničního provozu, a v tomto případě nám Komise pomohla.

Bylo také nezbytné zaručit ochranu osobních údajů, ocenit práci vykonávanou skupinami na podporu obětí a vysvětlit, jak by tento systém měl ovlivnit řidiče.

Nerozumíme proto, proč se Rada rozhodla držet postoje a právního základu, který nám vůbec nijak nepomáhá. Namísto toho blokuje veškeré možné cesty vpřed. Musím v tomto ohledu zdůraznit, že jsme v Parlamentu a v Komisi přesvědčeni, že správným východiskem je bezpečnost silničního provozu a že toto je důležitý první krok směrem ke zlepšení právě této oblasti, v jejíž zlepšení všichni občané Evropy doufají. Tato oblast proto musí zůstat součástí třetího pilíře. Třetí pilíř však brzy zanikne, protože cílem Lisabonské smlouvy (ratifikované členskými státy, které nyní v Radě poněkud zdržují) je třetí pilíř zrušit. Některé z těchto členských států to nyní považují za důvod pro zastavení dalšího postupu tohoto textu.

Doufáme a věříme, že problémy způsobené právním základem budou vyřešeny. (Lidé nepochopí, když jim budeme vysvětlovat, proč jim nemůžeme poskytnout základní nástroj, který by zlepšil bezpečnost silničního provozu a zabránil beztrestnosti řidičů, kteří cestují po našich zemích, v nichž nemají trvalé bydliště, a porušují předpisy, protože mají pocit, že nemohou být potrestáni.) Skutečně nechápeme, jak tyto problémy mohou pokračovat. Vyzýváme proto nadcházející české předsednictví, aby nechalo stranou své výhrady a přijalo kroky ke zlepšení bezpečnosti silničního provozu.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych na úvod poděkoval paní Ayala Senderové za odhodlání, kterým nešetřila při této práci, již dělala se zaujetím, vytrvalostí a velkou měrou objektivitu.

Úsilí Komise má proto – musím to znovu zopakovat – jeden velký cíl, a to bezpečnost silničního provozu. Pokud jde však o obsah, zkoumali jsme text paní Ayala Senderové a pozměňovací návrh, jež předložila, a nemáme vůči nim žádné námitky; naopak, Komise se domnívá, že tato zpráva se ubírá přesně tímž směrem jako návrh, který jsme předložili, a dokonce v určitých ohledech přispívá ke zlepšení kvality zmíněného textu.

Evropský parlament například považuje elektronickou síť pro výměnu informací za nástroj, který by měl být spravován na úrovni Společenství, aby zaručil ochranu osobních údajů evropských občanů. Mohu pouze říci, že tyto pozměňovací návrhy, v nichž je vymezena oblast působnosti návrhu, podporuji. Domnívám se rovněž, že některé z těchto pozměňovacích návrhů skutečně zlepšují návrh, který jsme předložili.

Mám na mysli pozměňovací návrhy, jež zaručují stíhání dopravních přestupků spadajících do příslušnosti správních orgánů, a pozměňovací návrhy na vytvoření pokynů pro členské státy, týkajících se metod a postupů sledování. Toto všechno jsou podstatné prvky pro zajištění bezpečnosti silničního provozu a pro splnění našeho cíle snížit počet úmrtí způsobených nehodami na evropských silnicích minimálně o polovinu. Chtěl bych vám připomenout, že na evropských silnicích každoročně umírá více než 40 tisíc lidí, v roce 2007 jich bylo 42 500. Pokud si uvědomíme, že to více méně odpovídá pádu jednoho letadla denně, je jasné, že se jedná o často podceňovanou tragédii. Jednoznačně nejsme zvyklí si uvědomovat rozsah tohoto problému.

Měli bychom se samozřejmě snažit více, mnohem více. Proto vítám rychlou akci Parlamentu v této otázce a rád bych ještě jednou poděkoval paní Ayala Senderové i Výboru pro dopravu a cestovní ruch za jejich práci a za to, že pochopili, co je zde v sázce: bezpečnost všech evropských občanů. Parlament a Komise jsou v tomto zcela zajedno; oba orgány trvají na tom, že je nezbytně nutné přijmout právní předpisy, jež mohou skutečně snížit počet silničních nehod.

Na posledním zasedání Rady ministrů se nám bohužel nepodařilo dosáhnout shody mezi členskými státy. Francouzské předsednictví se pokusilo o roli prostředníka, avšak dne 9. prosince jsme museli konstatovat, že i přes shodu na celkové strategii na snížení počtu smrtelných zranění trvá mnoho členských států na otázce třetího pilíře. Zatímco Komise a Parlament sdílejí stejný pohled ohledně prvního pilíře, hovoří mnoho členských států stále o potřebě regulovat tuto problematiku v rámci třetího pilíře.

To mi připadá jako naprostý protimluv, a chci to říci veřejně před touto sněmovnou a zároveň zopakovat, co jsem již řekl v Radě ministrů. Nedokážeme pochopit, jak může Evropská rada usilovat o dosažení dohody o přijetí Lisabonské smlouvy prostřednictvím nového referenda v Irsku – jak všichni víte, Lisabonská smlouva ruší třetí pilíř –, když zároveň členské státy říkají, že veškerá opatření týkající se výběru přeshraničních pokut musíme regulovat na základě třetího pilíře. To se mi jeví jako obrovský rozpor, který nemůže vést k pozitivnímu výsledku, a kvůli právnímu přetahování plýtváme časem a nedokážeme učinit praktické kroky a poskytnout občanům praktickou podporu.

Silniční nehody nejsou teoretickou otázkou; jsou skutečností, jež může kdykoli postihnout každou evropskou rodinu, včetně naší vlastní. To naše děti přecházejí silnice, když jdou v sobotu večer domů z klubu, když jdou na fotbal nebo na večírek. Na to bychom neměli zapomínat; tady nejde o právní přetahování a my nemůžeme ztrácet čas.

Lituji, že zde dnes večer není žádný zástupce Rady, protože bych rád vyslovil další upřímnou žádost – a myslím, že tak mohu učinit také jménem Parlamentu – a požádat Radu, aby změnila svůj postoj, a Radu ve složení pro dopravu, aby zaujala stejný postoj jako Evropská rada. Musíme se dívat do budoucna, směrem k Lisabonské smlouvě. Všichni doufáme, že tato smlouva bude moci brzy vstoupit v platnost, neboť si nemyslím, že si můžeme dovolit ohlížet se stále zpět, když přijde na otázku ochrany životů nás všech.

Brigitte Fouré, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedající, nejprve musím poděkovat paní Ayala Senderové za její zprávu, protože naše práce skutečně byla velmi konstruktivní. Paní Ayala Senderová zohlednila většinu pozměňovacích návrhů předložených různými členy Výboru pro dopravu a cestovní ruch, aby zajistila, že dospějeme k návrhu směrnice, který bude moci být ve Výboru pro dopravu přijat když ne jednomyslně, tak alespoň velkou většinou.

Chtěla bych vám připomenout, jak již bylo zmíněno, že cílem této směrnice je bezpečnost silničního provozu. Účelem je zaprvé snížit počet úmrtí a zranění na evropských silnicích, neboť to, co se před našimi zraky každoročně odehrává, je skutečná katastrofa a tragédie. Tento cíl zjevně sdílí všech 27 členských států a všichni poslanci Evropského parlamentu a má smysl to připomenout. Cílem je tedy chránit životy a zároveň skoncovat s rozlišováním mezi vnitrostátními řidiči a řidiči z jiných členských států. Je nepřijatelné, aby bylo s těmito dvěma různými skupinami řidičů na silnicích jedné země zacházeno odlišně. To je zcela nepřijatelné a nemůže to tak pokračovat, zejména když – a já to opakuji – jsou v sázce naše životy.

Přestupky, kterých se to týká, byly vybrány správně, protože způsobují většinu dopravních nehod: nepřiměřená rychlost, řízení vozidla pod vlivem alkoholu, nezastavení na červenou na křižovatce se světelným signalizačním zařízením a konečně nepoužití bezpečnostních pásů. Je proto naprosto zásadní, abychom šli s touto směrnicí dále.

Nakonec bych vám ráda, stejně jako pan komisař před chvílí, připomněla, že Rada ministrů formulovala své výhrady, pokud jde o třetí pilíř atd. Domnívám se však, že musíme v zájmu lidských životů najít právní řešení, a v tomto ohledu mám někdy dojem, že právní slovíčkaření je pouze záminkou. Domnívám se, že

výzvou je vymýcení těchto skutečných tragédií z našich silnic, neboť ty se do naší Evropy nehodí. Evropa nám jednoznačně musí pomoci chránit tyto lidské životy, jež jinak každý rok končí.

To je úkolem této směrnice a já doufám, že Evropský parlament bude hlasovat velkou většinou, pokud ne jednomyslně, abychom zajistili dosažení pokroku v této otázce během českého předsednictví.

Silvia-Adriana Țicău, jménem skupiny PSE. – (RO) Nejprve bych ráda poděkovala paní Ayala Senderové za její zprávu o tématu, které je velmi důležité. V Evropě přijde na silnicích o život asi 43 tisíc občanů a asi 1 300 000 občanů se stává účastníky dopravní nehody. Oněch 43 tisíc úmrtí na evropských silnicích je asi tolik, jako kdyby každý týden havarovalo středně velké letadlo. Mám pocit, že tuto situaci již nemůžeme déle tolerovat.

Ráda bych zmínila, že navrhovaná směrnice se netýká trestněprávních sankcí ani bodových systémů, pokud jsou již v členských státech zavedeny. Chtěla bych vyzvat k předávání údajů mezi členskými státy způsobem, který zaručí jejich důvěrnost a bezpečnost. Součástí informací předávaných mezi členskými státy by rovněž měly být možné způsoby platby a měna, jež bude pro tuto platbu použita.

Pokud navíc ústřední orgány v členském státě pobytu rozhodnou, že nebudou uplatňovat finanční sankce uložené členským státem, v němž k přestupku došlo, musí to být bez výjimky oznámeno Evropské komisi. Domnívám se, že tato směrnice je velmi důležitá. Proto doufám, že hlasování Evropského parlamentu o této otázce rovněž pomůže Evropské radě učinit krok správným směrem, jinými slovy tuto směrnici schválit. Toto je naprostá nutnost. Děkuji vám.

Bilyana Ilieva Raeva, jménem skupiny ALDE. – (BG) Paní Ayala Senderová, ráda bych vám na úvod poblahopřála k tomu, že z jednoho z nejtragičtějších sociálních problémů činíte naši společnou politickou prioritu. Ztráty na lidských životech jsou v dnešní době, jak jste pane komisaři řekl, daleko vyšší, než bychom celkově na evropské úrovni chtěli.

Máme téměř 70 norem pro různé náhradní díly pro automobily, avšak v této chvíli nemáme směrnici, jež by snížila počet lidí, kteří přicházejí o život na silnicích v Evropské unii. To je absurdní. Ochrana lidských životů na našich silnicích není méně důležitá než ekologické normy, jež ukládáme členským státům. V této souvislosti musíme při zítřejším ranním hlasování podpořit zprávu paní Senderové, v níž se navrhuje povinné přeshraniční sankce za čtyři hlavní přestupky, které jsou příčinou více než 75 % úmrtí na silnici.

Uplatňováním přeshraničních opatření proti těmto přestupkům se omezí počet vážných a smrtelných dopravních nehod, čímž se přiblížíme k cíli snížit tento počet o 50 % do roku 2010. Obecná politika v oblasti silniční dopravy je založena na obecných právních předpisech v oblasti silniční dopravy a na obecných normách, přičemž se však nutně neuplatňují stejná kritéria. Hovoříme o nezastavení na červenou a o nepřiměřené rychlosti, avšak nehovoříme o fungování světelné signalizace či kruhových objezdů, o nepoužívání mobilních telefonů a nekouření při řízení, o autoškolách v Evropské unie nebo o obecných pokutách, které by šokovaly i ty nejotřelejší pachatele.

Pokud v současné době maďarský řidič může porušit silniční zákon v Německu a není za to žádným způsobem trestán, zajistí zavedení této směrnice a vaše návrhy toto potrestání v jeho vlastní zemi. Evropská unie potřebuje obecnou evropskou politiku v oblasti bezpečnosti silničního provozu, která zavede dostatečnou úroveň bezpečnosti pro ochranu lidských životů na našich silnicích, od níž se členské státy nebudou moci odchýlit.

Můžeme se samozřejmě spolehnout na to, že Komise potrestá vlády států, které řádně neřeší problematiku odpadů, nedodrží směrnici o pracovní době nebo poškozují životní prostředí. Nepotřebujeme potom mechanismus, který zaručí, aby počet úmrtí na silnicích jednotlivých členských států nepřekročil průměrné evropské hodnoty?

V této souvislosti bych ještě jednou ráda zdůraznila, jak důležité je, že jako měřítko přebíráme obecně přijímané evropské ukazatele o dopravních nehodách. Domnívám se, paní Ayala Senderová, že vaše zpráva dosáhla pokroku při vytváření integrované celoevropské politiky bezpečnosti silničního provozu. Tato směrnice poskytne základ pro Evropu bez porušování dopravních předpisů, bez hranic a bez jakékoli možnosti porušovat pravidla.

Eva Lichtenberger, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, nejprve děkuji paní zpravodajce. Vynaložila velké úsilí v oblasti, jež se neočekávaně proměnila ve velmi spornou otázku s obtížným hledáním shody, včetně shody s Radou. Rada v této věci zaujímá velmi nelogický a neevropský postoj, neboť primárním

cílem řady vlád je zjevně chránit své rychlé řidiče, řidiče nedodržující povinné rozestupy či opilé řidiče bez ohledu na to, čím životy ohrožují.

V současné době se děje to, že občané dodržují omezení ve své vlastní zemi, ale jakmile překročí státní hranici, mají najednou nohu jako z olova a nemohou odlepit plyn od podlahy, protože se nemusí bát, že budou platit pokutu. Jedna věc musí být jasně řečena: pro malé země nebo země s velkým počtem turistů je velmi těžké zajistit, aby jejich občané chápali sankce, tedy vymáhání práva, pokud jsou si tito občané jisti, že ostatním řidičům v praxi žádná sankce nehrozí.

Takže když se ke mě na silnici přiblíží vozidlo na těsnou vzdálenost a má SPZ jiného členského státu Evropské unie, musím se sama sebe ptát, jestli má můj život menší cenu než život v zemi, odkud tento řidič pochází, když zachovává bezpečnou vzdálenost jen ve své zemi. To není správné, není to evropské a snižuje to bezpečnost silničního provozu.

Dosáhli jsme dobrého textu. Něco samozřejmě stále chybí: například otázka ochrany údajů nebyla dostatečně vyjasněna. Na závěr vás však žádám, abyste podpořili můj pozměňovací návrh o hranici 70 EUR; vyřeší se tím podstatná část diskuse o nerovnostech. Je veden jednouchou úvahou, že rozumnou hranicí by byla chytře nastavená výše pokut.

Sebastiano (Nello) Musumeci, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedající, pane Tajani, dámy a pánové, 40 tisíc smrtelných úrazů ročně je děsivé číslo.

Pokud to ještě není katastrofa, jsou úmrtí na silnici zcela jistě velmi závažným sociálním jevem, s nímž nemohou členské státy často dělat víc než vést depresivní záznamy a vydávat alarmující statistiky. Někdo může říci, že tento jev je důsledkem větší mobility obyvatel; jiný řekne, že je důsledkem stále větší míry mechanizace. To samozřejmě, avšak je také důsledkem liknavé politiky v oblasti prevence i represe ze strany členských států a vlastně i Evropské unie, která dosud nebyla schopna zajistit společnou politiku bezpečnosti silničního provozu.

Nedávný průzkum provedený italským statistickým úřadem odhalil, že v roce 2007 činil podíl nočních dopravních nehod mezi pátečním večerem a nedělním ránem 44 % všech dopravních nehod v Itálii. Nezodpovědné chování osob, které usedají za volant, se bohužel neomezuje na žádnou konkrétní zemi, takže je klíčové, abychom posoudili tento návrh směrnice, jehož snahou je odradit řidiče automobilů od porušování pravidel silničního provozu, ať už se nacházejí kdekoli, s cílem snížit do roku 2010 počet úmrtí na silnici o polovinu.

Je to dobrá věc, ale přinejmenším v některých případech jsou nezbytná další zlepšení. Dovolte mi alespoň jeden příklad: stíhání přestupků. Můj názor je, pane Tajani, že bychom měli následovat příklad Švýcarska. Ve Švýcarsku je každý, kdo se dopustí dopravního přestupku, zastaven o pár kilometrů dále dopravní hlídkou a nastane jedna ze dvou možností: buď řidič zaplatí pokutu na místě, nebo mu je zabaven automobil do doby, než je pokuta zaplacená.

Jsem si velmi dobře vědom, že tuto politiku není snadné uplatňovat a že se může jevit jako drastická, ale je nepochybně účinná a kromě toho všichni víme, že se rakovina nedá léčit aspirinem a že to, čemu nyní čelíme, jsou metastázy. Zpráva paní Ayala Senderové je nicméně dobrá a já ji samozřejmě podpořím.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Pane předsedající, můj kolega Ari Vatanen, který je známým šampiónem v oblasti motorového sportu, často říká, že všichni musíme jednou zemřít, avšak dodává, že se tak nemusí stát za volantem automobilu. Od roku 2005 neklesl počet obětí smrtelných dopravních nehod tak, jak měl. Údaje z roku 2007 naši obavu posilují. Právě tyto výkyvy nejlépe ukazují, kolik práce ještě musíme vykonat.

Všichni víme, že sankce ukládané za řadu přestupků spáchaných na území jiného členského státu, než je stát bydliště řidiče, nejčastěji nejsou vymáhány. Návrh směrnice, o němž nyní diskutujeme, správně nastiňuje systém elektronické výměny údajů, jehož cílem je usnadnit přeshraniční vymáhání pokut za dopravní přestupky a který se zaměřuje na čtyři nejzávažnější přestupky v Evropě z hlediska lidských životů. Tento systém je sám o sobě odůvodněný. Je však nutné zachovávat práva občanů týkající se ochrany jejich osobních údajů.

Je proto zásadní, aby Evropská komise pečlivě posoudila uplatňování této směrnice. Stále existuje problém rozdílného právního zařazení přestupků v závislosti na tom, ve kterém členském státě k nim došlo. V některých případech mají tyto přestupky čistě správní povahu, zatímco v jiných případech mají povahu trestní. V některých případech jsou doprovázeny dalšími sankcemi, jako je zákaz řízení, avšak v jiných případech

nejdou. Toto není vhodná chvíle na zacházení do technických podrobností, ale je na čase vyzvat, aby byla do budoucna prostudována nejlepší řešení týkající se uplatňování této směrnice.

Paní zpravodajka, jíž musím poblahopřát, vlastně navrhuje možná řešení, která zahrnují harmonizaci jak fixní pokuty, tak také postupů kontroly bezpečnosti silničního provozu a příslušného vybavení. Podle našeho názoru existují také pochybnosti, pokud jde o účinné právo na opravný prostředek, pokud řidič nesouhlasí s ukládanou pokutou. Bude toto právo náležitě zaručeno, pokud se odvolatel musí obrátit na orgán mimo stát jeho bydliště a bránit se proti právním předpisům jiného státu? Odpověď na tuto otázku nechám na panu komisaři Tajaním.

Konečně, řidiči musí být náležitě informováni o svých nových právech a povinnostech. Pouze tak budou na tuto iniciativu pohlížet ne jako na nástroj represe, ale jako na způsob, jak prosazovat takové chování za volantem, které je bezpečnější pro život ostatních lidí i jejich vlastní.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Queiró. Za sebe bych vás chtěl uklidnit. Sám používám spíše moped než automobil, ale zemřít bych nechtěl ani na mopedu, nejen v autě.

Robert Evans (PSE). – Pane předsedající, toto je velmi důležitá problematika a já jsem zklamán, že zde není zastoupena Rada, protože musí nyní hrát zásadní úlohu, neboť směr jejího uvažování je, jak chápu, velmi odlišný od způsobu uvažování Parlamentu.

Paní Ayala Senderová poukázala na své obavy, pokud jde o právní základ. Ačkoli podporuji zásadu přeshraničního uplatňování, musí být právně stabilní a silnější, než je dnes.

Přestupky, na něž se vztahuje tento návrh, jsou omezeny na nepřiměřenou rychlost, řízení vozidla pod vlivem alkoholu, nepoužití bezpečnostních pásů a nezastavení na červenou na křižovatce se světelným signalizačním zařízením. Paní Fouréová řekla, že tyto přestupky nelze tolerovat a paní Ayala Senderová mluvila o lidech, kteří se snaží postihu za tyto přestupky uniknout. Doufám, že se v další fázi diskuse budeme věnovat tomuto aspektu úniku před postihem. Lidé, kterým prochází řízení vozidla pod vlivem alkoholu, nadměrná rychlost nebo kteří jezdí na červenou, jsou nebezpečím pro ostatní občany, avšak řekl bych, že se často jedná o tytéž lidi, kteří si myslí, že se jich netýkají ani další pravidla silničního provozu, ať už hovoříme o parkovacích omezeních, mýtném nebo, jak uvedla paní Raeová, telefonování za jízdy. Jsou i tací občané, kteří ignorují inovativní opatření, jako jsou pásma s nízkými emisemi. Jedná se o velmi důležité otázky a nikdo by je neměl opomíjet. Musíme těmto problémům čelit přeshraničním, celoevropským vymáháním.

Všichni občané, kteří porušují právní předpisy, přispívají k oněm 42 tisícům úmrtí, o nichž pan komisař před chvílí hovořil. Kdyby ke 42 tisícům úmrtí docházelo v jakékoli jiné oblasti evropské činnosti, než je motorismus, bojovali bychom proti tomu celé dny, týdny a měsíce.

Kolegové, musíme společně usilovat o to, aby byla tato část legislativy napodruhé pro všechny občany ve všech 27 členských státech EU zpřísněna.

Předsedající. – Rád bych vám oznámil, že je zde zastoupen sekretariát Rady a že zaznamenává vše, o čem zde hovoříme. Říkám to pro ty z vás, kteří dostali slovo, a vzhledem k učiněným komentářům. Pane Racku, máte na dvě minuty slovo.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, je dobře, že se shodneme alespoň na společném stíhání čtyř obvyklých přestupků, avšak ve skutečnosti je důležité, aby tyto dopravní přestupky byly skutečně postihovány, a ne že si pouze řekneme, že souhlasíme se stíháním řady přestupků.

Klíčovým problémem je skutečnost, že řada členských států nestíhá přestupky, které je třeba stíhat. Proto považuji za nepochopitelné – a musíme to říci nahlas a jednoznačně –, že některé členské státy – jsou to také v první řadě ty státy, které nechtějí postihovat přestupky, k nimž došlo v jiných členských státech – se schovávají za právní otázku a konflikt příslušnosti. Je důležité, abychom vyšli ze základního postoje, který zaujímá Lisabonská smlouva.

V každém případě je důležité, aby členské státy nechránily své občany před tím, čeho se dopustili v jiném členském státě. Proto musím s politováním adresovat výtku Komisi – a je to nutnost – a zeptat se jí, proč nikdo dosud nevážil zahájení řízení pro porušení povinnosti či alespoň jeho hrozbu proti státům, které soustavně nepostihují některé přestupky.

Domnívám se, že by to byl velmi rozumný přístup a jasný signál, že se jedná o skutečný problém pro Evropu a Evropské společenství, a já bych to z toho důvodu zvlášť doporučoval.

Druhým bodem, který je podle mého názoru důležitý, je otázka, proč do tohoto systému nezačlenit také kandidátské země. Pocházím ze země, ve které se pohybuje velké množství řidičů ze sousedních zemí, jež dosud nejsou členskými státy Evropské unie nebo jsou jimi pouze krátce a myslím, že jejich beztržnost v tomto ohledu v naší zemi je zcela neodůvodněná.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, chtěl bych poblahopřát paní Ayale Senderové k její vynikající zprávě. Jedná se o nejnovější z mnoha dobrých zpráv připravených jednou z nejlepších kolegyň v tomto výboru.

Byly určeny čtyři příčiny dopravních nehod a čtyři oblasti regulace na evropské úrovni. Jedná se o nadměrnou rychlost, nepoužití bezpečnostních pásů, řízení vozidla pod vlivem alkoholu a nezastavení na červenou. Jsou to skutečně velmi důležité faktory, pokud jde o dopravní nehody.

Pane komisaři, Váš postoj, pokud jde o Evropskou radu, vyzněl velice krutě. Je nanejvýš nešťastné, že naši ministři přistupují k tak zásadní otázce, jako je bezpečnost silničního provozu, takovým způsobem. Tato otázka se týká prostoru naší Unie, který je prostorem otevřeným. Beztržnost či pocit beztržnosti je spolehlivým zdrojem nezodpovědného chování.

Rád bych se dotkl dalšího velmi důležitého faktoru. S občany Unie je zacházeno rozdílně podle toho, na území jaké země se nacházejí. Je nutné, aby existoval účinný systém. Je potřeba, aby lidé rozuměli tomu, že sankce budou uplatňovány bez ohledu na to, o kterou oblast Evropské unie se jedná. Pokud toho bude dosaženo regulací, o níž se zde diskutuje, budeme to moci započítat mezi své úspěchy. Jsem obzvlášť potěšen, že jsem zde mohl vystoupit, neboť dobře znám situaci ve své zemi, Polsku, kde na silnicích každoročně přichází o život 5 600 osob.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Počet zaznamenaných smrtelných zranění na evropských silnicích je stále hrozný; dříve vytrvale klesal, avšak v posledních letech došlo k jeho ustálení. Pro dosažení nastíněných cílů EU je potřeba vynaložit další úsilí. Evropská komise připravila návrhy, paní zpravodajka přidala návrhy vlastní a před sebou máme zprávu o uplatňování sankcí vůči pachatelům dopravních přestupků z jiných členských států, která je důležitá pro každého. Počet úmrtí se v jednotlivých zemích Evropské unie velmi liší. Na litevských silnicích umírá pětkrát více lidí než ve starých členských státech EU. Aniž bych chtěl přenášet hlavní břemeno na Brusel a přestože zdůrazňuji odpovědnost členských států, nepochybuji, že by Evropská unie měla postupně dospět ke společné nebo alespoň koordinované politice v oblasti chování řidičů na silnicích a k její regulaci. O této věci se již diskutovalo a já s tím zcela souhlasím.

A to tím spíš, že po rozšíření schengenského prostoru se ve starých i nových členských státech Evropské unie zvyšuje počet automobilů se státními poznávacími značkami různých členských států. Všichni máme zájem na rozšíření inteligentní řidičské kultury v celé Evropské unii a na vymizení pocitu beztržnosti: „v cizí zemi budu řídit a parkovat, jak jsem zvyklý, stejně mě nikdo nechytí“. Členské státy, které nesouhlasí s návrhem této směrnice, chtě nechtě přispívají ke zvyšování počtu úmrtí.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Vypátrání a pokutování zahraničních řidičů, kteří se dopouštějí dopravních přestupků uvnitř Evropské unie, je sice nepopulární návrh, ale naprosto logický a účelný. Je nepochopitelné, že se členské státy dokážou dohodnout na harmonizaci nových bezpečnostních prvků při výrobě aut pro silnice Evropské unie, aby se snížily důsledky dopravních úrazů, ale přitom se nechtějí dohodnout na prevenci. Návrh na elektronický systém pro výměnu informací o dopravních přestupcích mezi jednotlivými členskými státy by měl být samozřejmostí v prostředí, kde v podstatě už léta funguje volný pohyb lidí.

Účelné ovšem by také bylo harmonizovat systémy dopravních přestupků. Jsem si vědoma, že nebude snadné mít třeba stejný metr pro jižní Itálii a sever Evropy, a dokonce i některá pravidla ne vždy vedou ke stejným dopravním přestupkům nebo k závažnosti těch přestupků. Ale myslím si, že na těch základních, o kterých je známo, že způsobují chronicky většinu dopravních přestupků, by evropské státy najít shodu měly, a podporuji samozřejmě návrh Komise a zpravodaje.

Marios Matsakis (ALDE). – Pane předsedající, je neuvěřitelné, že trvalo tak dlouho, než došlo k pokusu o přijetí právní úpravy, která by dala prostředkům dopravního práva potenciál překročit hranice členských států, aby tak chránila životy. A je ještě neuvěřitelnější, že tomu Rada brání. Je také neuvěřitelné, že jsme stanovili nejvyšší povolené rychlosti pro naše automobily, ale vyrábíme vozidla, která mohou jet dvakrát nebo třikrát rychleji. Rovněž je neuvěřitelné, že jsou pro řidiče stanoveny limity pro konzumaci alkoholu, a přesto bombardujeme naše občany – zejména v období svátků – reklamou na alkohol. V některých případech navíc spojujeme konzumaci alkoholu se sexuální přitažlivostí a mužností.

Pane komisaři, prosím nevzdávejte svůj boj. Bojujte prosím s námi proti Radě, která dnes není přítomna, abychom ušetřili lidské životy a učinili z našich silnic bezpečnější místo.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, musím poděkovat všem, kdo se zúčastnili této rozpravy. Propůjčili váhu rozhodnutí, které, jak doufám, zítra tato sněmovna učiní, jakož i práci Komise v Radě. Nebude to jednoduché, avšak věřím, že se nám toho nakonec společně podaří dosáhnout.

Musím zdůraznit závažnost dopravních přestupků, o nichž diskutujeme a které vedou k většině smrtelných dopravních nehod. Dovolte mi, abych se společně s vámi vrátil k několika statistickým údajům: na základě hodnocení dopadů z roku 2007, jež zahrnuje hodnocení předcházejících tří let, bylo 30 % úmrtí na silnicích způsobeno nepřiměřenou rychlostí a 25 % řízením vozidla pod vlivem alkoholu a měl bych dodat, že i pod vlivem návykových látek. Proto podporuji pozměňovací návrh 38, který předložila paní Lichtenbergerová a který znění Komise určitým způsobem rozšiřuje. Mám pochybnosti, pokud jde o otázku 70 EUR, protože by to přispělo k nerovnému zacházení.

Sedmnáct procent dopravních nehod je způsobeno nepoužitím bezpečnostního pásu a přibližně 4 % jízdou na červenou. Celkem 75 % úmrtí v silniční dopravě je způsobeno jedním z těchto čtyř dopravních přestupků. Myslím, že to je vše, co jsem chtěl říci. Pro přesnost mi dovoluji obrátit se na Radu, na ty, kdo Radu zastupují, tedy na generální sekretariát Rady, a zopakovat, co jsem řekl před několika dny na zasedání Rady ministrů dopravy: není záměrem Komise omezit pravomoci členských států; máme pouze zájem na snížení počtu úmrtí v silničním provozu v Evropské unii. Tím však nemáme v úmyslu – abych rovněž odpověděl panu Rackovi – schovávat se za uplatňování právních předpisů.

Pokud jde o porušování předpisů, byli jsme vůči členským státům neústupní, avšak pouze v otázkách týkajících se jiných druhů dopravy než osobní automobilové dopravy, protože toto je poprvé, co jsme přijali opatření v odvětví osobních automobilů. Máme právní předpisy o řízení těžkých nákladních vozidel, avšak nikoli o osobních automobilech. Domnívám se tak, že díky podpoře, jíž se nám dnes dostalo od této sněmovny, bude Komise – a já o tom mohu ujistit vás všechny, i pana Matsakise – prosazovat další pokrok v této věci; nemáme v úmyslu se zastavit, neboť, opakuji, pokud jde o záchranu lidských životů, nemůže žádná právní námitka zablokovat opatření orgánu, který má politickou odpovědnost vůči půl miliardy evropských občanů.

Na závěr, pane předsedající, doufám, že letošní Vánoce a Nový rok poskytnou všem ministrům, kteří měli obavy, pokud jde o text, který Komise s podporou Parlamentu předložila Radě, čas na reflexi. Konečně bych, pane předsedající, vzhledem k tomu, že toto je můj poslední projev před vánoční přestávkou, rád jménem Komise popřál všem poslancům, předsednictví a celému Parlamentu vše nejlepší.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Tajani. Samozřejmě i vám přejeme vše nejlepší, a pokud jde o Radu, budeme pro ni na Tři krále mít připravené velké pytle s uhlím, když bude zlobit!

Inés Ayala Sender, zpravodajka. – (ES) Pane předsedající, přesně na nepřítomnosti Rady jsem si vám chtěla postěžovat, avšak vidím, že jeden její zástupce tu je, i když bych zde samozřejmě raději viděla přímého zástupce předsednictví. Je ale pravda, že pan Borloo byl velmi unavený.

Chtěla bych poděkovat svým kolegům poslancům za jejich poznámky. Některé z nich mohu ujistit, že jsme hovořili s evropským inspektorem ochrany údajů, abychom zajistili, že osobní údaje zůstanou zcela důvěrné. Zejména pokud jde o procesní záruky, snažili jsme se s neocenitelnou pomocí Komise a právních služeb Parlamentu zabývat se všemi, které jsou v této fázi práce na směrnici možné.

Co se týče švýcarského systému, mohu vás ujistit, že problém v této chvíli je, že naše policie si obvykle nemůže vyměňovat údaje o nerezidentech, ani tyto nerezidenty vyrozumívat. V případě, že je policie zadrží, uloží jim pokutu. Takto se to děje ve všech našich členských státech. Tyto údaje však nemůžeme získat při použití radaru či kamer – tzn. mechanických prostředků – a to je systém, který právě nyní zavádíme.

Ráda bych jen všem poděkovala za trpělivost, protože v některých oblastech jsme nedokázali dále rozvinout práci, kterou vykonali například pan Evans, paní Lichtenbergerová a paní Ticăuová. Nicméně existuje ustanovení o přezkumu. Komise nás ujistila, že dva roky po provedení této směrnice poskytne vyhodnocení a zavede nové aspekty, jež budou vhodné pro aktuální situaci.

Aby se tak stalo, musí být samozřejmě tato směrnice přijata. Pro tyto účely potřebujeme politická řešení, a nikoli triviální právní kličky. Děkuji proto Komisi i francouzskému předsednictví, a kromě toho také svým kolegům poslancům, a to nejen za jejich trpělivost a podporu, ale také, jak doufám, za zítřejší hlasování.

Hlasování musí být co nejjednodušší, abychom se mohli po boku Komise postavit novému českému předsednictví a zdůraznit, že je nutné, aby pokračovalo v práci směřující k jejímu přijetí.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 17. prosince

Písemná prohlášení (článek 142)

Zita Pleštinská (PPE-DE), v písemné formě. – (SK) Nepřiměřená rychlost, řízení vozidla pod vlivem alkoholu, nepoužití bezpečnostních pásů a nezastavení na červenou jsou hlavními příčinami častých smrtelných dopravních nehod na evropských silnicích, a proto se EU snaží v první fázi harmonizovat pravidla právě pro tyto čtyři přestupky.

Přínos směrnice vidím v jednotném evropském přístupu k vymáhání a výši sankcí a v používání elektronické sítě pro výměnu informací. Za negativum pokládám nedostatečnou informovanost řidičů o změně pravidel v oblasti vymáhání pokut v rámci EU.

Považuji za důležité, aby Komise ve spolupráci s členskými státy uskutečnila informační kampaň, protože občané musí být už při překročení hranic jiného členského státu EU předem informováni o právních důsledcích v oblasti výše a ukládání sankcí za porušení. Je potřeba, aby měli řidiči právo na doručení oznámení v jazyce, kterému rozumějí, a to zejména v případech, že jsou s přijetím oznámení spojené právní účinky. Musí si být vědomi právoplatnosti rozhodnutí a musí znát způsob odvolání a důsledky nečinnosti.

Věřím, že i na základě této směrnice budou řidiči jezdit opatrněji a bezpečněji a že směrnice přispěje ke snížení počtu smrtelných dopravních nehod na evropských silnicích, na nichž v roce 2007 zahynulo 40 tisíc osob. Podporuji přijetí směrnice o zjednodušení pravidel v oblasti bezpečnosti silničního provozu, a proto vítám zprávu zpravodajky, paní Ayala Senderové.

20. Obchody s cennými papíry a dohody o finančním zajištění (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0480/2008) paní Kauppiové jménem Hospodářského a měnového výboru o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry a směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění, pokud jde o propojené systémy a úvěrové pohledávky (KOM(2008)0213 – C6-0181/2008 – 2008/0082(COD)).

Piia-Noora Kauppi, zpravodajka. – Pane předsedající, mám tu čest být zpravodajkou ve věci neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry a směrnice o dohodách o finančním zajištění. Zítra Parlament opouštím – toto je má poslední legislativní zpráva pro Evropský parlament –, proto prosím přijměte mou upřímnou omluvu, pokud dnes večer budu trochu dojatá.

Toto téma není nejpoličtější. Někdy je naše práce v Evropském parlamentu dost technická, avšak jsem si zcela jistá, že tato směrnice a celá tato právní úprava rovněž pomůže Evropě pokročit vpřed.

Cílem této právní úpravy je aktualizovat směrnice v souladu s nejnovějším vývojem trhu a regulace. Hlavní změnou, kterou přinesla směrnice o neodvolatelnosti zúčtování, je rozšíření ochrany směrnice na noční zúčtování a zúčtování mezi propojenými systémy; to je velmi důležité, protože počet propojení a potřeba interoperability v poslední době velmi vzrostly. Očekává se, že směrnice MIFID, k níž jsem také měla tu čest být zpravodajkou v této sněmovně, a kodex chování, pokud jde o zúčtovací a vypořádací systémy, se stanou operabilnějšími, a to znamená, že více potřebujeme koordinovat naše dohody o zúčtování a finančním zajištění.

Pokud jde o směrnici o finančním zajištění, je velmi důležité přijímat jako finanční zajištění úvěrové pohledávky. Evropský parlament chtěl rovněž rozšířit rozsah toho, co je přijímáno jako zajištění mezibankovních úvěrových pohledávek. Pro mě bylo přijatelné vyloučit úvěry pro mikropodniky a malé podniky, stejně jako spotřebitelské úvěry.

Vytvoření harmonizovaného právního rámce pro používání úvěrových pohledávek jako zajištění v přeshraničních transakcích pomůže zvýšit likviditu na trhu a zajistit řádné fungování systémů zúčtování na rychle se vyvíjejících trzích. Tyto nové směrnice rovněž zavádějí několik zjednodušení, vyjasnění a definic. Tato řešení významně přispějí k posílení nástrojů ke zvládnutí nestability na finančních trzích.

Mým cílem bylo dosáhnout kompromisu v prvním čtení, takže jsme po celou dobu jednali s Radou a Komisí. Jednala jsem také s ostatními politickými skupinami, zejména s paní Berèsovou a paní Starkevičiūtėovou, ve snaze dosáhnout kompromisu, který by mohl uspokojit všechny poslance. Jsem velmi ráda, že Hospodářský a měnový výbor tuto zprávu jednomyslně přijal.

Nakonec jsem také celkem spokojena s kompromisem, o kterém se bude hlasovat v průběhu delšího zasedání tento týden. Jednání o většině otázek probíhala dobře a dohodli jsme se na základních rysech této právní úpravy. Některé otázky však byly také předmětem sporu a nepodařilo se mi prosadit všechny cíle.

Během jednání se mi nepodařilo získat podporu pro návrh výboru ECON na změnu definice systému, jež by umožnila, aby směrnice chránila systémy založené na právním aktu ECB, a umožnila by, aby Evropská centrální banka tyto systémy sama označovala. Jsem ráda, že Evropská komise během jednání prohlásila, že je v zásadě pro takový pozměňovací návrh a že pravděpodobně v blízké budoucnosti předloží návrh za tímto účelem.

Pokud jde o směrnici o finančním zajištění a informování, mohla jsem chtít, aby všechny členské státy již zrušily požadavky na informování, které podle mého názoru pouze posilují byrokracii a nepředstavují přínos ve smyslu jakéhokoli konkrétního cíle; jak jsem však zjistila, byla tato otázka pro některé členské státy velmi citlivá a jsem docela spokojená, že návrh obsahuje ustanovení o přezkumu.

Domnívám se, že po pěti letech bude možné přesvědčit členské státy, které toto předběžné informování požadují, k ukončení této zbytečné praxe. Jak jsem již uvedla, těší mě, že jsme byli schopni najít kompromis, na němž jsme se všichni dokázali shodnout. Doufám, že vy, mí kolegové, budete pro tuto právní úpravu ve čtvrtek hlasovat.

Nakonec bych ráda řekla, že bylo potěšením s vámi všemi během uplynulých let spolupracovat. Jedná se o mou dvacátou legislativní zprávu a bude má poslední. Tento Parlament, tato sněmovna a vy všichni mi budete chybět.

Předsedající. – Paní Kauppiová, ještě jednou vám děkujeme za vaši práci a přejeme vám do budoucna vše nejlepší.

Charlie McCreavy, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych poděkoval zpravodajům, paní Kauppiové z Hospodářského a měnového výboru a panu Sakalasovi z Výboru pro právní záležitosti, za jejich rychlou a velmi efektivní práci na této agendě.

Směrnice o neodvolatelnosti zúčtování a finančním zajištění fungují dobře a těší se na trhu široké podpoře. Nicméně mě těší, že jsme byli schopni dohodnout se za méně než osm měsíců na nezbytných úpravách tak, abychom tyto směrnice uvedli do plného souladu s nejnovějším vývojem regulace a trhu. To je důležité pro finanční stabilitu a zejména pro to, aby nadále řádně fungovaly systémy zúčtování, které jsou nyní více propojené a které si zároveň ponechaly svou vlastní identitu. Nebylo potřeba vytvářet supersystémy, a to v pozměňovacích návrzích jasně zaznívá.

Mé útvary začaly připravovat návrh Komise na počátku roku 2007, tedy dříve, než došlo k nynějším finančním problémům. Domnívám se však, že změny, jež jsme navrhli, jsou ospravedlnitelné výzvami, které tato problematická situace přinesla. Vytvoření harmonizovaného právního rámce pro používání úvěrových pohledávek jako zajištění v přeshraničních transakcích dále posílí likviditu na trhu, která je ve stávající situaci velice potřebná.

Očekáváme, že s jednoduššími pravidly budou úvěrové pohledávky v budoucnosti častěji využívány. Samozřejmě to závisí na poptávce na trhu po jiných formách zajištění. V prvních měsících finanční krize jsme však viděli, že poptávka po úvěrových pohledávkách roste, například ve srovnání s nechvalně známými cennými papíry zajištěnými aktivy. Vysvětlení je jednoduché: pokud nejsou úvěrové pohledávky spojené do balíku, což je případ sekuritizace, může poskytovatel zajištění posoudit jejich úvěruschopnost jednotlivě před tím, než se rozhodne, zda je přijme. Při hlasování o zprávě paní Kauppiové, jste žádáni o zjednodušení používání úvěrových pohledávek zrušením některých formálních požadavků.

Komise se zavazuje, že vám za pět let předloží zprávu o těchto změnách. Zejména prověříme, jak se osvědčilo zrušení registrační povinnosti či povinnosti informovat dlužníka o poskytnutí úvěrové pohledávky jakožto finančního zajištění, zejména v členských státech, které prozatím váhají a chtějí využít možnost neuplatňovat čl. 3 odst. 1 směrnice o finančním zajištění.

Dovolte mi využít této příležitosti, abych paní Kauppiové do budoucna popřál všechno dobré. Víím, že se vrací na velmi zajímavou pozici ve Finsku. Po dobu mé funkce komisaře s ní byla výjimečně dobrá spolupráce, byla velice ochotná a vždy činila maximum při plnění jakéhokoli úkolu, který jí byl Parlamentem přidělen. Víím, že bude ve své budoucí kariéře velmi úspěšná a přeji jí a její rodině všechno dobré.

Aloyzas Sakalas, *zpravodaj pro stanovisko Výboru pro právní záležitosti*. – Pane předsedající, Výbor pro právní záležitosti mi svěřil vypracování stanoviska k hlavní zprávě paní Kauppiové v Hospodářském a měnovém výboru. Předložil jsem dva pozměňovací návrhy. Výbor pro právní záležitosti tento návrh stanoviska schválil a souhlasí s mnou předloženými pozměňovacími návrhy, že by Evropská centrální banka měla mít možnost označovat a oznamovat své vlastní systémy přímo, bez zásahu Německé spolkové banky nebo jiných vnitrostátních orgánů.

Vedli jsme třístranný dialog s odborníky z Evropské centrální banky, Rady a Evropské komise. Odborníci z Evropské centrální banky vydali prohlášení a vyjádřili svou silnou podporu pozměňovacím návrhům předloženým Výborem pro právní záležitosti. Rada měla naopak v pracovních skupinách problém najít kompromisní dohodu o jednom z předložených pozměňovacích návrhů, protože členské státy nesouhlasí s tím, aby bylo ECB přiznáno právo přímo označovat a oznamovat své vlastní systémy. Lituji, že tento předložený pozměňovací návrh nebyl Radou schválen, avšak věřím, že v budoucnu bude příležitost toto téma znovu nadést.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

Othmar Karas, *jménem skupiny PPE-DE*. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, paní Kauppiová, dámy a pánové, dovolte mi – když teď mohu hovořit za svou skupinu – začít poděkováním paní Kauppiové jménem své skupiny, a to nejen za její obrovské odhodlání, ale především za její odborné znalosti a za její oddanost práci Parlamentu, a tím také za její ochotu ke kompromisům. U ní člověk vždy ví, jaký postoj zastává, a ví také, že komunikuje s ostatními. Vrací se na velmi zajímavou pozici, a co je důležitější, bude mít více času jako matka. Děkuji vám za dobrou spolupráci a přeji vám vše nejlepší.

V tomto přezkumu Evropská unie opět správně reaguje na krizi na finančních trzích. V jednotlivých členských státech existuje stále příliš mnoho rozdílů a harmonizace, k níž bylo přistoupeno, je krokem správným směrem. Krize na finančních trzích, jak je možné vidět z tohoto příkladu, je rovněž příležitostí pro komunikaci ze strany Evropské komise a pro trvalé zlepšování našeho evropského systému finančního trhu. Zcela jasně říkám, že zaručení dobře fungujícího systému zajištění je zejména na rychle se vyvíjejících trzích zásadní pro stabilitu finančních trhů a v době, jako je tato, je dokonce ještě důležitější.

Pro mě jsou důležité tři body. Zaprvé je to jednotný přístup zvolený v těchto zprávách. Zadruhé podporuji zjednodušení a usnadnění uplatňování obou směrnic. Zatřetí zohledním výsledky této zprávy a této směrnice ve své vlastní zprávě o směrnici o kapitálových požadavcích, aby tak přispěly ke komplexní zprávě a umožnily jednotný přístup.

Pervenche Berès, *jménem skupiny PSE*. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, paní Kauppiová, dovolte mi prosím připojit se jménem Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu k pozitivním vyjádřením, která již byla učiněna. Je pravdou, že při jednání s vámi vždy víme, jak na tom jsme. Máte své názory, avšak přinejmenším při jednání s vámi je všechno velmi černobílé. Nakonec jsme přesně věděli, na čem jsme, a mohli jsme proto dosáhnout pokroku. Znovu jste prokázala svou schopnost spolupracovat se všemi. Podle mého názoru je to podstatná složka inteligence tohoto Parlamentu. V této specifické zprávě vám to umožnilo, jak jsme všichni chtěli od počátku, dosáhnout dohody v prvním čtení.

Podstatou této zprávy je otázka, v níž Komise bohužel zaostává. Jedná se o otázku post-tržní situace a my bychom byli rádi, kdyby Komise po schválení směrnice o trzích finančních nástrojů předložila významnější návrhy na organizaci, strukturu, dohled a regulaci trhu známého jako post-tržní.

Tato zpráva je velmi malý, velmi právní a velmi technický stavební kámen, který je sice užitečný, ale který nemůže zakrýt obrovské úkoly, které před námi stojí a k nimž stále očekáváme návrhy ze strany Komise. Výsledkem toho, co chtěla Komise zahájit vydáním kodexu chování, jsou velmi omezené. Nyní čekáme na vyhodnocení a jsme docela zklamáni, stejně jako mnoho tržních subjektů, které jasně vidí, že samoregulace v této oblasti nestačí.

Ve velmi konkrétním a přesném textu, který máme dnes před sebou, vyvstaly dva hlavní problémy. Prvním bylo rozhodnutí, zda by měly být Evropské centrální bance v rámci tohoto opatření přiznány zvláštní pravomoci. Domnívám se, že byly učiněny užitečné návrhy. Rada však nechtěla jít nad rámec stávající situace a my jsme díky své moudrosti a smyslu pro odpovědnost tento kompromis přijali. To vedlo k vyváženému návrhu, který je nyní na stole a který musíme vzít na vědomí.

Druhým důležitým prvkem bylo zajistit, aby způsob, jakým jsou systémy propojené, nevytvářel sám o sobě autonomní systémy. Ještě jednou opakují, že postoj přijatý Parlamentem je rozumný a umožňuje zajistit toto propojení, aniž by mu však poskytoval autonomii, kterou jsme tímto textem nechtěli vytvořit.

Existuje samozřejmě stále mnoho otázek, jež je potřeba řešit, a já doufám, že Komise, která má na iniciativy v této oblasti monopol, bude konat své povinnosti.

Margarita Starkevičiūtė, jménem skupiny ALDE. – (LT) Předložený dokument technicky pouze vypadá. Ve skutečnosti zajišťuje fungování bezpečného systému vypořádání obchodů s cennými papíry, který je důležitý pro mnoho lidí, kteří jsou účastníky penzijních fondů, systémů pojištění či systémů investování. Dokument paní zpravodajky je výborně připravený, stejně jako všechny její dokumenty. Jsem velmi potěšena, že jsem měla tu čest spolupracovat s ní při přípravě mnoha finančních dokumentů, a velmi lituji, že dnešek je jejím posledním dnem v Evropském parlamentu. My – skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu – můžeme s tímto dokumentem souhlasit, neboť je v něm zohledněn náš postoj. A jaký je tento postoj? Zprv se domníváme, že je potřeba rozšířit společný trh Evropské unie v oblasti obchodování s cennými papíry, neboť je velmi roztříštěný. Nechceme však vytvářet monopol; proto se domníváme, že ve zprávě byly vytvořeny podmínky pro flexibilní formulaci dohody o spolupráci pro různé systémy a pro vytvoření nových propojení.

Pokud jde o dohody o finančním zajištění, považujeme za velmi důležité zjednodušit a vyjasnit postupy a usnadnit řešení majetkových sporů v případě platební neschopnosti a v dalších kritických případech a vyjasnit veškeré podmínky. Zdá se, že i tohoto cíle bylo dosaženo.

Stejně jako ostatní zpravodajové lituji, že nebylo možné vyřešit problém se systémy zajištění vytvořenými Evropskou centrální bankou. Chtěla bych apelovat na Komisi, aby co nejrychleji připravila kompromisní návrh v této oblasti, neboť Evropská centrální banka bude muset věnovat stále více pozornosti fungování těchto systémů a měla by být vyřešena otázka jejich údržby, což možná brání rozšíření této regulace na stávající systémy pod vlivem Evropské centrální banky.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Rád bych poblahopřál paní Kauppiové k její zprávě týkající se směrnice o dohodách o finančním zajištění, která obsahuje tři hlavní pozměňovací návrhy ke stávající směrnici. Jedná se o vynětí spotřebitelů a malých podniků z oblasti působnosti úvěrových smluv, o zavedení ustanovení o skončení platnosti za pět let, pokud jde o právo členských států požadovat informování či registraci, a v neposlední řadě o rozšíření oblasti působnosti směrnice navržením zahrnutí mezibankovních půjček jakožto způsobilého zajištění namísto původně navrhovaných půjček výlučně od centrální banky.

Domnívám se, že předložené pozměňovací návrhy jsou v souladu s evropskými předpisy v této oblasti, což je důvod, proč podporuji přijetí této zprávy. Rád bych na závěr poděkoval paní Kauppiové za veškerou tvrdou práci v Evropském parlamentu a přeji jí mnoho úspěchů v její budoucí kariéře. Děkuji vám.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Chci vám poděkovat, paní poslankyně, za práci, za profesionalitu a nasazení při vyjednávání kompromisu u návrhu této směrnice, která bezesporu přispěje ke stabilizaci finančního trhu. Blahopřeji paní poslankyni, že docílila dohody už v prvním čtení. Chci jí však také dnes poděkovat za její celou práci v Evropském parlamentu, nejen za její dvě desítky zpráv, mezi nimiž jsou takové, které kultivují chování v bankovním světě, např. právě onen zmíněný kodex. Ale Piia Kauppi se také profesionálně vymezila i při projednávání dalších mnoha zpráv. Velice jsem ocenila její postoj při našem společném boji proti patentovatelnosti softwaru v situaci, kdy Evropská unie nemá evropský patent, a bude nám chybět, až snad jednou budeme ten patent projednávat. Děkuji vám za spolupráci.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych poděkoval všem za příspěvek k diskusi, a jak jsem již uvedl ve svém dřívějším prohlášení, tuto zprávu Parlamentu vítám z celého srdce.

Směrnice o neodvolatelnosti zúčtování a finančním zajištění jsou dvěma základními kameny v post-obchodním prostředí a není pochyb o tom, že nynější pozměňovací návrhy představují velmi podstatný pokrok.

Komise podporovaná ECB požaduje označování systémů přímo Komisí, avšak v současné době pro to není v Radě dostatečná podpora. V blízké budoucnosti se však k této otázce vrátíme a budeme se jí zabývat.

Přeji znovu vše nejlepší paní Kauppiové.

Piia-Noora Kauppi, *zpravodajka*. – Pane předsedající, ráda bych poděkovala svým kolegům za jejich milá slova a také panu komisaři za mnohaletou spolupráci.

Ráda bych učinila několik politických poznámek, nejprve ke kodexu chování pro clearing a zúčtování. Nemyslím si, že je správný čas pro konečné zhodnocení přínosu kodexu. To je jedním z důvodů, proč někteří z účastníků trhu byli proti rozvoji propojenosti a interoperability. Říkají, že jsou problémy s neodvolatelností zúčtování a také s koordinací různých pravidel. Myslím si, že když nyní tuto směrnici přijmeme, bude pro účastníky trhu jednodušší přijmout propojenost a interoperabilitu s jejich systémy.

Druhá otázka se týká ECB. Myslím, že můžeme více spolupracovat s Komisí, zejména při vytváření společného přístupu Společenství k různým tématům. Již jsme dosáhli praktického rozvoje vedoucího k systémům Společenství a ECB vytváří systémy sítí, které nejsou provozovány podle práva žádného konkrétního členského státu. Bylo by hloupé tento praktický rozvoj nevyužít, když se pokoušíme aktualizovat evropské právní předpisy. Jsem tudíž velmi ráda, že se Komise bude touto problematikou zabývat. Možná nastane pravý čas pro začlenění těchto systémů vytvořených ECB do směrnice o neodvolatelnosti zúčtování během příštího volebního období Parlamentu.

Konečně, pokud jde o Haagskou úmluvu, viděli jsme, jak je obtížné dohodnout se na podrobnostech, pokud toho má být dosaženo prostřednictvím směrnice Evropského společenství. Je velmi důležité pokročit, pokud jde o Haagskou úmluvu a jednání o různých otázkách soukromého práva. Bylo velmi obtížné pokusit se o nalezení kompromisu v otázce data vstupu v platnost a data zrušení. Jsou to maličkosti, ale myslím, že Komise dosáhne pokroku i v otázkách důležitých, možná během příštího volebního období.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek.

21. Systémy pojištění vkladů, pokud jde o úroveň krytí a lhůtu k výplatě (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0494/2008) pana Ehlera jménem Hospodářského a měnového výboru o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 94/19/ES o systémech pojištění vkladů, pokud jde o úroveň krytí a lhůtu k výplatě (KOM(2008)0661 - C6-0361/2008 - 2008/0199(COD)).

Christian Ehler, *zpravodaj*. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, dnes uzavíráme velmi rychlý proces reformy směrnice o pojištění vkladů. Celý proces svědčí o schopnostech, avšak také mezích evropských orgánů. Teprve v polovině října předložila Komise návrh na změnu směrnice, jejíž cíl je politický i hospodářský, totiž obnovit důvěru vkladatele ve finanční trh, přeshraniční aktivity bank a regulaci finančních trhů obecně.

Dosáhli jsme zvýšení úrovně záruk za vklady, jednoznačného zkrácení výplatních lhůt v případě krize a zrušení společných záruk za vklady. Bylo nepřijatelné, že velké banky nebyly schopné předvídat zánik svého ústavu a stáhly s sebou drobné vkladatele. Dosáhli jsme zvýšení záruk za vklady od roku 2010 na 100 000 EUR, což pokrývá 90 % vkladů v Evropě.

My v Evropském parlamentu jsme v tomto procesu hráli rychlou a konstruktivní úlohu. Vzdali jsme se řady poslaneckých práv, ale posunuli jsme věci vpřed. Třídenní lhůtu jsme již od začátku považovali za nereálnou. Myslím, že 20 dní je lhůta, kterou lze v praxi dodržet, a že nebude pro vkladatele zklamáním.

Bylo důležité opětovně začlenit malé podniky. Vzhledem k systematické stabilizaci finančních trhů by bývalo bylo velice špatným signálem pojistit pouze soukromé vklady. Viděli jsme rovněž – a to je obzvláště důležité – potřebu nouzové výplaty, protože existuje velmi přímá souvislost mezi systémem pojištění vkladů a stabilizačními opatřeními v institucích, zejména v praktických případech, jejichž svědky jsme byli v minulosti.

Meze, jichž jsme si samozřejmě vědomi, spočívají v tom, že se do daného postupu tak rychle zavedla tak rozsáhlá otázka, jakou je harmonizace. Celá řada členských států požadovala, aby směrnice bránila případnému narušování hospodářské soutěže a stanovila evropský strop pro záruky za vklady. Obava, již se zabýváme v rámci šetření, které jsme v této otázce posnikli, je na místě, avšak neměli bychom předjímat výsledek.

Názor, že očekávání a politické záruky spolu se skutečností, že členské státy jako Německo nebo Irsko během finanční krize na nic nečekají a slibují neomezené záruky, jsou problematické a vedly by k narušení hospodářské soutěže na trhu, je správný pouze do jisté míry, neboť musíme zcela jasně říci, že se jedná o politické sliby, jež nejsou ani vynutitelné, ani žalovatelné.

Musíme však zajistit, aby maximální míra harmonizace nevedla ke snížení záruk v jednotlivých členských státech, takže by pak docházelo k většímu narušování hospodářské soutěže na základě rozdílů ve financování těchto systémů. V tomto ohledu bylo chytré vypracovat harmonizaci v blízké budoucnosti, jinými slovy, že jsme formulovali celou řadu otázek, které musí být zodpovězeny dříve, protože – a já jsem řekl, že toto jsou meze tohoto procesu – prodiskutovat otázky, jimž jsme se nebyli schopni věnovat v uplynulých pěti letech, během devítidenního maratonu, to v sobě skrývá určitá nebezpečí.

Ještě jednou bych rád poděkoval za tak úzkou spolupráci mezi parlamentními skupinami. Bylo nutné dojít k řadě kompromisů, avšak uspěli jsme a vyslali signál, který byl důležitý pro stabilizaci finančních trhů. My v Evropském parlamentu jsme rovněž zásadním způsobem přispěli k jasnosti a skutečné prospěšnosti tohoto velice podstatného návrhu.

Rád bych ještě jednou poděkoval všem, kdo byli připraveni vzdát se poslaneckých práv v tomto procesu.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych poděkoval panu zpravodajovi za jeho práci na této agendě, která se ukázala být složitější, než se čekalo. Svůj závazek zachovat důvěru vkladatelů v době finančních problémů bereme velmi vážně a já děkuji za ochotu Parlamentu rychle vyřešit tuto otázku.

Musím však také připustit, že jsem zklamán některými navrženými pozměňovacími návrhy ke směrnici o systémech pojištění vkladů, zejména pokud jde o lhůty k výplatě.

Dovolte mi připomenout, že dne 8. prosince tato sněmovna hlasovala pro lhůtu k výplatě v délce nejvýše dvou týdnů. Kompromis, který leží na stole v současné době, stanoví lhůtu k výplatě v délce čtyř týdnů, kterou lze dále prodloužit až na šest týdnů. Když k tomu přidáte další týden rozhodování příslušných orgánů, činí to dohromady sedm týdnů. Sedm týdnů je velmi dlouhá doba pro vkladatele, kteří nemohou nakupovat potraviny, platit účty či používat své platební karty.

Nezapomínejme, že režim, který je v současné době v platnosti a který umožňuje lhůty k výplatě v délce tři až devět měsíců, bude platit další dva roky.

Znepokojuje mě, jaký signál to vysílá k evropským občanům a jaký dopad to bude mít na jejich důvěru. Znepokojuje mě, že se budeme možná opět muset dívat na záběry občanů, jak stojí ve frontě před svou bankou, až příště uslyší, že banka má potíže. Obávám se, že několik týdnů bez přístupu ke svým finančním prostředkům je příliš dlouhá doba na to, aby vkladatelé zůstali v krizové situaci klidní.

Lituji také, že předložený kompromis není ambicióznější ve zvyšování míry krytí. Nezapomínejme, že skoro všechny členské státy již do října 2008 zvýšily krytí na 50 000 EUR. Komise proto navrhla vyslat jasný signál vkladatelům, že jejich ochrana bude zvýšena téměř okamžitě. To, co bylo zamýšleno jako okamžitý signál, bude nyní muset být odloženo do poloviny roku 2009.

Komise nicméně bude podporovat dohodu mezi Parlamentem a Radou, bude-li potvrzena vašim hlasováním. Nadále je důležité, aby byla míra krytí zvýšena do konce června 2009 na 50 000 EUR a nakonec na 100 000 EUR a aby bylo od poloviny června zrušeno spolupojištění.

Komise se vrátí k dalším otevřeným otázkám ve zprávě příští rok. Těším se na spolupráci s Parlamentem na důležitém úkolu, jímž je obnovení důvěry našich občanů ve finanční systém.

Cornelis Visser, jménem skupiny PPE-DE. – (NL) Pane předsedající, musíme to opakovat stále dokola: nejdůležitější v této době finanční krize je, aby Evropa vystupovala jednotně. Jsem pro plnou evropskou harmonizaci systémů pojištění vkladů. To požaduje také Evropský parlament a pan Ehler.

V době krize je plná harmonizace mimořádně naléhavá ze dvou důvodů: Zaprvé je naší povinností poskytnout spotřebitelům finanční ochranu. Mnoho evropských občanů spojuje finanční krizi s nejistotou a strachem ze ztráty svého majetku. Měli bychom proti tomuto pocitu bojovat.

Na vnitrostátní úrovni přijalo několik členských států opatření pro poskytnutí finanční ochrany spotřebitelům. Byl to případ Irska, ale také Nizozemska, kde byla pojištěná částka zvýšena dočasně ze 40 000 EUR na 100 000 EUR. Stejně jako Irsko cítí i Nizozemsko odpovědnost za ochranu jednotlivců a malých podniků.

Je však nezbytné zahrnout opatření prováděná ve vztahu k systémům pojištění vkladů do jedné evropské směrnice. Ostatně velmi dobře víme, co může způsobit nedostatečná spolupráce a dohled. Měli bychom to udělat jednotně, a proto souhlasím s jednotnou maximální částkou. Pokud budeme následovat návrh zpravodaje, docílíme toho v roce 2010. Maximální částka činí 100 000 EUR.

Stávající situace, kdy členské státy jako Německo a Irsko poskytují neomezené krytí, představuje pro Evropu riziko. Díky těmto neomezeným zárukám budou například finanční prostředky z Nizozemska a Spojeného království přesunuty do sousedních zemí, což má nepříznivý dopad na stabilitu.

Jsem potěšen, že se mnou Rada v tomto ohledu souhlasí. Pan Ehler předložil rozumné návrhy, včetně těch, jež se týkají malých a středních podniků. Tyto podniky by měly nadále spadat do oblasti působnosti systému pojištění vkladů. Podle mého názoru tak Evropský parlament dosáhl dobrého výsledku ve prospěch spotřebitelů a malých a středních podniků a já doufám, že Komise tuto iniciativu podpoří.

Pervenche Berès, jménem skupiny PSE. – (FR) Pane předsedající, pokud jde o tuto otázku, pak se, pane komisaři, domnívám, že můžete být velmi potěšen, že Evropský parlament existuje. Je tomu tak zaprvé proto, že jsme před několika měsíci přijali jinou zprávu připravenou panem Ehlerem. Při té příležitosti jsem vám řekla, že krize, do níž se Evropská unie jednoznačně dostala, nás nutí přehodnotit tuto problematiku dokonce dříve, než budou známy výsledky všech studií dopadu, které jste plánoval. Bylo zapotřebí, aby vám Rada přikázala jednat, lituji, ale tak tomu bylo. Mrzí mě také, že jste se veřejně nevyjádřil poté, co země, z níž pocházíte, zavedla systém, který téměř zničil to, za co zodpovídáte, totiž vnitřní trh.

Nechme však minulost být a zaměřme se na budoucnost a na návrh, který je nyní na stole. Jedná se o rozumný návrh, který je za stávajících okolností vhodný, a já vřele děkuji panu zpravodaji za jeho odhodlání umožnit dosažení dohody v prvním čtení. Tento návrh zajišťuje maximální harmonizaci, jež splňuje očekávání našich občanů, kteří mají vstříc realitě krize obavu, že tento systém pojištění vkladů by mohl mít negativní dopad na jejich úspory, bez ohledu na jejich velikost či na to, zda hovoříme o místních orgánech či malých a středních podnicích.

Jsem potěšena, že jsme dosáhli dohody s Radou na rozšíření oblasti působnosti směrnice, kterou chtěla Komise omezit pouze na jednotlivce, ačkoli malé a střední podniky a místní orgány mají také jednoznačně obavy o záruky za své vklady.

Jsem rovněž potěšena, že jsme dnes dosáhli této maximální harmonizace ve výši 50 000 EUR nyní a 100 000 EUR do budoucna a že Komise dala závazek – který bude bezpochyby řešit nástupce pana McCreevyho –, že nám umožní posoudit, za jakých podmínek bychom mohli dosáhnout ještě větší harmonizace a případně vytvořit evropský záruční fond. Existuje jednoznačně obava z rizika narušení hospodářské soutěže, avšak nejde jen o tuto obavu, a v tomto ohledu se domnívám, že se mnou pan zpravodaj bude souhlasit. Jde také o to, aby Evropská unie dokázala zvládnout krizi, zabránit panice a zaručit práva vkladatelů. Zdá se mi, že toto byla jednoznačně hlavní starost Evropského parlamentu.

Pokud jde o tato jednání, lituji jedné věci, a to, že jsme se v základních věcech poučili ze špatného příkladu Irska, avšak nepoučili ze špatného příkladu Islandu. Na Islandu byly vklady nadměrně úročeny, což donutilo Evropskou unii začít s touto zemí jednat, aby pokryla záruky nad rámec úrokových sazeb, jež mohly být uplatněny za běžných tržních podmínek. Avšak vzhledem ke zprávě, kterou nám Komise předloží, doufám, že budeme moci v těchto jednáních pokročit dál, přičemž musíme mít na paměti závěry týkající se harmonizované organizace tohoto mechanismu v budoucnosti, jež nám může poskytnout skupina, jejímž vedením Komise pověřila pana Jacquese de Larosièrè.

Sharon Bowles, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, všechny orgány měly v tomto projektu své ambice, avšak ne všechny ve stejném smyslu. Komise chtěla navrhnout minimální záruky ve výši 100 000 EUR a lhůtu k výplatě v délce tří dnů. Rada chtěla dosáhnout co největší harmonizace a Parlament chtěl zajistit přínos pro občany. Chtěla bych poděkovat panu zpravodajovi a dalším kolegům za jejich spolupráci.

Návrh posunout se jedním skokem od postupů, které v některých zemích možná nedodržují ani stávající devítiměsíční lhůtu k výplatě, na pouhé tři dny byl možná příliš ambiciózní. Souhlasíme s konečným časovým rámcem s maximálním možným počtem 35 dnů, avšak trochu váhavě, neboť bychom byli upřednostňovali spíše kratší lhůtu. Třicet pět dní bez přístupu k finančním prostředkům je pro občany stále tíživá situace. Tím nabývá na významu možnost nouzové výplaty nebo – což je ještě lepší – opatření zajišťujících kontinuitu bankovních služeb.

Vydat se odvážně cestou maximální harmonizace znamená, že bude potřeba řešit následky, takže toto je teprve první fáze procesu, o čemž svědčí i řada otázek, k nimž má Komise předložit zprávu do konce příštího roku. Jedním z těchto následků je nutnost některé výjimky pro vyšší zůstatky účtů a já vítám skutečnost, že byla zachována platnost některých sociálně relevantních ustanovení o vyšších zůstatcích, která platila na počátku roku 2008.

Od té doby jsme se však poučili. O to vlastně v celé této směrnici jde: o poučení z nedávné doby. Je politováníhodné, že se nám nepodařilo získat bezvýhradný závazek povolit vyšší ochranu pro dočasně zvýšené zůstatky, které se objeví například při prodeji domu nebo jednorázové výplatě důchodu.

V důsledku pádu islandských bank došlo k obrovským ztrátám a některé členské státy vytvořily plány na zvláštní ochranu. Lidé, jež dlouhodobě vlastní velké finanční prostředky na vkladových účtech mohou svůj vklad zajistit rozdělením mezi bankovní ústavy, avšak je nereálné žádat, aby byly takto rozdělovány jednorázové platby.

Z důsledků ztráty celoživotních úspor si již nepotřebujeme brát poučení znovu, takže doufám, že pan komisař projeví ochotu umožnit další ochranu zvláštních dočasně zvýšených zůstatků, která má být předmětem zprávy, o jejíž předložení do konce příštího roku jsme ho rovněž požádali.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, ačkoli bylo nezbytné obnovit důvěru, víme, že politické rozhodnutí ministrů financí zvýšit úroveň záruk za vklady vedlo k řadě technických problémů a následků.

Toto zvýšení záruk na 50 000 EUR a později na 100 000 EUR musí vést k přezkumu operability a proveditelnosti systémů zavedených v členských státech. Proto musím vzdát hold panu zpravodajovi Ehlerovi, který ke své práci přistupoval otevřeně. Budu podporovat kompromis dosažený panem zpravodajem během třístranného dialogu s Radou. Ráda bych však učinila tři poznámky.

První se týká lhůty k výplatě. Lhůta 20 dnů pro navrácení vkladů se některým lidem může zdát příliš dlouhá, ale ráda bych tyto lidi požádala, aby se zamysleli nad vším, co je potřeba udělat dříve, než k tomuto navrácení může dojít. Pokud nejsou ve zlém víře, pochopí, že lhůta pouhých několika dnů na shromáždění a ověření informací a dále na provedení platby je jednoduše nereálná. Dvacet dní je ve skutečnosti velmi krátká lhůta.

Pane předsedající, bohužel vím, o čem hovořím, protože Lucembursko mělo to smutné privilegium, že muselo uplatnit systém pojištění vkladů v případě Kaupthing Bank. Můžeme se z toho určitým způsobem poučit, čehož musí být využito, zejména pokud chceme dosáhnout pokroku ve prospěch střadatelů. Je zásadní rozlišovat u úvěrového ústavu mezi bankrotem a pozastavením plateb. Při pozastavení plateb je možné provést převzetí banky. Rychlé vrácení vkladů by však moho mít za následek znemožnění tohoto scénáře. Proto musí směrnice stanovit toto rozlišení.

Druhé poučení je, že v důsledku nových požadavků musí být systémy pojištění vkladů ve většině členských států přepracovány. Musíme jim proto nechat čas na přijetí opatření. Podle mého názoru jsou navrhované lhůty rozumné. Avšak, pane komisaři, mezi našimi dvaceti dny a sedmi týdny, o kterých hovoříte vy, je značný rozdíl.

Konečně, pane předsedající, ačkoli je zásadní obnovit důvěru střadatelů, bylo by fatální chybou zavádět neživotaschopná řešení. Proto jsem prosazovala mírnější řešení. Příliš velké požadavky by situaci ještě zhoršily. Už jsem skončila, pane předsedající, ale bylo důležité tyto otázky probrat a nehovořit rychlostí, kterou naši tlumočníci nemohou zvládat.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, finanční krize podrobila fungování systémů pojištění vkladů v Evropské unii zkoušce. Výsledné tlaky potvrdily, že nepřiměřenost v jejich krytí a fungování otřásla důvěrou vkladatelů a že jednostranná opatření přijatá některými členskými státy k řešení situace mají závažný přeshraniční dopad a destabilizující účinky. To zvýšilo poptávku po společných krocích k nápravě zjištěných pochybení a k provedení důkladné revize regulačního rámce.

Vyjednaný text zohledňuje vynikající práci vykonanou panem Ehlerem, který dosáhl širokého konsenzu v Hospodářském a měnovém výboru. Jeho přijetí v prvním čtení dá zelenou reformě řešící dvě naléhavá témata: zvýšení úrovně krytí a zkrácení lhůt k výplatě. Pokládá rovněž základy pro revizi harmonizace pojištění bankovních vkladů na celém evropském jednotném trhu.

Vítám návrh na zvýšení úrovně krytí vkladů nejdříve na minimální částku 50 000 EUR a na zvážení její harmonizace na 100 000 EUR do konce roku 2010 v závislosti na hodnocení dopadů, jež má provést Komise, při zohlednění ochrany spotřebitele, finanční stability a hospodářské soutěže.

To, že má Komise v souladu s regulativním postupem s kontrolou pravomoc přizpůsobit výši inflaci, je také na místě.

Snížení lhůty k výplatě po správním či soudním rozhodnutí ze stávajících tří měsíců na 20 pracovních dnů a zvážení případného snížení na 10 pracovních dnů je chvályhodným zlepšením, stejně jako zavedení konceptu nouzové výplaty a povinnosti poskytnout vkladatelům potřebné informace o příslušném systému pojištění.

Plně podporuji požadavek, aby Komise do konce roku 2009 vypracovala podrobnou zprávu, v níž se bude zabývat důležitými aspekty, jako je harmonizace mechanismů financování systémů pojištění, odůvodnění plného krytí v určitých případech, náklady a přínosy systému pojištění Společenství a propojení systémů pojištění vkladů s jinými alternativními prostředky.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Klíčové změny ve směrnici o pojištění vkladů a ve výši krytí vkladů a délce lhůty k vyplacení mají především zaručit vyšší úroveň záruk, aby byly chráněny úspory drobných investorů a byla zachována důvěra ve finanční systém.

V tomto okamžiku je obtížné posoudit finanční náklady spojené se stávajícími finančními problémy a jejich řešením. Potenciální nízký růst reálného HDP po několik let by se mohl v budoucnu ukázat jako destabilizující faktor pro rozpočtovou udržitelnost.

V této situaci se doporučuje urychlená analýza finančních mechanismů, které členské státy používají k posouzení dopadu provedených zásahů. Není třeba připomínat, že systémy pojištění vkladů jsou účinným preventivním opatřením, avšak jejich dopad je omezen na místní prostředí, v němž fungují. Aby se napravily podobné nedostatky, když investoři volí mezi různými úrovněmi ochrany, potřebujeme koordinaci na úrovni Společenství.

Paolo Bartolozzi (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, nedávná finanční krize, která těžce postihla mezinárodní bankovní systém, vyvolala mnoho obav mezi střadateli ohledně budoucnosti a ohledně zabezpečení jejich vkladů.

Evropský parlament se pokusil napravit nestálost a výkyvy trhů a omezit riziko platební neschopnosti bank se zjevnými či skrytými problémy s likviditou tím, že společně s Radou předložil návrh směrnice, jehož cílem je změna systémů pojištění vkladů, pokud jde o úroveň krytí a lhůty k výplatě. Evropská rada ve snaze obnovit všeobecnou důvěru a zajistit správné fungování finančního odvětví a lepší ochranu vkladů jednotlivých střadatelů a jejich rodin vyzvala na svém zasedání konaném dne 7. října Evropskou komisi, aby urychleně předložila návrh na podporu sblížování systémů pojištění vkladů v Evropské unii.

Tímto opatřením, které má dnes schválit Parlament, se zavádí vyšší minimální úroveň krytí pro soukromé střadatele na nejméně 50 000 EUR, přičemž se bere na vědomí, že mnoho členských států nyní uvažuje o zvýšení minimálního krytí na alespoň 100 000 EUR. Tato směrnice také stanoví zkrácení lhůt k výplatě, jež jsou nyní stanoveny na tři měsíce s možností rozšíření na devět měsíců, na nejvýše několik týdnů.

V globalizované ekonomice, a zejména v Evropě, kde jsme svědky množení bank a poboček, je zásadní, aby mezi členskými státy EU fungovala efektivní přeshraniční spolupráce mezi bankou v zemi původu a bankou v hostitelské zemi. Při takové spolupráci musí být zachovány záruky a musí být zajištěna rychlá výplata v případě platební neschopnosti či úpadku úvěrových ústavů.

Také se vzhledem k tomu, že revize směrnice Evropské komise omezuje krytí na vkladatele, kteří jsou fyzickými osobami, domnívám, že by bylo vhodné rozšířit tuto působnost na malé a střední podniky, neboť jsou aktivně zapojeny do výrobních procesů hospodářství EU a představují nenahraditelný lidský a sociální kapitál. Malým a středním podnikům by však měla být poskytnuta právní ochrana, která by je nejen ochránila před rizikem nejistoty způsobené úpadkem bank, ale jež by jim také umožnila větší konkurenceschopnost a větší hospodářskou a finanční stabilitu a stabilitu zaměstnanosti.

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Stávající finanční krize nás nutí přicházet relativně rychle s opatřeními, která by měla eliminovat její dopady na obyvatelstvo i na hospodářství Evropské unie.

Zpráva mého kolegy pana Ehlera velmi vyváženě řeší problém ochrany vkladů z pohledu úrovně krytí a lhůt k výplatě. I přes nynější snahy Komise nemohu v této souvislosti nezmínit nízkou úroveň flexibility Komise v době nástupu krize s cílem zabránit nekoordinovaným rozhodnutím jednotlivých členských států v souvislosti s ochranou vkladů klientů bank.

Tento nedostatek koordinace nakonec vedl, naštěstí pouze v omezené míře, k chaotickému chování klientů, kteří vybírali vklady a přesouvali je do bank v členských státech, v nichž jsou vklady kryté do větší výše. V souvislosti s potřebou posilovat důvěru občanů k finančním ústavům je nezbytné, aby opatření, se kterými přicházíme, byla co nejflexibilnější, ale aby zároveň vycházela z reálných předpokladů.

Stejně jako pan zpravodaj se domnívám, že v případě nedostupnosti vkladů je navrhovaná třídní lhůta k výplatě nereálná, protože systém ochrany vkladů by z kapacitních důvodů pravděpodobně selhal. Opatření zajišťující mimořádnou výplatu omezené výše finančních prostředků do tří dnů jsou proto dobrým návrhem v případě, že se nedá zajistit kontinuita bankovních služeb.

Jsem velmi rád, že výše krytí vkladů zvyšuje na minimálně 100 000 EUR do konce roku 2009, čímž se určitě zvýší důvěra vkladatelů k finančním ústavům. Vzhledem k prvním zkušenostem s finanční krizí si myslím, že by malé a střední podniky, které mimochodem v době krize nemají často možnost získat potřebný úvěr, měly nadále spadat do rámce této směrnice o ochraně vkladů, aby alespoň takto čelili této krizi.

Colm Burke (PPE-DE). – Pane předsedající, globální ekonomika byla v několika posledních měsících převrácena naruby. Nyní před sebou máme děsivou vyhlídku platební neschopnosti, úpadků, znárodnování, masivní destrukce bohatství a poklesů burz. Klíčové instituce naší finanční infrastruktury byly do základů otřeseny. Naše banky jsou na kolenou a natahují ruce k vnitrostátním vládám.

Tyto vlády nemohou být netečné vzhledem ke strategickému významu bank při oživování reálné ekonomiky. Je šokující a děsivé být svědky například toho, že jedna irská banka ztratila za minulých několik měsíců 97 % své hodnoty.

Systémy pojištění vkladů měly proto zásadní význam pro ochranu investorů před nejhoršími dopady finanční krize, jež v současné době napadá světové hospodářství. Částka 100 000 EUR je významná z psychologického i hospodářského hlediska, protože investorům dává jistotu, že jejich životní úspory nebudou ohroženy.

Blahopřeji panu zpravodajovi Ehlerovi k jeho práci a vítám zejména rozšíření oblasti působnosti na záruky pro malé a střední podniky. Tyto podniky jsou naší největší nadějí, a když nyní vyhlížíme světlo na konci tunelu a snažíme se rychle dostat ze současné recese, měli bychom se na ně soustředit především.

Opakuji rovněž výzvu ke koordinovanější reakci v budoucnosti. Irská vláda jednala jednostranně a poskytla záruky irským bankám. V budoucnosti by měl existovat oficiální nástroj pro zajištění lepší koordinace mezi členskými státy.

Konečně, pokud jde o širší souvislosti, nesmíme zapomínat na obrovský význam naší těsné hospodářské integrace zde v EU, a zejména v eurozóně, jež nás ochránila před bouří finanční krize. Tato otázka je relevantní zejména pro malé členské státy, jako je Irsko. Stačí se jen podívat na sever na našeho ostrovního souseda, Island, a uvidíme, jakou zkázu může způsobit dobrovolná izolace: islandská měna padla a hospodářství je v troskách. Není zaručeno, že by se to nestalo, kdyby Irsko a další menší členské státy nebyly součástí eurozóny.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane zpravodaji, pane komisaři, rád bych řekl panu zpravodajovi, že mu děkuji za jeho odborné znalosti a za jeho cit pro detail ve snaze zajistit, že nevystanou nechtěné problémy, a za jeho poslanecký přístup k rozpravě.

Tato problematika se dotýká každého. Každý střadatel si dělá starosti o své úspory, když se jeho banka dostane do potíží. Každý střadatel chce vědět, v jakém bezpečí jeho úspory jsou. Každý střadatel chce vědět, za jakých podmínek a do jaké míry je zajištěno jejich navrácení. Z tohoto důvodu vítám zvýšení krytí a očekávám posouzení dopadů, abychom mohli rozhodnout, zda je hranice 100 000 EUR výší harmonizovanou nebo minimální. Vítám zkrácení lhůt k výplatě a rád bych poděkoval všem kolegům, kteří chtějí působnost těchto právních předpisů rozšířit na malé a střední podniky. Pana komisaře bych rád požádal, aby ověřil, zda a do jaké míry je takové řešení možné.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – Pane předsedající, někteří lidé rádi říkají, že Evropská unie někdy funguje neefektivně, ale tento dokument je dobrým příkladem, že můžeme v případě potřeby jednat velmi rychle, vzhledem ke krátkému časovému rámci, během něhož jsme dosáhli dohody.

Chtěla bych jen říci, že touto dohodou vysíláme velmi důležitý signál občanům Evropské unie, že jsme schopni reagovat na jejich potřeby. Další velmi důležitou poznámkou je, že ačkoli jsme hodně odlišní, jsme stále schopni dosáhnout dohody v hlavních otázkách, jako je výše záruk za vklady, lhůta k výplatě a další otázky důležité pro běžné občany. Tento kompromis možná není bezchybný, ale je dobrým důkazem toho, že umíme postupovat společně.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych jen zopakoval, že ačkoli výsledky z pohledu Komise nejsou zcela uspokojivé, neradi bychom protahovali či ohrožovali dosažení kompromisu, který poskytuje některá zlepšení pro střadatele. Budeme na zdokonalování systémů pojištění vkladů muset ještě pracovat.

Samozřejmě se zavazují splnit povinnosti týkající se předložení zpráv do konce roku 2009, jež ukládá směrnice. Tyto zprávy se budou zabývat otázkami, jež byly nastíněny tento večer poslanci tohoto Parlamentu. Upřímně doufám, že až budeme diskutovat o výsledcích této další práce a o návrzích, které by z ní mohly vyplynout, bude výsledek ambicióznější. Hlavní problém, na který myslíme, je dlouhodobá důvěra vkladatelů v EU.

Christian Ehler, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, prosím neničte kompromis, který jsme vypracovali v tak krátké době a který nebyl ničím jiným než oznámením Komise, které Parlament proměnil ve skutečnost tak, že našel kompromis s Radou, tím že budete spolu s vnějším světem hledat na interpretaci mouchy. Prosím podejte jej vnějšímu světu jako to, čím ve skutečnosti je – jako velmi rychlou reakci tří orgánů, jako dalekosáhlou úvahu o harmonizaci nezbytných kroků, včetně nezbytného šetření, které mají velmi pozitivní přímý dopad na občany, konkrétně zamýšlené téměř plně krytí 90 % záruk za vklady a zkrácení lhůt. Samozřejmě jsme také přemýšleli o nouzových výplatách.

Rád bych ještě jednou zopakoval, že kompromis prostě neznamená, že všechny tři orgány, nebo jeden z nich – Komise – tvrdí: toto je kompromis a nyní chceme začít probírat detaily; jedná se o společný signál. Proto jsme přistoupili na tento zrychlený postup. Bylo by politickou nedbalostí, kdybychom se detaily začali obírat veřejně. Musíme vnějšímu světu vyslat tento pozitivní signál, kterého jsme – společně s Komisí – dosáhli. Jinak bychom v současné finanční krizi dosáhli přesného opaku toho, co jste vy zdůrazňovali ve svých prohlášeních a co jsme my uskutečnili.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek.

Písemná prohlášení (článek 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE). – (RO) Současná hospodářská krize vyžaduje výjimečná opatření v době, kdy se stále větší počet Evropanů potýká s příznakem nezaměstnanosti a finanční recese. Zvýšení stropu záruk za vklady pro všechny obyvatele je vítané opatření, které udrží důvěru v bankovní systém. Počáteční cíl ve výši 50 000 EUR a další ve výši 100 000 EUR je více než přiměřený pro státy, jejichž bankovní systémy nemají dlouhou tradici, jako je tomu v případě Rumunska a dalších bývalých komunistických států. V této chvíli je důležité, aby každý stát přijal toto opatření, neboť jinak existuje nebezpečí vyvolání paniky mezi obyvatelstvem. Rumunsko nepatří k zemím s velkým množstvím vkladů přesahujících 50 000 EUR. Nicméně pokud jde o psychologický aspekt, může mít zvýšení zaručené částky pouze pozitivní dopad vzhledem k tomu, že jen v Bukurešti klesl objem vkladů obyvatel ve srovnání se zářím o 6 %. To znamená, že během pouhých několika týdnů bylo vybráno asi 600 mil. EUR, což v minulých letech nemá obdoby.

Na druhou stranu bych vás rád jakožto poslanec Evropského parlamentu upozornil na skutečnost, že toto opatření musí být doplněno revizí politik poskytování úvěrů a posuzování míry rizika.

Siiri Oviir (ALDE), v písemné formě. – (ET) Od roku 1994 právní předpisy EU zajišťují, že v každém členském státě existuje systém pojištění vkladů pro případ úpadku jakékoli banky, a je také stanovena minimální výše záruk za vklady, a to 20 000 EUR. Bohužel činí dokonce i dnes průměrný objem úspor na obyvatele EU 30 000 EUR, což ukazuje, že je obecně potřeba zvýšit minimální výši záruk za vklady.

Rozhodnutí Evropské rady ze dne 7. října 2008, v němž členské státy v důsledku globální finanční krize rozhodly, že na rok poskytnou mimořádné pomoc na záruky úspor jednotlivců ve výši minimálně 50 000 EUR, je velmi vítaným krokem. Nynější iniciativa Evropské komise pomůže toto začlenit také do práva EU, což přispěje k obnovení důvěry vkladatelů EU v evropské finanční trhy.

V roce 2009 je na základě doporučení Komise plánováno zvýšení minimální výše záruk za úspory až na 100 000 EUR, což je pro vkladatele velmi vítaný vývoj.

Komise by nicméně měla konečně také zohlednit skutečné možnosti členských států, pokud jde o zvýšení úrovně záruk za vklady, aby zabránila situacím, kdy rostoucí výše záruk za vklady povede k soupeření, v jehož důsledku by chudším členským státům mohly chybět finanční prostředky na zaručení vkladů, a touto situací by byli nejvíce postiženi nic netušící vkladatelé.

Vzhledem k tomu, že finanční trhy jsou velmi těsně propojeny, podporuji pana zpravodaje a rovněž vyzývám Komisi a Radu, aby zlepšily požadovanou přeshraniční spolupráci a aby naplánovaly konkrétnější opatření, která by pomohla zajistit lepší spolupráci mezi členskými státy v případné krizové situaci.

22. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

23. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 11:25)